

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

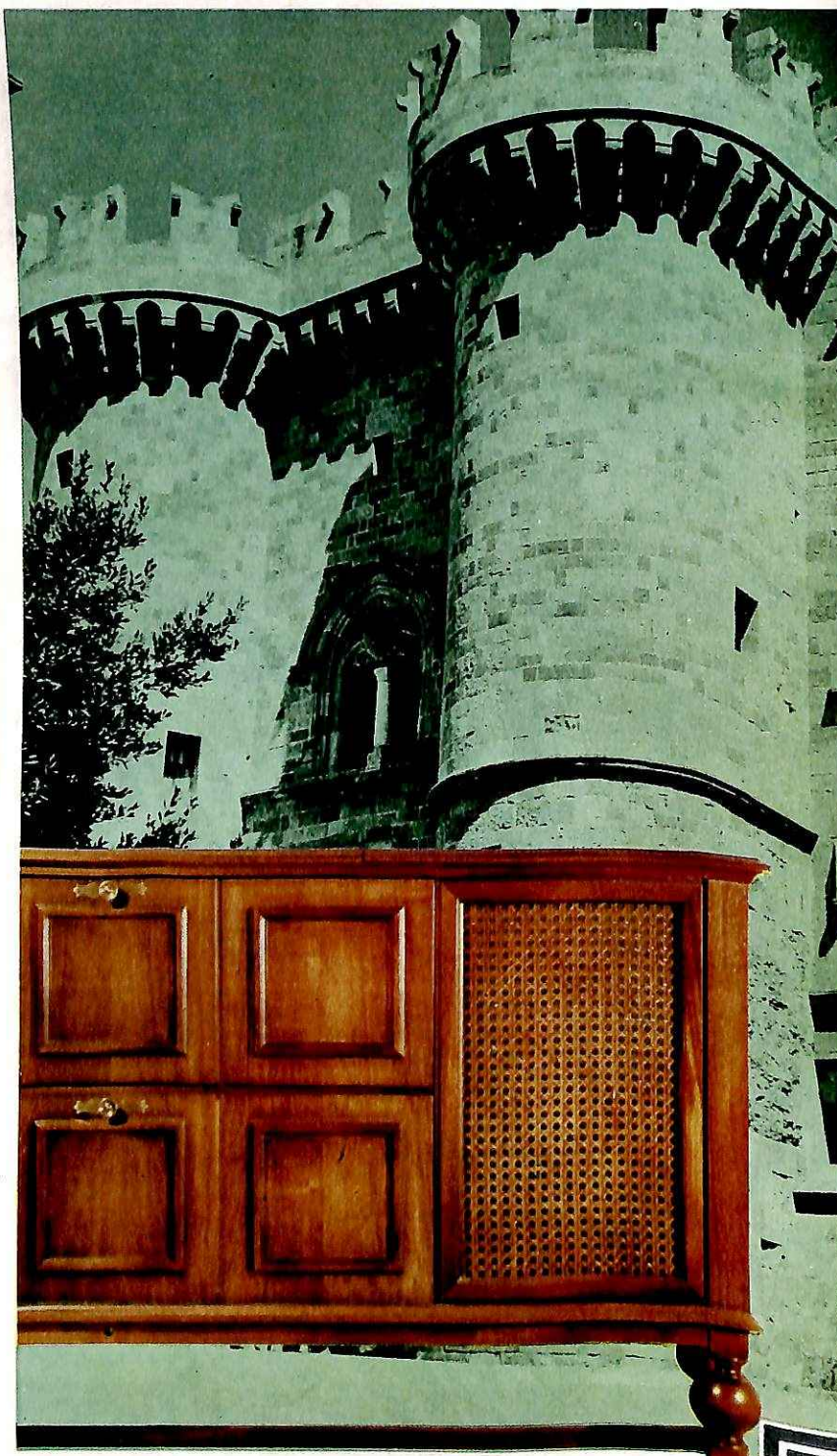
EIKONΕΣ

ΑΡ. 591 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ

Η ΠΑΟΛΑ του Βελγίου είναι ίσως μία από τις λίγες γαλαξοαίματες, που ξέρει να προσαρμόζη την μόδα στον δικό της τύπο, στην προσωπικότητά της. 'Αγαπά: Τὰ ἀπλὰ ταγιέρ, τὰ ἀνοιχτά χρώματα και τὰ μικρά καπέλλα, που ἀφήνουν ἀκάλυπτο τὸ ὤραιο της πρόσωπο. 'Αποφεύγει: Τὰ λουλουδάτα καπέλλα, τὰ φορτωμένα σύνολα, τις ἐκκεντρικές ἐμφανίσεις. Κι ὅπως παραδέχονται ὅλοι, εἶναι μια ἀπὸ τις πιὸ καλοντυμένες βίπες ὅλου τοῦ κόσμου...

ΣΤΟ ΤΕΤΧΟΣ ΑΥΤΟ: ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ. ΔΤΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΕΤΡΩΠΗ ΤΩΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΤΧΩΝ» ΚΑΙ ΤΟΥΣ «ΠΛΟΥΤΕΙΟΤΕΣ ΕΡΗΜΙΤΕΣ ΤΩΝ ΑΥΤΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ»...

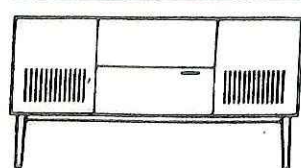

Άπό τὸ πιὸ σύγχρονο ἕως τὴν πιὸ τέλεια ἀντίκα

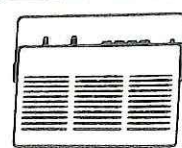
LOEWE OPTA

Βλέποντας καὶ ἀκούγοντας εἶναι βέβαιο πὼς καὶ σεῖς δὰ διαλέξετε ραδιογραμμόφωνο **LOEWE OPTA**. Γιατί, γιὰ τὴν τεχνική τους τελειότητα ἡσχολήθησαν καὶ ἀσχολοῦνται οἱ χιλιάδες τεχνικοὶ καὶ ἐπιστήμονες τῶν συγκροτημάτων **LOEWE OPTA**. Γιατί ἡ γραμμὴ τους... ἀπὸ τὴν ἀριστοκρατικὴ ἀντίκα ὡς τὸ πιὸ σύγχρονο μοντέλο προσδίδει μιὰν ἰδιαίτερη ὁμορφιά καὶ ἀρχοντιά στὸ σαλόνι σας. Ἐνα ραδιογραμμόφωνο - ἐπιπλο **LOEWE OPTA** ἀποτελεῖ ἀληθινὸ κόσμημα γιὰ τὸ σπίτι σας.

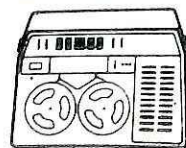
ΡΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΙ ΑΘΗΝΑΙ: Α' ΣΤΑΘΙΟΥ-ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ-Β'. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ-Γ'. ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 11 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 35 ΚΑΙ ΣΕ 50 ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

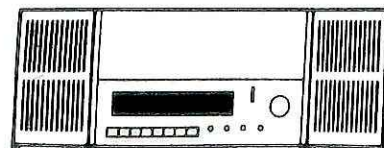
ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ

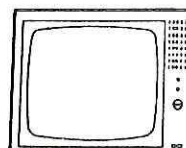
ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡΣ

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ

ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ

ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ

ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΝ

Οἱ ἀναγνώστες
χοιροποιεῖς
οἷς

EIKONES

Ὁδὸς Κέννεντυ...

Τώρα, πὺδ ἡ «Ἑβδομάς τῆς Ρώμης» τελειώσε, θὰ ἤθελα νὰ πῶ μερικὲς σκέψεις ἐξ ἀφορμῆς τῆς. Θαυμάζω καὶ ἀγαπῶ τὴν Ρώμη γιὰ τὰ τόσα τῆς χαρίσματα, ἐπιθυμία μου δὲ νὰ τὴν ἐπισκέπτομαι συχνά. Συνεπῶς, συμφωνῶ καὶ μὲ τὴν «Ἑβδομάδα» καὶ μὲ τὴν μετονομασίαν ἐνὸς δρόμου καὶ μιᾶς πλατείας σὲ ὁδὸ Ρώμης, καὶ πλατεία Ντάντε κλπ. Ἐκεῖνο ὅμως πὺδ θὰ ἤθελα νὰ παρατηρήσω μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, εἶναι ὅτι, ἂψε - σῆσσε, συνήλθε τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο καὶ ὁμοφώνως

Δρόμοι τῶν Ἀθηναίων

Εἰς ἀπάντησιν ἐρωτήματος, δημοσιεύοντες εἰς τὸ ἑγκρίτον περιοδικὸν «Εἰκόνες», ὑπὸ τὸν τίτλον «Ποιὸς δρόμος εἶναι... ποιός;», ἔχω τὴν τὴν τιμὴ νὰ θέσω ὑπ' ὀφιν ὡμὸν τὰ κάτωθι:
Ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς παρούσης Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἔχουν τοποθετηθῇ περὶ τὰς 20.000 νέας πινακίδας, πλὴν τῶν ἀναγραφῶν ἐπὶ τῶν τοίχων εἰς τὰς συνοικίας.
Ἐκ τῶν 20.000 νέων πινακίδων αἱ 2.214 προήρχοντο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ,

«ποιὸς δρόμος εἶναι... ποιός;», στὸ πέλαιος τῶν Ἀθηναίων ὁδῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΒΡ. ΠΑΤΤΑΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Παρακαλῶ πληροφορησάτε διὰ τῶν στηλῶν τοῦ ἐκλεκτοῦ περιοδικοῦ «Εἰκόνες» τὸν φίλον καὶ ἀναγιώστην σας κ. Δ. Κ. ὅτι συντόμως θὰ ἐπισκευασθῇ καὶ τὸ πεζοδρόμιον τῆς ὁδοῦ

πληροφορίαν, πὺς ἀνετέθη ἤδη εἰς ἐργολάβον ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐξαιρετικὰ πολυσύχναστου πεζοδρομίου τῆς ὁδοῦ Σίνα, πρὸ τοῦ Ὁφθαλμιατρείου. Σὰς εὐχαριστῶ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΒΡ. ΠΑΤΤΑΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Γιὰ τὴν διάσωση τῶν ναυαγῶν

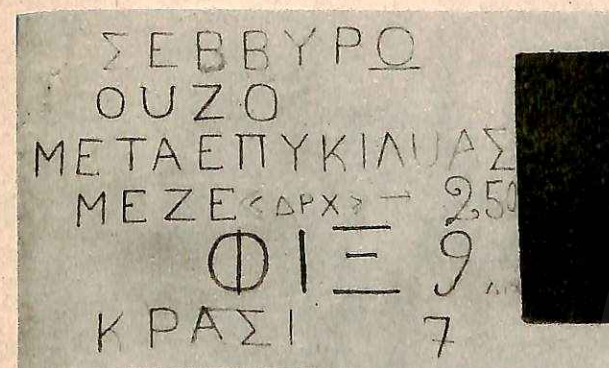
Ἡ φοβερὴ τραγωδία τῆς Φαλκονέρας, ὡς καὶ τὰ ἄλλα πρόσφατα ναυάγια, ὀφείλου νὰ ἔχουν μιὰν ἐπιβαλλομένην συνέπειαν: Τὸν ὑποχρεωτικὸν ἐφοδιασμὸν τῶν ἐπιβατηγῶν τουλάχιστον, κατ' ἀρχάς, πλοίων, μὲ ἀδύθιστους — καὶ ἐνδεχομένως κεκαλυμμένους — σωσίδιους λέμβους, καθὼς καὶ μὲ τὰ πλέον σύγχρονα ἐκρησμοποιήσῃ ἀπανταχοῦ σωστικά μέσα.

Ἐργον, βεβαίως, ἀρμοδίον καὶ διὰ μιᾶς μονίμου ἐνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς λήψεως μέτρων προστασίας ναυαγῶν, ἐκ κρατικῶν λειτουργῶν καὶ εἰδικῶν, θὰ εἶναι μία τοιαύτη πραγματοποίηση, ἀπλῶς ὅμως ἂς ἀναφερθῶν ἐνταῦθα ἐκ κατὰ καιροῦς δημοσιευμάτων, τοιαῦτα τινὰ ἐπιτεύγματα:

Ἀδύθιστοι σωσίδιοι λέμβοι ἐμὲ ἀφώδεις πλαστικὸν εἰς τὰ πλευρά, οὕτως ὥστε τὸ σκάφος δὲν μπορεῖ νὰ βουλιαθῇ... ἀπὸ μικρὰ πλοίαρια μέχρι μεγάλες βάρκες 30 ποδῶν μὲ βοηθητικὸ κινητήρα πὺδ μποροῦν νὰ περιλάβουν 70 ἐπιβάτες. Ἐν χρησιμοποίησιν, κατὰ τὸ δημοσίευμα, εἰς σκανδιναβικά καὶ βραζιλιανὰ σκάφη, σήμερον δὲ πιθανώτατα καὶ εἰς πλοία ἄλλων ἐθνικότητων.

Στεγανὴ ναυγοσωστικὴ ἀδύθιστος

**Τὸ ΤΕΡΑΣ
τῆς ἐβδομάδος!**

ΚΑΙ δύο αἰγαιοπελαγίτικα... τέρατα — ἀπὸ τὸ Γαῦριο τῆς Ἀνδρου τὸ πρῶτον (ἀριστερά), ἀπὸ τὴν Σκάλα τῆς Πάτμου, τὸ δεύτερον (δεξιὰ). Τὰ στέλνει στὶς «Εἰκόνες» ἕνας φανατικὸς ἀναγνώστης τους, ὁ κ. Νικόλαος Μιχαλόπουλος.

ψήφισε τὶς σχετικὲς μετονομασίες, ἐνὺ πάντων ἀπὸ τρία χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὴν δολοφονία τοῦ Τζῶν Φιτζέραλντ Κέννεντυ, ὁ κόσμος ὅλος καὶ στὶς πέντε ἡμέρας τὸν ἐτίμησε, ἀλλὰ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, οὐτε σκέφθηκε, οὐτε ἔδρανε τὸν καιρὸ νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ ψηφίσῃ, ὁμοφώνως, τὴν μετονομασίαν μιᾶς ὁδοῦ εἰς ὁδὸν Κέννεντυ. Οἱ στήλες τοῦ «Ταχυδρομείου» σου, δύο χρόνια τώρα, ἀσχολοῦνται μὲ τὸ θέμα αὐτό. Πολλὰ ἔγραψαν οἱ ἀναγνώστες τῶν «Εἰκόνων», ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἔδωκε ἀπάντησιν στὸ αἴτημά τους, πὺδ εἶναι ἄλλωστε καὶ πανελλήνιο.

Ἐξ Ὁλλανδίας. Τὴν 21.1.67 ἐφορτάθησαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «ΜΙΝΩΣ» 80 νέαι πινακίδες αἱ ὁποῖαι θὰ τοποθετηθῶν ἀμέσως, καὶ τὴν 23.1.67 εἰδοποιήθημεν ὅτι μέχρι 31.1.67 θὰ φορτωθῶν ἕτεροι 2.430, μεταξὺ αὐτῶν καὶ δύο διὰ τὴν ὁδὸν Γλάστρας.
Πέραν τούτων, ὁ Δήμος ἐνέγραψε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1967 ποσὸν 1.000.000 δρχ. διὰ 12.000 νέας πινακίδας.
Ἀντιλαμβάνεσθε ὡς ἐκ τούτου ὅτι ἡ παρούσα Δημοτικὴ Ἀρχὴ καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ προβλήματος τῶν πινακίδων εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, ὥστε νὰ μὴ ὑφίσταται πλέον λόγος διὰ τὸ

Σίνα, ἀπὸ τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου, μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΒΡ. ΠΑΤΤΑΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ἐχω χρέος νὰ εὐχαριστήσω ἀπὸ τῶν στηλῶν σας τὸν ἐπιστολογράφον σας τῆς 13.1.67 κ. Δ.Κ. γιὰ τὰ καλὰ του λόγια. Μὰ νομίζω, πὺς πολλὸ περισσότερο θὰ τὸν εὐχαριστήσω — καθὼς καὶ ὅλους τοὺς Ἀθηναίους — μὲ τὴν

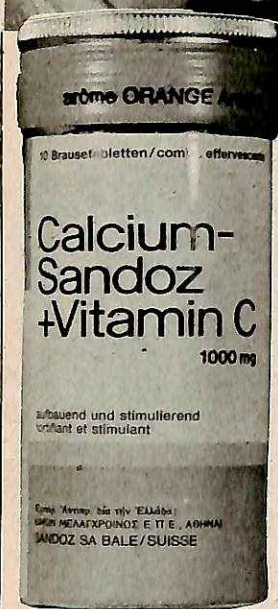
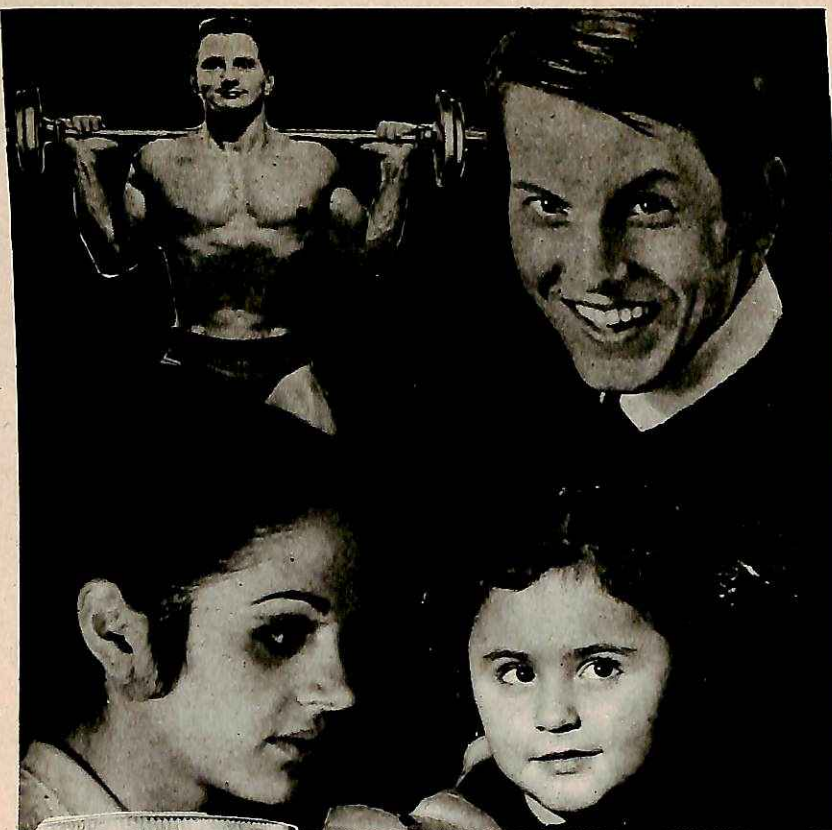
λέμβος, στρογγύλη, μὲ παράθυρον, ἡ ὁποία ἐξοικισμένη ἐπιτυχῶς στὴν Καλιφόρνια... ἀπὸ ἐλαφρά, ἀλλ' ἀνεκτικὴ πλαστικὴ ὕλη... δύναται νὰ δεχθῇ στὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἕως 40 ναυαγούς.

Σχεδία ἐξωπλισμένοι μὲ τὴν συσκευὴν φωτὸς ΑΚΟΥΑΛΙΤ, ἡ ὁποία λειτουργεῖ διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ θαλασσίου ὕδατος ἐπὶ τῶν χημικῶν ὀσίων πὺδ ὑπάρχουν εἰς τὴν μπαταρίαν.

Πνευστὰ σωσίδια «ἀνοίγοντα αὐτομάτως εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐφοδιασμένα μὲ τροφίμα, νερὸ καὶ φάρμακα», ὡς καὶ τὴν ἰαπωνικὴν ἐπινοήσεως ἐμπρὸν σωστικῆς, ἐφοδιασμένην δι' ὁδραγωγικὴς στήλης, ἡ ὁποία φωτίζει καὶ ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἐκπέμπουσα δέσμας

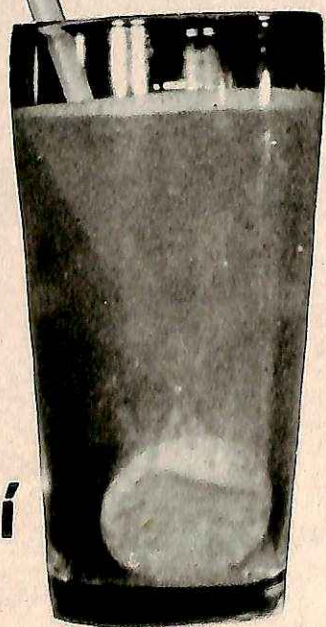
Ἀθήνα

Ν. Π.

BITAMINΗ C 1000mg+ Calcium Sandoz

Για κάθε
όργανισμο

ΤΟΝΩΝΕΙ
ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ
ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΙ

ΚΑΘΕ ΑΝΑΒΡΑΖΟΝ
ΔΙΣΚΙΟΝ ΠΕΡΙΕΧΕΙ
ΤΗΝ ΒΙΤΑΜΙΝΗ C
40 ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΩΝ

αξίζει όσο και
η υγεία σας

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ SANDOZ S.A
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Οι ανγνωστότερες
γραφές
ολλών
ΕΙΚΟΝΕΣ

φωτός προς τα άνω, άκτινιστά, ώστε να γίνεται αντίληψη από τα άνωχεντικά αεροπλάνα».

Ραδιοηλέγωνα μικρά και εύχρηστα, δια μικρά πλοία, συνδεόμενα με μικρό μήκος κύματος με τα κατά τόπους λιμεναρχεία».

Ταχύπλοα σκάφη βοηθείας εφένονται πομπών ασυρμάτου, ραντάρ και εξοπλισμένα με ήχογραφικά μηχανήματα, συσκευές ραδιοεντοπισμού και ραδιοηλέγησης, πυραύλους φωτισμού και δίκτυα από περλόν δια την περισυλλογή των ναυαγίων».

Μία ως ανώτερω γνωμοδοτική εξ ειδικών επιτροπή, εκτός της διερευνητικής των εν τώ εξωτερικώ εφευρέσεων και τελειοποιήσεων, προς εφαρμογή των και παρ' ημίν, θα έχη επίσης ως σκοπόν της να ενθαρρύνει και πύσαν προσπάθειαν δια την βελτίωσιν των σωστικών μέσων, ως επί παραδείγματι θα ήτο:

Η επινόησις ενός βοηθητικού συστήματος αυτόματου και υπό οιασδήποτε συνθήκας, ελευθέρως, όλων των σωστικών μέσων του πλοίου.

Η δυνατότης της ταχίστης εν τη θαλάσση αλληλοσυνδέσεως των ανωτέρω, δια της προβλέψεως καταλλήλων εξαρτημάτων (τυποποιημένη κατασκευή).

Η αυτόματος ελευθέρωσις αδυσίτου πλωτού φάρου με περιστρεφόμενον προβολέα ισχυράς εντάσεως, λειτουργούντα δια της επαφής με το θαλάσσιον ύδωρ και καταυγάζοντα εις εύρειαν εκτασιν την περιοχήν του ναυαγίου, του αδυσίτου τούτου φάρου, εφωδιασμένου και με πομπών ασυρμάτου, συνεχώς και αυτόματος μεταδίδοντος το σήμα κινδύνου.

Απαντα τα ανωτέρω, όχι μόνον απλώς πραγματοποιήσιμα είναι, αλλά και δυνατόνα να θεωρηθούν ως υποτυπώδη, εν σχέσει με τα άπιστα τεχνολογικά επιτεύγματα της εποχής μας.

Μία τοιαύτη καθ' όλου πραγματοποιήσις, θα ήδυνάτο σιν τώ χρόνω να οδηγήσει και εις την δημιουργίαν ενός διεθνούς «Ινστιτούτου προστασίας της εν θαλάσση κινδυνευούσης ζωής», της εν θαλάσση κινδυνευούσης ζωής, πρωτοβουλία ήτις θα ήτο τώσυν συνεπής προς την ναυτικήν παράδοσιν, χιλιετηρίδων όλων, της χώρας μας και τώ νυνός ότι αυτή κατέχει σήμερον μίαν από τις πρώτες θέσεις εις τις ναυτικές δυναμεις του κόσμου.

Ενα μεγάλο ποσοστό των ναυαγίων αποθνήσκει από ψυχός. Εις ένα πρό έτων ναυαγίων, (Ιανουάριος 1962), του «Κ. Μπουσέ», από τους 9 ναυαγούς που είχαν επιβιβασθή σωσιδίου λέμβου, οι 7 απέθανον από το κρύο, ως αναφερθούν δε τα κάτωθι από την αφήγησιν του ενός των διασωθέντων πλοιάρχου του σκάφους:

«...την 12.05 μετά μεσονύκτιον εγκατελείψαμεν τώ σκάφος και επιβιβασθήμεν της μιάς λέμβου του. Από της στιγμής εκείνης αρχίζει τώ δράμα... τα αλληλέλληλα αναποδογυρίσματα της λέμβου και η απόλεια όλων των εφοδίων... Από της 3ης πρωινής ηρχισαν ένας - ένας οι ναυαγοί, αναστήνται από τώ δριμύ ψυχός να παρασύρουνται από τα άγρια κύματα».

Δέν είναι προφανής εξ όλων των ανωτέρω η ανάγκη, όπως τώ σοβαρώτατον τούτο θέμα της προστασίας της εν τη θαλάσση κινδυνευούσης ζωής, εξετασθή παρά των αρμοδίων; Και να ληφθή ούτω η δέουσα απόφασις;

Αθήνα ΝΙΚ. Θ. ΛΑΟΥΤΑΡΗΣ
τ. Τυμπαράκης
Έθν. Τραπεζής Έλλάδος

Ασπρό και μαύρο

Έχω κ' εγώ κάποιον λόγον, ό όποιος μου επιβάλλει να συμμετάσχω στη συζήτηση που διεξάγεται από τις στήλες σας, σχετικά με τις φυλετικές διακρίσεις. Παίρνω σαν δεδομένο ότι οι επικριτές της μαύρης φυλής έχουν κάποιον προσωπικόν λόγον και με τώ δί-

κιο τους επιτίθενται κατ' αυτής, λέω δε προσωπικόν λόγον, διότι κανείς δέν προσπάθησε να μάς αποδείξη έπιστημονικώς την κατωτέριότητα της φυλής αυτής έναντι των άλλων φυλών. Και δέν θα μπορούσε να τώ κάνει, διότι έπιστημονική έρευνα συστηματική δέν έχει γίνει επ' αυτού, ώρισμένες δέ ειδικές έρευνες απέδειξαν τώ αντίθετο. Όμως, ούτε κ' εγώ θα προσπαθώ να θεμελιώσω την αντίθετη προς τους ρατσιστάς γνώμη μου επί έπιστημονικών δεδομένων, αλλά θα μιλήσω απλά, με βάση την κοινήν λογικήν και την προσωπικήν μου έμπειρίαν. Παντρεύτηκα ένα μαύρο. Και χωρίς να θέλω να πώ ότι αυτό ήταν σωστό, τώ έκανα να πώ διότι μου άρεσε η εμφάνισις του, ούτε διότι τόν αγάπησα τόσο πολύ. Τόν παντρεύτηκα διότι έθαύμασα τώ μυαλό του, την εξαιρετική ελίκρινειά του, την τιμιότητα και την άσπρη συμπεριφορά του, που τόν έκαναν να ξεχωρίζη σε μία συντροφιά από νέους έπιστήμονες διαφόρων χωρών, μεταξύ των οποίων πολλοί Έλληνες. Ξέρω! Θα μ' αρέσει: Άλλα πράγμα είναι ένας έπιστήμων, ένας μορφωμένος άνθρωπος, ή μία εξάρσις. Πήγες ποτέ στην Αφρική; Δέν πήγα στην Αφρική και πούμε ότι πιστεύω ότι εκεί είναι έτσι, όπως ισχυρίζονται οι «ρατσισταί». Πώς θα με πείσουν, όμως, για όσα συμβαίνουν εκεί, αίτια είναι ή κατωτέριότης της φυλής αυτής, όταν βλέπω έναν εκπρόσωπό της δίπλα μου ανώτερο μου ήθικώς και πνευματικώς, πολύ μελετημένη, και καλλιτεχνικώς καλλιεργημένη, όπως ύποστηρίζουν οι συγγενείς και φίλοι μου; Έναν άνθρωπο που είναι μοναδικός και άναγνώστως στις έπιστημονικές και καθόλην χινικές επιδόσεις μου; Βεβαίως, όμως, και είναι δίκαια ότι στην Μαύρη ήπειρον των λευκών και μαύρων ανθρώπων μου. Άλλα τούτο όφείλεται εις κατωτέριότητα της μαύρης φυλής, δηλαδή εις στοιχεία βιολογικά, που την καθιστούν άνικανη να προσέδωσιν πολιτισμόν, ή εις άλλα αίτια; Αίτια που θα έπρεπε να μελετήση καλά όποιοςδήποτε παίρνει τώ θάρρος να γίνεται δημοσία επικριτής, διότι είναι πολύ εύκολο να κρίνη κανείς, χωρίς περίσκεψη, με κριτήριον τώ έστω και δικαιολογημένο προσωπικό του πάθος. Είναι, όμως, μεγάλη και η εύθυνη του, αναλόγως, βέβαια, και προς τόν βαθμό της πνευματικής του άσπιδεως, δια την δλάρην που προκαλεί, όχι μόνον εις αυτούς, αλλά και εις τόν ίδιον τόν έαυτόν του και εις όλο τόν πολιτισμένο κόσμο, ό όποιος, εις μίαν εποχήν τώσης πρόδοσ, έχει τώ δικαίωμα να άπαιτη σοβαρότητα και λογική εις την αντιμετώπισιν ζωτικών προβλημάτων, που έχουν συνέπειες δια την ειρηνικήν συμβίωσιν και την πρόδοον ολοκλήρου της ανθρωπότητος.

Αθήνα

Κ. Π.

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια

Είς τώ τεύχος της 20.1.67, των «ΕΙ Κ Ο Ν Ν», ό κ. Θ. Παπακωνσταν-

ΜΑΙΡΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ - ΠΑΠΠΑ
ΙΑΤΡΟΣ
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ
Ειδικώς μετεκπαιδευθείσα εις Παρίσιους
Επιστημονικά θεραπεύει -
Αποτρίχωσης, άκμή, τριχό-
πτωσης, ευρυαγγείας και
λοιπά δερματοπάθειαι

Δέχεται καθ' έκάστην, πλην Σαββάτου, 5 - 7 μ.μ. και επί συνεντεύξει
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 180, Τηλ.: 870.478

C28/7

Τί κάνει τήν BOAC νά προηγείται πολλά χρόνια...

Τό Super VC 10!

Αλλά δέν είναι μόνο αυτό. Η BOAC έξυπηρετεί εβδομήντα τέσσερις πόλεις σε πενήντα τέσσερα κράτη τών έξη ήπειρων. Μερικές από αυτές έξυπηρετούνται με τώ γιγαντιαίο στόλο των BOAC ROLLS ROYCE 707. Άλλες διαδρομές καλύπτονται με τώ VC10. Η με τώ SUPER VC10. Τό BOAC SUPER VC10 είναι τώ πιο σύγχρονο αεροσκάφος τού κόσμου. Είναι θριαμβευτικά γρήγορο, άθροβο, γαλήνιο, και προηγείται από όλα τώ άλλα κατά πολύ. (Οι ROLLS ROYCE κινητήρες του είναι ισχυρότεροι από κάθε άλλο κινητήρα JET πολιτικού αεροσκάφους). Τά καθίσματά του είναι ένα θαύμα τεχνικής. Πολυθρόνες που σας επιτρέπουν να ξεπλώσετε αναπαυτικά και να απλώσετε τώ πόδια σας με κάθε άνεση. Άλλά ακόμη και αυτό δέν είναι όλο - ή BOAC προσέχει και φροντίζει τούς επιβάτες της. Τούς προσφέρει έκλεκτά φαγητά και θαυμάσια ποτά. Βεβαιώνεται ότι ταξιδεύουν με κάθε δυνατή άνεση. (Γενικά - ή BOAC τούς περιποιείται πραγματικά). Συμβουλευθήτε τόν πράκτορά σας ή άποταθήτε στην BOAC, γραφεία BEA, Όδός Όθωνος και Άμαλίας, Αθήνα τηλεφώνον 222-521.

ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ Η BOAC ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΓΙΑ ΣΑΣ

BRITISH OVERSEAS AIRWAYS CORPORATION

HOOVER AUTOMATIC DE LUXE

GEA

Το νέο υπεραυτόματο
πλυντήριο της HOOVER.
Κάνει όλες τις δουλειές
που θα κάνατε έσείς για
να έπιτύχετε ένα γρή-
γορο, οικονομικό και
ξεκούραστο πλύσιμο.

HOOVER HOOVER HOOVER HOOVER

Δέν μπορεί να μην είναι τέλειο, αφού είναι HOOVER

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΑΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 ΤΗΛ. 232.010-237.860

Οι αναγνώστες
χρειαζονται
ΕΙΚΟΝΕΣ

τίνου επελήφθη του θέματος της ιδρύσεως ύφ' ημών ιδιωτικού Πανεπιστημίου εν Θεσσαλονίκη.

Ανεμνόμενι πληρεστέραν ενημέρωσιν του και καλόπιστον συζητήσιν επί σοβαρών κεφαλαίων του ανακύψαντος θέματος, «άνωτάτη ιδιωτική εκπαίδευσις», ως λ.χ.:

1. Υπάρχει, όντως, θέμα πανεπιστημιακής μορφώσεως των νέων;
2. Βλάπτει αυτή ή ωφελεί το έθνος και την οικονομίαν του;
3. Έπαρκούν τα ήδη λειτουργούντα πανεπιστήμια;

4. Πώς πρέπει ενδεχομένως να λειτουργήση το ιδιωτικόν πανεπιστήμιον ίνα ανταποκριθῇ εἰς τὴν ἀποστολὴν του;
5. Θὰ ἐπιτευχθῇ ἁμῖλλα εἰς τὸν τόμῳ τῆς ἀνωτάτης παιδείας;
6. Πὼς θὰ χρησιμοποιηθοῦν οἱ μέλλοντες ἐπιστήμονες;

Ἐχομεν πληρὴν ἐπίγνωσιν τῆς εὐθύνης ἡμῶν ἐναντί τοῦ ἔθνους καὶ τῶν νέων καὶ ἐξεπονήσαμεν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἰδιωτ. πανεπιστημίου (ἐν πολλοῖς διάφορον τοῦ ὑφιστάμενου σήμερον καθεστώτος), τὸν ὁποῖον καὶ θὰ ὑποβάλωμεν πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας, μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας ἰδρύσεως. Εἰδικότερον:

Α. Ὁ ἀρθρογράφος λέγει: «Δὲν ἐπαρκούν τὰ πανεπιστήμια. Τὰ δύο νεο-ιδρυθέντα ἡμιλειτουργοῦν θλιβερώς. Εἴχομεν ὑποψήφιους 36.000. Τὰ ἀνώτατα ἰδρύματα ἀπερρόθησαν τὸ 1)3. Δὲν ἔχομεν σχολὰς, «εἰσαράκοντα τοῖς ἄλ-χιστον» διὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν αἱ κλίσεις τῶν ὑποψηφίων. Εἶναι μαθηματικῶς βέβαιον ὅτι θὰ ξεφυτρώσων πολλὰ ἱ-δρυτικά πανεπιστήμια καὶ εἰς ἄλλας πόλεις». Ὅμως, ὁ τρόπος θεμελίωσης τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἔθνους δι' ἰδιωτικῶν ἀνωτάτων ἰδρυμάτων θεωρεῖται ὑπ' αὐτοῦ μὴ ἀποδεκτός. Διὰ τί;

Β. Εἶναι παγκοσμίως γνωστὰ τὰ τραπὰ τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν, διότι:

1. Αἱ εἰσιτήριαι εἰς τὰ πανεπιστήμια δὲν ἀποτελοῦν κρίσιν ἱκανότητος, ἀλλ' ἐφεύρεσιν εἰσαγωγῆς ὀλίγων διὰ πολλοῦς λόγους, ἐφ' ὅσον τὸ κράτος δὲν ἔχει ἱκανότητα νὰ ἀπορροφήσῃ τοὺς ἐπιμενέοντες ἀνωτάτης παιδείας.
2. Καλοῦνται οἱ ἀπόφοιτοι λυκείων ὅλης τῆς χώρας νὰ διαγωνισθοῦν ἐπὶ ἴσοις ὁροις διὰ τὸ ἀκαδημαϊκόν, ἐνῶ δὲν παύονται εἰς ὅλους ἴσαι μορφωτικαὶ ἐν τῷ λυκείῳ ἐπιπτώσεις. (Ὁ ἡμεσῆριος τύπος δοᾷ διὰ σοβαρὰν ἐλ-λειψιν μαθηματικῶν, φυσικῶν καὶ γυμναστικῶν ἀκόμη, εἰς τὰς ἐπσχολίας).
3. Δὲν ὑπάρχει οὔτε θὰ ὑπάρξῃ ἀντικειμενικὴ κρίσις τῶν ὑποψηφίων καὶ ἐκ τοῦ ἀνωτέρου λόγου καὶ ἐκ τοῦ ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς ἀναθεωρήσιν τῶν γραπτῶν του.
4. Ἡ ἀποτυχία τοῦ θεσμοῦ τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐκατοντάδων στασιῶν εἰς τὸ 1ον καὶ ἑκατοντάδων στασιῶν εἰς τὸν 2ον ἔτος, ἐκ τῆς τάξεως τῶν εἰσαφαιτητῶν καὶ ἐκ τοῦ ὅτι χιλιάδες εἰσφαιτῶνται καὶ δεκάδες ἐξέρχονται.

Εἶναι ὅμως ἐπίσης πανθομολογούμενα καὶ τὰ κάτωθι:

1. Ἐξετάσεις δάσκα ὁλοκλήρων ἐτῶν παρέχουν τὸ ἀπολυτήριον τοῦ λυκείου.
2. Ἡ ἀναθεώρησις τῶν γραπτῶν τοῦ λυκείου, συμφώνως πρὸς τὴν κειμένην νομοθεσίαν, κατονομαίνει πλήρως τὸν ἱκανὸν μαθητὴν, ἀδικούμενον ἐνδεχομένως, τὸ δὲ δικαίωμα προποικῆς ἀποδίδει ἐξετάσεως ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποδίδει δικαιοσύνην, ὃ δὲ μεροληπίαν καθιγνήτης καλῶνται ἀσπληρῶς.
3. Ὑπάρχει ἡ κοίσις εἰς τὸ λυκεῖον ὁλονλήρου τῆς τάξεως διὰ τὸν μεροληπιότητα καθιγνήτην, ἥτις τὸν δεσμεύει ἀπὸ ὑπερβάσεως.
4. Ἐνὶ λόγῳ, ἡ κοίσις ἐξόδου ἀπὸ τὸ λυκεῖον εἶναι πλῆρως ἀντικειμενικὴ. Διὰ τί, λοιπόν, θεωρεῖται ὁ ἀρθρογράφος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ἰδιωτικὸν πανεπιστήμιον ἀνεῖν ἐξετάσεων; Τοῦτο θὰ δύναται νὰ δεχθῇ ἀποφύ-τους λυκεῖου βαθμοῦ ἀπὸ 20 καὶ κάτω μέχρι συμπληρώσεως τοῦ καθωρισμένου ἀριθμοῦ, ἢ ὅπως ἄλλως θὰ ἐβελτί-ωνε τὴν πρότασιν μας τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας.

Γ. Ὁ κ. Παπακωνσταντίνου, παρὰ

τὰς ὑποσχέσεις ὅλων τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, ποὺ ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν φοιτητῶν ἀνεῖν ἐξετάσεων, ἐπιθυμεί, ὡς conditio sine qua non τῆς φοιτητικῆς ἰδιότητος, τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις, ὡς ἀποτελού-σας ἐχρήσιμον κόσκινον», διὰ νὰ... πα-ραμένῃ ἡ σαβούρα καὶ νὰ διαφεύγουν οἱ σπόροι. (Ἐξ ἄλλου, κόσκινον δαπα-νηρότατον διὰ τὸς ὑποψηφίους καὶ τὸ κράτος).

Δ' «Εἶναι γνωστὸν», γράφει, «ποῦ στήριζονται καὶ τί προσφέρουν, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, τὰ ἰδιωτικά Με-σῆς ἐκπαιδεύσεως», ἐπιχειρῶν νὰ ἐμ-φανίσῃ τὴν τε ἰδιωτικὴν, Μέσην καὶ ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν ὡς ἀπλὰς κερδο-σκοπικὰς ἐπιχειρήσεις.

Παρέχουμε τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐκ-παιδευτήρια τῆς Θεσσαλονίκης, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1907, μετὰ τὰς δυνα-τότητας ἀναπτύξεως, οὔτε ἀπεδείχθη-σαν, οὔτε ἀνεδείχθησαν κερδοσκοπικαὶ ἐπιχειρήσεις. Τοῦτο εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν Βόρ. Ἑλλάδα καὶ εὐκόλῳ νὰ τὸ πληροφορηθοῦν οἱ βουλόμενοι. Τὸ αὐθιγὸν καὶ διὰ τὰ ἰδιωτικά τῶν Ἀ-εὐμερουμένων οικονομικῶς, λέγομεν με-τὰν ἐτοποθέτου εἰς ἄλλας, πλὴν τῆς παιδείας, ἐπενδύσεις τὰ κεφάλαιά των, θὰ εἶχον ἀπείρως περισσότερα κέρδη καὶ ἢ ἀνεῖν τοσαύτης πνευματι-κῆς καὶ ψυχικῆς φθορᾶς. Εἰς τὴν Β. Ἑλλάδα, ἐπὶ πλέον, λειτουργοῦν εἰς θιστώνα τὸ δημόσιον ἐπαιδευτικὸν ἀντικα-μὴ δυνάμενα νὰ ἐσπράξων ἀπὸ τοῦς τοῦ προσωπικοῦ των. Ὡστε τὸν ἀμοιβὴν ἀρχαὶ δὲν εἶναι ἐπιχειρηματίαι, ἀλλὰ τί προσφέρουν, ἡ ἐφημερίς «Σημεία Βορείου Ἑλλάδος», ἥρχιε δημοσιεύ-ουσα πίνakas ἐπιτυχόντων μαθητῶν τῆς ἐνίοτε 50% τῶν ἀπολυθέντων. Ἀς ση-χομεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ νόμου τῶν καὶ πρῶτοφωτῶν, ὑποσχεθῶν, βουλευ-ποτελοῦν τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Πρόβουμι διὰ πᾶσαν καλοπροαίρε-τον συζητήσιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ θέ-λουμεν μετὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν διὰ τὴν φιλοξενίαν.

Ν. ΚΟΤΣΙΡΙΑΟΣ
Δ. ΣΤΟΥΤΙΑΝΝΑΚΗΣ
Λυκαίον
(Πρόεδρος καὶ γεν. γραμ-ματεὺς τῆς Ἑνώσεως Λυ-καίων Βορ. Ἑλλάδος).

Ἀλληλογραφία

● Ρ. Κ. Π. Ἡ διεύθυνσις τῆς Μελίνας Μεσοκοῦρη εἶναι αὕτη τὴν στιγμὴν: Hotel «King Edward», Toronto, Canada. Ἐχετε ὑπ' ὄψιν σας, ὅμως, ὅτι ἡ Μελίνα θρίσκειται σὲ τουνὲ καὶ συνεπῶς δὲν ἔχει μόνιμη διεύθυνση.

● Ζεράρ Σαίαν, Θεσσαλονίκη. Οἱ λογιστικαὶ μηχανεὶς ποὺ σὰς ἐν-διαφέουσιν διατίθενται διὰ τῶν ἀντιπρο-σωπεύων τῶν ἀκολουθῶν ἐταιριῶν:

1. BULL - GENERAL ELECTRIC, (Συγγροῦ 209, Ἀθήναι).
2. I. C. T. (Π. Σολομός, Δραγα-τανίου 4, Ἀθήναι).
3. N. C. R. (Ἀμαλίας 34, Ἀθήναι).
4. UNIVAC, (Δοξιάδης, Στρατιω-τικοῦ Συνδέσμου 24, Ἀθήναι).

● Εἰρήνην Μαυρομιχαλάκη. Δὲν γνωρίζομε, καὶ δὲν μπορούμε νὰ δώσωμε ἀπάντησιν στὸ ἐρωτήμα σας.

● Τ. Ρ. Ἐλάδαμε τὸ γράμμα σας καὶ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν παρατηρήσιν καὶ ὑποδείξιν σας.

ΦΡΟΝΤΙΖΕΤΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ;

ΔΜΦ6/3

ΤΟΤΕ... στὰ Φαρμακεῖα ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ, στὸ εἰδικὸ τμήμα καλλυντικῶν, θὰ θρῆτε μιὰ ἀπέραντη συλλογὴ καλλυντικῶν καὶ ἀρωμάτων, ὅλων τῶν οἰκων, στὶς χαμηλότερες τιμὲς καὶ ἰδανικὴ ἐξυπηρέτησι.

Ἄν θέλετε, καὶ χωρὶς καμιά σας

ὕποχρεωσι, ἡ αἰσθητικὴ τοῦ τμήματος ἀναλαμβάνει νὰ ἐξετάσῃ, μετὰ τὸ μοναδικὸ Dermascop, τὸ δερμα σας καὶ νὰ σὰς ὑποδείξῃ τὰ καλλυντικά καὶ τὸ μακιγιὰς ποὺ ταιριάζουν σὲ σὰς.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΟΝ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΓΩΝΙΑ-ΧΑΥΤΕΙΑ-ΚΑΝΑΡΗ 23-ΚΟΛΩΝΑΚΙ

είναι μιὰ γλύκα!

είναι κάτι άλλο.
κάτι τὸ καταπληκτικό
είναι... ἡ σοκολάτα σας.

**ΓΑΛΑΚΤΟΣ
ΠΑΥΛΙΔΟΥ**

Ἡ βρογχίτιδα σοβαρώτερη ἀπὸ τὴ φυματίωση

Πολλές φορές τὴν ἡμέρα ἡ γραμματεὺς ἀναγκάζεται νὰ σταμάτησὲ τὸ γράφισμά της. Ὁ προϊστάμενός της, πού της ὑπαγορεύει, καταλαμβάνεται ἀπὸ παροξυσμούς βήχους καὶ γίνεται κατὰ κόκκινος. Μετά, χρειάζεται ἀρκετὰ λεπτά γιὰ νὰ συνέλθῃ.

—Θάπρεπε νὰ καπνίζετε λιγώτερο, τοῦ λέει ἡ γραμματεὺς.

—Ναί, ναι, λέει ἐκεῖνος. Ἀλλὰ δὲν βαριέστε! Εἶναι ἡ χρονία βρογχίτις μου, πού ἐκδηλώνεται μὲ τὸ κρύο.

• «Δὲν βαριέστε... ἡ χρονία βρογχίτις». Πολλοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ παίρνουν στὰ ἐλαφρά τὴν χρονία βρογχίτιδα, νομίζοντας ὅτι ἐπειδὴ εἶναι χρονία, δὲν εἶναι σοβαρή. Μεγάλος λάθος! Οἱ στατιστικὲς δείχνουν ὅτι ἡ χρονία βρογχίτις εἶναι, λόγῳ τῶν ἐπιπλοκῶν της, περισσότερο ἐπικίνδυνη ἀπὸ τὴν φυματίωση.

• Ἀκόμη κι ὅταν δὲν εἶναι χρονία, ἡ βρογχίτις εἶναι σοβαρὴ ἀρρώστια. Καὶ ἂν θεραπευθῇ φαινομενικὰ, ἀφήνει στοὺς βρόγχους πληγὲς καὶ διαβρώσεις πού χρειάζονται πολὺν καιρὸ νὰ ἐπουλωθοῦν καὶ μένουν ἐστὶς μολύνσεις.

• Εἶναι σχετικὰ εὐκολο νὰ ἀποφύγῃ κανεὶς τὴν βρογχίτιδα. Ἀλλὰ ὅταν προσβληθῇ, πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ σχολαστικὰ ὠρισμένη ἀγωγή, διαφορετικὰ κινδυνεύει νὰ πάθῃ πολὺ δυσάρεστες ἐπιπλοκές, ὅπως τὸ ἐμφύσημα.

Ὁ πρῶτος κανόνας γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῆς βρογχίτιδος εἶναι νὰ θεραπεύωνται καὶ οἱ παραμικρὲς μολύνσεις τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος. Στὰ παιδιά ὅλες οἱ ρινοφαρυγγίτιδες, φαρυγγίτιδες, ἀμυγδαλίτιδες, κολπίτιδες, ἀκόμη καὶ καλοήθειες, χρειάζονται παραμονὴ στὸ σπίτι, ἴσως κρεβάτιωμα καί, σὲ πολλὲς περιπτώσεις, κούρα ἀντιβιοτικῶν.

• Χρυσοὺς κανὼν γιὰ κάθε ἡλικία: Κάθε σύμπτωμα ὀξείας βρογχίτιδος πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζεται μὲ ἄμεση ἀντιβιοτικὴ θεραπεία, πού θὰ ἐπεκτείνεται στὴν πρόληψη καὶ δευτερευουσῶν μολύνσεων. Τὰ ἀντιβιοτικά στὴν περίπτωση αὐτὴ πρέπει νὰ χορηγούνται μὲ μεγάλη ἀκρίβεια. Ἀνεπαρκεῖς ἢ ὑπερβολικὲς δόσεις, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ φέρουν ἐπιπλοκές.

• Στὸς μεγάλους, ὁ δρόμος γιὰ τὴν βρογχίτιδα περνᾷ ἀπὸ τὸν χρόνιο καὶ συχνὰ παραμελημένο κατάρρου, ἀπὸ τὴν τραχειίτιδα, ἀπὸ τὴν λαρυγγίτιδα, τὴν φαρυγγίτιδα, τὴν κολπίτιδα καὶ φυσικὰ ἀπὸ τὴν γρίπη. Ὅλες αὐτὲς

οἱ μολύνσεις, πού τὶς περνᾷμε στὸ πόδι, μὲ τὴν πρόφαση ὅτι ἀντέχουμε, ἢ ὅτι δὲν μπορούμε νὰ προσφέρουμε στὸν ἑαυτὸ μας τὴν πολυτέλεια τοῦ κρεβατιώματος γιὰ δυὸ - τρεῖς μέρες, ἐξασθενοῦν τὴν ἄμυνα τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος. Πολλὲς ὀξείες βρογχίτιδες ἀρχίζουν ἀπὸ ἓνα συνάχι. Ἄν τὸ προσέχαμε, δὲν θὰ μᾶς κρατοῦσε στὸ σπίτι ἡ ὀξεία βρογχίτις τουλάχιστον τρεῖς ἑβδομάδες.

• Προδιαθέτουν ἐπίσης στὴν βρογχίτιδα τὸ κάπνισμα, τὰ καυσάρια καὶ σὲ ὠρισμένα ἐπαγγέλματα (κτίστες, ἀρτοποιοί, κουρείς) ὠρισμένες σκόνης, ἄτμοι κλπ. Γιὰ τοὺς καπνιστές, ὅταν προσβάλλωνται ἀπὸ βρογχίτιδα, συνιστᾶται νὰ προτιμοῦν τὴν πίπα ἀπὸ τὸ τσιγάρο.

• Ὁ παράθερισμός στὸ βουνὸ γιὰ δυὸ - τρεῖς ἑβδομάδες, συνιστᾶται γιὰ τοὺς βρογχιτικούς.

• Προσοχή, νὰ μὴν εἶναι ὑπερθερμασμένο τὸ σπίτι, γιατί ἐστὶ ἐκτίθεται κανεὶς περισσότερο σὲ κίνδυνο κρυολογημάτων. Νὰ ἀποφεύγουμε νὰ ἀναπνέουμε μὲ τὸ στόμα, ὅταν κάνῃ πολὺ κρύο. Ὁ ἀέρας, περνώντας ἀπὸ τὴν μύτη ζεσταίνεται καὶ δὲν φθάνει παγωμένος στοὺς πνεύμονες. Προσοχή, καὶ στὴν μετέπτωση ἀπὸ τὴν ὑψηλὴ θερμοκρασία τῶν θερμαινόμενων χώρων στὴν παγωνιά τοῦ δρόμου. Μὴν ἀφήνετε νὰ ξεραίνεται ὁ ἀέρας στὸ σπίτι, ὅταν λειτουργῇ ἡ θέρμανση.

• Ὁ βήχας πού συνοδεύει τὴν ὀξεία βρογχίτιδα εἶναι δυσάρεστος, ἀλλὰ πρέπει νὰ ξέρουμε ὅτι ἀποτελεῖ ἀμυντικὴ ἀντίδραση τοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τῆς μολύνσεως τῶν βρόγχων. Βοηθᾷ στὴν ἀποβολὴ τοῦ φλέγματος, πού ἡ παραγωγή του μπορεῖ νὰ τριπλασιασθῇ σὲ περίπτωσι μολύνσεως. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποφεύγουμε τὴν πολὺ ἐντονὴ προσπάθεια ἀποβολῆς τοῦ φλέγματος, γιατί ἐστὶ ἐπιδεινώνεται ὁ ἐρεθισμός τῶν βρόγχων.

• Τὸ ἐμβόλιο ΟCB τοῦ Ἰνστιτούτου Παστέρ προστατεύει πολὺ καλὰ ἀπὸ τοὺς κινδύνους ὑποτροπῆς.

• Ἀνακουφιστικὰ στὴν περίπτωση ἐνοχλητικῶν συμπτωμάτων εἶναι τὰ φάρμακα πού καταπραΰνουν τὸν βήχα καὶ διευκολύνουν τὴν ὑγροποίηση καὶ μετὰ τὴν ἀποβολὴ τοῦ φλέγματος.

Πάντως, σὲ καμμιὰ περίπτωση δὲν πρέπει νὰ μὴ δίνουμε σημασία στὴν βρογχίτιδα, σὰν νὰ ἦταν «ἄπλο» κρυολόγημα.

Ἄντρέ Σουμπιράν

Νέοι, πετᾶτε τώρα καὶ σεῖς σὲ καινούργιους ὀρίζοντες χάρις στὴν ἐξαιρετικὴ προσφορὰ τῆς AIR FRANCE. Ἡ ἔκπτωση* 25% ἰσχύει ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1967 γιὰ τοὺς νέους μεταξὺ 12 καὶ 22 ἐτῶν, ἐπὶ τῶν κανονικῶν ναύλων, οἰκονομικῆς θέσεως, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Εὐρώπης καὶ μεταξὺ Εὐρώπης, Ἀλγερίας, Τυνησίας καὶ Μαρόκου.

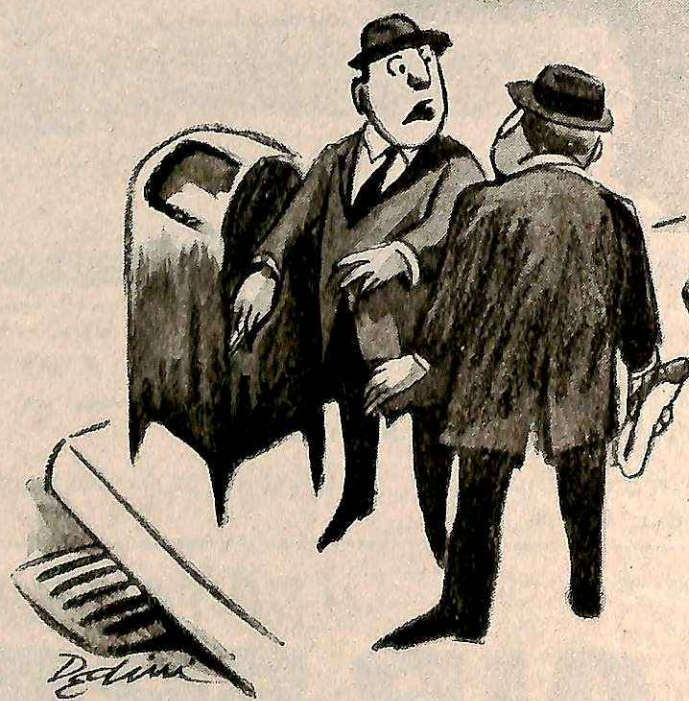
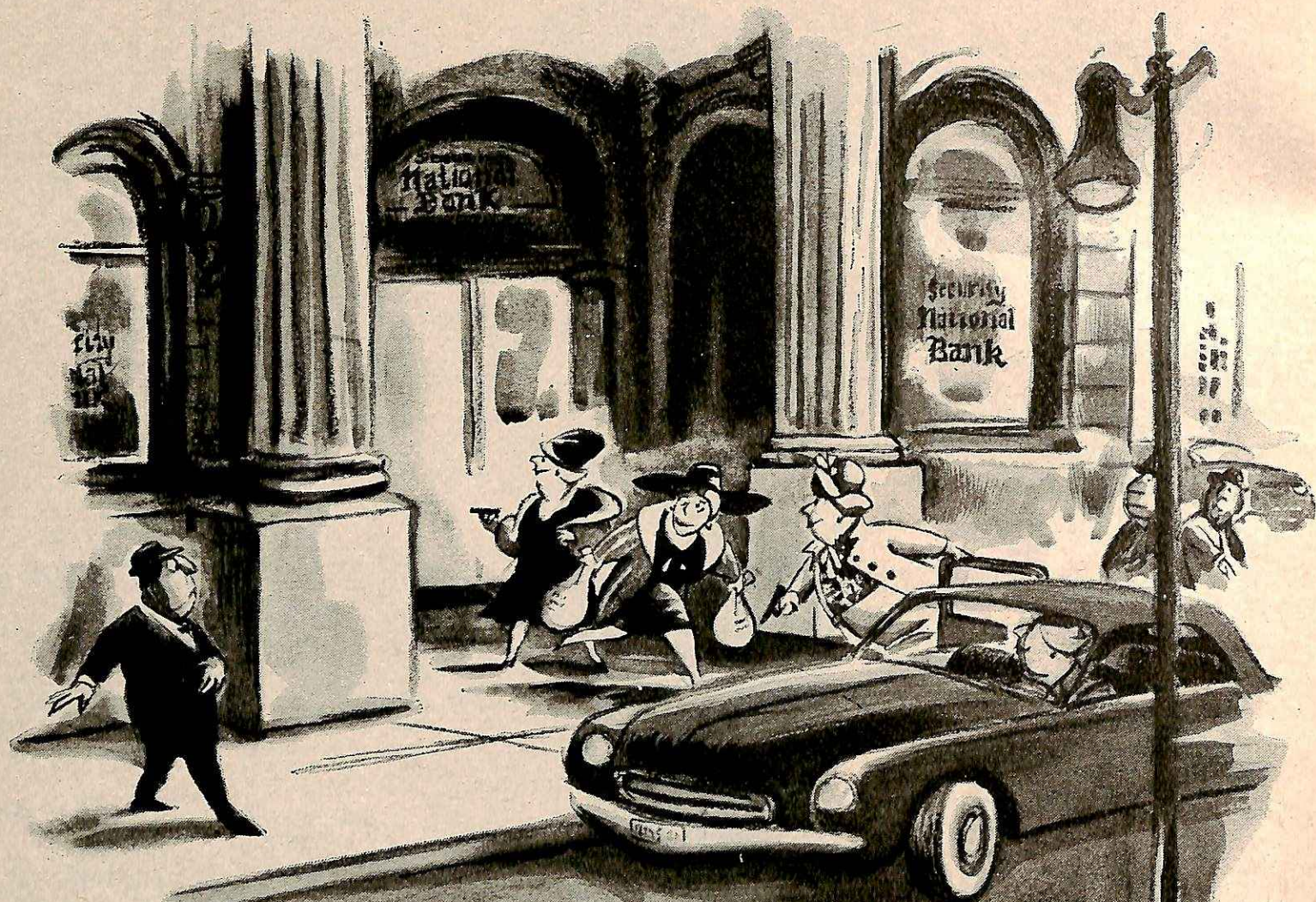
Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε στὸν Ταξιδιωτικὸ σας Πράκτορα ἢ τὴν AIR FRANCE, Καραγ. Σερβίας 4, τηλ. 230.501.

* ὑπόκειται εἰς ἔγκρισιν τῶν Κυβερνήσεων

à votre service

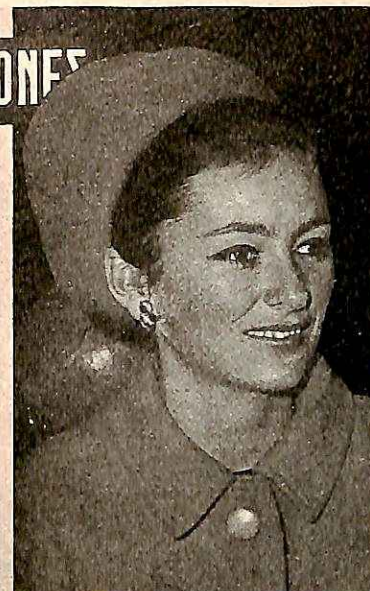
AIR FRANCE

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

—Σου τὸ εἶχα πῆ! Αὐτὴ ἡ ἰσότης τῶν φύλων, δὲν ξέρομε ποὺ θὰ φθάσῃ!

ΕΙΚΟΝΕΣ

Η ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΩΝ

Ἡ πριγκίπισσα Πάολα, μία ἀπὸ τὶς ὠραιότερες καὶ κομψότερες γυναῖκες τῆς Εὐρώπης — «στὰρ» στὸν κόσμον τῶν διεθνῶν προσωπικοτήτων. Γιὰ τὴν ζωὴ τῶν γαλαζοαἱμάτων καὶ τῶν πολυεκατομμυριούχων, δύο ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέροντα γεπορτὰς δημοσιεύονται στὶς σελίδες 21 - 26.

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 591
ΕΤΟΣ ΙΒ • 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1967

Γραφεία: Ἀθήναι, Σωκράτους 57 - 59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύν-
σεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366.
Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, Ἀγ-
γελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμὰι)

ΕΚΔΟΣΙΣ

«Ἐκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἑλένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας

ΣΥΜΒΟΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπρίδης

Ἀρχισυντάκτης: Δ. Παπαναγιώτου.
Ἀρθρογράφος: Θ. Παπακωνσταντι-
νίου. Ἐπὶ τῆς ὕλης: Κ. Βεντίκος.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος Ἀναγνωστόπουλος, Φρέντυ Γερ-
μανός, Θέμος Δασκαλόπουλος, Ἑλένη Λου-
κίδου, Βασ. Καζαντζής, Μαρία Καραβία,
Μαρία Κοντσαμάνη, Ἀλέξ. Κοτρίδης, Γ.
Λάμπρας, Νικ. Μεταξάς, Μ. Παράσκευα,
Αἰδὼς, Ροζίτα Σώκου, Ε. Χατζηγεωργίου,
Χρ. Ἀλυστὴς, Στέλ. Ἀγγελόπουλος, Δημή-
τριος Βόγλης, Ἀγγελόπουλος, Γ. Δρόσος,
Α. Καραμαζός, Θ. Καραῖς, Ε. Κόλλαν,
Α. Κορομηλάς, Α. Λιδωρίκης, Α. Μαρ-
κάκης, Χρ. Οικονόμου, Γεώργ. Πρεβε-
λάκης, Ἑλένη Χαλκιάση, Ἀργύρη Χαρο-
μή, Κ. Ψαλτέρας, Βαγγέλης Ψυρράκης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΙΠΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούζης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Φο. Ἀλτουβάς, Ἑλένη Ἀρβανίτη, Δημ.
Δουλαβέσης, Γιάννης Κυριακόπουλος, Μ.
Λάσση, Μίκα Ρομανοῦ, Ἡλ. Σκουλάς.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΙΠΡΕΣΙΑ

Β. Καραμανώλης, Π. Ἀσημακόπουλος, Κ.
Πασχαλίδης, Α. Παπαδόπουλος, Α. Λουβίδης

Προστάμενος τυπογράφου: Α. Φλώρος
(Ὁδὸς Μιλήτου, ἀριθμὸς 10, Ἀθήναι)

Θὰ διψάσωμε; Θὰ δηλητηριασθοῦμε;..

ΣΕΛΙΔΕΣ 27 - 31 Ἡ Ἀθήνα ἀντιμετωπίζει καὶ πάλι πρόβλημα
ὕδρευσεως. Μιὰ μεγάλη ἔρευνα γύρω ἀπὸ τὶς
λύσεις τὶς ὁποῖες προτείνουν οἱ ἀρμόδιοι...

Εὐχάριστες ἐκπλήξεις στὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν

ΣΕΛΙΔΕΣ 35 - 37 Ἡ ἀξία τῆς χρησιμοποίησεως νέων ἀρχαιο-
λογικῶν χώρων γιὰ τὶς διάφορες καλλιτεχνι-
κὲς ἐκδηλώσεις τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν. Ἀρ-
θρο τοῦ κ. Ἀλ. Διαμαντόπουλου.

Ἡ χρυστὴ σφαῖρα καὶ ἡ Κορίννα Τσοπέη

ΣΕΛΙΔΕΣ 32 - 34 Ἀποκλειστικὸ φωτορεπορτάζ γιὰ τὴν κιν-
ματογραφικὴ καριέρα τῆς Ἑλληνίδας «Μίς
Υψηλὸς» Κορίννας Τσοπέη. Μιὰ στὰρ γεν-
νιέται τώρα στὴν Μέκκα τῆς 7ης τέχνης.

Ἡ ἐπανάσταση τοῦ Φρόντν

ΣΕΛΙΔΕΣ 47 - 51 Ἡ Βιέννη «πολέμησε» τὴν ψυχανάλυση στὰ
πρῶτα τῆς δέκατα. Ἀνθρώποι, γεγονότα
καὶ ἀντιδράσεις. Μιὰ καινούργια ἐποχὴ...

Ὁ νέος θηλυκὸς Τζαίμς Μπόντ παντρεύεται...

ΣΕΛΙΔΕΣ 66 - 68 Ἡ Ράκελ Γουέλτς, ποὺ παντρεύθηκε τὸν ἱμ-
πρεσσαρίο τῆς, λαοσάφει τώρα στὸν κινημα-
τογράφο τὸν νέο τύπο τοῦ θηλυκοῦ Τζαίμς
Μπόντ. Ἐνα ἀποκλειστικὸ φωτορεπορτάζ.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἑσπεριακοῦ δοχ. 800 • Ἑσπεριακοῦ
δὲ ἀπὸ τοῦ ταχυδρομείου \$ 14 • Ἀεροπορικὰ ἀποστολαί: εἰς Εὐ-
ρώπην \$ 28 • Βόρειον Ἀφρικὴν \$ 40 • Ἡ.Π.Α. - Νότιον Ἀ-
φρικὴν \$ 68 • Καναδῶν - Λατ. Ἀμερικὴν \$ 64 • ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
κατὰ τιμοκατάλογον καὶ συμφωνίαν • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ Ἀρ-
θρων καὶ φωτογραφιῶν μόνον κατὰ τὴν ἀδείαν • ΑΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕ-
ΦΟΝΤΑΙ τὰ χειρόγραφα καὶ αἱ φωτογραφίαι • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙ-
ΚΗ διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ Ἀθήναι • ΕΜΒΛΕΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Περιοδικῶν ΕΙΚΟΝΕΣ Σωκράτους 57, Ἀθήναι.

Το «άνφον τερίμπλ» της βρετανικής Αύλης είναι σήμερα ένας γοητευτικός μεσέλιξ, που εξακολουθεί, ωστόσο, να είναι «τρομερός». Το καυστικό του πνεύμα, ή παρησία, ή άθυροστομία και το χιούμορ του δημιουργούν ένιστε μικροζητήματα, ή ζητήματα, αλλά έχουν σφραγίσει έντονα την παρουσία του στην βρετανική κοινοπολιτεία.

Επάγγελμα: Δούξ

Ο πρίγκιψ Φίλιππος, δούξ του Έδιμβούργου, σύζυγος της βασίλισσας Ελισάβετ της Αγγλίας, βρέθηκε πάλι στο προσκήνιο της επικαιρότητας, τις ημέρες αυτές. Τόσο στην Ελλάδα, με την συμμετοχή του στην βασιλική κυνηγετική έκδρομή στο Γκισούρ Άντα της Αλεξανδρουπόλεως, όσο και στην Αγγλία, όπου δημιούργησε —για πολλοστή φορά— σάλο, με δημόσιες επικρίσεις, τις οποίες διετύπωσε για την βρετανική βιομηχανία. Μιλώντας σε μια διάσκεψη των Βρετανών έξαγωγέων, ο βασιλικός σύζυγος, πού, κατά κανόνα και κατά τους τύπους, πρέπει ν' απέχη κάθε έκδηλωσης, σχετικής με τα δημόσια πράγματα, παραπονέθηκε για την ποιότητα των βρετανικών προϊόντων και για μειωμένη ανταγωνιστικότητα τους στις διεθνείς αγορές. Και δεν έδίστασε να προσθέσει: «Βαρέθηκα να ζητώ συνεχώς συγγνώμη γι' αυτόν τον τόπο!» Την άμφιλεγόμενη και συζητούμενη —για τον «άντικονφορμισμό» της και... άλλα— αυτή προσωπικότητα, που είχε άλλοτε προκαλέσει ωρισμένες αντιδράσεις και στην φυσική του πατρίδα, την Ελλάδα, εξ άφορμης μιας δηλώσεώς του για το Κυπριακό, πριν από χρόνια, και μιας άλλης για την εθνικότητά του, παρουσιάζει ο συνεργάτης μας κ. Β. Α. Καζαντζής.

ΑΥΤΗ Η ΜΗΤΕΡΑ που έσκυβε κάποτε, στοργική μα συλλογιμένη, πάνω από ένα λίκνο, ήταν, σαν όλες σχεδόν τις τότε πριγκίπισσες, φτιαγμένη για μητέρα βασιλική. Σήμερα, άρροκνάλει τα πλούσια (πιά) χρόνια της σε ένα διαμέρισμα της οδού Πατριάρχου Ίωακείμ των Αθηνών.

Είναι η πριγκίπισσα Αλίκη. Οι άρχες του αιώνα μας στάθηκαν σκληρές στις κορωνίδες. Η βασίλισσα Βικτωρία, χωρίς να το θέλη, είχε εννοήσει την μαζική παραγωγή ήγεικων μοναρχικών στελεχών για μια Έθρωπη πού, ειδικά ύστερα από τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, δεν ήξερε πώς να τα χρησιμοποιήσει.

Το δρόμος, λοιπόν, που γεννήθηκε στην Κέγκνυρα στις 21 Ιουνίου 1921, είχε ύψασμένο στα δαντελλένια μαρουδιακά του ένα ένδοξο παρελθόν και ένα μάλλον άδέξιο μέλλον.

Μ' αυτή την ισχυρή λιγνολογία ο Φίλιππος (τόρα) του Έδιμβούργου ανίδρυσε για τον εαυτό του ένα λαμπρότατο και άρκετά ενδιαφέρον παρόν.

Είναι ένας βασιλικός σύζυγος. Ίδιότης για την όποια δεν υπάρχει καμιά πρόδωξη και καμιά διαγραφή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων ο' ολοκληρωτή την ευρωπαϊκή νομοθεσία.

ΣΤΟΝ ΡΥΘΜΟ ΤΟΥ ΜΟΛΤΟ ΑΛΛΕΓΚΡΟ

Η ΕΙΔΗΣΗ προήλθε από το μπάρ της «Μεγάλης Βρετανίας» την επομένη της 9ης Ιουλίου 1947.

Ο Χρόνης Πρωτοπαπās (άνταποκριτής του «Νταϊλντ Μαϊνλ» και παντομέρος με μια σαγηνευτική και αληγομόνητη (τόρα) σε όλους μας Αγγλίδα), κάτι άκουσε, κάτι διασταύρωσε, κάτι τηλεγράφησε στην εφημερίδα του.

Την επομένη είχε το (σπάνιο για δημοσιογράφο) προνόμιο να τον επιβεβαιώσει ενυπόγραφα ο ίδιος ο βασιλεύς της Αγγλίας:

«Μετά μεγίστης χαράς ο Βασιλεύς και η Βασίλισσα αναγγέλλουν τους άρραδάνους της προσφιλεστάτης θυγατρός των πριγκίπισσας Ελισάβετ μετά του υποπλοιάρχου Β.Ν. Φίλιππου Μαουντιπάτεν, υιού του άειμνήστου πρίγκιπος Άνδρέου και της πριγκίπισσας Άνδρέου, (πριγκίπισσας Αλίκης του Μπάτενμπεργκ), εις όν την διά γάμου κοινωνίαν ο βασιλεύς άσμένως συγκατένευσε».

Το ειδύλλιο είχε επισημοποιηθεί πολλούς μήνες νωρίτερα — τον Σεπτέμβριο του 1946, στο διάστημα ενός βασιλικού κυνηγιού στο Μπάλμοραλ, και πριν να γίνει αυτό, ο νεαρός και ώρατος πρίγκιπας είχε άποστερηθεί από τό... γένι του (που έτρεφε σαν άξιοματικό του άγγλικού ναυτικού), αλλά και από την έλληνική (πριγκιπική) του ιδιγένεια. Έγινε βρετανός υπήκοος με το όνομα του θείου του, του λόρδου Μαουντιπάτεν, και σύντομα ο μελλοντικός του πενθερός τον περιέβαλε με τους νέους του τίτλους: Δούξ του Έδιμβούργου, κόμης του Μέριονεθ, βαρώνος του Γκρήνουϊτς.

Και φυσικά, Ίπότης της Πεοικνημίδος...

Από την πρώτη στιγμή, ο άγγλικός λαός πήρε τον Φίλιππο με το ίδιο χιούμορ (αν όχι και περισσότερο) που παίρνει κι ο ίδιος την

δική του ζωή. Ποιός λησμονεί τά... άλατιομένα ανέκδοτα και εύφλογα μύα που κυκλοφορούσαν στο Λονδίνο εκείνη την πρώτη νύχτα του γάμου; Και αυτά τουλάχιστον, ποτέ δεν δά δημοσιευθούν, αλλά κάποτε καλό θά ήταν να έθγαινε μια συλλογή με όλα τα άλλα. τα άδωότερα, που παράγει συνεχώς ή λαϊκή μούσα με άφορμή κάποια πράξη, παράλειψη, μετακίνηση ή πρωτοτυπία αυτού του «άνφον τερίμπλ» της βρετανικής Αύλης.

Παράδειγμα (άνεκδοτολογικό): Μια Ρόλς Ρόυς θγαίνει από τα Άνάτορα του Μπάινχαμ.

«Ποιός είναι αυτός;», ρωτάει ο ένας Λονδρέζος τον άλλο.

«Είναι ο σύζυγος της βασίλισσας».

«Και τί θέλει εδώ;»

«Θά ήλθε άσφαλώς για μια επίσημη επίσκεψη στην Μεγάλη Βρετανία!».

Και άλλο, (γεγονός αυτή την φορά): Στην Αυστραλία, του παρουσιάζουν ένα καθηγητή, που ή γυναίκα του, επιστήμων επίσης, κατέχει μεγαλύτερη θέση στο πανεπιστήμιο. «Αυτό το πρόβλημα αντιμετώπιζουμε και στην δική μας οικογένεια», παρατηρεί ο πρίγκιψ Φίλιππος.

Κανονικές, συχνά, οι παρατηρήσεις του σε δημόσιες εμφανίσεις, δημιουργούν μικροζητήματα ή και μια έντονη πολλές φορές άσθρογραφία. Μα ποιός μπορεί να τα βάλλει με κάποιον που είχε το θάρος, σε έναν επίσημο λόγο, να άπευδύνη μια έκκληση στον άγγλικό λαό, να παύσει να... κάθεται πάνω στο δάχτυλό του και να σιρονη στην δουλειά για ν' αδέήσει την έθνική βιομηχανική παραγωγή!

Είναι προζύξος ο Φίλιππος και έτσι άλλωστε κατέκτησε από την πρώτη στιγμή την μετέπειτα σύζυγό του, όταν την προωγνώρισε (σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών!). Είναι επίσης έλαφρώς... βωμολόχος, ιδίως όταν κωδεονά ήνα κότερο και του πέφτει από την μπάνια ο καιρός ή όταν τον παραενοχλούν οι δημοσιογράφοι που παρακολούθουν τις κινήσεις του.

«Θά πω κ' ε γ' καμιά ώρα μέσα σ' εκείνο το μικρόφωνο, πού... θά το θυμάται σ' όλη την ζωή!», είπε κάποτε για ένα ραδιοεπίσημο, που του δυσκόλευε τις κινήσεις...

Η ΣΟΒΑΡΗ ΠΛΕΥΡΑ

ΓΥΡΩ ΑΠ' ΑΥΤΗ την αγωγή του έκκεντρισμού φαίνεται μια ζωή που δά αντιπροσώπευε, στο άθροισμά της, δέκα ζωές κοινών ανθρώπων.

Ο Φίλιππος είναι ο νεώτερος από όλους τους σύγχρονους μεσήλικες και κρατάει τον εαυτό του σε άψογη φόρμα χάρη στην ποικιλία των άθλημάτων στα όποια άφιερώνει το ένα τρίτο του βίου του.

Πόλο, κνήγι, ναυσιπλοία —εις δέκα θάλασσες, στις πέντε ήπειρους, σε άπίθανες όρες της μέρας και του βραδυού.

Αυτή την άνατροφή δίνει και στον γνίο του, τον διάδοχο του άγγλικού θρόνου, που τον έστειλε να σπουδάσει στην Αυστραλία για να άποκτήσει μια πλατύτερη πείρα της ζωής από εκείνη που προσφέρει το Ήτον.

ΜΙΑ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΤΟΥ ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟΥ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΝ ΜΑΣ Κ. ΒΑΣ. Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΝ

Υπάρχουν πολλοί που λένε πως ο Φίλιππος είναι ένα «στοιχείο ξενογεννησίου» στην αγγλική Αθήνα, αλλά οι ίδιοι αυτοί δεν θα έβλεπαν με το ίδιο καλό μάτι μια παρόμοια συμπεριφορά από τον ίδιο τον βασιλέα της Αγγλίας. Ο δούξ (όπως τον λένε όλοι) μπορεί και φέρεται όπως φέρεται, και ζή όπως ζή, και συνεισφέρει τα δσα πλείστα συνεισφέρει στον αγγλικό δημόσιο βίο, ακριβώς γιατί δεν είναι «συμβασιεύς», αλλά βασιλικός σύζυγος.

Έχει «θέσει» προτεραιότητα και προβάδισμα, χάρη σ' αυτή του και μόνον την ιδιότητα.

Αλλά δεν έχει ούτε συνταγματικά προνόμια, ούτε συνταγματικές υποχρεώσεις.

Η μόνη του υποχρέωση είναι να είναι καλός σύζυγος και καλός πατέρας — και να προετοιμάζει τον διάδοχο του θρόνου σε τρόπο ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί στα κολοσσιαία προβλήματα που θα έχρη και αντιμετώπιση ή βρετανική δυναστεία μέσα στην προσεχή τριακονταετία.

Θα μπορούσε, συνεπώς, να μην εργάζεται, να ταξιδεύει τα γραμματόσημα της βρετανικής βασιλικής συλλογής (μιας από τις σπουδαιότερες του κόσμου) ή και να συλλέγει πεταλούδες, — αν δεν ήταν ο Φίλιππος.

Ανήσυχος, νευρώδης, ακίνητος, απελευθερωμένος από τα μεσογειακά πολιτικά πάθη, ποτισμένος με την αγγλοσαξονική παράδοση των μακρινών ταξιδιών και των επίπονων εξερευνησεων.

Πέρασε ε ν δ ε κ α χρόνια πολεμικής δραστηριότητας στη θάλασσα, έχει ράφια όλκληρη από τα κύπελλα σιούς διάφορους αγώνες του, είναι σφιγμένος και γλεντιές, με μια σαφή κλίση προς τις πρακτικές μάλλον παρά τις θεωρητικές επιστήμες — και όπως όλοι οι ναυτικοί, ξέρει πως, ότι κι αν κάνει, κάποιοι θα βρεθούν να τον επαινέσουν κι άλλοι τόσο να τον επικρίνουν.

Αν υπάρχει άνθρωπος που διευκόλυνε μόνος το «αερίον» του (όπως θα έλεγε ο Μάρκος Αύρηλιος), αυτός είναι ο Φίλιππος, δούξ του Έδιμβούργου. Άνεργος δεν μπορούσε να είναι, αλλά και οποιαδήποτε θέση κι αν ανέλαμβανε, στον κρατικό ή ιεραρχικό τομέα θα ήταν πάντα σε «υπερνομιστική» θέση από τους άλλους. Και σ' αυτό θα απέδιδαν όλοι κάποια τυχόν επιτυχία του.

Τώρα, τουλάχιστον, κάθε φορά, δίνει εξετάσεις σ α ν άτομο, σ α ν Φίλιππος, και χρησιμοποιεί συχνά σαν αλεξιέχρανο για το σύντηδες ποσοστό των επικρίσεων που δίκαια ή άδικα υφίστανται σε όλες τις εποχές οι ρυθμιστικοί φορείς της εθνικής εξουσίας.

ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ — ΤΟ ΣΤΥΠΟΧΑΡΤΟ...

ΦΥΣΙΚΑ, ένα από τα ελάχιστα ευχάριστα σημεία των καιρών μας είναι πως υπάρχει ακόμη αρκετή ελευθερία στον κόσμο ώστε και οι βασιλικοί σύζυγοι (αν όχι πλέον οι βασίλισσες!) να μπορούν να εκφράζονται σαν ελεύθεροι άνθρωποι. Η γνωστή παρατήρηση του Φίλιππου: «για να καταλάβεις τους ύπουλους του Στέμματος πρέπει να έχεις έναν κρυπτογραφικό πολιτικό κώδικα και να προσθέτης αυτόματα μια δεκαετία σε κάθε χρονική υπόθεση που δίνουν», θα είχε ξεσηκώσει ένα μικρό σέικσμα στο Βέλγιο, να πούμε, ή στην Ολλανδία, αλλά και στην ίδια την Αγγλία, αν προήρχετο από χείλη που «ἀνεύθυναν», (αυτό είναι ένα από τα δξύμωρα σχήματα του καιρού μας, που πολύ θα διασκεδάσε τον Άλεξίς ντε Τονβίλλ!), δηλαδή, πιδ... βασιλικά.

Αλλ' ο Φίλιππος είναι ένας υπεύθυνος άνθρωπος για τον δποίο δεν θα μπορούσαν να πουν αυτό που έλεγε η βασίλισσα Βικτωρία για τον δικό της Άλβέρτο:

«Με βοηθεί όταν υπογράφω. Μου περνάει το στυπόχαρτο».

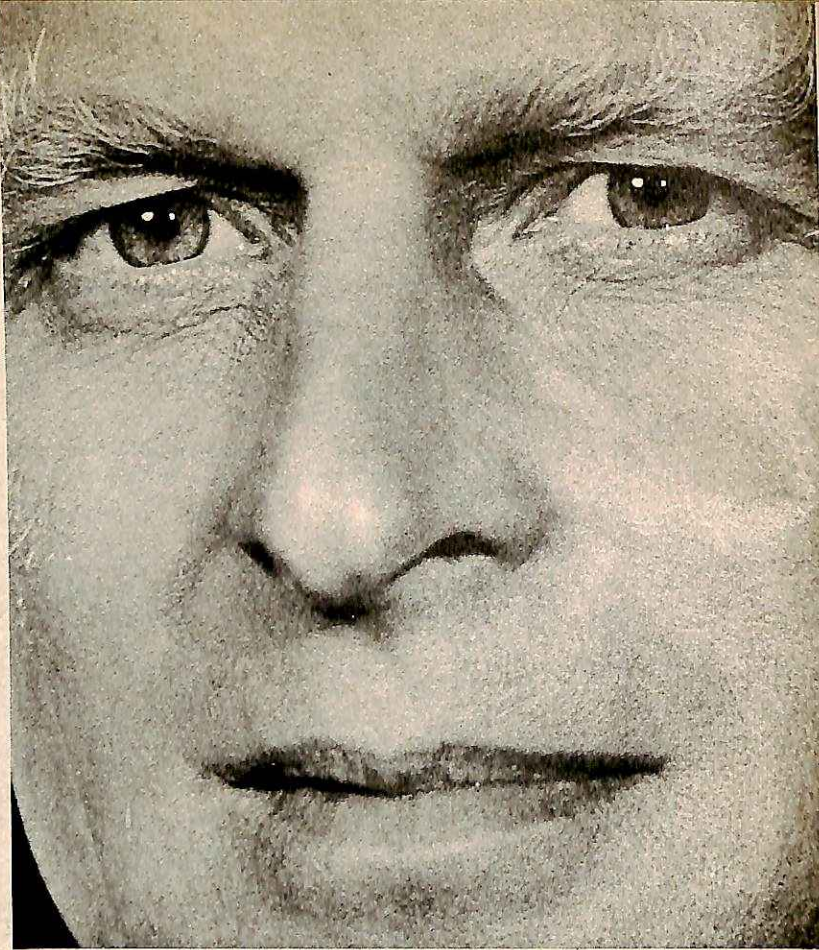
Αντίθετα.

Ο δούξ είναι ο άνθρωπος που φθάνοντας στην Παραγονάη, δηλώνει, μεταξύ άλλων: «Είναι ενόχληση αλλαγή να βρίσκω μια σε μια χώρα που δεν κυβερνάται από τον λαό της...», και αφήνει στους βασιλικούς συμβούλους να εξηγήσουν στον διεθνή τύπο πως «επρόκειτο για άσπαστο» και πως έπρεπε να ληφθούν υπ όψη και τα συμφραζόμενα, τα οποία κανένα διεθνές πρακτορείο, φυσικά, δεν νοιάστηκε να μεταδώσει. Ο Φίλιππος, να πούμε, είναι ένας τιλούχος σημειωματογράφος της διεθνούς σκηνης, που σχολιάζει ελεύθερα την επικαιρότητα, πράγμα που ένας ιεραρχικά τοποθετημένος διευθυντής συντάξεως δεν μπορεί πάντα να το πράξει.

Αλλά είναι και καλός σκοπευτής, (όπως ελπίζεται ότι θα αποδείξει και η τωρινή χειμερινή του εξόρμηση εναντίον των θηραμάτων του Γκισούρ Αντά), και ξέρει πόσο επικίνδυνο είναι αυτό το παιχνίδι. Όταν σου επιτίθεται καταμέτωπα το θηρίο της κοινής γνώμης, δεν έχεις πολλές ευκαιρίες να το πείσεις για τις καλές σου διαθέσεις. Η το πετυχαίνεις ή σε καταβροχθίζει.

Το μεγάλο παράπονο όμως του δονκός του Έδιμβούργου είναι ότι οι άλλοι δεν εννοούν να μουν στον κόπο να διακρίνουν πότε μιλάει σαν άνθρωπος και πότε σαν ένοικος (αν όχι και νοικοκύρης) των Ανατόρων του Μπάκινγχαμ.

Κι όμως, τον αγαπούν τον Φίλιππο, ιδίως οι νεότερες γενιές και οι εργατικές τάξεις.

ΒΛΕΜΜΑ ΟΥΕ ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ — ΣΤΟΜΑ ΠΟΥ ΑΔΙΣΤΑΚΤΑ ΣΧΟΛΙΑΖΕΙ

Τον αγαπούν σαν δημιουργό όλων εκείνων των αμέτρητων αθλητικών γηπέδων για την νεότητα, στα οποία έχει αφιερώσει ένα μεγάλο μέρος του χρόνου του, αλλά και σαν συνδετικό κρίκο ανάμεσα στα τόσο διαφορετισμένα πλέον κατάλοιπα της αυτοκρατορίας, στην νέα κοινοπολιτευτική τους όψη. Είναι στο είδος του ένα πρόσωπο διεθνές, — αυτό που ήταν κάποτε, στον (μικρότερο) προπολεμικό μας κόσμο, ο πρίγκιπ της Ουαλλίας.

Στο ραδιόφωνο, στην τηλεόραση, στο ρητορικό δῆμα, στα επίσημα δείπνα, είναι ένας καταλύτης της δύσκολης στιγμής. Και όσο περισσότερο πάει και ξεχεται, όλοι το νοιώθουν, στην Αγγλία, πως κάτι προσκομίζει.

Απόδειξη;

Ο κατάλογος των επισήμων ταξιδιών του, κατά την τελευταία δεκαετιαία (που δεν περιλαμβάνει καν τις ανεπίσημες επισκέψεις σε ευρωπαϊκές και άλλες χώρες ή σε στρατιωτικές μονάδες στην Γερμανία και στην Μεσόγειο):

- 1950 Μέση Ανατολή, Ιράν, Ιορδανία, Τουρκία, Γιβραλτάρ.
- 1952 Φινλανδία, Νορβηγία, Σουηδία, Γαλλία.
- 1954 Γαλλία, Καναδάς, Αρκτική περιοχή.
- 1955 Δανία.
- 1956 Γύρος της Κοινοπολιτείας: Αυστραλία, Κεϋλάνη, Παπούα, Νέα Γουινέα, Μαλαισία, Νέα Ζηλανδία, Γιβραλτάρ.
- 1957 Γερμανία.
- 1958 Βρυξέλλες, Καναδάς.
- 1959 Ινδία, Πακιστάν, Άπω Ανατολή, Ειρηνικός, Γκάνα.
- 1960 Καναδάς, Νέα Τόρεη, Δντ. Αφρική, Ταγκανίκα.
- 1962 Νότιος Αμερική, Καναδάς, Ηνωμένες Πολιτείες, Αυστραλία.
- 1963 ΗΠΑ, Ζανζιβάρη, Κένια, Χαρούμ.
- 1964 Αθήνα, (κηδεία Βασ. Παύλου), Ισλανδία, Νυσαλάνδη, Αθήνα (γάμοι Βασιλέων), Μάλτα, Μεξικό, Παναμάς, Καραϊβική, Παρίσι, Μαρόκο.
- 1965 Αλμπανία, Σουδάν, Σαουδ. Αραβία, Πακιστάν, Ινδία, Σιγκαπούρη, Αυστραλία, Σααράβ, Μπουρνού, Σαβάζ, Μαλαισία, Ταϊλάνδη, Ινδία, Νεπάλ, Πακιστάν, Μπαράν, Ελλάς, Ιταλία, Ελλάδα.
- 1966 ΗΠΑ. κλπ.

Πού να προσφάσει κανείς να τον ενημερώσει, μήνα με το μήνα; Πού να συλλέξει τις αδυναμιές του; Ο ίδιος, άλλωστε, παραδέχεται πως καμιά φορά το παρακάδει.

«Ετσι ήμουνα από μικρός...», δήλωσε κάποτε.

Και προσέθεσε με φανερό σιγισμό στην «γελαστή» φωνή του: «Ε ν τ υ χ ω ς, που κ α ν ε ι ς δεν μπορεί να με υποχρεώσει ν' αλλάξω...».

Βασ. Λ. Καζαντζής

ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ

ΑΠΕΚΑΛΕΣΕ αντίστοιχα-γματικό το Συμβούλιο του Στέμματος ο κ. Α. Παπανδρέου. Το Κ.Κ.Ε., πιο προσεκτικό (ή, τουλάχιστον, με πιο σωστά ελληνικά), απέφανε ότι το Συμβούλιο του Στέμματος είναι ένας θεσμός τον οποίο δεν προβλέπει το Σύνταγμα.

Αυτό το τελευταίο είναι ακριβές. Και δεν σημαίνει ότι ο θεσμός είναι αντισυνταγματικός — κάθε άλλο! Αντισυνταγματικό είναι κάτι που όχι δεν προβλέπεται ο συνταγματικός χάρτης, αλλά που αντίκειται σ' αυτόν.

Και είναι αποτέλεσμα της πρακτικής ή καθιέρωσης του θεσμού του Συμβουλίου του Στέμματος. Ήρετο πάντοτε, κάποια ώρα που χρειάζετο να επιστρατευθεί, ή πολιτικό κεφάλαιο διέθετε ή χώρα σε πολιτικό δυναμικό εν ενεργεία και εν αποστρατεία. Και σε κρίσιμα εθνικά θέματα ν' αναζητούσαν τις απόψεις τους, ν' αναζητούσαν κοινά σημεία επαφής και ν' αναλάμβαναν την ευθύνη της γαμίας τους — οι απόστολοι αγέρας εν όνοματι της πέρας τους, οι εν ενεργεία εν όνοματι της λαϊκής ψήφου που αντιπροσωπεύουν ή διεκδικούν, και όλοι μαζί εν όνοματι της ευθύνης που έχουν έναντι της Ιστορίας. Η παρουσία του αρχηγού του κράτους (του Βασιλέως) σε ένα τέτοιο Συμβούλιο υπογραμμίζει την κρίσιμότητα των υπό εξέταση περιστάσεων, και κάτι ακόμη: Συμβολίζει την ήθικη υποχρέωση των πολιτικών ηγετών να αρθούν, ό καθεὶς υπεράνω των κομματικών του συμφερόντων.

Από καθαρά συνταγματικές απόψεις: Το Συμβούλιο του Στέμματος είναι «Συμβούλιο Γνώμης» — ένα Συμβούλιο που συγκαλεί ο αρχηγός του κράτους, υπό την ιδιότητά του ως αρχηγού της εκτελεστικής εξουσίας. Και είναι «Συμβούλιο Γνώμης», διότι μόνο «γνώμες» διατυπώνουν οι συμμετέχοντες, οι οποίες κατ' ούδεν δεσμεύουν την υπεύθυνη κυβέρνηση που εξακολουθεί να αποτελεί τον μοναδικό υπεύθυνο σύμβουλο του ανωτάτου αρχόντος.

Η ΜΕΓΑΛΗ κρίση που ξέσπασε στην χώρα μας με την επανάσταση του 1909 επισημοποίησε, τρόπον τινά, τον θεσμό του Συμβουλίου του Στέμματος που έως τότε είχε μισοκαθιερωθεί στην πρακτική.

● ΕΙΝΑΝ τότε (πρό της ελεύσεως του Ε. Βενιζέλου) δύο Συμβούλια του Στέμματος, που απέληξαν σε διαφωνία.

● ΑΛΛΑ δύο Συμβούλια του Στέμματος συνεκλήθησαν με την κρίση που ξέσπασε στην Ελλάδα εξ αφορμής του Α' παγκοσμίου πολέμου — που απέληξαν και αυτά σε διαφωνία.

● ΚΑΙ επί αβασιλεύτου Δημοκρατίας, ο θεσμός διετηρήθη — φυσικά με άλλο όνομα.

ΜΕΤΑ τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, επανειλημμένως δόθηκε η ευκαιρία και συνεκλήθη Συμβούλιο του Στέμματος.

● ΜΙΑ πρώτη σχετική εκδήλωση σημειώθηκε εύθως μετά την επάνοδο του Γεωργίου Β' και πριν σχηματισθεί η κυβέρνηση Μαζιμού.

ΚΑΙ ΤΑ τελευταία χρόνια Συμβούλιο με τον χαρακτήρα αυτόν έγιναν:

● ΤΟΝ Σεπτέμβριο του 1963, επί κυβερνήσεως Πιπινέλη. Είχε δημιουργηθεί αδιέξοδος από την επιμονή του αρχηγού της ΕΚ να φύγει ή κυβέρνηση Πιπινέλη και να αντικατασταθεί με άλλη, υπερασπιστική. Διαφορετικά, ο κ. Γ. Παπανδρέου προέβλεπε ότι η ΕΚ θα απέειχε των επικείμενων εκλογών. Στο Συμβούλιο του Στέμματος που συνεκλήθη τότε, ο κ. Γ. Παπανδρέου έμεινε ανένδοτος. Σε λίγες ημέρες, ή κυβέρνηση Πιπινέλη παραιτήτο.

● ΣΤΗΝ προεκλογική περίοδο των τελευταίων εκλογών (1964), χαρα-

χει το κύριο χαρακτηριστικό ότι επιστρατεύει ολόκληρη την πολιτική ηγεσία, ασχέτως κομματικής δύναμης του καθενός. Επιστρατεύει, εν ίση μοίρα, την υπευθυνότητα και την εμπειρία όλων διακριτικώς των πολιτικών ηγετών. Κι αυτό το χαρακτηριστικό έλεγε από τις άλλες πάλληλες συσκέψεις της μεταστατικής εκείνης περιόδου — όπως έλεγε και από την σύσκεψη που εκλήθησαν και έκαμαν υπό την προεδρία του Βασιλέως Παύλου οι κ. κ. Γ. Παπανδρέου και Π. Κανελλόπουλος ενωρίτερα, τον Δεκέμβριο του

που προβλέπει την επιστροφή αυτή του πολιτικού δυναμικού της χώρας σε εξαιρετικά κρίσιμες περιστάσεις. «Αν για φύλλου πλόημα γίνεται προσφυγή σ' αυτήν την επιστροφή, τότε ο θεσμός θα χάσει την σημασία του. Και ή σημασία του δεν έγκειται τόσο στις αποφάσεις που θα ληφθούν σε ένα τέτοιο Συμβούλιο (σπανίως, άλλωστε, διαπιστώνεται ομοφωνία, όπως, περίπου κατ' εξαίρεση, παρατηρήθηκε αυτή την φορά...), όσο στο ψυχολογικό κλίμα που δημιουργείται στην ευρεία μάζα. Το κλίμα αυτό (κλί-

Σκίτσος Δ. ΔΑΒΗ

κίτρα Συμβουλίου του Στέμματος έπαιρναν οι απελευθερωμένοι, παρέχει και στους πολιτικούς αρχηγούς την ευχέρεια να απαγκιστρωθούν από τις ανελαστικές κομματικές θέσεις τους, χωρίς άμεσο αντίκτυπο στην δημοτικότητα τους. Αν λείπει το κλίμα αυτό, υπάρχει κίνδυνος να μεταφερθούν στο τραπέζι του Συμβουλίου του Στέμματος τα συνήματα των προεκλογικών συγκεντρώσεων. Και για να μη λείπει το κλίμα αυτό επιβάλλεται με πολλή φειδώ να γίνεται ή προσφυγή στο Συμβούλιο του Στέμματος, το οποίο προορισμό έχει να δώσει διεξοδικά ή να χαράξει κατευθύνσεις στο έθνος στις πολύ κρίσιμες ή πολύ αποφασιστικές κομπές της Ιστορίας του.

● ΕΠΙ κυβερνήσεως Παπανδρέου επραγματοποιήθη ένα Συμβούλιο του Στέμματος για το Κυπριακό (τό 1965) με συμμετοχή, επίσης τότε, και του προέδρου της Κύπρου Μακαρίου.

● ΚΑΙ άλλο Συμβούλιο του Στέμματος συνεκλήθη τον Σεπτέμβριο του 1965, όταν ή ανατροπή και της δεύτερης μετουλιανής κυβερνήσεως (του κ. Η. Τσιφμάκου) προέβλεπε σοβαρή επιδείνωση της ήδη περσιτοσκόπησης καταστάσεως.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ είναι ότι το Συμβούλιο του Στέμματος είναι ένας θεσμός

μα εθνικής ανησυχίας — περίπου κλίμα συναγερμού), παρέχει και στους πολιτικούς αρχηγούς την ευχέρεια να απαγκιστρωθούν από τις ανελαστικές κομματικές θέσεις τους, χωρίς άμεσο αντίκτυπο στην δημοτικότητα τους. Αν λείπει το κλίμα αυτό, υπάρχει κίνδυνος να μεταφερθούν στο τραπέζι του Συμβουλίου του Στέμματος τα συνήματα των προεκλογικών συγκεντρώσεων. Και για να μη λείπει το κλίμα αυτό επιβάλλεται με πολλή φειδώ να γίνεται ή προσφυγή στο Συμβούλιο του Στέμματος, το οποίο προορισμό έχει να δώσει διεξοδικά ή να χαράξει κατευθύνσεις στο έθνος στις πολύ κρίσιμες ή πολύ αποφασιστικές κομπές της Ιστορίας του.

Νίκος Μεταξάς

Ἡ στραγγαλίστρια τῶν Πατρῶν ἀποκαλύπτει στίς «ΕΙΚΟΝΕΣ»

ΑΝΤΙ ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΩ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΠΡΟΤΙΜΗΣΑ ΤΗΝ ΚΟΡΟΥΛΑ ΤΟΥ

«Τὴν βλέπω ὅλη τὴν ὥρα στὸν ὕπνο μου. Νά, λέει, πὼς εἴμαστε μαζί καὶ τὴν κρατάω, λέει ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὴν πάω πρὸς τὰ ἐκεῖ... Μετὰ φτάνομε, λέει, καὶ τὴν ἀγγίζω μὲ τὰ δάχτυλά μου στὸν λαιμό της, καί... Καὶ τότε μὲ σφίγγει ἡ καρδιά καὶ δὲν μπορῶ ν' ἀνασάνω. Καὶ βογγάω τότε καὶ χτυπιέμαι...»

ΣΤΙΣ φυλακὲς τῶν Πατρῶν, ὅπου κρατεῖται ὁ πῶδικος ἢ στυγερὴ στραγγαλίστρια, ἐπέτυχε νὰ μὴ ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Μεσημβρινῆς» κ. Γιάννης Καραλῆς. Ἡ συνάντησή του καὶ ἡ συζήτηση μὲ τὴν Λίτσα Γιαννοπούλου εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν συνέντευξη ποὺ κατ' ἀποκλειστικότητα δημοσιεύουν οἱ «ΕΙΚΟΝΕΣ».

ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ καὶ καραμέλες ἔταξε ἡ Γιαννοπούλου, γιὰ νὰ παρασύρῃ τὴν Καϊτούλα στὸ γειτονικὸ δασύλλιο. Καὶ ἐκεῖ, ἀποχαλινωμένη μαινάδα, ρίχτηκε στὸ ἀνυπεράσπιστο θῦμα τῆς — τὴν ἔρριξε σὲ ἓνα λάκκο, τὴν χτύπησε μὲ πέτρα, καὶ κατόπιν μὲ λύσσα τὴν στραγγάλισε. Ἀκόμη καὶ νεκρὴ συνέχισε νὰ τὴν χτυπᾷ, γιὰ νὰ κορέσῃ τὸν σαδισμό της.

μέσα ἀπὸ τὸ κελλὶ τῆς φυλακῆς μερικὲς ἐκπληκτικὲς λεπτομέρειες

Ἡ ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΤΡΙΑ εἶχε προειδοποιήσει γιὰ τὴν εἰδεχθῆ ἐκδίκησή της, ὅταν τὴν ἐγκατέλειψε ὁ ἐραστής της, ὁ πατέρας τῆς Καϊτούλας. «Αὐριο θὰ ἔχῃς κηδεῖα καὶ ὄχι γιορτὴν», τοῦ εἶπε. Καὶ τὴν ἐπομένη, ἀνήμερα τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, πραγματοποιήσε τὸ σχέδιό της πνίγοντας τὴν Καϊτούλα, ποὺ ἐκείνη τὴν ἡμέρα γιόρταζε. Ἄραγε θὰ εἶχε γίνει αὐτὸ τὸ τρομερὸ ἐγκλημα, ἂν ἡ δικαιοσύνη εἶχε ἀντιμετωπίσει ἀυστηρότερα τὴν Λίτσα Γιαννοπούλου, ὅταν, πρὸ διετίας, ἀποπειράθηκε νὰ τυφλώσῃ ἕναν ἄλλο ἐραστὴ της; Ἐπὶ μῆνες φυλάκιση, μὲ τριετὴ ἀναστολή, ἦταν τότε ἡ τιμωρία της. Τώρα ποιά θὰ εἶναι, μετὰ τὸ ἐγκλημα,

Κάθε βράδυ, μὲ τὰ οὐρλιαχτά της, ἡ Μιχαλίτσα Γιαννοπούλου ξεσηκώνει τὴν φυλακὴ τῆς Πάτρας καὶ ὁλόκληρὴ τὴν γειτονιά. Ξαναζῇ στοὺς ἐφιάλτες τῆς τὴν στιγμὴ ποὺ στραγγάλισε τὸ κοριτσάκι τοῦ ἐραστοῦ της, γιὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῇ ἐπειδὴ τὴν ἐγκατέλειψε. Τὸ πῆρε ἀπὸ τὸ σχολεῖο, τὸ παρέσυρε σὲ μιὰ ἐρημιά, τὸ κτύπησε μὲ μιὰ πέτρα στὸ κεφάλι καί, ἐπειδὴ δὲν πέθανε, τὸ στραγγάλισε μὲ τὰ χέρια της.

Ξυπνάει μουσκεμένη στὸν ἰδρώτα καὶ μένει μέχρι τὸ πρωτὶ ξάγρυπνη, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸ ταβάνι. Σκέπτεται τὸν Βασίλη Πατρινό, «τὸν μόνο ἄνδρα ποὺ ἀγάπησε στὴν ζωὴ της». Καὶ περιμένει μὲ φρίκη τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως — τὴν δίκη της στίς 23 Φεβρουαρίου.

«Συνέντευξη» στὸ κελλί

Ἡ Στραγγαλίστρια, αὐτὸ τὸ ἀπωθητικὸ μῆγμα κοκετταρίας, ποσώψων, πάθους καὶ παρώσεως, μίλησε τὸ Σάββατο, στὴν Πάτρα, μὲ τὸν κ. Γιάννη Καραλῆ, ἑκτακτο συνεργάτη τῶν «Εἰκόνων». Καί, χωρὶς νὰ ξέρῃ πὼς ἀπευθύνεται σὲ δημοσιογράφο, ἀνοιξε ἐλεύθερα τὴν ψυχὴ της. Ἡ συνέντευξη αὐτὴ παύει ἔτσι διαστάσεις συγκλονιστικοῦ ντοκουμέντου.

Ὁ κ. Γιάννης Καραλῆς πήγε στὸ κελλί τῆς Μιχαλίτσας Γιαννοπούλου μαζί μὲ τὸν διωρισμένο δικηγόρο της κ. Στάθη Παπαδόπουλο. Καὶ μίλησε μαζί της πάνω ἀπὸ μιὰ ὥρα γιὰ τὸ ἐγκλήμα της, γιὰ τὸν ἐραστὴ τῆς Βασίλη Πατρινό, γιὰ τὰ σχέδιά της γιὰ τὸ μέλλον.

Ὁ κ. Καραλῆς γράφει:

Τὸ κελλί εἶναι ἓνα ἀπλό, φτωχικὸ δωμάτιο τῆς παλιάς Ἱταλικῆς Σχολῆς Πατρῶν, μέσα σχεδὸν στὴν καρδιά τῆς πολιτείας.

Σὲ μιὰ γωνιά, πάνω ἀπὸ ἓνα ἐρμάρι, ἓνα μικρὸ εἰκονοστάσι μὲ δύο — τρία εἰκονίσματα. Ἀνάμεσά τους, ἓνα καντήλι.

Ἡ Μιχαλίτσα ἔχει «δικό της» ἅγιο προστάτη — τὸν Ἅγιο Διονύσιο.

— Μοῦ τὸν ἔφερε ἡ μητέρα μου, ὅταν ἦλθε νὰ μὲ δῇ, εἶπε ἡ στραγγαλίστρια. Εἶναι ὁ προστάτης μου! Δὲν ξέρεις, καμμιά φορὰ, μπορεῖ νὰ μὲ βοηθήσῃ καὶ μένα...

Δυὸ φόνισσες

Στὸ ἴδιο κελλί, κί ἄλλη μιὰ γυναίκα. Μόλις μπηκὰ μέσα, κάρφωσε ἐχθρικά ἐπάνω μου τὰ μάτια της — δυὸ ξεθαρισμένες γαλάζιες χάντρες.

— Εἶναι ἡ Εἰρήνη Τσεκούρα, ἡ δηλητηριάστρια τῆς Ἀμφιλοχίας, μοῦ ψιθύρισε ἡ Μιχαλίτσα. Ξεκλήρισε μιὰ ὁλόκληρη φαμίλια, μὲ παραθεῖο στοὺς κουζαμπιέδες! Τρεῖς ἀνθρώπους φαρμάκωσε! Ἀκοῦς ἐκεῖ τρεῖς ἀνθρώπους!

Αὐτὸ τὸ «τρεῖς ἀνθρώπους» τὸ εἶπε σχεδὸν μὲ ἀγανάκτηση ἡ Μιχαλίτσα.

— Καὶ πὼς τὰ πάτε οἱ δυὸ σας; Κάνετε καλὴ παρέα; τὴν ρωτῶ.

— Τὴν ἡμέρα ναί... Λέμε τὰ βάσανά μας, μιλάμε γιὰ τοὺς προκομμένους μας... Ξέρεις, κι αὐτὴ ἀπὸ ἔρωτα φαρμάκωσε!

— Καὶ τὸ βράδυ;

— Τὸ βράδυ... Ἀφῆσε το τὸ βράδυ. Τὸ βράδυ εἶναι τὰ ὄνειρα! Καὶ οἱ δυὸ μας θασανίζομαστε πολὺ στὸν ὕπνο. Βλέπομε ἐφιάλτες, βάζομε τίς φωνές, ξεσηκώνομε τοὺς

Πὼς μπόρεσε

...νὰ σφίξῃ τὰ φονικά χέρια της γύρω ἀπὸ τὸν τρυφερὸ αὐτὸ λαιμό;
Πὼς δὲν μάλάκωσε ἡ τρομερὴ καρδιά της μπροστὰ στὸ ἄδολο αὐτὸ χαμόγελο;
Πὼς δὲν ἀνάλειψε ἡ ἐκδικητικὴ μαγία κάτω ἀπὸ τὴν θέρη καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ τοῦ ἀδάου βλέμματος;

φύλακες... "Όλη η γειτονιά ξυπνάει. Κι όλοι νομίζουν πως τσακωνόμαστε, ενώ έμεις...

"Ένα νευρικό τικ ανοιγοκλείνει τὰ μάτια της. Μιά γκριμάτσα, μία κίνηση νὰ φτιάξη τάχα τὰ μαλλιά της.

Μέχρι τὴν ώρα πὺ τὴν συνάντησα, ἡ Μιχαλίτσα δὲν ἤξερε τίποτε γιὰ τὴν δίκη της. Οὔτε πότε θὰ γίνη, οὔτε πὺ θὰ γίνη.. "Έφη-μερίδες δὲν διαβάζει. Κάπου, παραχωμένα, μερικά βιβλία, θρησκευτικοῦ περιεχομένου, μὲ φύλλα άκοπα. Προτιμάει τὰ λαϊκά πε-ριοδικά, πὺ τῆς δανείζουν πότε - πότε οἱ φύλακες.

—Ξέρεις, τῆς λέω, γρήγορα θὰ ἔχωμε καὶ τὴν δίκη σου.

Χλώμιασε κι άνοιξε δυὸ πελώρια μάτια.

—Πότε; ρώτησε σχεδὸν ψιθυριστά.

—Στις 23 τοῦ μηνός.

—Καὶ τί μέρα πέφτει;

—Πέμπτη.

—"Α, Πέμπτη! Καλὴ μέρα ἡ Πέμπτη!

Καὶ μετὰ ἀπὸ δυὸ στιγμὲς σιωπῆς:

—Ποῦ θὰ γίνη ἡ δίκη;

—Μά, ἐδῶ! Στὴν Πάτρα!

Αὐτὸ σὰν νὰ τὴν τσάκισε:

—"Όχ, Θεέ μου! "Εδῶ; Γιατί ἐδῶ; Θὰ

γίνη μεγάλη φασαρία... Σὰν τότε πὺ μὲ πῆ-γαιναν στὸν εισαγγελέα... Θὰ ἔχουν μαζευτῆ οἱ μονάδες καὶ θὰ μὲ φτύνουν καὶ θὰ μὲ κα-ταριώνται. Μὰ δὲν τὸ καταλαβαίνετε; Δὲν ἔπρεπε νὰ γίνη ἡ δίκη ἐδῶ!

Τὸ στήθος τῆς ἀνεβοκατεβαίνει, σὰν νὰ ἔχη λαχανιάσει. Κ' ἔτσι, ὅπως βαριανασαί-νει, ἓνα μικρὸ χρυσὸ μενταγιὸν πηγαίνει δε-ξιά - άριστερά.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

—Τί εἶναι αὐτό; τὴν ρωτῶ.

ΠΛΗΘΗ ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙΤΟΥΛΑΣ. ΤΟ ΚΟΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΕΞΗΓΕΡΘΗ ΜΕ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Κι ὁ Βασίλης άναψε κερί μπροστὰ στὸ εἰκό-νισμα. Στάθηκε ἐκεῖ μπροστὰ στὸ άνοιμμένο κερί κι άρκίσθηκε φωναχτὰ πὺς θὰ μ' άγα-πάη γιὰ πάντα... "Υστερα ἔβλαψε. Μετὰ ἔ-κλαψα κ' ἔγώ, κι άρκίσθηκα νὰ μὴν άγαπή-σω ἄλλον άντρα...

Σκύβει καὶ κοιτάζει τὸ μενταγιόν. Καὶ σὰν νὰ τὸ χαϊδεύη:

—Ξέρεις τί ἔχω μέσα; Νά, δές! Τὴν φω-τογραφία τοῦ Πατρινοῦ ἔχω!

—Μά, άκόμα τὸν άγαπάς;

—"Αν τὸν άγαπάω; Τὴν ζωὴ μου θὰ ἔ-δινα νὰ τὸν ξανάβλεπα! Κάθε βράδυ τὸν βλέπω στὸν ὕπνο μου, καὶ τὸν φωνάζω, τὸν φωνάζω...

—Δὲν ἤλθε νὰ σέ δῇ; Δὲν σοῦ ἔστειλε κανένα μήνυμα;

—Ποῦ νὰ τὸν άφήσουν! "Αν εἶχε τὸ λεύ-τερο, θὰ ἔρχόταν! Καὶ μήπως δὲν ἔρχεται; Δηλαδή ἀπ' ὄξω! Περνάει μὲ τὸ άμάξι του, σταματάει καὶ κορνάει τρεῖς φορές συνθη-ματικά. Τὰτ - τὰτ - τααάτ... Νά, προχθές μάλιστα σταμάτησε πὺ πολὺ, κ' ἔβαλε στὸ πικ - ἄπ ἓνα δίσκο, πὺ ἐγὼ τοῦ εἶχα άγο-ράσει. Τὸ «Χωρίζουμε ἓνα δειλινό»... "Ήταν τὸ τραγούδι μας!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Μήπως ἦταν σύμπτωση; Μπορεῖ νὰ ἦ-ταν ἄλλος!

—Καλέ, τί λές; "Ακου σύμπτωση! Τὸν ξέρω ἐγὼ τὸν Βασίλη! Εἶναι ἐρωτιάρης! Κι ἂς ἔχη τὶς παραξενιές του καὶ τὰ βίτσιά του!

—Τὸν ἤξερε ὁ Πατρινός;

—"Ακου τὸν ἤξερε! "Αφοῦ φύλαγε κάτω

ἀπὸ τὴν πόρτα, ὅποτε πῆγαινα στὸ σπῆτι τοῦ γέρου!

"Ήταν, βλέπεις, καὶ ζηλιάρης!

Μοῦ ἔλεγε νὰ εἶμαι συγκρατημένη καὶ νὰ μὴ

κάνω καὶ πολλὰ μὲ τὸν γέρο... Ζηλιάρης, ἀ-παιτητικός, άχόρταγος... Αὐτὸς εἶναι ὁ Βα-σίλης!

Εἶχε τὴν γυναῖκα του, εἶχε ἑμένα καὶ

πῆγαινε καὶ μ' ἄλλες! "Όσπου μιά μέρα ἡ

γυναῖκα του δὲν άντεξε. «Μωρέ, ἔχεις δυὸ

γυναῖκες, τοῦ εἶπε. "Έχεις ἑμένα, ἔχεις τὴν

Μιχαλίτσα. Τί τὶς θές τίς ἄλλες;».

—Καὶ τὸν άγαπάς άκόμα;

—Τὸν άγαπῶ άκόμα.

—Καὶ τί θὰ κάνης, ἂν ποτὲ βγῆς ἀπὸ

τὴν φυλακή;

—Θὰ δουλεύω καί... καὶ θὰ βλέπω τὸν

Βασίλη. Δὲν θέλω νὰ χωρίσω γιὰ μένα! Μοῦ

φτάνει νὰ τὸν βλέπω! Γι' αὐτὸ καὶ δὲν τὸν

σκότωσα!

"Υστερα θυμάται μιά σκηνὴ μεταξύ τους,

ὅταν ἐκεῖνος, γιὰ νὰ τῆς δείξη «πὺς πνίγουν»,

τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὸν λαιμὸ μέχρι πὺ ἄρχισε

νὰ σβήνη. "Όταν συνῆλθε, τὸν ρώτησε:

—Πὺς ἔβρεις ἐσὺ πὺς πνίγουν;

—"Απὸ τὸ σινεμά. "Έχω δεῖ ταινίες...

—"Επικράτησε σιωπ

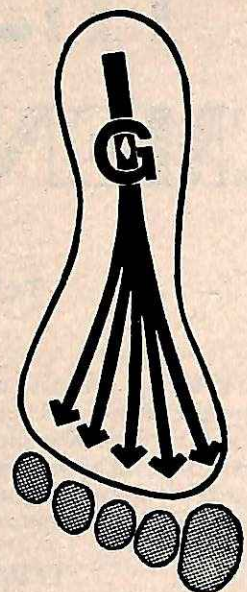
- Χαρήτε τόν χειμώνα
- Χαρήτε τὰ χιόνια
- Χαρήτε τήν παγωνιά

Μέ

Geriliquid

(Γεριλικίντ 'Υγρόν)

- Χωρίς χιονίστρες
- Χωρίς πιά παγωμένα πόδια τὰ δράδια

Στὰ Φαρμακεῖα, τὸ νέον Εἰδικὸν Ἀμερικανικὸν Θερμογόνον Φάρμακον, διὰ χιονίστρες καὶ κακὴν κυκλοφορίαν τῶν ἄκρων.
Ἀντ'πελά: ΕΚΡΙΣΤ Α.Ε. Φάρμακα μόνον Ἐξωτερικοῦ.

«Ὁ πόλεμος εἶναι πολὺ σοβαρὴ ὑπόθεση γιὰ νὰ τὴν ἐμπιστευθῶμε στούς στρατιωτικούς».
Σὼρς Κλεμανσώ

«Ἄν ἀφήναμε τοὺς πολιτικούς νὰ ἐπεμβαίνουν ἀπεριόριστα στὶς ἐπιχειρήσεις —ὅπως πάντα ἐπιθυμοῦν— κάθε πόλεμος θὰ κατέληγε σὲ ἥττα».
Στρατάρχης Φῶς

Σὲ λίγες ἡμέρες συμπληρώνονται δυὸ χρόνια ἀκριβῶς ποὺ συνεχίζονται οἱ ἀμείλικτοι βομβαρδισμοὶ τοῦ Βορείου Βιετνάμ. Στὶς 25 Φεβρουαρίου 1965 ἔγινε ἡ πρώτη ἔφοδος τῆς ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας κατὰ τῆς πολυπλοκῆς χώρας, γιὰ νὰ πάρῃ ἀπὸ τότε τεράστιες διαστάσεις καὶ νὰ καταστή τὸ βασικὸ παγκόσμιο πρόβλημα καὶ ὁ ἀξονας τῆς παγκόσμιας εἰρήνης. Τώρα, στὸ κλείσιμο τοῦ δευτέρου χρόνου, ποῖός εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς τῆς μεγάλης μάχης, ποὺ τόσο εὐκόλα εἶχε ἐξαπολύσει ὁ πρόεδρος Τζόνσον, γιὰ νὰ συγκλονίξῃ σήμερα τὸν πλανήτη μας;

Οἱ σκοποὶ τῶν Ἀμερικανῶν ἦταν δύο: Νὰ διακοπῇ κάθε ἐνίσχυση τῶν Βιετκόγκ καὶ νὰ ἀναγκασθῇ τὸ Βόρειο Βιετνάμ νὰ συνθηκολογήσῃ, ἢ νὰ διαπραγματευθῇ ὑπὸ δυσμενέεις ὁρους. Δὲν πραγματοποιήθηκε αὐτὸ ὅμως, οὔτε ὁ ἄλλος μέχρις ὥρας.

Ἀπέτυχαν συνεπῶς οἱ ἀεροπορικοὶ βομβαρδισμοί;

Πρέπει νὰ διαστείλωμε τὸν στρατιωτικὸ τους προορισμὸ ἀπὸ τὸν πολιτικόν.

● Στρατιωτικῶς, δὲν μπορούσαν νὰ ἀποβλέπουν στὴν λήξη τοῦ πολέμου. Ἡ ἀεροπορικὴ δράση ἐναντίον τῶν μετόπισθεν μίας χώρας δὲν μπορεῖ νὰ ἐλπίξῃ αὐτὴ καὶ μόνον στὴν συνθηκολογήσῃ τοῦ ἀντιπάλου. Ὅσονδήποτε σφοδρὴ καὶ ἂν εἶναι, ἀποτελεῖ μόνον βοηθητικὸ μέσον τῆς κυρίας προσπάθειας, ποὺ δὲν ἐκφεύγεται ἀλλοῦ, θείας, ποὺ δὲν ἐκφεύγεται ἀλλοῦ, παρὰ στὰ πεδία τῶν μάχων. Ὁ πόλεμος τοῦ Βιετνάμ, στρατιωτικῶς, δὲν θὰ λήξῃ, ἀπὸ ἀμερικανικῆς πλευρᾶς, παρὰ ὅταν κατανικθῶν οἱ Βιετκόγκ. Ὅπως καὶ ἡ Γερμανία δὲν ἠττήθηκε μὲ τοὺς βομβαρδισμούς, ἀλλὰ μὲ τὴν συντριβὴ τοῦ στρατοῦ τῆς στὴς ἀναπεπταμένες μάχες τῶν μετώπων.

● Ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτῇ, οἱ βομβαρδισμοὶ τοῦ Βορείου Βιετνάμ, σὰν βοηθητικὸ μέσον, δὲν ἀπέτυχαν. Μὲ τὴν καταστροφὴ τοῦ 80% τοῦ στερεοῦ τοῦ κεφαλαίου καὶ τὴν παράλυση τῶν μεταφορῶν του, ἐμείωσαν τὴν ροὴ ἐνισχύσεων πρὸς τὸ Νότιο Βιετνάμ, ἡ ὁποία, χωρὶς αὐτούς, θὰ ἦταν, ἴσως, δυὸ καὶ τρεῖς φορές ἐντονώτερη.

Ἄξιζε ὅμως γιὰ ἓνα τέτοιο ἀποτέλεσμα τὸ τίμημα τῆς βομβαρδιστικῆς ἐπιθέσεως;

Ἐξορτάται ἀπὸ τὶς ἀπώλειες τῶν Ἀμερικανῶν. Στὴν ἀεροπορικὴ τους δράση ἀντιμετώπιζαν τὶς συγκεντρωτικὰ ἀμυντικὰ προσπάθειες ὅλου τοῦ Ἀνατολικοῦ Κόσμου, ὁ ὁποῖος προσέφερε: 10.000 περίπου ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα, 1.500 ἀντιαεροπορικοὺς πυροβόλους ΣΑΜ 2 καὶ 100 τουλάχιστον μαχητικὰ ἀεροπλάνα Μίγκ 17 - 21. Αὐτὴ ἡ τεράστια μάζα ἀμυντικῶν δυνάμεων ἀπέτελεσε τὴν ἰσχυρότερη καὶ πυκνότερη συγκέντρωση ἀντιαεροπορικῶν μέσων, ποὺ πραγματοποιήθηκε ποτὲ στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου.

Καὶ τί ἀποτελέσματα εἶχε ἡ μεγάλη μάχη ἐναέριος ἐπιθέσεως καὶ ἀμύνει;

Ἡ πρώτη ἔχει μᾶλλον κατισχύσει. Ἐχασε συνολικὰ ὡς σήμερα, σὲ 24 μῆνες, πάνω ἀπὸ τὸ Βόρειο Βιετνάμ, 550 περίπου ἀεροπλάνα, ποὺ ἀντιπροσπεύουν μόλις 2 - 3% τῶν ἐπιτιθεμένων κάθε φορὰ ἀεροσκαφῶν: Ὑπετίθετο ὅτι μιά συγχρονισμένη, ὠλοκληρωμένη καὶ ἰσχυρὴ ἀντιαεροπορικὴ ἀμυνα, μπορεῖ στὶς μέρες μας νὰ καταρτίπτῃ τὰ 70 - 80% τῶν ἱπτάμενων ἐπιδρομῶν. Στὴν πράξη, στὸ Βιετνάμ αὐτὲς οἱ ἀναλογίες ἀπεδείχθησαν μῦθος.

● Οἱ πύραυλοι ΣΑΜ ἔχουν ἐπιτυχία μόλις 3%: Ἐκτοξεύθηκαν 1.000 ὡς τώρα καὶ κατέρριψαν μόνο 30 ἀεροπλάνα.

● Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι χρεω-

κόπησαν. Γιατὶ τὰ εὐέλκτα καὶ ὑπερηχητικὰ ἀμερικανικὰ ἀεροπλάνα κατορθώνουν νὰ τοὺς ἀποφεύγουν, μόνον μὲ τὸν ὅρο νὰ πετοῦν σὲ χαμηλὸ ὕψος. Ἔτσι, ὅμως, θερίζονται ἀπὸ τὶς συστοιχίες τῶν ἀντιαεροπορικῶν πυροβόλων.

● Τὸ ἴδιο ἰσχύει μὲ τὴν ἀεροπορία τοῦ Βορείου Βιετνάμ. Τὰ ἀεροπλάνα νὰ μαχητικὰ τῆς, κατέρριψαν μόνο 9 ἀμερικανικὰ στὶς ἀερομαχίες, στὶς 8 εἰς τὴν ἀμερικανικὴ μαχητικὴ F-4, (τὸ ἰσχυρότερο ἀεροσκάφος τῆς κατηγορίας αὐτῆς στὸν Δυτικὸν κόσμον), εἶναι ἀνώτερο τοῦ περιήμιου Μίγκ 21 (τοῦ ἰσχυρότερου μαχητικοῦ τοῦ Ἀνατολικοῦ κόσμου). Ἀλλὰ ἡ παρεμβολὴ τῆς βορειοδιεναμικῆς ἀεροπορίας συντελεῖ, ὥστε τὰ ἀμερικανικὰ ἀεροπλάνα νὰ μετατοπιζοῦνται πρὸς τὸ πεδίων βολῆς τῶν ἀντιαεροπορικῶν πυροβόλων καὶ νὰ δέχονται τὰ συγκεντρωτικὰ πυρὰ τους.

● Γιὰ νὰ ὁλοκληρώσωμε, ὅμως, οἱ ἀμερικανικὲς ἀπώλειες συνολικὰ εἶναι μικρές, καὶ ὁ περιορισμὸς στρατιωτικὸς σκοπὸς τῶν βομβαρδισμῶν δὲν ἀπέτυχε.

Ἀλλὰ ὁ πολιτικὸς τους προορισμός;

Χωρὶς δισταγμούς θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ πῇ, ὅτι ἂν ὁ στρατιωτικὸς σκοπὸς δὲν ἀπέτυχε, ὁ πολιτικὸς σκοπὸς δὲν ἐπέτυχε. Γιατὶ, ὅχι μόνον δὲν συνθηκολόγησε τὸ κράτος τοῦ Ἀνὸι, ἀλλὰ ἐξεγέρθηκε σὲ μεγάλο βαθμὸ ἡ παγκόσμια κοινὴ γνώμη, μὲ ἀποτέλεσμα: Ἡ Ἀμερικὴ νὰ μὴ μπορῇ νὰ στρατολογήσῃ συμμαχοὺς γιὰ τὸ Βιετνάμ. Ὁ Ἀνατολικὸς κόσμος νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἠθικὴν τοῦ ὑποδομῆς γιὰ ἀνοικτὴν πιά, ἐπίσημη καὶ τεράστια ἀποστολὴ βοήθειας. Καὶ ὁ πόλεμος νὰ μεταβληθῇ σὲ Πίθο Δαναῶν.

Ποῖός φταίει γι' αὐτὴ τὴν τροπὴ;

Οἱ στρατιωτικοὶ κατηγοροῦν, συγκεκαλυμμένα, ἀλλὰ μὲ πείσμα, τὴν πολιτικὴ ἡγεσία, ὅτι ἀπὸ ἀγνοία τῆς τέχνης τοῦ πολέμου, ἔταξε ἀνεδαφικούς σκοποὺς (βομβαρδισμοὶ γιὰ νὰ συνθηκολογήσῃ τὸ Βόρειο Βιετνάμ καὶ νὰ λήξῃ ὁ πόλεμος). Καὶ ὅτι, ἀντιστρόφως, βάσει ὁλεθρίων περιορισμῶν στὴν ἀεροπορικὴ δράση, ἐγείροντας ἀπαγορευτικὰ «ταμπὸς» μπροστὰ στοὺς κυριώτερους στόχους. (Ἀνὸι, Χάιφονγκ, φράγματα, ἀεροδρόμια κλπ.).

Οἱ πολιτικοὶ ἀπαντοῦν, μὲ τὸ ἴδιο πείσμα, ὅτι ἂν ἀφήναν τοὺς φουριόζους στρατιωτικούς ἐλεύθερους, ἦδη ἡ Κίνα θὰ εἶχε πάρει πολλὰς φορές μέρος στὴν σύρραξη καὶ ὁ παγκόσμιος πόλεμος πρὸ πολλοῦ θὰ ὤψωνε τὸ φάσμα τοῦ στὸν ὀρίζοντα.

Εἶναι ἡ αἰώνια διένεξη πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν στοὺς πολέμους. Δὲν προσεβόλουμ ποῖός θὰ δικαιωθῇ τελικὰ. Ἀλλὰ, ἐνῶ λήγει τὸ δεύτερο βομβαρδιστικὸ ἔτος, γίνεται ἐπιτακτικώτερη γιὰ ὅλους ἡ ἀνάγκη νὰ λήξῃ τὸ συντομώτερο ἢ ἀφανιστικὴ τραγωδία τοῦ Βιετνάμ. Καὶ ὁ συντομώτερος τρόπος ἀπεδείχθη ὅτι δὲν εἶναι οἱ βομβαρδισμοί.

Σόλwyn

Ἡ μοναδικὴ Πάολα μὲ τὰ δυὸ πρόσωπα

Τὰ δυὸ πρόσωπα τῆς πριγκιπίσσης Πάολας: "Ὅλο τὸν χειμῶνα γικιπίσσης Πάολας: "Ὅλο τὸν χειμῶνα εἶναι ὑπόδειγμα πριγκιπικῆς ἀξιοπρεπείας. Πηγαίνει σὲ δεξιώσεις, παρευρίσκεται σὲ πρεμιέρες, ἐπισκέπτεται νοσοκομεῖα, συμμετέχει σὲ φιλανθρωπικὰ ἔργα, βαπτίζει μωρὰ, μοιράζει δώρα, χειραψίες, χαμόγελα. Εἶναι μιὰ ἄξια Βελγίδα πριγκίπισσα, λένε οἱ Βέλγοι. Τὸ καλοκαίρι, ὅμως, προτιμᾷ νὰ ζῇ μακριὰ ἀπὸ τὸ πρωτόκολλο καὶ γίνεται μιὰ «ὠργισμένη πριγκίπισσα», ὅπως τὴν ἀποκαλοῦν, ἐπίσης, οἱ Βέλγοι. Ἡ Πάολα, ὥστόσο, δὲν φαίνεται νὰ στενοχωριέται. Φεύγει γιὰ διακοπές, κυκλοφορεῖ μὲ μπικίνι, διασκεδάζει ὅπως τῆς ἀρέσει, ντύνεται ὅπως τῆς πᾶει, σκανδαλίζει ὅπως, ἴσως, δὲν πρέπει. Ἀλλὰ στὶς δυὸ παραλλαγές τῆς εἶναι μοναδική.

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙ ΘΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ

Ο Βασίλεως Κωνσταντῖνος τῆς Ἑλλάδος χορεύει μὲ τὴν πριγκίπισσα Πάολα τοῦ Βελγίου. Ἡ φωτογραφία αὐτὴ (ἄνω) δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸν σκανδαλοθηρικὸ τύπο τῆς Ἰταλίας μὲ διάφορα ὑπονοούμενα, ὅπως συμβαίνει ἀλλωστε σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις, ποὺ ἡ ὀμορφιά, ἡ ἀκτινοβολία καὶ ἡ κομψότητά ἀποτελοῦν τὰ φυσικὰ προσόντα μιᾶς διασημότητος. Ὡστόσο ἡ πριγκίπισσα Πάολα, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς κοσμικὰς ἐμφανίσεις, δὲν παραλείπει καὶ τὶς υποχρεώσεις ποὺ ἐπιβάλλει ἡ θέση τῆς. Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ πρόσφατες ἐνέργειές τῆς ἦταν καὶ ἡ βάπτιση τοῦ δέκατου κοριττοῦ τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Κατρίς, στὶς Βρυξέλλες, στὴν ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγίας Οἰκογενείας (φωτογραφία ἀριστερά). Εἶναι ἡ δεύτερη φορὰ ποὺ ἡ οἰκογένεια τοῦ Βέλγου πολυτέκνου «κουμπιάρει» μὲ τὴν βελγικὴ βασιλικὴ οἰκογένεια, ἀφοῦ νονὰ τοῦ ἑβδομου κοριττοῦ τῆς οἰκογενείας Κατρίς εἶναι ἡ ἴδια ἡ βασίλισσα τοῦ Βελγίου Φαμπιόλα.

Ἡ Εὐρώπη τῶν ἑκατομμυριούχων

Υπήρχαν ὡς τώρα πολλοὶ τουριστικοὶ ὁδηγοί, γιὰ διάφορες κατηγορίες τουριστῶν. Ἐκεῖνο πού ἔλειπε ἦταν ἕνας τουριστικὸς ὁδηγὸς γιὰ ἑκατομμυριούχους. Αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν σκέψη ἔκανε καὶ ὁ Τσάρλς Γκρένθς, "Αγγλος τζέντλεμαν, ἐρασιτέχνης τοῦ γκόλφ καὶ ἀδελφὸς τοῦ γνωστοῦ ποιητῆ Ρόμπερτ Γκρένθς, γράφοντας τὸν «Ὁδηγὸ ἑκατομμυριούχων γιὰ τὴν Εὐρώπη», πὺ κυκλοφόρησε στὶς Η.Π.Α.

Ὁ συγγραφεὺς ὑποστηρίζει ὅτι-ὁ κατὰλογος πὺ ἔχει γράψει ἐκμεταλλεύεται ὅλες τὶς κοσμικὲς ἀπολαύσεις πὺ μπορεῖ νὰ προσφέρει ἡ Εὐρώπη σὲ κάθε ἀνθρώπο μὲ σεβαστὴ περιουσία καὶ ἰσορροπημένο χαρακτῆρα.

Εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ ἕνα ἀπλὸς τουριστικὸς ὁδηγός, λέει ὁ Τσάρλς Γκρένθς, κάτι παραπάνω καὶ ἀπὸ αὐτὴ ἀσάμνη τὴν Βίβλο. Εἶναι ἕνα πρόγραμμα ζωῆς, πὺ συγκεντρώνει τὴν πολυτιμὴ πείρα πηληντα χρόνων κοσμικῆς ζωῆς.

Γιὰ νὰ εἶναι κανεὶς «μέσα» στὰ πράγματα καθ' ὅλη τὴν διάρκειά τοῦ χρόνου, λέει ὁ Γκρένθς, ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ ἕνα ἀρκετὰ αὐστηρὸ ἡμερολόγιο. Τὰ περισσότερα κοσμικὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης δὲν εἶναι τῆς μόδας παρὰ μιά - δυὸ φορές τὸν χρόνο, γιὰ μιά σύντομη συχνὰ περίοδο. Τὸ Μόντε Κάρλο καὶ οἱ Κάννες, π.χ., διατηροῦν τὴν κοσμικὴ τους ἐπικαιρότητα τὸν Σεπτέμβριο, τὸν Ἰανουάριο καὶ τὸ πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ Φεβρουαρίου, ἀλλὰ κανένας δὲν ξεπέφτει πὺ ἐκεῖ τὸν Ἰούλιο ἢ τὸν Αὐγούστο. Ἡ Κοπεγχάγη εἶναι «σικ» τὸν Μάιο, ὅταν οἱ τεράστιες ὀμπρέλλες σκιάζουν τὶς ταράτσες τῶν «καφέ» καὶ οἱ κῆποι τοῦ Τίβολι ξυπνοῦν ἀπὸ τὴν χειμερινή τους νάρκη. Τὸ "Αμστερνταμ καὶ ἡ Χάγη, τὴν ἐποχὴ πὺ ἀνθίζουν τοὺς λουλούδια. Ἡ Βιέννη, γιὰ τὸν ἐπίσημο χορὸ τῆς Ὀπερας.

Ἰδού, κατὰ τὴν γνώμη μου, ὑποστηρίζει πάντοτε ὁ Γκρένθς, ποῖός εἶναι ὁ ἰδεώδης τρόπος νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν καιρὸ σας:

Τὸν Ἰανουάριο κάθε ἑκατομμυριούχος πὺ σέβεται τὸ ὄνομά του ἐγκαθίσταται στὸ «Ὁτέλ ντὲ Παρί», στὸ Μόντε Κάρλο. Τὸν Φεβρουάριο θὰ κάνει ἕνα μικρὸ πέταγμα ὡς τὴν Καραϊβική, καὶ θὰ φροντίσῃ, ὁ κόσμος νὰ χαλάσῃ, νὰ βρίσκεται ἀπὸ τὶς 15 Φεβρουαρίου ὡς τὶς 15 Μαρτίου στὸ Σαιν Μόρις ἢ στὸ Γκστάαντ. Ἐδῶ, βέβαια, οἱ γνώμης δίστανται καὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ πῇ μὲ βεβαιότητα ποῖός ἀπὸ τοὺς δυὸ σταθμούς εἶναι ὁ πῶς «σικ». Ὁ καθένας ἔχει τοὺς πιστοὺς του. Στὸ Σαιν Μόρις βρίσκεται κανεὶς κάθε χρόνο αὐτὴ τὴν ἐποχὴ τὸν Νιάρχο, τὸν Πιστίνο, τὸν Κάμπα Ρόσι, τὴν μαρκησία τοῦ Μπλαντ-φορντ (τέως κυρία Ἰνῶση) κ.ά. Στὸ Γκστάαντ, πάλι, πηγαίνει

πάντοτε ἡ μεγάλη δούκισσα τοῦ Λουξεμβούργου, ὁ λόρδος Γουόργουϊκ, ὁ Γεχούντι Μενουχίν, ἡ Ἐλίζαμπεθ Τσιλθολ, ὁ Ρίτσαρντ Μπάρτον κ.ά. Ὅπως καὶ νὰ εἴχῃ, πάντως, τὸ πράγμα, ὅλος ὁ κόσμος βρίσκεται ὅπουδήποτε μιά θέση στὸ «Παλάς Ὁτέλ» (ὑπάρχει ἕνα στὸ Σαιν Μόρις καὶ ἕνα στὸ Γκστάαντ) καὶ δὲν παραλείπει νὰ παίρνῃ τὸ «εντρίκ» του, στὶς πέντε τὸ ἀπόγευμα, στὴν «Κέσα Βέγλια».

Ὅσο γιὰ τὸ Πάσχα, ἀναλόγως μὲ τὸ ἂν εἶναι πρῶτο ἢ κα-

θαρτημένο, θὰ περάσετε τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα στὴ Σεβίλλη ἢ στὸ Τονκί (στὸ ξενοδοχεῖο «Γουεσπμίνστερ»).

Ὁ Μάιος εἶναι ὁ ἰδεώδης μῆνας γιὰ νὰ ἐγκατασταθῇ κανεὶς στὸ ξενοδοχεῖο «Λόττι», στὸ Παρίσι, ὑπὸ τὸν ὅρο ὅτι δὲν θὰ παραλείπῃ νὰ παίρνῃ τὸ ἀπεριτίφ του στὰ μπάρ τοῦ «Ρίτς» ἢ τοῦ «Γκριγιόν». Μεταξὺ τῆς 15ης Μαΐου καὶ τῆς 30ης Ἰουνίου, γιὰ τὶς κοῦρσες τοῦ Ἀσκατ καὶ τὴν ἐναρξὴ τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας, τὸ Λονδίνο βρίσκεται στὶς δόξες του. Τὸν Ἰούλιο οἱ ἑκατομμυριούχοι συγκεντρώνονται στὸ γερμανικὸ νησί Σὺλτ, τῆς Βόρειας Θάλασσας. Ὁ Κρούπ, ἡ χήρα τοῦ Γκαίριγκ, ὁ διάδοχος τοῦ Χοεντσόλερν, καθὼς καὶ ὁ μεγιστὰν τοῦ τύπου Ἀξελ Σπρίγκερ (διαθέτει τρεῖς βίλλες: μιά γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, μιά γιὰ τὰ παιδιὰ του καὶ μιά γιὰ τοὺς φιλοξενούμενους

του) βρίσκονται πάντοτε ἐκεῖ.

Ἀς σημειωθῇ ἐπίσης ὅτι, μετὰ τῆς 15ης Ἰουλίου καὶ 1ης Αὐγούστου, ὅταν ἡ Φίονα (πρῶην βαρὼν Τύσεν) ἀποσύρεται γιὰ λίγο στὴν βίλλα τῆς «Χαλκυῶν», στὸ Σαιν Μόρις, ὅλη ἡ περιοχὴ περνᾷ μιά δεύτερη περίοδο ἀνθέρσεως, πὺ διακριτικὴ ἀπὸ τὴν πρῶτη, ἀλλὰ ἐξ ἴσου κομψή.

Ὁ Αὐγούστος εἶναι ἕνας δύσκολος μῆνας. Οἱ περισσότεροι ἑκατομμυριούχοι προτιμοῦν τὰ γιῶτ τους ἢ ζητοῦν λίγη ξεκούραση στὶς ἐξοχικὲς βίλλες τους. Οἱ πῶς κοσμικὲς περιοχὲς αὐτῆς τῆς ἐποχῆς εἶναι τὸ Δουβλίνο, γιὰ τὶς κοῦρσες του (ξενοδοχεῖο «Σέλμπερν» καὶ γεύματα στὸ «Τζέμιτ»), ἡ Ντωβίλ, γιὰ τὴν «μεγάλῃ ἑβδομάδα» ἀπὸ 17 - 24 Αὐγούστου (ξενοδοχεῖο τῆς «Νορμανδίας», τὸ Μπῆντφορντ καὶ τὸ Σάλτσμπουργκ, γιὰ τὸ φεστιβάλ του, καὶ τὸ Μπῆντνεν - Μπῆντνεν (ξενοδοχεῖο «Μπρένερ»), γιὰ τοὺς ἵππικούς του ἀγῶνες, πὺ διεξάγονται τὴν τελευταία ἑβδομάδα τοῦ Αὐγούστου. (Μὴ παραλείψετε, ἐπίσης, στὸ Μπῆντνεν-Μπῆντνεν, νὰ παίξετε «Τριάντα καὶ Σαράντα», στὴν αἴθουσα Πομπαντοῦρ τοῦ Καζίνο, ὅπου τὸ παιχνίδι διεξάγεται μόνο μὲ χρυσὰ νομίσματα). Ὁ Σεπτέμβριος εἶναι ἰδανικός. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ διαλέξετε ἀνάμεσα στὴν Ἀθήνα, στὶς Κάννες, στὸ Μόντε Κάρλο, στὴν Σκωτία ἢ στὸ Τονκί. Τὸν Ὀκτώβριο, ὅπουδήποτε στὴν Ρώμη. Ἐνῶ τὸν Νοέμβριο ἡ Νέα Ὑόρκη συγκεντρώνει τὸ διεθνὲς κοσμικὸ ἐνδιαφέρον. Καί, γιὰ νὰ κλείσετε ἐντυπωσιακὰ τὴν χρονιά σας, σὰς συνιστῶ τὸ ξενοδοχεῖο «Μαμουνία» τοῦ Μαρακές.

Ἄν πάλι σιχαίνεσθε τὶς μετακινήσεις, ὑπάρχει ἕνα νησί πὺ κατέχει τὸ προνόμιο νὰ εἶναι τῆς μόδας καὶ τοὺς δώδεκα μῆνες τοῦ χρόνου: Εἶναι ἡ Κέρκυρα, καὶ τὸ ξενοδοχεῖο τὸ πῶς κομψὸ τοῦ νησιοῦ εἶναι τὸ «Καστέλλο Μικελί». Στὴν Κέρκυρα σὰς συνιστῶ ἰδιαίτερα νὰ γευθῇ τὸν ἀστακὸ ὅλα ἑλληνικά, κάτω ἀπὸ τὴν σκιά μιάς πελώριας θαλανιδιάς, ὅπου καὶ ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος γευματίζει συχνά, κατὰ τὴν διάρκειά τῆς καλοκαιρινῆς διαμονῆς τῆς στὸ νησί.

Ὅποια κι ἂν εἶναι ἡ ἐποχὴ, πάντως, δὲν συμβουλεύω καθόλου τὸ Μπῆντνεν καὶ τὸ Κάπρι.

Βασικὸς κανόνας ἐνὸς ἀνθρώπου πὺ ἀνήκει στὴν διεθνή ἀριστοκρατία εἶναι νὰ συχνάζῃ στὰ κέντρα τῆς μόδας καὶ ἰδίως στὰ μπάρ: «Κάλτον» τῆς Νίκαιας, «Βίκτωρ καὶ Πουάν» τοῦ Μόντε Κάρλο (ἰδίως τὸν Σεπτέμβριο), «Φλάδιο» τοῦ Τονκί, «Ἐξέλσιον» ἢ «Καφέ ντὲ Παρί» τῆς Ρώμης.

Τὰ πῶς κοσμικὰ ξενοδοχεῖα τοῦ

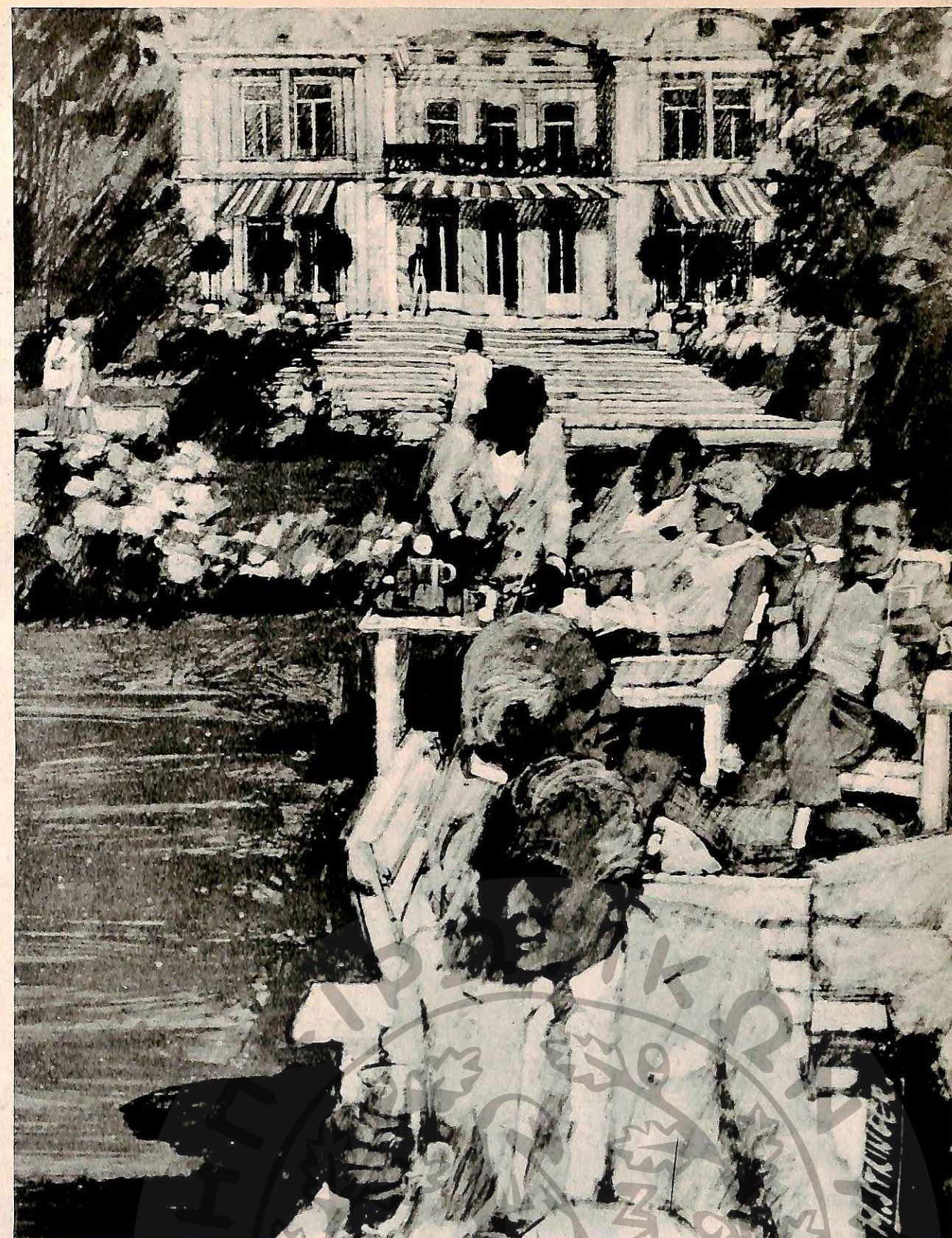
'REALITES
ΕΙΚΟΝΕΣ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Λονδίνου εἶναι τὸ «Ντόρτσεστερ» καὶ τὸ «Χάιντ Πάρκ». Τὰ πῶς φημισμένα ρεστωράν του εἶναι τὸ «Ἀπεριτίφ», τὸ «Σίμψον», τὸ «Κλάριτζ» καὶ τὸ «Κακ ντ' Ὀρ». Τὸ πῶς «σικ» νυκτερινὸ κέντρο εἶναι ἡ «Ἀνναμπέλ» καὶ τὸ πῶς σὺντ καταγωγί το «Κλερμόν». Πολλοὶ ἑκατομμυριούχοι δὲν δέχονται νὰ παίξουν πούθενά ἄλλου, παρὰ μόνο στὴν «ἰδιωτικὴ λέσχη» τοῦ «Κλερμόν» (πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου εἶναι ὁ λόρδος Κάρναβον).

Ὁ φίλος μου ὁ Γκουλμπεκιὰν εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ ἀποκαλύψῃ τὰ ὄνόματα τῶν κυριτέρων προμηθευτῶν του. Παραθέτω μερικά. Προμηθεύεται τὰ πατέ του ἀπὸ τὸ «Γέρεστ» καὶ τὰ ἀνατολίτικα χαλιά του ἀπὸ τὸ «Κέχαγκαν». Ἀγοράζει τὰ παπούτσια του ἀπὸ τὸ «Λάμπς» καὶ τὰ καπέλλα του ἀπὸ τὸ «Λέκ». Παραγγέλλει τὶς ὀρχιδέες του στὸ «Τσάρλσγουερθ» καὶ κόβει τὰ μαλλιά του στὸ «Τσοῦφιτ» (ὅπως, ὅλωςτε, καὶ ἐγώ).

Γιὰ νὰ γευματίσῃ κανεὶς μὲ τοὺς ἀπογόνους τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας πρέπει νὰ ἀποταθῇ στὴν ἑταιρία «Ἡ Βρετανία χωρὶς δάκρυα», πὺ διευθύνεται ἀπὸ τέσσερις κυρίες τῆς καλῆς κοινωνίας. Καί, ἂν θέλῃ νὰ περάσῃ τὴν νύχτα του στὸ ἀβάδειο τοῦ Γουόμπερν, πὺ ἀνήκει στὸν δούκα τοῦ Μπέντφορντ, δὲν εἶχε παρὰ νὰ στείλῃ ἕνα γράμμα στὸν γραμματέα τοῦ δούκα, ἐσκαλεῖντας καὶ ἕνα τσέκ 5.000 δρχ. Ἐναντὶ αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ, ὁ ἐπισκέπτης ἀπολαμβάνει ὀρισμένα μοναδικὰ προνόμια: Ἐνα φλυτζάνι τσάι, συνοδευόμενο μὲ τῶσαστ καὶ σερβιρισμένο σ' ἕνα βαρύτιμο δίσκο ἀπὸ χρυσάφι μασίφ, ἕνα περίπατο στὸ πάρκο μὲ τὴν συντροφιά τοῦ δούκα, ἕνα κακτεῖλ, καὶ ἕνα δείπνο στὸ ὅποιο παρακάθεται καὶ τὸ δουκικὸ ζεύγος. Μετὰ τὸ δείπνο, ὁ δούξ ξεναγεῖ τοὺς ἐπισκέπτες του στὶς διάφορες αἰθουσες τοῦ πύργου του καὶ ὕστερα ἀποχωρεῖ.

Τὸ μεγαλύτερο «ἀτού» τῆς Ἰσπανίας εἶναι ἀσφαλὲς τὰ γῆπεδα τοῦ γκόλφ, τὰ καλύτερα ἴσως ὅλης τῆς Εὐρώπης (ἂν ἐξαιρέσῃ, βέβαια, κανεὶς τὴν Ἀγγλία). Τὰ πῶς «καμὰ» ἀπὸ αὐτὰ εἶναι τῆς «Πουέρτα ντὲ Χιέρρο», τὸ «Κλάμπ ντὲ Κάμπο», κοντὰ στὴν Μαδρίτη, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ «Σότο Γκράντε», στὴν Κόστα ντὲλ Σόλ. Κέντρα παραθερισμοῦ ὑπ' ἀρ. 1 εἶναι ἡ Μαριμπέλλα. Οἱ Φύρστενμπεργκ καὶ οἱ Λουμπενίτσκι, ὁ δούξ τοῦ Οὐίνδσβαρ καὶ ἡ μαρκησία ντὲ Βιλλαβέρδε (κόρη τοῦ Φρόνκο) προτιμοῦν ἰδιαίτερα αὐτὴ τὴν περιοχή. Τὸ «Μαριμπέλλα Κόντρε Κλάμπ», πὺ διευθύνεται ἀπὸ τὸν πρίγκιπα Ἀλφόνσο ντὲ Χοεντσόλερν, εἶναι τὸ πολυτελέ-

Τὸ ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ τοῦ Αὐγούστου φροντίστε νὰ βρίσκεσθε στὸ Μπῆντνεν Μπῆντνεν. Ξενοδοχεῖο: «Μπρένερ». Ἰνστιτούτα καλλογῆς: «Ζυβάντ» καὶ «Σάν Σουσί». Κομμωτῆς: «Κικενχάιλ» καὶ ἀπεριτίφ στὸ «Καφέ Καίνιγκ».

στερο τῆς Ἰσπανίας. Μιά διαμονὴ στὸ ξενοδοχεῖο τοῦ «Κλάμπ» εἶναι μιά ἀπόλαυση πὺ ἀσφαλὲς πολλὺ λίγοι μποροῦν νὰ τὴν προσφέρουν στὸν ἑαυτὸ τους (οἱ τιμὲς κυμαίνονται ἀπὸ 600 - 800 πεσέτες τὴν ἡμέρα). Ἐν τοῦτοις, τὸ ξενοδοχεῖο εἶναι πάντοτε γεμάτο. Τὸ καλοκαίρι ὑπερισχύουν οἱ Γάλλοι, τὸν Αὐγούστο καὶ τὴν Μεγάλη Ἑβδομάδα τοῦ Πάσχα συχνάζουν περισσότεροι οἱ Ἰσπανοί, τὸν Ὀκτώβριο συναντᾷ κανεὶς πολλοὺς Σκανδιναvoὺς καὶ Γερμανούς, καὶ ὅλο τὸν χρόνο δὲν λείπουν οἱ Ἀμερικανοὶ (ἄσοι, φυσικά, γίνονται δεκτοί). Ἡ πῶς πλούσια πελατεία, ὥστόσο, προ-

τιμαίει τὸν Ἀπρίλιο ἢ τὸν Μάιο. Ὑπευθυμίζω ὅτι στὴν Κόστα Μπράβα τὸ πῶς καλὸ ξενοδοχεῖο εἶναι τὸ «Γκαβίν» καὶ στὴν Μαδρίτη τὸ «Ρίτς». Ὅσο γιὰ τὰ γευματὰ σας δὲν ἔχετε παρὰ νὰ διαλέξετε ἀνάμεσα στὸ «Χόροερ» καὶ στὸ «Χουέρτα ντὲ Μόρος». Ἄν προτιμήσετε τὸ δεύτερο, μὴ παραλείψετε νὰ παραγγεῖλετε κονσομὲ σὲ ζελέ, συνοδευόμενο ἀπὸ καπνιστὸ σολομό, χαδιάρ, κρεμμυδάκια καὶ κάππαρι. Εἶναι μιά συνταγὴ πὺ ἐνεπνεύσθη ὁ Λουίτζι Βαλλαρῆλλι, εἰδικὰ γιὰ τὸν Λόρενς Χάρβεϋ. Ὅσοι ἀγαποῦν τὸ κυνήγι, ἄς φροντίσουν νὰ πετύχουν μιά πρῶ-

κληση στὶς ἰδιοκτησίες τῶν Γκονζάλες ἢ τῶν Ντομέκ. Στὴν Αὐστρία συνιστῶ μιά διαμονὴ στὸν πύργο τοῦ Μίττερσιλ, κοντὰ στὸ Σάλτσμπουργκ. Οἱ σιναδιτηνόμενοι ἐκεῖ δὲν ξεπερνοῦν ποτὲ τοὺς 40 κάθε φορά, καὶ οἱ καινούργιοι γίνονται Σεκτοὶ μὲ ψηφοφορία, ἀφοῦ, βέβαια, καταβάλουν καὶ τὸ καθαρισμὸ ποσὸν τῶν 480 - 600 δρχ. τὴν βραδιά καὶ 30.000 γιὰ νὰ ἐγγραφοῦν μέλη. Ἀπαραίτητες προϋποθέσεις: Μιά κατὰλληλη γκαρνταρόμπα, ἡ ὅποια νὰ περιέχῃ ἀπαραιτήτως ἕνα πράσινο μπλαζέρ καὶ ἕνα σακκάκι σμάκιν, μὲ μαῦρο δελου-

δινό γιακά. Έλλειψι αυτοών, όμως, και ένα κυνηγετικό τυρολέζικο κοστούμι μπορεί να σάς θυγάλη άσπροπρόσωπο. Ο Έντμοντ ντέ Ρότσιλντ, ο Νουμπάρ Γκουλμπεκιάν, ο Μπίγκ Κρόσμπι και ο βασιλεύς Πέτρος της Γιουγκοσλαβίας είναι από τους πιο πιστούς και ένθουσιώδεις πελάτες αυτού του πύργου.

Αξιοσημείωτη λεπτομέρεια: Μια έγγραφη στο Κλάμπ του πύργου του Μίττερσιλ σάς δίνει, επιπλέον, το δικαίωμα εισόδου στο «Σαφάρι Κλάμπ» του δρους Κέννα, στο «Παλάς Ότελ» και στο ξενοδοχείο του Μίττερσιλ της Φραγκονίας.

Στην Βιέννη, το «Μαξιμ» και το «Καφέ Ρέντς» είναι τα δυο «στρίπ - τής» της μόδας.

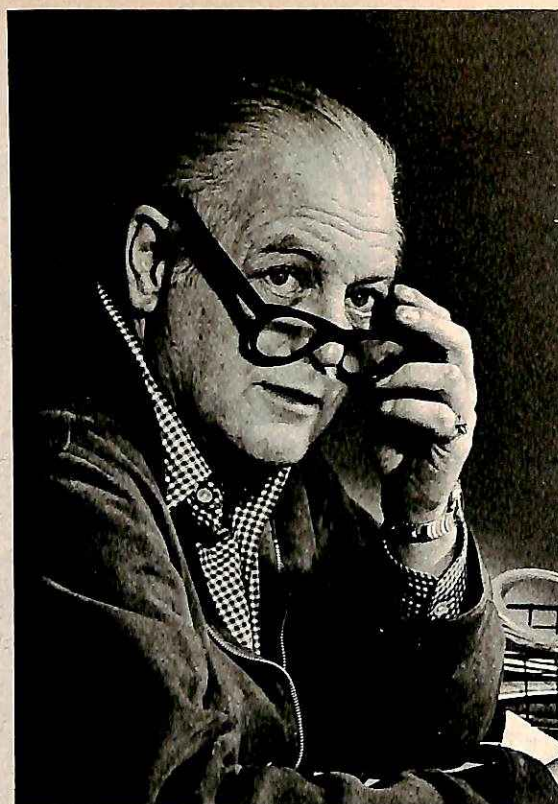
Στην Ιταλία τα καλύτερα ξενοδοχεία είναι το «Βίλλα Μέντι-τσι Χάσλερ» και το «Ντανιέλι», στην Βενετία το «Γρίτι» και στην Φλωρεντία το «Βίλλα Μάσα».

Οι καλύτεροι καμωαί της Ρώμης είναι η Εύα και ο Αντόνιο, και το πιο ξακουστό κοσμηματοπωλείο είναι του Μπουλγκάρι.

Σ' ολόκληρη την Ρώμη δεν υπάρχουν παρά δυο μόνο κλάμπ: Το «Σκάκι» και το «Κάτσια».

Η συστηματική παρακολούθηση του ημερολογίου των κοσμηκών σταθμών, καθώς και η διαπύνη εκατομμυρίων για να συχνάζετε σ' αυτά τα μέρη, είναι φυσικά η βάση για ένα καλό ξεκίνημα, αλλά δεν είναι το πάν για να εισχωρήσετε μέσα σ' αυτούς τους κύκλους.

Γνώρισα κάποτε ένα εκατομμυριούχο στο Σαιν Μόριτς, που επί μια ολόκληρη σαιζόν δεν έκανε τίποτε άλλο από το να παραθέτει επίσημα δείπνα. Το δειρό του ήταν να λανσαρισθί με κάθε μέσον. Όλος ο καλός κόσμος πέρασε από τις δεξιώσεις του: Ο Νιάρχος, ο κόμης Ράτσι, ο Πατίνο, η μαρκησία του Μπλάντφορντ. Και καθώς, από γαστρονομικής απόψεως, δεν έλειπε συνήθως τίποτε, ούτε αυτές ακόμη οι πατάτες οι γεμιστές με χαβιάρι, κανένας δεν σκεπτόταν να άνηθί μια τέτοια πρόσκληση. Οι VIPS, μάλιστα, είχαν πάρει την συνήθεια να συναντώνται... μεταξύ τους εκεί. Όσο για τον οικοδεσπότη, κανένας δεν ενδιαφερόθηκε ποτέ να μάθι ποιός ήταν. Η αιτία; Απλούστατα, του έλειπε αυτό το μικρό «κάτι», που επιτρέπει να είσαι «μέσα» στα πράγματα και όχι «παρακαταναός».

Πριν από μερικές εβδομάδες η Ζακελίν Κέννεντυ έκανε ήλιοθεραπεία στην χρυσή άμμο μιάς ακτής της 'Αντίγκουα, των Βρετανικών Δυτικών 'Ινδιών, με μια πετσέτα στο πρόσωπό της. Γύρω της, αστυνομικοί και πράκτορες της μυστικής υπηρεσίας περιπολούσαν με μαγιά και αδιάβροχα...

Τετρακόσια πενήντα χιλιάμετρα νοτιότερα, στο νησί Μπαρμπάντος, ο Ράντολφ Τσάσσιλ πηγαίνονταν στο λίδιγκ-ρούμ της βίλλας του, όπου εργαζόταν στην συγγραφή της βιογραφίας του Μεγάλου πατέρα του. «'Ηρθα εδώ για να είμαι μόνος», είπε. Σχεδόν τρισημιά χιλιάδες χιλιάμετρα δυτικότερα, στη Τζαμάικα, ήταν νύκτα και η πριγκίπισσα Γκρέης του Μονακό χόρευε «φρόγκ», με μίνι - φούστα. Ο σύζυγός της, πρίγκιπ Ραϊνιέ, κτυπούσε ρυθμικά τα «πάμ-τάμ». 'Απ' έξω, περισσότεροι φρουροί.

Αυτοί είναι οι πλούσιοι έρμητες. Αυτοί είναι τρεις από τους πλούσιους που απόλαμβάνουν τον ήλιο, την διασκέδαση και την έρμητιά κατ' ιδίαν, και είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν γι' αυτά όσο - όσο, στα σμαραγδένια νερά της Καραϊβικής.

Εκεί, στα τρία αυτά νησιά των ποικιλώνυμων συμπλεγμάτων του Ειρηνικού, στην 'Αντίγκουα, στο Μπαρμπάντος και στην Τζαμάικα, οι πλούσιοι έρμητες έχουν κτίσει σπιτία αξίας 450 χιλιάδων δολλαρίων, σε γή που κοστίζει 50.000 δολάρια το στρέμμα, μόνο και μόνο για να μαυρίζουν κατ' ιδίαν μερικές εβδομάδες τον χρόνο.

Έχουν την προσωπική τους φρουρά. Πετούν με ιδιωτικά αεροπλάνα. Έρχονται πρώτα για τις δεκεμβριανές διακοπές και ύστερα, για άλλες οκτώ εβδομάδες, για την ήλιοθεραπεία του Φεβρουαρίου, που αποτελεί

και το σύμβολο της επίζηλης οικονομικής και κοινωνικής θέσεώς τους στον κόσμο των πηδεϊών. Έρχονται από το Παρίσι, το Λονδίνο, το Μόντρεαλ, την Νέα Υόρκη και την Ρώμη. Έρχονται μέσ από την Χρυσή Βίβλο της διασημότητας, των οίμων, των αζυγίων, των τίτλων ευγενείας και του πλούτου. Έρχονται για να υπνωτισθούν από το θρόισμα του γαλαζίου νερού, που ξεψυχά στην χρυσή άμμο, και από τους σαγηνευτικούς ρυθμούς του «Καλύψω». Έρχονται για να ξεχάσουν τις έννοιες τους στο «πάντα» των ντάπιων και για να κάνουν μπρούντζινα τα κορμιά τους στον τροπικό ήλιο.

Οι πλούσιοι έρμητες είναι ώχρωμένοι πίσω από επιγραφές που γράφουν «Απαγορεύεται η είσοδος» και από φρουρούς που φορούν σιδερένια κράνη. Πληρώνουν μέχρι 1.000 δολάρια την σαιζόν, για να ανήκουν σε διάφορα «κλάμπς», που ειδικεύονται στο να κρατούν τους πελάτες τους μακριά από τα αδιάκριτα βλέμματα.

Στην 'Αντίγκουα ο πλούσιος έρμητης αποκαλείται «Ρήφερ» και κατοικειοδεύει συνήθως στο «Μιλ Ρήφ Κλάμπ».

Το «Μιλ Ρήφ» είναι το καταφύγιο των Αμερικανών εκατομμυριούχων και καλύπτει μια έκταση 4.000 στρεμμάτων περίπου στο νησί αυτό της Καραϊβικής. Υπάρχουν όχι περισσότερα από 50 σπιτία σ' ολόκληρη την πε-

Οι πλο ύβιοι έρμητες άφθονούν στις Δυτικές 'Ινδίες

ΟΙ ΕΡΗΜΙΤΕΣ εκατομμυριούχοι δαπανούν τεράστια ποσά για να εξασφαλίσουν την πολυάκριδη μοναξιά τους στα τέσσερα πέρατα της οικουμένης. Στην ιδιαίτερη αυτή πινακοθήκη ανήκουν μεταξύ άλλων, (από τ' άριστερά), ο Ρούντολφ Τσάσσιλ, ο Φράνκ Σινάτρα με την Μία Φάρρου, ή Κα Ζ. Κέννεντυ και ο γερουστάσης Τζάβις

ριοχή, αξίας τουλάχιστον 60.000 δολλαρίων. Το καθένα φυσικά. Μπαίνει καιεί από ένα χαματόδρομο γεμάτο λακκούβες, φρουρούμενο από ίθαγενείς ντυμένους με λευκές στολές. 'Ανάμεσα στα θράχια φυτρώνουν ελιές. Μπορείς να φιλοξενηθής εκεί μόνο μια φορά. Και μέλος του κλάμπ γίνεται μόνο αν αγοράσής γή.

Μεταξύ των σπιτιών περιλαμβάνεται το έτοιμόροπο μέγαρο των Μέλλων, ένας πύργος με έπαλξεις, κτισμένος στα βράχια, που διαθέτει δώδεκα δωμάτια για ξένους. Η Ζακελίν Κέννεντυ έχει φιλοξενηθί εκεί —κατ'— εξαίρεση— δυο φορές.

Η Κα Μέλлон, γνωστή και ως Κουνελάκι, είναι μια έλκυστική γυναίκα, που αντιπαθεί την δημοσιότητα όσο λατρεύει το μπλέ

χρώμα. Το υπηρετικό προσωπικό του πύργου φορεί μπλέ λιθρές, τα σεντόνια, οι βασιλαιοθήκες, ακόμη και το οικογενειακό αεροπλάνο των Μέλλων είναι μπλέ.

Η Κα Κέννεντυ έμεινε δυο εβδομάδες εκεί τον έφετεινό χειμώνα, κολυμπώντας στον Κόλπο της 'Ημισελήνου, κάνοντας ήλιοθεραπεία στην ιδιωτική πισίνα των Μέλλων, θγαίνοντας άπαρητη για ψώνια στην πόλη και γευματίζοντας με φίλους μέσα στο... συγκράτημα.

Η κυβέρνηση της 'Αντίγκουα είναι αυστηρότατη σ' ό,τι αφορά την προστασία των «Ρήφερς». Δεν δίστασε να απέλαση δυο Αμερικανούς φωτογράφους, που αϊφνίδιασαν την Κα Κέννεντυ στην ακτή, όπου έκανε το μπάνιο

της, και διέταξε την κράτηση κατ' οίκον τριών άλλων, που είχαν ένοχλήσει άλλους διακεκριμένους έρμητες στην έρμητιά τους.

Στο Μπαρμπάντος οι έρμητες ζουν στο Σάντου Λαϊν της Χρυσής 'Ακτής. Το Μπαρμπάντος είναι 40 λεπτά με το αεροπλάνο από την 'Αντίγκουα και απέχει γύρω στα 300 χιλιάμετρα από την Βενεζουέλα. Είναι απομονωμένο — αυτό ακριβώς που θέλει ο γνήσιος έρμητης.

«Τα άλλα νησιά γίνονται ολόενα και πιο πολυσύχναστα, λέει η Κα Μάριον Τζάβιτ, σύζυγος του Αμερικανού γερουσιστάου. Πρώτα πηγαίναμε στην Κούβα, αλλά μās την πήρε ο Κάστρο. Καταφύγαμε στο Νασσάου και

στο 'Ακαπούλκο. Τίποτε και εκεί. Για να ξεφύγη κανείς, πρέπει να πηγαίνει νοτιότερα, ολόενα και πιο νοτιότερα».

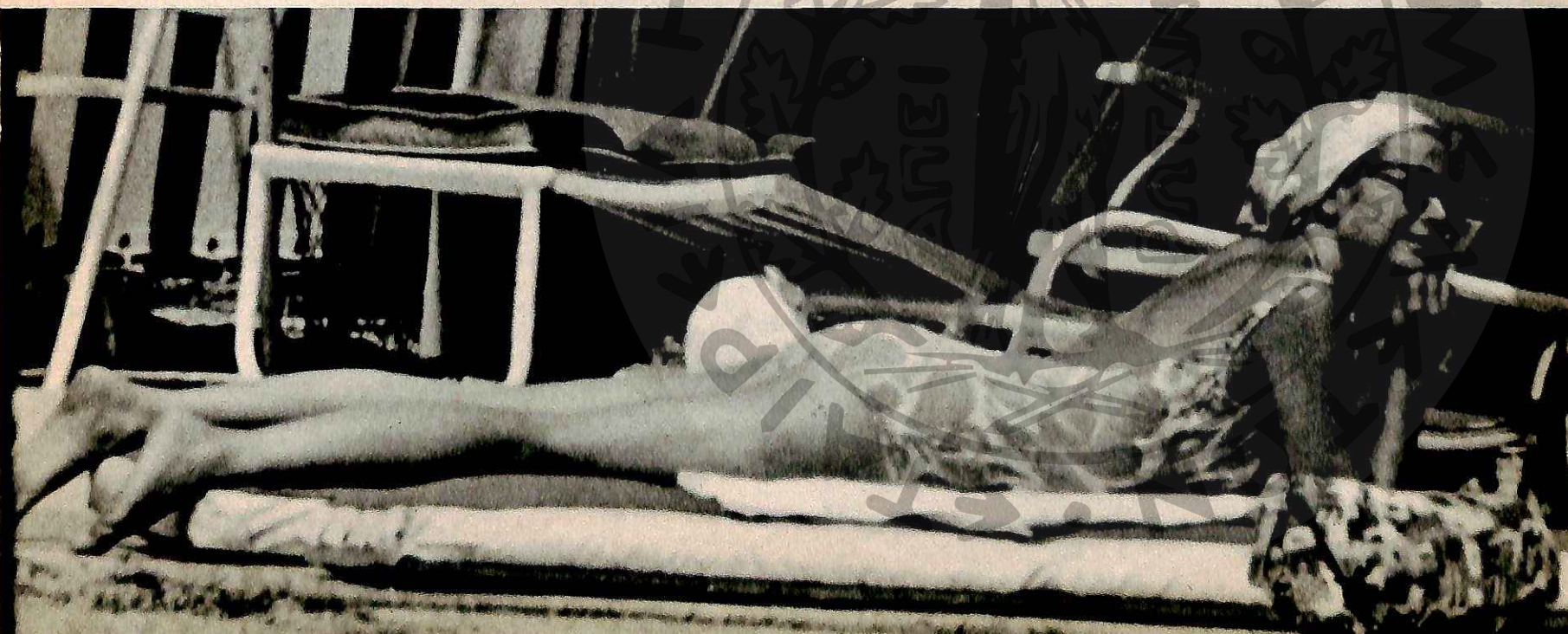
Οι βίλλες είναι και εκεί κατεσπαρμένες, όπως ακριβώς και στην 'Αντίγκουα, με στο Μπαρμπάντος οι πιο πλούσιοι από τους έρμητες ανήκουν στον Βασιλικό 'Ιστιοπλοϊκό Όμιλο του Μπαρμπάντος, την πιο σύνθη ναυτική λέσχη δυτικής του Τάμεση. Ο Όμιλος δίνει τα μεγαλύτερα πάρτυ βορείως του Καράκας.

«Είμαστε ένας κοινωνικός όμιλος, λέει ένα μικροκαμωμένο μέλος με άσπρα μαλλιά. Δεν θέλουμε δημοσιότητα. Δεν την επιτρέπουμε με κανένα τρόπο. Δίνουμε τα βίρα αυτά πάρτυ για να μπορέσουν οι γυναίκες μας να

ΤΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ στο Μόντε Κάρλο, υπό την προϋπόθεση ότι θα δρήςτε στέγη στο «Ότελ ντέ Παρί». Όρα μία, απαραίτητη εμφάνιση στο εστιατόριο του «Γκόλφ κλάμπ», όπου συχνάζουν ο πρίγκιπ Ραϊνιέ και ο Ντέβιντ Νίβεν. Στις 7 ούτσου στο «Βίκτωρ Μπάρ» και στις 3 το πρωί παίζετε στο «Καζινό».

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΥΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΓΚΡΕΗΣ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΤΖΑΜΑΪΚΑ. ΦΡΟΥΡΟΙ ΔΙΑΦΥΛΑΣΣΟΥΝ ΤΗΝ ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΗΣ

φορέσουν τα δακτυλίδια και τα περιδέραιά τους. Μή τολμήσης να το δημοσιεύσης αυτό».

Η Κλωντ Κολμπέρ φιλοξένησε στην βίλλα της τον Φράνκ Σινάτρα και την Μία Φάρρου, τον Ιανουάριο, αλλά φρόντισε να λάβει προκαταβολικά τα μέτρα της για να μη ενοχληθούν.

«Είναι μια ιδιωτική επίσκεψη, είπε, στην διάρκεια της οποίας ο Φράνκ έλπιζε να βρή την γαλήνη και την ανάπαυση, που του λείπουν σε οποιοδήποτε άλλο μέρος του κόσμου. Φρόντισα να μη διαψευστούν οι ελπίδες του».

Η φρουρά γύρω από την βίλλα διπλασιάστηκε.

Από το Μπαρμπάντος, ο χρυσωμένος δρόμος στρίβει βορειοδυτικά, προς την Τζαμάικα, τριάντη χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά. Περνώντας από το Πουέρτο Ρίκο, οι εύτυχοι κάτοχοι των αεριοθωμένων βρίσκουν το Σάν Χουάν, ένα ευχάριστο σταθμό για άνεφοδισμό. Απέναντί τους αποκαλύπτει, άλλωστε, άδικα «Ανατολική Ακτή του Μαϊάμι».

Για ένα θαλασσινό έρημιτη του Σάν Τόμας των Νήσων της Παρθένου προσφέρεται επίσης σαν

μια ευχάριστη ανάπαυλα. Εκεί, με δυο χιλιάδες δολάρια την εβδομάδα, μπορείς να ναυλώσεις ένα πολυτελέστατο γιάτ, με περσικά χαλιά στις καμπίνες και να τρώς χαδιάρη σε κινεζικά σερίβιτσια τρεις φορές την ημέρα.

«Αλλά οι περισσότεροι πελάτες μας είναι του συνηθισμένου οικονομικού επιπέδου, λέει ο καπετάνιος Φράνκ Μπούρκ. Οι πραγματικά πλούσιοι έχουν, όπως καταλαβαίνεις, τα δικά τους γιάτ».

Στην Τζαμάικα οι έρμητες ζουν στο Ράουντ Χιλ και στο Τρυάλ, κοντά στον Κέλιπ Μοντέγκο, στην βορειότερη άκτι της νησιού.

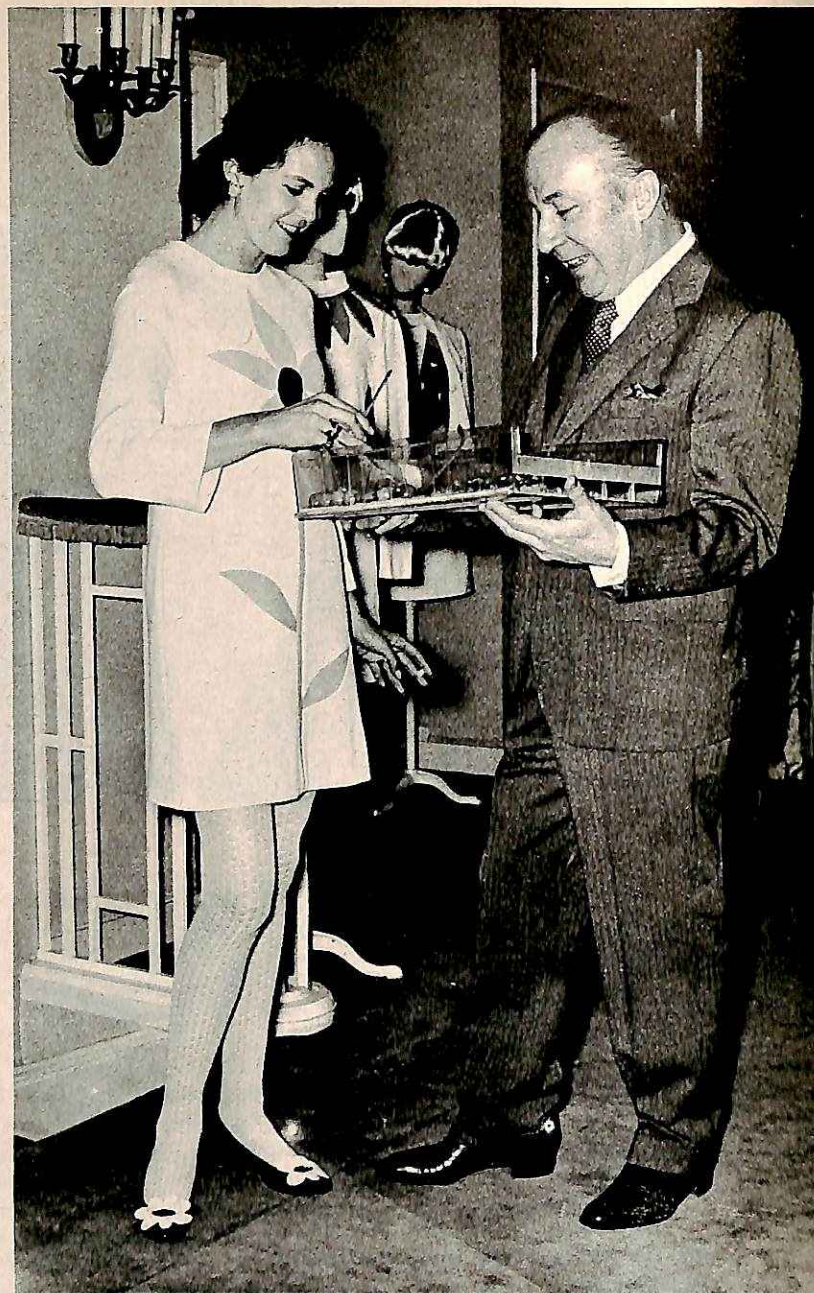
Η Τζαμάικα είναι διαφορετική από την άριστοκρατική Αντίγκουα και το έρημικο Μπαρμπάντος. Η Τζαμάικα λικνίζεται, χορεύει, ακκίζεται και κινείται μέρα και νύχτα. Αντί να λιάζεται κανείς μόνος σε μια έρημη άκτι, έχει μεγαλύτερες πιθανότητες να πάρει μέρος σε ένα «μπίτης πάρτυ».

Οι έρμητες που καταφεύγουν στην Τζαμάικα αναζητούν ένα διαφορετικό είδος... έρημιτισμού: Τον έρημιτισμό των κλειστών πάρτυ, τον έρημιτισμό της ξυπολησίας και της άτημελούς και του πανζουρλισμού πίσω από έρημικά κλεισμένες πόρτες. Μεταξύ των μελών αποκλειστικού κλάμπ συγκαταλέγονται η Κα Κίγκμαϊ Ντάγκλας, από την Νέα Υόρκη, αδελφή του Φρέντ Άσταϊρ, η μαρκησία του Ντάφφριν και Άβα, από το Λονδίνο, η Γκλόρια Γκομέζ ντε Πένα, από την Μπογκότα, και η Ήβελν Ουάις, από την Φιλαδέλφεια.

Δίνουνται τρία με τέσσερα πάρτυ την βραδιά, με μέσο όρο 15 - 20 την εβδομάδα.

Η μέση αξία των 32 σπιτιών του Τρυάλ, μερικές δεκάδες χιλιόμετρα δυτικότερα, είναι 140 χιλιάδες δολάρια. Μερικά στοιχίζουν 350.000 δολάρια και τα περισσότερα από αυτά ανήκουν σε έρμητες που έχουν ιδιότητα σπιτία και στο Μιλ Ρήφ. Όλοι οι κάτοικοι της παροικίας αυτής των θαυπολόγων έχουν τα ιδιόκτητα αεροπλάνα τους και οι περισσότεροι είναι μανιώδεις παίκτες του γκόλφ.

«Αλλά, λέει με κάποια απογοήτευση ο Τσάρλυ Μπράουν, συμπαίκτης του δουκάτου του Έντιμουντ στο γκόλφ, ή αλλαγή είναι ολοφάνερη. Οι μικροαστοί τουρίστες έχουν αρχίσει να ανακαλύπτουν την Τζαμάικα, όπως ανέκαλυψαν και τα άλλα νησιά. Όταν εισβάλουν εδώ, οι πλούσιοι θα πάρουν τον δρόμο της έξοδης. Οι πλούσιοι θέλουν να είναι μόνοι τους. Είναι έρμητες από φυσικού τους. ■■■

ΦΑΝΤΑΖΙ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΔΙΑΛΕΓΕΙ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ-ΠΙΑ ΤΗΣ ΣΑΒΟΙΑΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΤΑ ΣΥΝΔΥΑΣΕ ΜΕ ΤΟ «ΣΟΥΠΕΡ-ΜΙΝΙ» ΦΟΡΕΜΑ ΤΗΣ, ΣΤΟΝ ΟΙΚΟ ΤΟΥ «ΚΑΣΤΙΓΙΟ».

Η πριγκίπισσα με την μίνι - φούβια

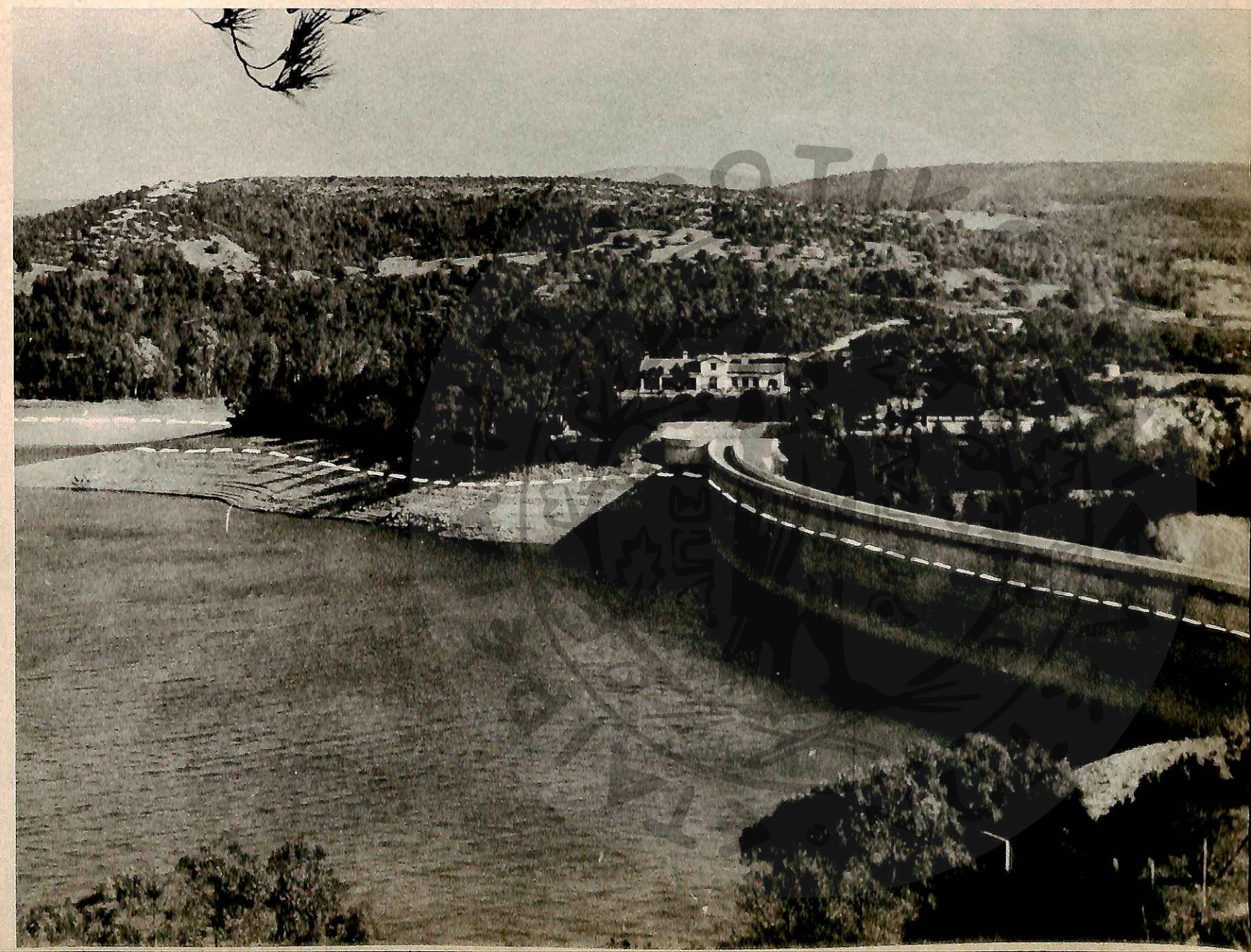
Η πανάσταση στις «κοινωνικές τάξεις» της μόδας. Η μίνι - φούβια, που ως τώρα απεκαλύπτε μόνο φοιτητικά γόνατα και ώραιους μηρούς τηνετήζερς, εισεχώρησε τελευταία και στις γκαρνταρόμπες των γαλαξοαίματων. Την αρχή την έκανε η πριγκίπισσα Πία της Σαβοΐας, κόρη του τέως βασιλέως Ουμβέρτου της Ιταλίας και σύζυγος του πρίγκιπος Αλεξάνδρου της Γιουγκοσλαβίας. Η πριγκίπισσα βρέθηκε στο «Καστιγιό» για να διαλέξει μερικές από τις κλασικές δημιουργίες του, όταν το μάτι της έπεσε σε ένα απλό φορεματάκι με μίνι ποδόγυρο. Αυτό ήταν. Η πριγκίπισσα δήλωσε ότι δεν πρόκειται να ξαναφορέσει φορέματα κάτω από το γόνατο, τουλάχιστον όσο κρατήσει η μόδα της μίνι - φούβιας. Ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια: Η πριγκίπισσα Μαρία-Πία είναι μητέρα τεσσάρων παιδιών, αλλά εξακολουθεί να διατηρεί πάντοτε την μίνι - σιλουέττα της.

Θα διψάσουμε; Θα δηλητηριασθούμε;

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ Η ΑΘΗΝΑ!

Το φάσμα της λειψυδρίας και ο κίνδυνος μόλυνσεως του νερού της λίμνης του Μαραθώνος δεν έπαυσαν να κατατρύχουν τους κατοίκους των Αθηνών κατά τα τελευταία χρόνια. Και από την μνήμη τους δεν έχουν σβήσει ούτε η «εκ περιτροπής παροχή ύδατος», ούτε η καταγγελία που είχε διατυπώσει πριν από ένα χρόνο ο υγιεινολόγος καθηγητής κ. Γρ. Λιθαδάς, ο οποίος και απέκλυσε ότι οι άρμόδιοι «παραγνωρίζουν στοιχειώδεις κανόνες δημοσίας υγιεινής».

ΣΤΟ ΜΑΡΑΘΩΝΑ ΤΑ ΝΕΡΑ ΚΑΤΕΒΑΙΝΟΥΝ. ΠΕΡΥΣΙ ΤΕΤΟΙΑ ΕΠΟΧΗ Η ΣΤΑΘΜΗ ΒΡΙΣΚΟΤΑΝ ΣΤΟ ΧΕΙΛΟΣ ΤΟΥ ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ (ΔΙΑΚΕΚΟΜΜΕΝΗ ΓΡΑΜΜΗ)

ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΚΟΛΥΜΒΑ Η ΔΕΝ ΘΑΛΑΣΣΟΠΝΙΓΕΤΑΙ Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΡΑΙΝΙΕ, ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΨΗΦΕΔΑ...

‘Η στάθμη του νερού καὶ στις δυὸ λίμνες κατεβαίνει· ἀνεβαίνει ἡ ἀνησυχία τοῦ κοινοῦ

Η ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ τῆς στάθμης στὸν Μαραθῶνα (ἀριστερά) φαίνεται πιὸ καθαρά ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψη τοῦ ὑψομετρικοῦ πύργου. Πέρυσι διακρινόταν μόνο ὁ τελευταῖος ὁροφός του. Τώρα ἔχουν ἀποκαλυφθῇ καὶ τὰ θεμέλιά του. ‘Η κατάσταση στὴν λίμνη τῆς ‘Υλίκης (κάτω), εἶναι χειρότερη. ‘Η στάθμη ἀπὸ τὰ 80 μέτρα ποὺ ἦταν πέρυσι τέτοιο καιρὸ, βρίσκεται τώρα στὰ 68 μ. καὶ συνεχῶς ὑποχωρεῖ. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴ λίμνη ξεπρόβαλαν νησάκια. ‘Αν δὲν δοθῇ ἐγκαιρὸς λύση στὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως ἀπὸ τὸν Μόρνο, ὑπάρχει ὁ κίνδυνος οἱ ‘Αθηναῖοι νὰ πίνουν τοῦ χρόνου τὸ νερὸ μὲ ἀδελτίο»

Ὅσον ἀφορᾷ στὸ θέμα τῆς λειψυδρίας, ἡ ‘Ελληνικὴ ‘Εταιρία ‘Υδάτων ἀνακοίνωσε πρὸ ἡμερῶν ὅτι δὲν φοβᾶται λειψυδρία κατὰ τὰ ἀμέσως ἐπόμενα ἔτη, οὔτε ἀπὸ τὴν ‘Υλίκη, οὔτε ἀπὸ τὴν λίμνη τοῦ Μαραθῶνος. Τονίζει, ὅμως, ὅτι προχωρεῖ στὴν ἐκτέλεση ἔργων γιὰ τὴν αὐξήση τῆς ικανότητος τοῦ ὑπάρχοντος ὑδραγωγείου σὲ 135 ἑκατομμύρια κυβικά μέτρα, ἀντὶ τῆς παρούσης ικανότητός του τῶν 110 ἑκατομμυρίων κυβικῶν μέτρων. ‘Η ἐργασία αὐτὴ θὰ ἔχῃ συμπληρωθῇ περὶ τὸ τέλος τοῦ 1967. Δεδομένου δὲ ὅτι ἡ κατανάλωση κατὰ τὸ 1966 ἦταν 103 ἑκατομμύρια κυβικά μέτρα καὶ προβλέπεται αὐξήση αὐτῆς κατὰ ἑπτὰ ἑκατομμύρια κυβικά ἑτησίως, εἶναι φανερό ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἐπάρκεια ὕδατος γιὰ τὰ προσεχῆ ἔτη.

‘Αναφέρει, ἐπίσης, στὴν ἀνακοίνωσή της γιὰ τὴν στάθμη τῆς λίμνης ‘Υλίκης καὶ τῆς λίμνης Μαραθῶνος τὰ ἑξῆς: ‘Η στάθμη τῆς λίμνης ‘Υλίκης ὑπεχώρησε σημαντικά, καὶ ἡ ‘Εταιρία ‘Υδάτων σχεδιάζει τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀπαραίτητων ἐργασιῶν γιὰ τὴν ἀντήληση ὕδατος ἐκ μεγάλτερου βάθους. ‘Εν τῷ μεταξύ, ἡ περιεκτικότης τῆς λίμνης Μαραθῶνος ἠυξήθη. ‘Ετσι, ἡ κατάσταση, χωρὶς δεδαίως νὰ εἶναι ικανοποιητικὴ, δὲν εἶναι ἀπελπιστική.

‘Η ‘Εταιρία ‘Υδάτων εἶναι ικανοποιημένη γιατί πιστεύει ὅτι τὰ συμπληρωματικά ἔργα ποὺ μελετήθηκαν καὶ ἐκτελοῦνται ἀπὸ τὴς ὑπηρεσίες της θὰ ἀποτρέψουν κρίση στὴν ὕδρευση κατὰ τὸ ἐρχόμενο θέρος.

‘Επίσης, ἡ ‘Εταιρία ‘Υδάτων ἐπαναλαμβάνει καὶ παλαιότερη δήλωσή της, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ληφθῇ ἀπόφαση «ἐπὶ τῶν ἐκτελεσθησομένων νέων ἔργων ὑδρεύσεως» καὶ νὰ γίνῃ ἐναρξὴ αὐτῶν ὅσο τὸ δυνατόν συντομότερα.

Εἶναι, ὅμως, τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα λαμβάνονται ἱκανὰ νὰ διώξουν τὸ φῶσμα τῆς λειψυδρίας; Σὲ ποῖο σημεῖο βρίσκονται τὰ ἔργα; Τί πρέπει ἀκόμη νὰ γίνῃ γιὰ νὰ λυθῇ ὀριστικά τὸ πρόβλημα; Μία κατατοπιστικὴ, ὅσο καὶ ἀντικειμενικὴ παρουσίαση τοῦ ὅλου θέματος τῆς ὑδρεύσεως δίνουν σήμερα οἱ «Εἰκόνας».

‘Η λειψυδρία εἶναι ἓνα μαῦρο σύννεφο, ποὺ δὲν ἔχει ἐξαφανισθῇ οὔτε ὀριστικά, οὔτε προσωρινὰ ἀπὸ τὸν αἰθιακὸ οὐρανὸ. ‘Αρκεῖ νὰ ἀναφερθῇ ὅτι στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου Αὐγούστου ἡ στάθμη τῶν ὕδατων τῆς ‘Υλίκης εἶχε κατεβῇ κάτω καὶ ἀπὸ τὸ πιὸ χαμηλὸ σημεῖο ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶναι δυνατὴ ἡ ἀντήληση. Σήμερα —μέσα Φεβρουαρίου 1967— ἡ στάθμη τῆς ‘Υλίκης κατήλθε στὰ 68 μέτρα, καὶ οἱ καλλιεργηταὶ τῆς Κωπαΐδος ἀρχισαν νὰ

ἀνησυχοῦν. Πέρυσι πέτοιοι καιρὸ ἡ στάθμη τῆς ‘Υλίκης βρισκόταν στὰ 80 μέτρα.

‘Εξ ἄλλου, ἡ λίμνη τοῦ Μαραθῶνος περιέχει 19 ἑκατομμύρια κυβικά μέτρα νεροῦ, ἐναντι τῶν 30 ποὺ εἶχε πέρυσι τέτοιοι καιρὸ. ‘Ολα αὐτὰ εἶναι πράγματι ἀνησυχητικά. Οἱ βροχὲς εἶναι μιὰ «λύση». ‘Αλλὰ δὲν εἶναι κάτι σίγουρο. Γι’ αὐτὸ στὸ ὑπουργεῖο Γεωργίας συγκροτήθηκε σύσκεψη τῶν ἀρμοδίων μὲ θέμα τὴν ἐκτέλεση συμπληρωματικῶν ἔργων στὴν ‘Υλίκη, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ καὶ ἐφέτος ἡ ἀρδευση στὴν περιοχὴ Κωπαΐδος.

Σημειώνουμε ὅτι ἡ λίμνη Μαραθῶνος συμπλήρωσε ἐφέτος 40 χρόνια «ζωῆς», ὡς δεξαμενὴ γιὰ τὴν ὕδρευση τῆς πρωτεύουσας. Τὸ 1926 ἀρχισαν τὰ ἔργα γιὰ τὴν ὕδρευση τῆς ‘Αθήνας, ποὺ εἶχε τότε πληθυσμὸ 500.000 κατοίκων περίπου.

Τὸ ἀρχικὸ δίκτυο ὑδρεύσεως ἔφθανε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὰ 215 χιλιόμετρα. Σήμερα, ὕστερα ἀπὸ 40 χρόνια, πλησιάζει τὰ 3.400 χιλιόμετρα, ἐνὺ συγχρόνως ὁ πληθυσμὸς τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν γύρω περιοχῶν τετραπλασιάσθηκε.

Τότε οἱ ἰδιωτικὲς παροχετεύσεις ἦταν 17.073, ἐνὺ σήμερα φθάνουν τὴς 470.000. ‘Η κατανάλωση ὕδατος ἔφθανε μόλις τὰ 4½ ἑκατομμύρια κυβικά μέτρα ἑτησίως. Σήμερα ἡ κατανάλωση ὕδατος ξεπερνᾷ τὰ 103 ἑκατομμύρια κ.μ.

Οἱ ἀριθμοὶ αὗτοι δείχνουν ὅτι οἱ σημερινὲς παροχετεύσεις καὶ ἡ κατανάλωση εἶναι εἰκοσάπλάσιες ἀπὸ τὴς ἀρχικὲς. ‘Εν τούτοις καίμια δισκοπή ἢ περιορισμὸς στὸ νερὸ δὲν ἔγιναν μέχρι σήμερα στὴν ‘Αθήνα, μολονότι κάτι τέτοιο ἀποτελεῖ τακτικὸ φαινόμενον πολλῶν μεγαλοπόλεων τοῦ ἐξωτερικοῦ.

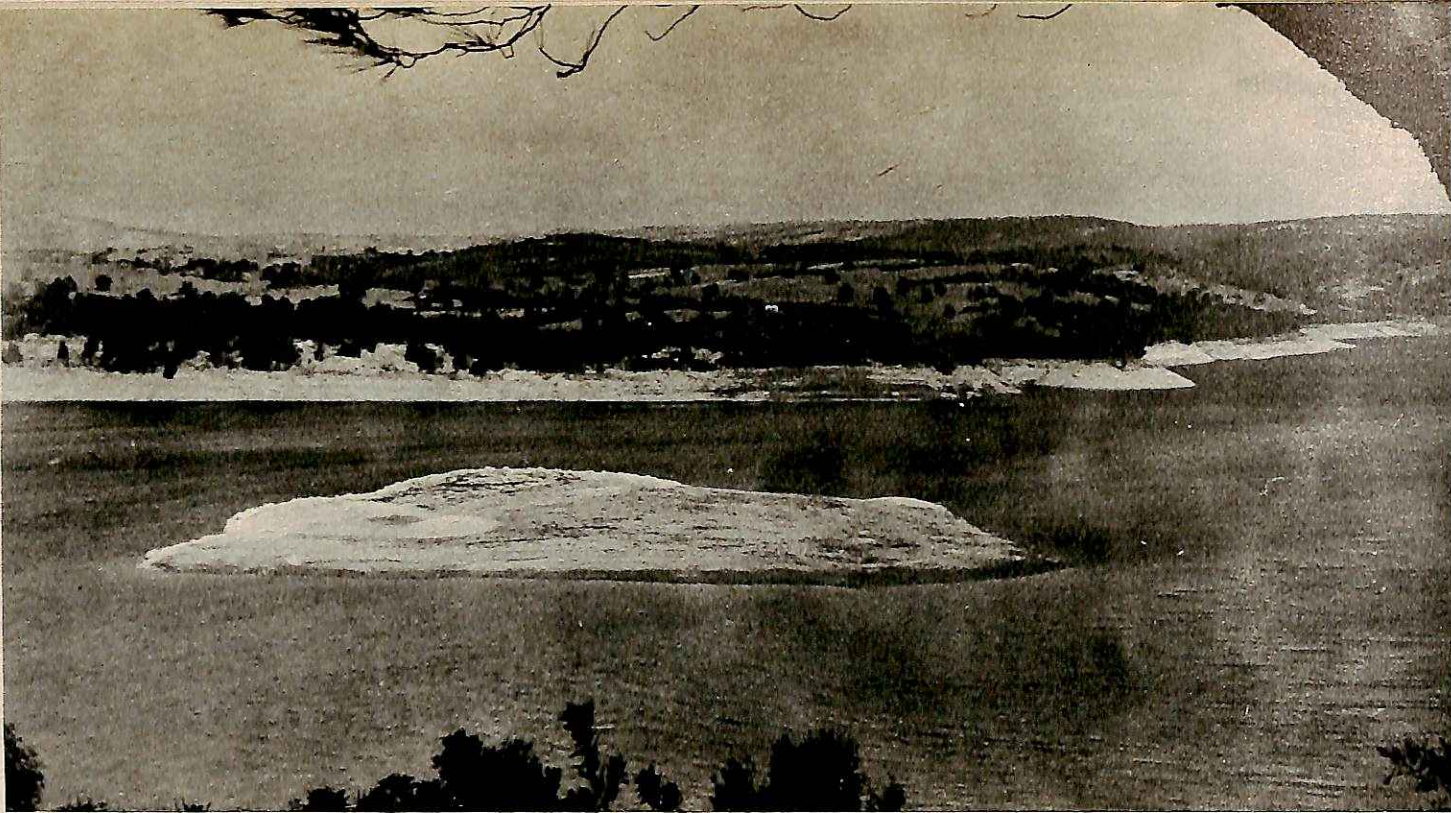
‘Η ἑτησίαν αὐξήση τῆς κατανάλώσεως ὕδατος στὸ ἐξωτερικὸ εἶναι 3%. Στὴν ἐλληνικὴ πρωτεύουσα πλησιάζει τὰ 8%.

‘Η μεγαλύτερη κατανάλωση νεροῦ σημειώθηκε στὶς 8 Αὐγούστου 1966, ὁπότε ἔφθασε τὴς 382.990 κυβικά μέτρα.

Μέχρι τὸ 1945 ὑπῆρχαν τέσσερα ἀντλιοστάσια, ἐνὺ σήμερα ὑπάρχει ἀπὸ ἓνα σὲ κάθε δεξαμενῇ.

Τὸ ἀρχικὸ σύστημα ὑδρεύσεως εἶχε 12 δεξαμενές, ἀπὸ τὴς ὁποῖες ἡ ὑψηλότερη, τοῦ ‘Αδριανείου, βρισκόταν σὲ ὑψόμετρο 135 μέτρων. Σήμερα ὑπάρχουν 47. ‘Η ὑψηλότερη εἶναι τοῦ Καρέα καὶ βρίσκεται σὲ ὑψόμετρο 311 μέτρων.

‘Αξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν οὐδεμία αὐξήση ἔγινε στὰ τι-

ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΑΡΑΘΩΝΑ ΕΧΕΙ «ΑΝΑΔΥΘΗ» ΤΟ ΝΗΣΑΚΙ — ΠΡΟΜΗΝΥΜΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗΣ ΔΙΨΑΣ, ΛΕΝΕ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

μολόγια ύδατος και ότι οι κάτοικοι της περιοχής πρωτεύουσας επιβαρύνονται μνησίως για την κατανάλωση λιγότερο από τους κατοίκους μεγαλοπόλεων του εξωτερικού.

Οι δαπάνες της αναπτύξεως των έσωτερικών δικτύων ύδρευσης έθάρυναν, σύμφωνα με τον νόμο 1380, τους οίκοις δήμους και τις κοινότητες. Έπειδή όμως οι δήμοι και οι κοινότητες έστερούντο πόρων, έζήτησαν και επέτυχαν ή σχετική δαπάνη να βαρύνει του λοιπού τους δημότες. Αυτά είναι τα προηγούμενα της καθιερωθείσης «είσφορας προσόψεως». Ας σημειωθεί ότι όλες οι εισπράξεις, οι οποίες πραγματοποιούνται από την «είσφορα προσόψεως», δαπανώνται για τον σκοπό για τον οποίο καθιερώθηκε ή είσφορα, δηλαδή για την ανάπτυξη των έσωτερικών δικτύων των δήμων και κοινοτήτων.

Ένα άλλο θέμα είναι ή «δωρεάν παροχή ύδατος». Υπάρχουν περιπτώσεις —και μάλιστα πολλές— κατά τις οποίες το νερό παρέχεται δωρεάν από την Ε.Ε.Υ. Αυτό συμβαίνει με δήμους και κοινότητες για τον σκοπό της συντηρήσεως των δημοσίων κήπων.

Σε 538 ανέρχονται οι έντός της περιοχής Αθηνών δωρεάν παροχές ύδατος. Και σε 80 οι έντός της περιοχής Πειραιώς.

Συμβαίνουν και άλλοι

Για παρηγοριά των Αθηναίων, πρόβλημα ύδρευσης αντιμετωπίζουν και άλλες χώρες. Σταχυολογούμε από την σχετική είδηση-ογραφία των έφημερίδων:

- «Λειψυδρία απειλεί την Αγγλία».
- «Η Ρώμη χωρίς νερό. Ούρες σε συνοικίες».
- «Η άνοιξη λαμβάνει μεγάλες διαστάσεις. Δοκιμάζονται: Βόρειος Αμερική, Άπω Ανατολή, Αφρική, Εύρωπη και Αυστραλία».
- «Μειώνονται επικινδύνως τα αποθέματα του νερού. Παντού λαμβάνονται περιοριστικά μέτρα».
- «Το νερό των υπονόμων του Λος Άντζελες θα καθαρίζεται και θα γίνεται πόσιμον».

Πάντως, για την ύδρευση της Αθήνας δεν ελήφθη ακόμα κανένα υγιεινολογικό μέτρο.

Αυτή ή σαφειάτη δήλωση γίνεται από αρμόδια πρόσωπα και έρχεται να προστεθεί στις συνεχείς διαμαρτυρίες του Δημοτικού Συμβουλίου Αθηναίων για τους πιθανούς κινδύνους που διατρέχει ή λειτουργία του έλεως από τα κατάλοιπα της λειτουργίας του εργοστασίου πλαστικών της Βοιωτίας, που έργοστασιού πλαστικών της Βοιωτίας, που χύνονται στον Κηφισό και, εν συνεχεία, διαχέονται στις λίμνες της Υλίκης και του Μαραθώνος. Η καταγγελία αυτή διευτώθη από τους έπιστήμονες που παρακολουθούν καθημερινά την κατάσταση από απόψεως υγιεινής του νερού, που καταναλίσκουν οι Αθηναίοι. Είναι οι χημικοί της Έταιρίας Υδάτων στα Διυλιστήρια Γαλασίου, οι οποίοι προδίνουν καθημερινά σε αναλύσεις του νερού που φθάνει από τον Κηφισό, την Υλίκη και τον Μαραθώνα στις αθηναϊκές βρύσες.

Οι ίδιοι προσέθεσαν:

«Το χλώριο, με το οποίο απολυμαίνεται συνήθως το πόσιμο νερό της πρωτεύουσας, δεν καίσατρέπει παρά τους μικροοργανισμούς, τα μικρόβια που μπορεί να εμφανισθούν στο σύστημα ύδρευσης, και ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι σε θέση να επηρεάσει και να άχρηστεύσει διάφορα δηλητήρια και επιβλαβείς ουσίες, που πιθανόν να εμφανισθούν για διάφορες αιτίες στο νερό».

Από αυτό συνάγεται ότι τα δηλητήρια δεν άχρηστεύονται με την διύλιση του νερού της «Ούλεν».

Συνεπώς, δηλητήριο πίνουν καθημερινά οι Αθηναίοι; Η πρόσφατη αυτή διαπίστωση είναι του Γενικού Χημείου του Κράτους. Ο διευθυντής του κ. Ι. Σαραντινός, με έγγραφό του προς τον ύπουργό Υγιεινής, έπεσήμανε τους άμεσους κινδύνους που απειλούν τους κατοίκους της πρωτεύουσας και ζήτησε την λήψη επείγοντων μέτρων για την περιφύρηση της υγείας και της ζωής τους.

Ο τεράστιος αυτός κίνδυνος για την υγεία των Αθηναίων όφείλεται στα άκαθαρτα και μολυσμένα νερά του εργοστασίου «ΠΑΝΟΜΠΕΑ», το οποίο είναι εγκατεστημένο στο χωριό Πέτρα της Βοιωτίας.

Ο κ. Σαραντινός στην γνωμάτευσή του ανέφερε ότι το νερό περιέχει διάφορα στοιχεία, κυρίως άμμωνία και ύψηλη πυκνότητα ύδρογόνου, τα οποία «...προφανώς έξασκούν θλαβερών έπίδρασιν έπί της ζωής των ίχθύων, όφειλόμενα εις τας πρώτας ύλας έξεργασίας της καννάβας του ως είρηται έργοστα-

σίου. Η άποχέτευσις τοιούτων λιμνών εις τον Βοιωτικόν Κηφισόν προκαλεί όχι μόνον την καταστροφήν των ίχθύων, αλλά έγκυμονεί γενικώτερον, κατά την ήμετέραν γνώμην, ΚΙΝΔΥΝΟΝ διά την δημοσίαν υγείαν, καθ' όσον εις τον ποταμόν τούτον ποτίζονται ποίμνια προβάτων, αίγών κλπ., ως και διάφορα άλλα οικοδίατα ζώα (χήνες, πάπιες κ.ά.), αρδούνται μεγάλοι εκτάσεις φυτειών άμβρακος, τέλος δέ, ως γνωστόν, τα ύδατα του Βοιωτικού Κηφισού έκρέουν εις την λίμνην της Υλίκης, έξ ής ύδρεύεται και αυτή ή πόλις των Αθηνών».

Η γνωμάτευση του κ. Σαραντινού άπετέλεσε κατάπληττην και έθρεψε τέρμα στις άνευθυολογίες.

Έξ άλλου, ό υγιεινολόγος καθηγητής κ. Λιδιάδας, μεταξύ των άλλων, τονίζει και τα έξης:

«Φοβούμαι ότι αι έν χρήσει μέθοδοι διηθήσεως και χλωρίωσης, έπιτυχάνουσαι την έξουδετέρωσιν της μόλυνσεως των ύδάτων, είναι άνίσχυροι να προλάβουν τους κινδύνους έξ ένδεχομένης ρυπάνσεως αυτών διά των μη συγκρατούμένων χημικών ουσιών. Ός δέ είναι γνωστόν, οι τελευταίοι ούτοι κίνδυνοι έχουν, έσχάτως, έπισημανθή εις διάφορους χώρας».

Έν τούτοις, ύπάρχει και αντίθετη άποψη: Δεν ύφισταται κίνδυνος μόλυνσεως των ποσίων ύδάτων της πρωτεύουσας από δηλητηριώδεις ουσίες προερχόμενες από το εργοστάσιο έπεξεργασίας καννάβας της Πέτρας Λεβαδείας. Αυτό είναι το πόρισμα της έπιτροπής του ύπουργείου Υγιεινής, ή οποία έκανε έπιτόπια έρευνα.

Όπως αναφέρεται στην σχετική έκθεση, τα ύγρά άπόβλητα του εργοστασίου «Πανομπέλ» άφορούν στα νερά δεξαμενής μέσα στην οποία «έμβρέχεται» καννάβας, χωρίς να χρησιμοποιήται καμμιά ξένη χημική ουσία.

Πάντως, γίνονται συχνά δειγματοληψίες των ύδάτων του ποταμού, της Υλίκης και του άγωγού παροχέυσεως των ύδάτων της προς τον Μαραθώνα. Θα ύποβάλλωνται έπίσης και σε έξετάσεις στο έργαστήριο φαρμακογνωσίας του πανεπιστημίου Αθηνών.

Το πρόβλημα

Με τον θόρυβο που έχει δημιουργηθή τις τελευταίες ήμέρες, για την μελλοντική έξασφάλιση των αναγκαίων ποσότητων ύδατος

για την ύδρευση της πρωτεύουσας, προτείνονται λύσεις, ώρισμένες από τις οποίες έχουν κατά καιρούς ύποδειχθή και έχουν κριθή άντιοικονομικές και άσύμφωρες.

Τί όμως συμβαίνει στην πραγματικότητα; Πώς αντιμετωπίζεται το πρόβλημα της ύδρευσεως των Αθηνών μετά το 1968, όποτε ή Υλίκη δεν θα έπαρκή; Ποιά λύση έχει προκριθή;

Η ποσότητα ύδατος που είναι σήμερα διαθέσιμη για την ύδρευση της πρωτεύουσας άνέρχεται σε 110 έκατομμύρια κυβικά μέτρα. Άν ληφθούν ύπ' όψη οι άπώλειες του έξωτερικού ύδραγωγείου και των έξατμίσεων της λίμνης Μαραθώνος, προβλέπεται ότι θα καλυφθούν οι άνάγκες ύδρευσεως μέχρι το 1968.

Έπί τη βάση της μέχρι του έτους 1962 παρατηρηθείσης αύξήσεως της καταναλώσεως του ύδατος στην περιοχή πρωτεύουσας, είχαν έκτιμηθή οι άνάγκες αυτής σε 170 έκατομμύρια κ.μ. κατά το 1982 και σε 225 έκατομμύρια κ.μ. κατά το έτος 1990.

Το ύπουργείο Δημοσίων Έργων, έν όψει της διαμορφωμένης αυτής καταστάσεως, άνέθεσε το θέρος του 1962 σε ομάδα πολιτικών μηχανικών (Άλ. Μαχαίραν, Ν. Άλτηγόν και Κ. Κυριακόν) την έκπόνηση προκαταρκτικής τεχνικής έκθεσεως, έρευνής και προγραμματισμού των άπαιτούμενων έργων για την όριστική έπίλυση του προβλήματος ύδρευσεως της περιοχής πρωτεύουσας. Στην ύποβληθείσα και έγκριθείσα έκθεσή τους, οι μελετητά θεωρούν πλεονεκτικώτερη, από όλες τις έρευνηθείσες λύσεις, την λύση ύδρεύσεως της πρωτεύουσας από τον Μόρνο, με την δημιουργία τεχνητής λίμνης και κατασκευής ύδραγωγείου μήκους 181 χιλιομέτρων.

Η λύση αυτή έξασφαλίζει, σύμφωνα προς την έκθεση των μηχανικών, ποσότητα ύδατος 300 έκατομμυρίων κ.μ. έτησίως, μεταφερόμενου διά βαρύτητας —φυσικής ροής— μέχρι της περιοχής πρωτεύουσας σε ύψόμετρο

+241, γεγονός το οποίο θα καταργήσει την έντός της πόλεως άντληση σημαντικών ποσότητων ύδατος. (Σήμερα, με διπλή άντληση από την Υλίκη, σε ύψος 180 μ., το 30% περίπου της ποσότητας ύδατος που καταναλίσκεται άντλείται εκ νέου έντός της πόλεως σε μέσο ύψος άλλων 60 μέτρων).

Έκτός τούτου, ή λύση αυτή μπορεί να έξασφαλίση μελλοντικά, με συμπληρωματικά έργα μικρής δαπάνης, την χρησιμοποίηση των ύδάτων των ύψηλών περιοχών των ποταμών Εύηνου και Καρπενησιώτη, άν στο άπώτερο μέλλον άπαιτηθούν μεγαλύτερες ποσότητες ύδατος για την ύδρευση της πρωτεύουσας.

Έπίσης, το ύπουργείο Δημοσίων Έργων άνέθεσε το 1964 σε διάφορους Έλληνες και ξένους ειδικούς την σύνταξη έκθεσεων και γνωματεύσεων έπί της δυνατότητας και του βαθμού στεγανοποίησεως των λιμνών Υλίκης και Παραλίμνης.

Όλες οι ύποβληθείσες έκθεσεις και γνωματεύσεις —έπτά τον αριθμό— ήταν άναγνωριστικού χαρακτήρος, προτείνοντας δε άλλες έρευνες και μελέτες, για να καθορισθούν μ' αυτές ή δυνατότητα, ό βαθμός και ή δαπάνη των έργων στεγανοποίησεως. Τελικά, το ύπουργείο άπεφάσισε την άμηση προώθηση της όριστικής μελέτης των έργων Μόρνου.

Οι κ.κ. Μαχαίρας, Άλτηγος, Ζέρης και Δάλλας ύπέβαλαν τις μελέτες για τον Μόρνο, όπως έπίσης και λεπτομερή έκθεση οικονομικής σκοπιμότητας, στην οποία έρευνάται τεχνικοοικονομικώς το όλον πρόβλημα της ύδρευσεως της πρωτεύουσας.

Η λύση του Μόρνου θεωρείται ή πλέον συμφέρουσα ύπό τις παρούσες συνθήκες. Έπερατώθη ή μελέτη, συμφώνως προς την όποια το ύψος της δαπάνης των έργων θα άνέλθω σε 30 έκατομμύρια δολάρια.

Η έγκριθείσα από το Συμβούλιο Δημοσίων Έργων μελέτη προβλέπει την δημιουργία τεχνητής λίμνης και μεταφοράς του ύδα-

τος διά φυσικής ροής μέχρι της περιοχής πρωτεύουσας.

Το φράγμα Μόρνου προβλέπεται να κατασκευασθή κοντά στο Λιδωρίκι και θα έχη ύψος 121 μ., ή δέ λίμνη που θα δημιουργηθή θα έχη χωρητικότητα 781 έκατομ. κ.μ.

Ο άγωγός μεταφοράς έχει όλικό μήκος 181 χιλιάμετρα. Η χάραξη του άγωγού άρχίζει από την Αμφίσσα, όπου βγαίνει ή πρώτη μεγάλη σήραγγα κάτω από την Γκιώνα, περνά από τους Δελφούς και την Άράχωβα και, με άνοικτό άγωγό, μπαίνει στην κοιλάδα του Άσωπου και από εκεί καταλήγει στα Άνω Λίδια.

Έξετάζονται τρεις τρόποι χρηματοδοτήσεως των έργων Μόρνου:

- 1 Έπιθάρυνση της τιμής του ύδατος κατά 1,50 δρχ. το κ.μ.
- 2 Έκδοση έσωτερικού όμολογιακού δαμείου.
- 3 Χρηματοδότηση με κεφάλαια έξωτερικού.

Έκτός από την μεταφορά των ύδάτων του Μόρνου, έχουν προταθή στο ύπουργείο Δημοσίων Έργων και άλλες τρεις λύσεις του προβλήματος:

- Η στεγανοποίηση της λίμνης Υλίκης.
- Η άφαλάτωση.
- Η λύση Άχελώου.

Έπειδή, όμως, οποιαδήποτε λύση και άν δοθή τελικά στο έπίμαχο αυτό έργο, θα χρειασθή άρκετον καιρό μέχρι να γίνει πραγματικότητα, έπιβάλλεται όπως ή έναρξη των έργων συντομευθή. Δέν ύπάρχουν χρονικά περιθώρια.

Η συνέχιση της άδιαφορίας των ύπευθύνων, τονίζουν οι ειδικοί, θα έχη τραμερά έπακόλουθα για το κοινό, που θα άντιμετωπίση, άμεσα πιά, το φάσμα της δίψας.

Α. Α. ΑΛ.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ να τρέχει το νερό στον άγωγό από την Υλίκη προς τον Μαραθώνα. Ός τότε όμως; Το πρόβλημα δεν ενδιαφέρει, έββαια, μόνο τους Αθηναίους, που κινδυνεύουν να διψήσουν, άν ή ροή σταματήσει. Ένδιαφέρει έπίσης τους καλλιεργητάς της περιοχής Κωπαΐδος, που ποτίζουν τα κτήματά τους από τον ίδιο άγωγό. Ήδη το ύπουργείο Γεωργίας άσχολείται σοβαρά με το ζωτικό αυτό θέμα.

Η ΧΡΥΣΗ ΣΦΑΙΡΑ

Ο ΕΝΤΓΚΑΡ ΜΠΕΡΓΚΕΝ ΑΠΟΝΕΜΕΙ ΤΗΝ «ΧΡΥΣΗ ΣΦΑΙΡΑ '66», ΣΤΗΝ ΚΟΡΙΝΝΑ ΤΣΟΠΕΗ

Η ΚΟΡΙΝΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΕΝ ΓΚΑΖΑΡΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΣΙΕΡΡΥΛ ΜΙΛΛΕΡ, «ΧΡΥΣΗ ΣΦΑΙΡΑ '65»

Σάν «προληπτική» κοπέλλα, που δηλώνει ότι το 13 είναι ο τυχερός της αριθμός —και ακόμη τυχερώτερος όταν συμβαίνει να είναι Τρίτη, 13η ημέρα του μηνός— η Κορίννα Τσοπέη έχει φέρει σε απόγνωση πολλές χαρτορίχτες και αυτοσχέδιους μάντεις. «Τα σημαντικότερα και ωραιότερα πράγματα στην ζωή μου, συνέβησαν την 13η του μηνός, και κατά κάποιο τρόπο είχαν πάντοτε σχέση με το 13», εξωμολογήθηκε η ίδια στον ανταποκριτή των «Εικόνων», στο Χόλλυγουντ, κ. Γιάννη Μπεγκάκη. Γιατί η Κορίννα Τσοπέη υπήρξε η 13η «Μίς Ελλάς» και η 13η «Μίς Υφήλιος». Η τύχη της δεν σταμάτησε στο Μαϊάμι Μπής το 1964, όταν φόρεσε το στέμμα της «Μίς Υφήλιος» και παρ' όλο ότι το 13 δεν εμφανίζεται στην πολυμορφη δραστηριότητά της των τελευταίων μηνών, ζή μια πλούσια σε εμπειρίες και απολαύσεις, ζωή. Τελευταία, η Ένωση Ξένων Ανταποκριτών του Χόλλυγουντ της απένειμε τον τίτλο της «Μίς Χρυσή Σφαίρα» του 1966. Στην διάρκεια των ταξιδιών της (από το 1964 μέχρι το 1965 γύρισε τον κόσμο περισσότερο από 10 φορές), γνώρισε τον Σπύρο Σκούρα και του μίλησε για την αγάπη της για τον κινηματογράφο και την έντονη επιθυμία της να γίνει ηθοποιός. Ο πολύπειρος συμπατριώτης μας την συμβούλευσε να μάθει αγγλικά και να προσπαθήσει να αναπτύξει το ταλέντο της. Έτσι, μεταξύ Αυγούστου του 1965 και 'Απριλίου 1966, η Κορίννα κάθισε στο θρανίο και οπούδασε δραματική, όρθοφωνία, χορό και τραγούδι, κάτω από την προσωπική εποπτεία του Χέρμπερτ Μπέργκοφ. Τον 'Απρίλιο του 1966 ο Σπύρος Σκούρας έστειλε την Κορίννα στο Χόλλυγουντ, όπου, χωρίς δοκιμαστικό υπέγραψε συμβόλαιο με την Σχολή Νέων Ταλέντων της όδης, υπό την επίβλεψη του Κούρτ Κόνγουαϊν.

ΚΑΙ Η ΚΟΡΙΝΝΑ

ΜΑΤΙΑ ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ, ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΛΕΠΤΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΠΟΥ ΠΛΑΙΣΙΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΑΛΛΙΑ ΒΕΛΟΥΔΕΝΙΑ — Η ΚΟΡΙΝΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΜΟΡΦΗ

Η ΧΡΥΣΗ ΣΦΑΙΡΑ ΚΑΙ Η ΚΟΡΙΝΝΑ

▲ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ όμορφη της Κορίννας, που της χάρισε τον τίτλο «Μις Ήφελιος 1964» και τώρα τον τίτλο «Μις Χρυσή Σφαίρα 1966», έχει έντυπωσιάσει αρκετούς παράγοντες του Χόλλυγουντ. Οι πιθανότητες να διαπρέψει και στην όθονη είναι μεγάλες, και η ίδια ελπίζει ότι ο πρώτος μικρός ρόλος της στο «Καπρίτσι», θα σταθή ένα τυχερό ξεκίνημα για τις ύψηλες κατακτήσεις.

Εὐχάριστες ἐυπλήξεις στὸ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν

Τοῦ κ. ΑΛ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Οτι θὰ «λειτουργηθοῦν», ὅτι θὰ ξαναμποῦν στὴν ζωὴ, σὲ μιὰ ποιητικὴ λειτουργία, τόσα ἱερά καὶ σεβάσμιοι δημόσιοι χώροι, ποὺ μᾶς κληροδότησε τὸ παρελθόν μας, χώροι ποὺ τώρα τοὺς ἐπισκέπτονται μόνον οἱ πιὸ μεθοδικοὶ καὶ εὐσυνείδητοι τουρίστες, αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη εὐχάριστη ἐκπληξὴ τοῦ ἐφετεινοῦ προγράμματος τοῦ Φεστιβάλ. Ἡ Στοά τοῦ Ἀττάλου, μὲ τὴ θεὰ ὀλόκληρης τῆς ἀρχαίας ἀγορᾶς, τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἡφαιστείου (τοῦ Θησείου), ἡ Ρωμαϊκὴ ἀγορὰ, μὲ τὸ Ὁρολόγιον τοῦ Κυρρήστου (τὸν πύργο τοῦ Αἰόλου) καὶ τὸ τζαμί, καὶ ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Ἀδριανοῦ, εἶναι χώροι ποὺ βοηθοῦν στὴν αὐτοσυγκέντρωση. Ἔχουν καὶ τὴν πρόσθετη ἔλξη τοῦ περιβάλλοντος τῆς παλιᾶς Ἀθήνας, ποὺ ἐκεῖ δὲν ἔπαψε ἀκόμα νὰ μοιάζει μὲ τὸν ἑαυτό της, καὶ νὰ γοητεύη.

Η ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ ΜΕ ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΚΥΡΡΗΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΤΖΑΜΙ ΣΤΙΣ ΠΛΕΥΡΕΙΣ ΤΗΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΧΩΡΟΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ...

ΚΑΙ Η ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑ ΜΕ ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ ΤΟΥ ΚΛΕΙΝΟΥ ΑΣΤΕΩΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΤΗΛΩΜΕΝΗ ΣΤΟΑ ΤΟΥ ΑΤΤΑΛΟΥ ΚΑΙ

ΣΤΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗ ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Βέβαια, η επιλογή των χώρων αυτών ανοίγει ένα κεφάλαιο τεχνικών προβλημάτων που δεν γνωρίζουμε ακόμη, αλλά που δεν φαίνονται σοβαρά, έφ' όσον ο αριθμός των θέσεων θα είναι περιορισμένος. 'Ανάλογοι χώροι χρησιμοποιούνται σε πολλά φεστιβάλ και υπάρχουν οι πεπειραμένοι τεχνικοί που μπορούν να δώσουν την πρόβλεψη λύση. Μένει να δούμε τί προβλήματα είναι ενδεχόμενο να δημιουργήσει ο θόρυβος και τί προβλήματα θα παρουσιάσει και η προσπέλαση των χώρων από τους στενούς δρόμους.

Πάντως, η απόφαση να χρησιμοποιηθούν οι αρχαιολογικοί αυτοί χώροι και άλλοι ακόμη χώροι, εκτός από το 'Ηρώδειο, για εκδηλώσεις του Φεστιβάλ, ήταν από πολλές πλευρές ένδειξη: Για την προβολή των ιστορικών και αισθητικών κεφαλαίων είναι μια λύση, που προκρίνεται εύλογως, παντού όπου υπάρχει ένας πλούτος μνημείων που αξίζει να προβληθούν. Και αυτό, βέβαια, από τουριστικής πλευράς, ήταν μια απόλυτα σωστή απόφαση. Γιατί η οργάνωση συναυλίας ή θεατρικής παραστάσεως σε ένα χώρο που αποτελεί ένα αισθητικό ή ιστορικό μνημείο είναι σήμερα ο καλύτερος τρόπος που υπάρχει για να τιμηθεί ο χώρος

αυτός με έορταστική εκδήλωση. Και αυτό μου θυμίζει ότι κάποτε έπρεπε να γίνει η σκέψη να καταργηθεί το άπληστο εκείνο «'Η-χος και Φώς»!

'Αλλά υπάρχουν και άλλοι σοβαροί λόγοι δημιουργίας και άλλων έστιών του Φεστιβάλ 'Αθηνών, εκτός από το 'Ηρώδειο. 'Ενας λόγος ουσιαστικός και πάλι για τον τουρισμό μας είναι ότι πολλές εκδηλώσεις, όπως οι συναυλίες μουσικής δωματίου, που είναι από τις λιγότερο δαπανηρές, που, άφ' ετέρου, δεν έχουν τους περισσότερους όπαδούς και που, πάντως, δεν είναι δυνατόν να γεμίσουν το 'Ηρώδειο, προσθέτουν για τους πιο καλούς από τους ξένους μας ένα επιπλέον σοβαρό θέλγητρο για την παραμονή τους στην 'Ελλάδα. Και δεν νοείται φεστιβάλ βασικά τουριστικό, και όχι φεστιβάλ προβολής νέων έργων, που να μη δίνει στον ξένο επισκέπτη την έκλογη ανάμεσα σε περισσότερες από μια δυνατότητες για να περάσει την βραδιά του. Πολύ σωστά τόνισε αυτό ο πρόεδρος του Ε. Ο.Τ. καθηγητής κ. Γιάννης Γιωργάκης.

'Αλλά αυτή η απόκέντρωση ήταν απαραίτητη και για ένα τεχνικό λόγο: για να μπορούν να γίνονται κανονικά στο 'Ηρώδειο οι γενικές δοκιμές των έργων που

παίζονται εκεί: για να γίνονται οι δοκιμές κατά τις εργάσιμες ώρες και όχι από τα μεσάνυχτα ως το πρωί (μετά το τέλος του βραδινού θεάματος), με αποτελέσματα όληβρια για την φωνή των ηθοποιών και των τραγουδιστών και, φυσικά, και για τις παραστάσεις.

'Ός προς το πρόγραμμα, το επίπεδο είναι υψηλό.

'Η μουσική έχει, δικαίως, και πάλι την πρωτεύουσα θέση, γιατί κανείς δεν αρνείται ότι είναι μια γλώσσα πιο διεθνής από το θέατρο. Το ξένο θέατρο δεν έχει ακόμα την θέση που έπρεπε, αφού από τις 150 εκδηλώσεις του Φεστιβάλ μόνον οι τρεις είναι παραστάσεις ξένου θιάσου. 'Ο θιάσος, όμως, αυτός είναι του Ζάν-Λουί Μπαρρώ και της Μαντλέν Ρενώ, και το πρόγραμμα (που περιλαμβάνει τον «Κλήρο του μεσημεριού» του Κλωντέλ, το «Αύτες οι εύτυχισμένες ημέρες» του Σάμουελ Μπέκετ και την «Μήδεια» του Σιενέκα) είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον. Προβλέπεται σκληρός αγώνας για να βρουν μια θέση στους «'Αέρηδες» όλοι οι θαυμαστές του «Θεάτρου της Γαλλίας».

'Ελκυστικό, με εξαίρετη προσπάθεια να προσφερθούν στο κοινό τα λιγότερο γνωστά άρι-

στουργήματα, είναι και το προγραμμα των εκδηλώσεων της μουσικής και της 'Οπερας, που είναι έργο των μουσικολόγων μας να το προβάλουν και να το σχολιάσουν.

Τί λείπει ακόμα από το Φεστιβάλ; Λείπει, και αναγγέλλεται σαν ένας από τους στόχους του στο μέλλον, η συγγραφή και σύνθεση, ειδικά για το Φεστιβάλ 'Αθηνών, θεατρικών έργων και έργων του λυρικού θεάτρου. Είναι αναμφισβήτητο ότι αποκτά ιδιαίτερη σημασία κάθε φεστιβάλ που παρουσιάζει νέες δημιουργίες.

'Εξω από το Φεστιβάλ 'Αθηνών μένει ακόμη το νεοελληνικό θεατρικό έργο. 'Αγνωρίζουμε ακόμα τί προοπτικές είναι ενδεχόμενο να ανοίξουν οι νέοι θεατρικοί χώροι, που θα δημιουργηθούν στους «'Αέρηδες» (την Ρωμαϊκή 'Αγορά) και στις άλλες αρχαιολογικές περιοχές, για την παρουσίαση νέων θεατρικών έργων, που θα ήταν πολύ δύσκολο να παιχθούν στην τεράστια σκηνή του 'Ηρωδείου. Το πείραμα θα γίνει με τις παραστάσεις του «Θεάτρου της Γαλλίας». Γιατί η προώθηση του νεοελληνικού θεατρικού έργου είναι από τους στόχους του Φεστιβάλ που δεν πρέπει να εγκαταλειφθούν.

Όσο για το πρόβλημα της κυριωτέρας καλλιτεχνικής προσφοράς μας στο Φεστιβάλ 'Αθηνών, της αρχαίας τραγωδίας, το πρόβλημα δηλαδή του οικείου της χώρου, καμιά πρόδοος δεν καταρρώθηκε να γίνει. Πιστεύω, και το γράφω επί δέκα χρόνια, ότι επάνω σε ρωμαϊκή σκηνή, μέσα σε ρωμαϊκό θέατρο, ή αττική τραγωδία και κωμωδία —και ιδίως ή τραγωδία, γιατί ή κωμωδία είναι πάντα πιο βολική— δεν πρόκειται να βρουν ποτέ τον σωστό τους δρόμο. Και γι' αυτό, βασικά, πολύ περισσότερο, παρά για λόγους συναισθηματικούς, έχω προτείνει, κατά καιρούς, να παίζεται τραγωδία στο Θέατρο του Διονύσου, δ τ α ν, όμως, το θέατρο εκείνο ξοναβρή, ως προς την όρχήστρα και το κάτω, έστω, διάζωμα του κοίλου του, την μορφή που είχε όταν κτίστηκε, λίθινο, κατά το 438 π.Χ.

Φυσικά, το θέατρο δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί, αν οι αρχαιολόγοι έχουν συντριπτικά επιχειρήματα κατά της χρήσεώς του και κατά της επαναφοράς της όρχήστρας του στην ελληνική της μορφή. 'Ας σημειωθεί, πάντως, ότι καθημερινώς ατελείωτα καρβάνια τουριστών κατακλύζουν έ-

κείνο τον ιερό χώρο, που ή αρχαιολογική υπηρεσία θεωρεί τόσο παρσακεινδυνευμένο να τον παρχωρήσει, για τον σκοπό που δημιουργήθηκε, στους ανθρώπους του θεάτρου και στο ελληνικό κοινό. 'Ας μελετηθεί πώς θα μπορούσαν να γίνουν παραστάσεις στην όρχήστρα, χωρίς να έμπηχθεί τίποτε επάνω στην αρχαία σκηνή.

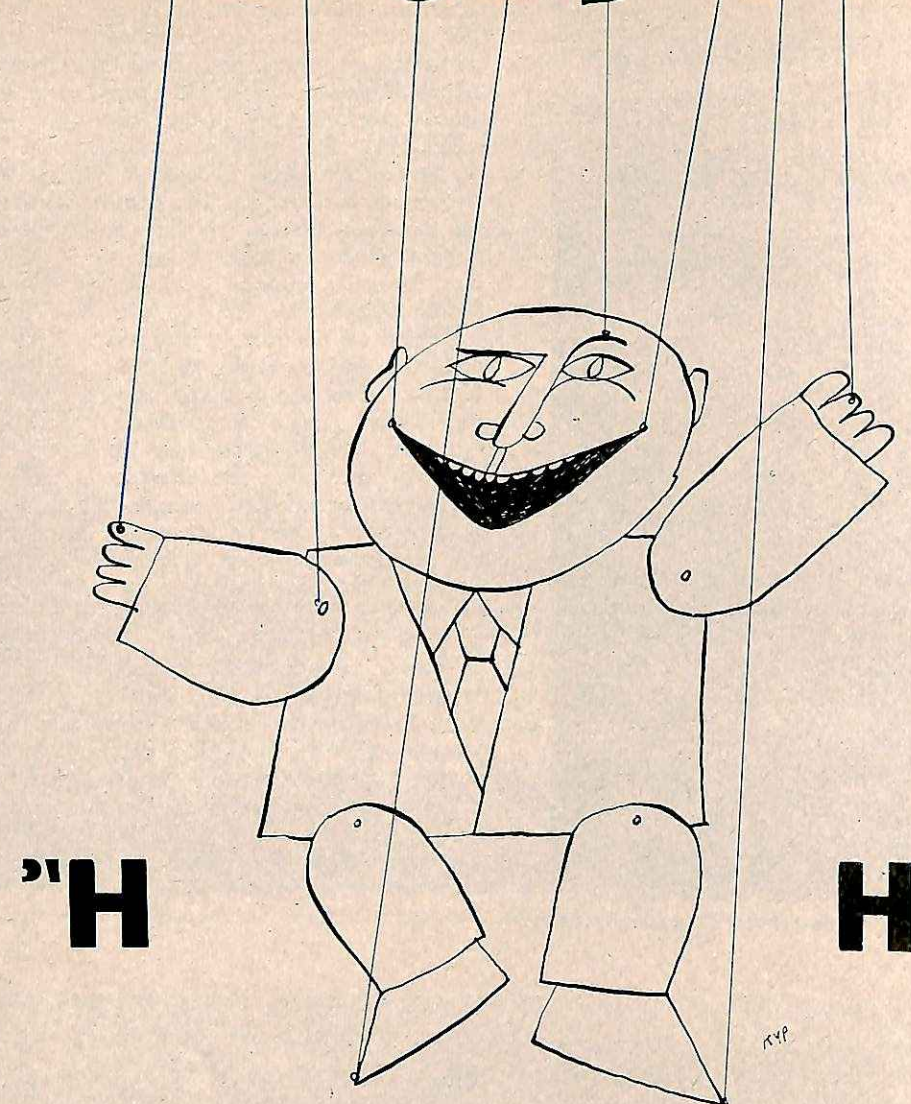
'Αλλά, έπειδή συμφωνώ ότι θα ήταν άμαρτία να προχωρήσωμε χωρίς μελέτη και, εν τώ μεταξύ, εκείνο που χρειάζεται, για να διαμορφωθεί σωστά ή αντίληψη μας για την αρχαία τραγωδία είναι το άρτιο αρχαίο θέατρο, πιστεύω και πάλι πώς θα έπρεπε να καταλήξωμε στην αποκλειστική σχεδόν χρήση του θεάτρου της 'Επιδάουρου και των άλλων ελληνικών θεάτρων, στην προσπάθειά μας να προσγάγωμε την διδασκαλία της αρχαίας τραγωδίας σε βάσεις ελληνικές. 'Η 'Επιδάουρος, άλλωστε, θα είναι σε απόσταση ενός άνετου δειλινού περιπάτου από την 'Αθήνα, όταν γίνει εκείνος ο δρόμος που επί δέκα χρόνια καθυστερεί ή κατασκευή του.

'Αλ. Διαμαντόπουλος

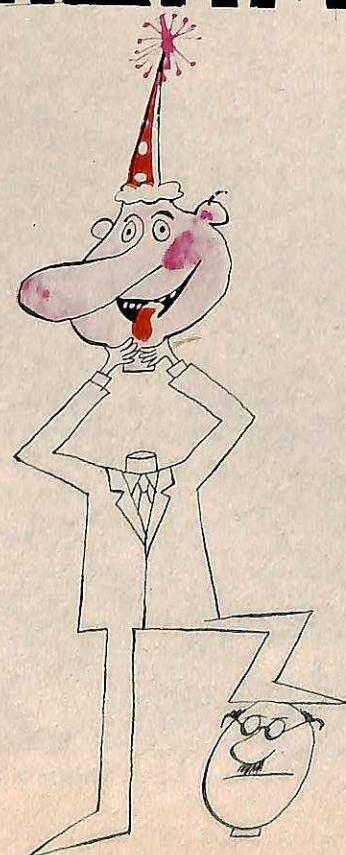

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΕΝΑ ΠΛΑΙΣΙΟ ΜΕ ΥΠΟΒΛΗΤΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΑΠΟΚΡΗΣ

ΕΠΙΔΗΜΙΚΗ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ

ΣΥΧΝΑ έμείς οι δημοσιογράφοι αναλαμβάνομε νά γράψωμε πράγματα για τὰ όποία είμαστε άναρμόδιοι. Τουλάχιστον έτσι μάς κατηγορούν. Στην προκειμένη περίπτωση, είμαι τὸ πλέον άναρμόδιο πρόσωπο για νά μιλήσω περί 'Αποκρηάς: "Έχω άναπτύξει καί άλλοτε τις άπόψεις μου. Είμαι έναντίον τής 'Αποκρηάς! Είμαι έναντίον τής εϋθυμίας πού παραγγέλλει τὸ ήμερολόγιο. Γενικά, είμαι έναντίον τής εϋθυμίας. Καί γενικώτερα νομίζω ότι όλοι μας λίγο - πολύ είμαστε έναντίον τής εϋθυμίας. "Ίσως δέν τὸ ξέρομε, ίσως δέν τὸ παραδεχόμαστε, ίσως πιστεύομε στην μυθολογία, αλλά είμαστε λαός πού κάνει φασαρία, αλλά δέν κάνει κέφι, πού κτυπά παλαμάκια, αλλά παραμένει γλοσυρός, πού μυκάται, αλλά δέν εϋθυμεί. Δέν ξέρω πώς δημιουργήθηκε αὐτός ό καταστρεπτικός θρόλος τού έλληνικού ταμπεραμέντου πού μάς καταδιώκει όταν βρισκόμαστε στό έξωτερικό. Πιθανώς τὸ κακό ξεκίνησε από τὸ «Ποτέ την Κυριακή». Πιθανώς από κάπου άλλου... Τὸ ζήτημα εἶναι ότι, ενώ άλλοτε μάς φαντάζονταν ότι κυκλοφορούσαμε όλο μέ χλαμύδες, τώρα μάς φαντάζονται ότι χορεύομε 23 ώρες τὸ εικοσιτετράωρο συρτάκι καί την μία πού μένει ότι σπάμε πιάτα... Πάλι καλύτερες οί χλαμύδες...

Κείμενο
ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ
Σκίτσα
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ τής έλληνικής άποκρηάς δέν είναι ή πρωτεύουσα τής έλληνικής επικρατείας, αλλά ή πρωτεύουσα τού βαρύθυμου Μοριά. Τὸ πατρινο καρναβάλι προκαλεί συναγερμό στους άπανταχού "Έλληνες γλεντζέδες, πού γλεντούν πατροπαραδώς καί έλληνοπρεπώς — συχνά χωρίς κέφι... ▽

Τήν περασμένη εβδομάδα πού ήμουν στην Κύπρο, γνώρισα μία πολύ συμπαθητική 'Αμερικανίδα συνάδελφο, 56 έτών, εϋσωμη καί δυναμική — την κυρία Μάριον Φιτζπάτρικ. Κάναμε θαυμάσια παρέα ως την στιγμή πού τής γεννήθηκε ή επιθυμία νά τής μάθω συρτάκι. Τής είπα ότι δέν ξέρω συρτάκι. Τής είπα ότι έλπίζω νά μη μάθω ποτέ συρτάκι. Τής είπα ότι προτιμώ τὸ θάλας έξισασιόν.

Ή Μάριον μέ κοίταξε πληγωμένη — δέν θά ξεχάσω ποτέ τὸ βλέμμα τής.

—Κατάλαβα, είπε, θέλετε νά τὸ ξέρετε μόνο έσείς.

“Όλο τὸ υπόλοιπο θράδυ, μέ συντρόφευε ό βουβός πόνος τής. Τά μεσάνυχτα λύγισα: Σηκώθηκα καί τής έμαθα συρτάκι. Ή βάση τής θεωρίας ήταν όσα θήματα θυμόμουν από τὸν καλαματιανό πού είχα χορέψει στις γυμναστικές επιδείξεις τού 1950. Δέν θυμόμουν πολλά πράγματα, αλλά για την Μάριον ήταν άρκετά.

—Είδες, λοιπόν, τί καλά πού ήξερες; μού είπε θριαμβευτικά. Θά μπορούσες νά τὸ χορέψης καί στό Μπρόντγουαϊ, δίπλα στην Μελίνα.

—Έκεί έστειλα τὸν μικρότερο άδελφό μου, είπα.

—Πώς τὸν λένε τὸν μικρότερο άδελφό σου; μέ ρώτησε.

—Νίκο Κούρκουλο, είπα.

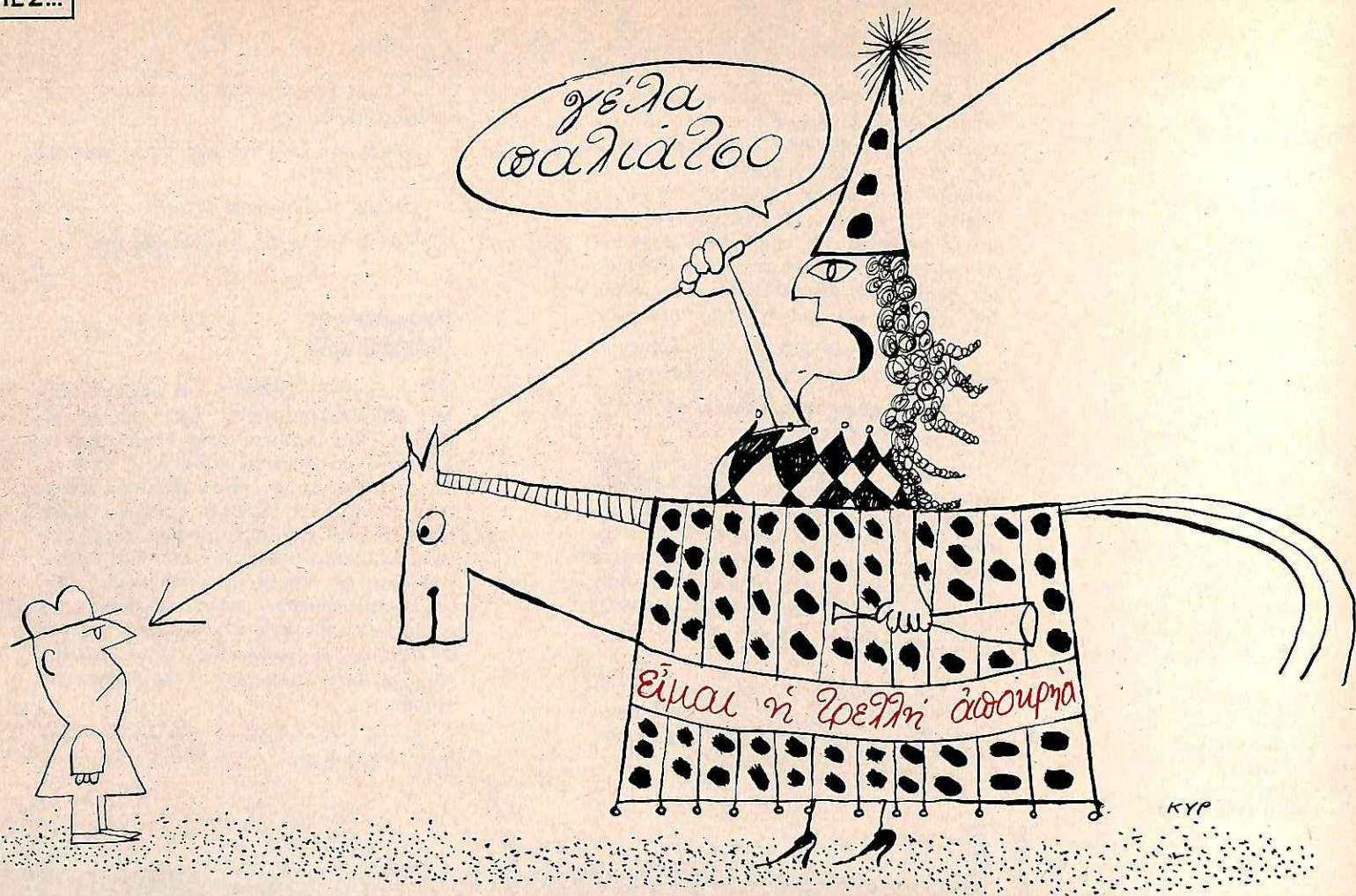
Καί ό διάλογος σταμάτησε εκεί...

ΑΠΟΡΙΕΣ...

Η Μάριον Φιτζπάτρικ καί μαζί τής άλλα 200 έκατομμύρια 'Αμερικανοί, πιστεύουν ότι είμαστε ένας λαός μέ άπερίοριστα άποθέματα εϋθυμίας. Τά πράγματα, όμως, δέν είναι άκριβώς έτσι: Πώς μπορεί νά είμαστε εϋθυμος λαός, όταν τὸ κέφι μας άντιπροσωπεύεται από τὸ μπουζούκι — δηλαδή από ένα θρήνο. Δέν υπάρχει τίποτε τὸ εϋθυμο στό μπουζούκι. Δέν υπάρχει τίποτε τὸ διασκεδαστικό στό σπάσιμο τών πιάτων — έκτός αν δήτε τὸ φαινόμενο από την σκοπιά τής εϋρείας καταναλώσεως ενός ελληνικού προϊόντος.

Λοιπόν, δέν είμαστε εϋθυμοι καί δέν είναι εϋθυμη ούτε ή άποκρηά μας...

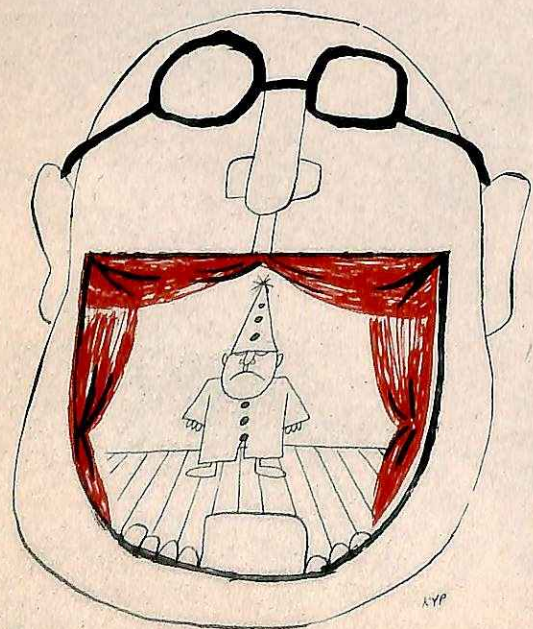
Η ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ ΣΕ ΠΟΣΟΙΣΤΑ

Αναλυτικότερα..., από ένα πρόχειρο γκάλλοπ που έγινε πέρυσι την αποκριά προκύπτει ότι:

1. Την αποκριά ξεδεύουμε 37% περισσότερα χρήματα από τις άλλες συνηθισμένες μέρες. Αυτό είναι ήδη ένας θασιτικός παράγων μελαγχολίας — ιδίως αν σκεφθ κανείς ότι τα ξεδεύουμε για ν' αγοράσουμε ωρισμένα πράγματα, όπως π.χ. κοτιγιόν, που είναι ενδεχόμενο να μη μεταχειρισθούμε τους υπολοίπους μήνες του χρόνου. 'Επί πλέον δεν παίρνομε ούτε δώρο. Αυτό είναι μία από τις σκοτεινές πλευρές της εργατικής νομοθεσίας μας. Γιατί δεν μας δίνουν δώρο την αποκριά;

"Εθεσα το ερώτημα σε 12 εργοδότες και δεν πήρα καμμία ικανοποιητική απάντηση. "Ενας νόμισε ότι με αποστόμωσε με το έπιχειρήμα: «Πώς θέλετε να παίρνετε και δώρο τον Φεβρουάριο, αφού παίρνετε δώρο τον 'Ιανουάριο;

Το έπιχειρήμα στηρίζεται σε ένα στοιχείο απολύτως ανακριβές. Κανένας λογικός εργαζόμενος δεν παίρνει δώρο τον 'Ιανουάριο. Κανονικά όλοι το έχουν πάρει από τον Σεπτέμβριο...

2. Στην αποκριά τρώμε περισσότερο κατά 37%, ακριβώτερα κατά 14% και χειρότερα κατά 72%.

3. Τις ημέρες αυτές τα αυτοκίνητα τρέχουν περισσότερο κατά 30%.

Επίσης είναι παρατηρημένο ότι στο διάστημα αυτό οι αντίπαλοι όδηγοί μας μπουτζούνουν συχνότερα κατά 47% και μάς βιπευθούν περισσότερες τουρκικές λέξεις κατά 56%.

4. 'Η όψη της 'Αθήνας κατά την διάρκεια της αποκριάς είναι μελαγχολικότερη κατά ένα ποσοστό 32%. 'Ιδιαίτερα στις γειτονιές, όπου έχει καταβληθ ειδική διακοσμητική φροντίδα, όπως π.χ. στην Πλάκα, ή μελαγχολία εγγίζει τα όρια της απογνώσεως. Δεν θα υπήρχε βέβαια τίποτε το παράλογο στην εικόνα αυτή, εάν θρηνούσε μία έθνική ήττα. Π.χ. το 1964, που ήλθαμε στους 'Ολυμπια-

κούς ύστερα από την 'Ακτή του 'Ελεφαντόδοντος, ή Πλάκα ήταν εντελώς ασσορτί με την κατάσταση.

5. Οι χοροί και τα κέντρα είναι θορυβωδέστερα κατά 75-78%. (Αυτό δεν αφορά το «Στόρκ» του κ. Πινέλλι, που έχει πετύχει με πέντε όργανα να συνθέτη κάθε βράδυ, ασχέτως αποκριάς, την ατμόσφαιρα ενός ώργισμένου σιδηρουρείου).

Είναι γεγονός ότι κανείς σήμερα δεν διασκεδάει σ' ένα έπισημο χορό, εκτός ίσως από τον μαίτρ. 'Υπάρχει μία γενεά συγγραφέων, στην οποία ανήκει, φοβάμαι, και ο κ. 'Αλέκος Λιδωρίκης, που έχει καλλιεργήσει μία άλλη καταστρεπτική μυθολογία, ανάλογη μ' εκείνη που έκτισε το «Ποτέ την Κυριακή». Πρόκειται για τον μύθο του αποκριάτικου είδωλου, στο οποίο πρωταγωνιστεί ο συγγραφέας από την μία πλευρά, και μία ώραία άγνωστη με ντομινό από την άλλη. Το ότι είναι ώραία, αποκαλύπτεται αργότερα, όταν μετά τον χορό ο νικητής βγάλει την μάσκα από το θύμα του και έτοιμάζεται να προβή στην εκπόρθηση και των άλλων μυστικών.

Αυτή είναι μία ώραία ιστορία, που δεν με πλημμυρίζει από φθόνο κάθε φορά που την διαβάζω. 'Από το 1952 καταδιώκω την ώραία άγνωστη με το ντομινό, αλλά εκείνη μ' αντιμετωπίζει με τον ίδιο τρόπο που αντιμετώπισε ή Μάλτα τον άτυχο Τούρκο καπετάνιο: Δεν έννοει να παρουσιασθ. "Ισως δεν με θέλει. "Ισως δεν υπάρχει.

"Ισως δεν υπήρξε ποτέ...

ΕΔΩ ΠΑΤΡΑ

Αλλά ή πρωτεύουσα της ελληνικής αποκριάς, θα μπορούσε να παρατηρήση κανείς, δεν είναι ή 'Αθήνα. Είναι ή Πάτρα. Και ό προφήτης της, το Μπουρμπούλι:

Το Μπουρμπούλι είναι ένας άλλος μύθος, έξ 'σου άπατηλός, όσο και οι προηγούμενοι. Είναι τυλιγμένος σε μία μαγεία, σ' ένα μυστήριο, σε μία λαγνεία.

Το Μπουρμπούλι είναι χορός; Διεξάγεται κάθε Κυριακή στο Δημοτικό Θέατρο των Πατρών. Έχει τους κανόνες του που, αν δεν τους τηρήσετε θγαίνετε έξω από το παιγνίδι. 'Ο κυριώτερος κανόνας είναι ότι δεν ζητούν σε χορό οι κύριοι τις ντάμες, αλλά οι ντάμες τους κύριους. Αυτό άποτελεί την μοναδική πολιτισμένη πλευρά του έθιμου, διότι από το σημείο αυτό αρχίζουν οι περιπέτειες. Συνήθως μαζεύεται στην αίθουσα τόσος λαός, όσος θα χρειαζόταν για να γεμίση τριάμισυ έως τέσσερα γήπεδα του παναθηναϊκού. Συνήθως έχετε την εντύπωση ότι χορεύετε με τρεις ντάμες μαζί. Δεν ξέρετε ποιός το χέρι κρατάτε, ποιός την μέση σφίγγετε, σε ποιός το μάγουλο έχετε κολλήσει το δικό σας. Πιθανώτατα πρόκειται για τρεις διαφορετικές δεσποινίδες, που δεν έχουν καμμία σχέση με την ντάμα, με την όποία αρχίσατε. Αυτή την άνακαλύπτετε όταν σταματήση ή μουσική να βγαίνει από κάποιο σαξόφωνο.

Προσωπικά δεν έχω κανένα λόγο να είμαι δυσαρστημένος από το Μπουρμπούλι του 1961. "Αρχισα τον χορό με μία ντάμα της συντροφιάς και τον τελείωσα με την θεία ενός γνωστού μου ειρηνοδίκη. 'Από μία ώρισμένη άποψη ήμουν τυχερός: Θά μπορούσα να μου τύχη ό ίδιος ό ειρηνοδίκης...

ΕΥΘΥΜΙΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

Το Μπουρμπούλι έχει κάτι το έπιθετικό. Μέσα στο πεντάρω χάος του, μπορούν να συμβούν τα πάντα από το καλύτερο ως το χειρότερο. Συνήθως, πάντως, συμβαίνει το χειρότερο: Μία γνωστή συγγραφέας, νομίζω ή Κα 'Αθηνά Κακούρη, έγραψε και ένα μυθιστόρημα με τίτλο «Φόνος στο Μπουρμπούλι». 'Υπάρχουν όμως και χειρότερα. πράγματα από τον φθόνο. 'Η αποκριά στην ύπαιθρο είναι γενικώς έπιθετική, ίσως διότι βρίσκεται πιό κοντά στο 21. Στο Γαλαξειδί, ό έκδρομείς από την 'Αθήνα αντιμετωπίζεται όπως περίπου θα αντιμετωπιζόταν πρό 150 έτών ό άπεσταλμένος του σουλτάνου δια την είσπραξη των φόρων.

Το έθιμο έπιβάλλει μουντζούρωμα και αλεύρωμα. 'Εάν φοράτε άνοικτο κοστούμι, προτιμάται το μουντζούρωμα. 'Εάν φοράτε σκούρο, έπιβάλλεται το αλεύρωμα. Κάποτε ένας δύσθυμος 'Αθηναίος που

είχε την παράλογη έπιμονή να μην άνέχεται, ούτε το ένα, ούτε το άλλο, το έσκασε από την παραλία, όπου γινόταν ή μάχη, μπήκε σ' ένα σπίτι και κλειδώθηκε στην σοφίτα του. 'Ηταν το Βατερλώ του. 'Η μάλλον το Τραφαλγκάρ του... Οι Γαλαξειδιώτες τον βρήκαν, τον άλειψαν με την μπογιά που βάφουν τα δίχτυα τους και τον έρριξαν στην θάλασσα.

'Εάν συμβαίνει να μην είσθε ό βρεγμένος, παρουσιάζει κάποιο χιούμορ όλη ή ιστορία. Δεν είναι, βέβαια, άποκριά. 'Αλλά στο κάτω-κάτω τί είναι ή αποκριά;

ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ...

Είναι αυτή ή αποκριά που χαρήκαμε έμεις, λένε οι παλαιότεροι. 'Η παλιά καλή αποκριά...

'Η παλιά, καλή, αποκριά... Πότε, άραγε, υπήρξε; 'Όταν την κυνηγάς στις παλιές έφημερίδες γλιστρά διαρκώς προς τα πίσω — όλο και περισσότερο, προς τα πίσω... 'Ηταν, άραγε, ή αποκριά του Μεσοπολέμου; 'Όχι δεν ήταν τότε άρκετά παλιά. 'Η αποκριά του 12-13; Ναι, ίσως. 'Ισως και νωρίτερα... 'Ισως ή 'Αθήνα της Μπέλ 'Επόκ...

Νομίζετε; 'Ιδού, τί έλεγε ό Τσοκόπουλος στο «Παναθηναϊα» του 1908 — μιλώντας για μία παλαιότερη αποκριά:

«Από την εποχή εκείνη μάς χωρίζουν πενήντα και πλέον χρόνια. Τώρα όλα είναι διαφορετικά, πολύπλοκα και δύσκολα. 'Η εύθυμία δεν έρχεται εύκολα, όπως ήρχετο τότε. Δύσκολα χρόνια, κύριοί μου. Τί να κάνωμε. Θά περάσουμε και αυτά. 'Ο κόσμος προχωρεί. Δεν γυρίζει όπισω...».

"Ας γυρίσωμε, λοιπόν, 50 χρόνια προς τα όπίσω, καταδιώκοντας την νοσταλγία του Τσοκόπουλου: 'Αθήνα του 1858. Περιγραφή αποκριάτικου πάρτυ, δημοσιευμένη σε στήλη (ένα είδος «'Αττικών... και άλλων») της έποχής:

«Αι νεάνιδες προσήλθαν κεκοσμημέναι ως έν εορτή και συνοδευόμεναι υπό των φιλοστόργων αυτών γεννητόρων. 'Ερρίφθησαν δε άμέσως εις την μέθην της Πολωνικής.

»Καθ' όλην την διάρκεια της χοροεσπερίδος περιεφέροντο εις την αίθουσαν δίσκοι έν οίς τεμάχια πορτοκαλίων έπιπασμένα δια ζαχαρώς και κάστανα έψημένα και μέλας οίνος παρασκευασθείς εκ των σταφυλών οικιακής κληματαριάς.

»'Η χαρίεσσα του ταγματάρχου Κ. θυγάτηρ, έψαλεν εις την κιθάραν την "Νόρμαν" και το άστρον των παραδουναβίων χωρών, ή περικαλής γόησσα Τασή Ψ. έδωκε το σύνθημα του χορού...».

'Ηταν, άραγε, αυτή ή παλιά καλή αποκριά; Παλιά ναι, αλλά γιατί καλή; Το μόνο που θα είχε να ζηλέψη κανείς την θραδιά εκείνη ήταν το άστρο των παραδουναβίων χωρών. 'Αλλά, σε τελευταία άνάλυση, ούτε ένα χελιδόνι φέρνει την άνοιξη, ούτε μία Τασή Ψ. την αποκριά... 'Αλλη μία προσπάθεια. 'Αλλα είκοσι χρόνια πίσω. 'Εφημερίς «Φήμη», του 1838.

«Πλησίον του καφενείου της «Ωραίας 'Ελλάδος», εις το εργαστήριον του φραγκοράπτου Γαϊτάνου 'Αλτομπέλλα, εύρίσκονται έκτεθειμένα, εις πώλησιν ή έννοικίασιν, διάφορα προσωπεία δια τα καρναβάλια, παρακινούντα τους καρναβαλικούς νέους μας νά σύρρυσουν εκεί δια να στολισθούν.

► "Όχι σπάνια χρειάζεται ιδιαίτερη προσπάθεια για ν' αντιληφθής τί ακριδώς σατιρίζουν — αν σατιρίζουν κάτι — τα διάφορα άρματα που παρελαύνουν για νά τονώσουν το πνεύμα της εὐθυμίας. 'Αλλά είναι γνωστό, πώς πηγαία εὐθυμία καὶ διανοητική ἔνταση, είναι κάπως ἀσυμβίβαστα

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ έπικεφαλής τής πομπής μοιάζει νά ἐκλιπαρῇ τοὺς "Ελληνες ὑπηκόους του νά εὐθυμίσουν. 'Αγνοεῖ πὼς ἡ δυσθυμία εἶναι ἔθνικὸ γνῶρισμα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ 'Ομήρου.

"Εγχρώμες φωτογραφίες Ε. ΠΑΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΑΡΜΑΤΑ ΠΟΥ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ

»Δὲν πρέπει ὅμως νά ἀπασχολῇ τοὺς νέους μας ἡ ἰδέα του ν' ἀποσπᾶσιν διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἀπὸ τὸ ὥραιο φύλον ἀκτίνα μεγαλυτέρας συμπαθείας. Καλὸν εἶναι νά ἀποφεύγῃται οἱ πλάγιοι σκοποὶ...».

Καλὸν εἶναι, βέβαια... 'Αλλὰ πάντοτε ἀκατόρθωτον — ἀγαπητὴ συνάδελφος τοῦ τοῦ 1838.

ΣΑΝ ΧΘΕΣ, ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

Αραγε, ἡ παλιά, καλή, ἀποκριά, ἦταν ποτὲ καλή; Ἦταν ποτὲ ἀποκριά; Ἴσως ἦταν μόνο παλιά. Τουλάχιστον αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο βέβαιο γιὰ ἓνα δύσπιστο ἐρευνητὴ, ὁ ὁποῖος τὴν ἀνεζήτησε σὲ παλιούς τόμους καὶ σὲ σκονισμένα ράφια, χωρὶς νά τὴν δρῇ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥΣ...

Ἡ 'Αθήνα ἦταν, τότε, βέβαια, μικρότερη: Πολὺ μικρότερη... 'Αλλὰ εἶχε καὶ περισσότερους λάκκους: Πολὺ περισσότερους... Τὸ 1837 ἡ κόμισσα "Αρμανσπεργκ εἶχε προσκαλέσει τὸν ναύαρχο Μάλκολμ σὲ μιὰ ἀποκριάτικη δεξίωση ποῦ ἔδινε στὸ ἀρχοντικὸ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς. (Σῶζεται καὶ σήμερα ἀπέναντι ἀπὸ τὸ 'Ωδεῖο). Ξεκίνησε λοιπὸν ὥραια — ὥραια ὁ ναύαρχος μὲ τὴν χρυσή του στολή καὶ τὰ χρυσὰ του γαλόνια, ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ 'Αλέξανδρος Μπάρας, ἀλλὰ στὴν 'Ομόνοια τὸν περίμενε ἓνας ἐξοντωτικὸς λάκκος, βάθους δύο μέτρων. 'Ο ναύαρχος μπήκε μέσα καὶ βγῆκε ὕστερα ἀπὸ δύομιση ὥρες, ὅταν, ἐπιτέλους, ἀκούσαν

τὸν θρῆνο καὶ προέβησαν στὴν ἀνέλκυση τοῦ ναυαγίου... Αὐτὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν παλιά καλή ἀποκριά. Κατὰ τὰ ἄλλα δὲν ἄλλαξαν πολλὰ στὰ 130 αὐτὰ χρόνια... Δὲν ἀλλάξαμε, ἴσως, οὔτε ἐμεῖς. Πρὶν ἓνα αἰῶνα ἐωρτάζαμε τὴν ἀποκριὰ ἀκούγοντας βλοσυροὶ τὴν «Νόρμα» ποῦ ἀνέκρουε στὴν κιθάρα τῆς ἡ χαρίεσσα κόρη τοῦ ταγματάρχου Κ. Τώρα τὴν ἐορτάζουμε ἀκροαζόμενοι τὴν Βίκυ Μοσχολιού. Οἱ ἀποκριῆς ἀντιγράφουν ἀλλήλας. Καὶ τὰ μουζούκια τῆς κιθάρης... Πολὺς σεβντάς, ἀλλὰ ὀλίγο κέφι: C'est la Grèce...

Φρ. Γερμανός

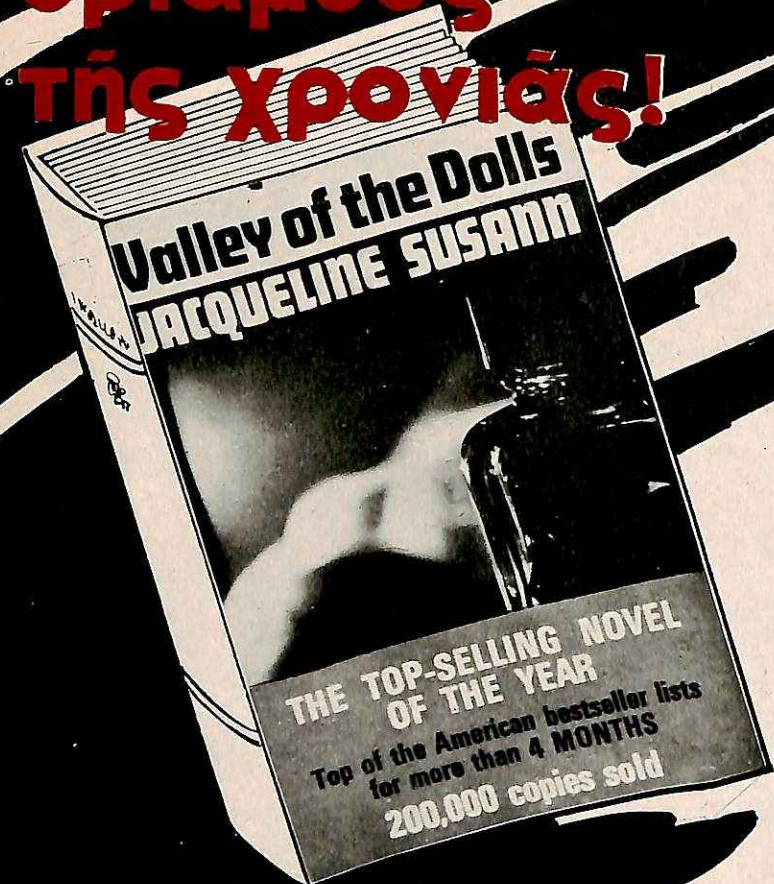

...ΕΝΙΟΤΕ ΟΜΩΣ ΠΑΡΕΛΑΥΝΟΥΝ ΑΡΜΑΤΑ ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΕΛΑΨΟΥΝ

Η ΚΡΑΣΟΚΑΤΑΝΥΞΗ ΜΟΝΙΜΟ ΘΕΜΑ ΣΑΤΙΡΑΣ Σ' ΕΝΑ ΛΑΟ ΠΟΥ...ΔΕΝ ΠΙΝΕΙ

‘Ο ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ
δρiαμβος
τῆς χρονιάς!

ἡ νοιμάδα μέ τίς νουυηδες

ΤΗΣ ΖΑΚΕΛΙΝ ΣΟΥΖΑΝ

Ἡ νέα καὶ ὁμορφὴ Ἄννα Γουέλλις ἀφήνει τὴν γενέτειρά της Λώρενςβιλ γιὰ νὰ ζήσει τὴν ἐντονὴ ζωὴ τῆς Νέας Ὑόρκης. Προσλαμβάνεται ὡς γραμματεὺς στὸ δικηγορικὸ γραφεῖο «Μπέλλαμ» καὶ Μπέλλου, ποὺ διαχειρίζεται ὑποθέσεις καλλιτεχνῶν. Γρήγορα ἀποκτᾷ δύο καλοὺς φίλους: τὴν Νήλυ, ποὺ εἶναι χορεύτρια, καὶ τὸν Ἄλλεν Κοῦπερ, ποὺ σύντομα τῆς ἀποκαλύπτει ὅτι εἶναι ἐκατομμυριούχος, καὶ τῆς ζητᾷ νὰ τὸν παντρευτῇ. Ἡ Ἄννα ἀρνεῖται, ἀλλὰ ἐκείνος ἐπιμένει ὅτι σιγὰ - σιγὰ θὰ τὴν κάνει νὰ τὸν ἀγαπήσῃ. Στὸ μεταξύ, ὅμως, ἡ Ἄννα ἔχει ἀρχίσει νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν συνεργάτη τοῦ Χένρυ Μπέλλαμ, τὸν γοητευτικὸ Λάουν Μπέρκ. Ἡ Ἄννα γνωρίζει τὴν διάσημὴ ἡθοποιὸ τοῦ θεάτρου Ἐλεν Λώσον, ποὺ προσπαθεῖ νὰ κατακτήσῃ τὸν Τζίνο, τὸν πατέρα τοῦ Ἄλλεν.

12

—Πῶς μπορῶ νὰ εἶμαι βέβαιη γι' αὐτό;

—Γιατί θὰ ἔρθουμε καὶ ὁ Ἄλλεν κ' ἐγώ. Σοῦ δίνω τὸν λόγο μου ὅτι θὰ ἔρθῃ.

—Ὄκειν! (Ἡ φωνὴ τῆς Ἐλεν ἔγινε πάλι εὐθυμῆ). Ἰσως ἔτσι εἶναι καλύτερα. Οἱ ἐπόμενες δέκα μέρες θὰ εἶναι πολὺ κουραστικές. Καὶ μετὰ ἀπ' τὴν πρεμιέρα στὴν Φιλαδέλφεια θὰ γίνῃ ἕνα μεγάλο πάρτυ. Ὁ Τζίνο κ' ἐγὼ θὰ κάνουμε μιὰ γρήγορη ἐμφάνιση καὶ κατόπιν θὰ γλιστρήσουμε στὸ διαμέρισμά μου τοῦ ξενοδοχείου καὶ θὰ διασκεδάσουμε οἱ δύο μας. Ἄν, Ἄννι μου, μιὰ φορὰ νὰ τὸν καταφέρω κ' ἔπειτα...

Ἡ ἑβδομάδα πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπὶ μέρα τῆς ἐξόδου, ὅπως ὀνόμαζε ἡ Νήλυ τὴν πρεμιέρα τοῦ Νιού Χέιβεν, ἦταν μιὰ διαρκὴς ἀναταραχὴ. Τὸ γραφεῖο ἦταν γεμάτο ἀπὸ ὑστερικές συνεδριάσεις πάνω στὴν ἐκπομπὴ τοῦ Ἐντ Χόλσον, καθὼς διάφοροι συγγραφεῖς μπαϊνόβγαζαν χωρὶς στοματιμῆ. Ἡ Ἐλεν τηλεφωνοῦσε ἀρκυτές φορὲς τὴν ἡμέρα, εἶτε ἀπλῶς νὰ νὰ φλυαρήσῃ, εἶτε συνήθως γιὰ νὰ παραπονεθῇ γιὰ τὸν Τζίνο. Εἶχε πάει στὸ «Ἐλ Μορόζκο» μετὰ τὴν Ἀντέλ

—Ἐγὼ θὰ τὸ δοκιμάσω! Τὸ πολὺ - πολὺ νὰ πῇ: «Ὁχι!» Κ' ἔτσι δὲν εἶναι τὸν δῶ ἀπὸψε. Τὸ νὰ καθομαι καὶ νὰ μὴν κάνω τίποτε δὲν πρόκειται νὰ τὸν φέρῃ σὲ μένα γρηγορώτερα.

—Ἐλεν, θὰ ἔρθῃ στὴν Φιλαδέλφεια.

Μάστιν τρία βράδια στὴν σειρά. Τὸς εἶχε δεῖ ὁ μοντελίστας της. Αὐτὲς ἦταν οἱ πολλὲς δουλειὲς ποὺ εἶχε;

—Μά, Ἐλεν, τὴν Ἀντέλ δὲν τὴν βλέπει παρὰ μόνο μετὰ τὶς ἑνδεκά τὸ βράδυ. Ἰσως συναντήθηκαν ἴσα - ἴσα γιὰ νὰ πωῖν κάτι.

—Κ' ἐγὼ θὰ πῆγα ἴσα - ἴσα γιὰ νὰ πῶ κάτι μαζί του...

—Εἶμαι σίγουρη ὅτι σὲ σέβεται πάρα πολὺ, καὶ δὲν τὸ βρίσκει σωστὸ νὰ σὲ κάνει νὰ περιμένῃ ὡς τόσο ἀργά...

Τότε, σὰν νὰ μὴν ἔφθαναν ὅλα αὐτὰ, μέσα σ' ὅλο τοῦτο τὸ χάος, ὁ Ἄλλεν πῆρε ἀποφασιστικὴ σίτιση. Ἐχοντας ἡ Ἐλεν προσωρινὰ ἀποτραβηχτῇ ἀπὸ τὴν ζωὴ τους, εἶχαν ξαναγυρίσει στὴν παλιὰ, ἀνετη φιλία τους. Κάθονταν στὸ «Στόρκε» ἡ Ἄννα εἵπαζε τεμπέλικα μετὰ τὸ καλὸμα τῆς σαμπάνιας της, κάνοντας ὅτι ἔπινε. Ξαφνικά ὁ Ἄλλεν εἶπε:

—Ἄννα, πόσο ἀκόμη θὰ τραβήξῃ αὐτό;

—Τί ἐννοεῖς;

—Πότε θὰ παντρευτοῦμε;

—Θὰ παντρευτοῦμε; Ἐπανελάβε τὴ λέξη ἄτονα.

—Ε, φυσικά! Ἐκεῖ δὲν θὰ καταλήξουμε;

—Μά, Ἄλλεν... νόμιζα ὅτι σοῦ εἶχα δώσει νὰ καταλάβῃς... Δηλαδή...

—Εἶχα πει ὅτι θὰ περιμένω. Καὶ περμένω. Ἐχει περάσει πιά ἕνας μήνας.

—Ἄλλεν, δὲν θέλω νὰ παντρευτοῦ.

—Ὅταν ὁ Ἄλλεν μίλησε πάλι, τὸ βλέμμα του ἦταν περιεργό:

—Θὰ ἤθελα νὰ μάθω κάτι ποὺ θὰ μὲ κάνει ἐπιτέλους νὰ καταλάβω. Τὸν γάμο ἀντιπαθεῖς ἢ ἐμένα;

—Τὸ ξέρεις ὅτι δὲν σὲ ἀντιπαθῶ.

Ἀντίθετα, νομίζω ὅτι εἶσαι πολὺ συμπαθητικός.

—ὦ, Θεέ μου!... βόγγηξε σχεδὸν ὁ Ἄλλεν.

—Δὲν μπορῶ νὰ πῶ ὅτι σ' ἀγαπῶ ἂν δὲν τὸ αἰσθάνομαι, εἶπε ἡ Ἄννα λυπημένα.

—Πές μου κάτι. Ἐχεις ποτὲ σοῦ ἀγαπήσει κανένα;

—Ὁχι, ἀλλά...

—Νομίζεις ὅτι εἶσαι ἱκανὴ ν' ἀγαπήσεις κάποιον;

—Καὶ βέβαια!

—Μόνο ποὺ αὐτὸς ὁ κάποιος δὲν εἶμαι ἐγώ.

Ἡ Ἄννα στριφογύρισε πάλι τὸ νυαλαμάκι μέσα στὴν σαμπάνια καὶ κοίταξε ἀφηρημένα τὶς φυσαλλίδες. Δὲν μποροῦσε νὰ ἀνθέξῃ τὸ βλέμμα του.

—Ἄννα, ἔχω τὴν ἐντύπωση ὅτι φοβάσαι τὸ σέξ.

Αὐτὴ τὴν φορὰ σήκωσε τὰ μάτια της καὶ τὸν κοίταξε.

—Καὶ θὰ μοῦ πῇς ἀκόμη, φαντάζομαι, ὅτι εἶμαι ἀβγαλτὴ καὶ ὅτι ἐσὺ θὰ μὲ ξυπνήσεις.

—Ἀκριβῶς!

ρισσότερα ἀπ' αὐτὰ ἔχουν κοιμηθῇ μετὰ ἀνδρες ποὺ οὔτε κἀν ἀγαποῦσαν. Ἡ περιέργειά τους, ἡ φυσικὴ ἔλξη, τὰ ἔκανε νὰ θέλουν νὰ τὸ δοκιμάσουν. Νομίζω ὅτι οὔτε ἔχεις φιλήσει ποτὲ κανέναν. Πῶς μπορεῖς νὰ ξέρῃς ὅτι κάτι σ' ἀρέσει ἢ ὅχι ἂν δὲν τὸ ἔχεις δοκιμάσει; Δὲν ἔχεις καθόλου ἐπιθυμίες ἢ αἰσθήματα γιὰ τίποτε; Δὲν ὑπάρχει κανένας ποὺ νὰ τοῦ ἀνοίγῃς τὴν καρδιά σου; Δὲν ἔχεις ποτὲ ἀγαπήσει κανένα; Ἀνδρα, γυναῖκα, ἢ παιδί; Ἄννα, πρέπει νὰ σπάσω αὐτὸν τὸν τοῖχο γύρω σου.

Σ' ἀγαπῶ. Δὲν μπορῶ νὰ σ' ἀφήσω νὰ καταστήσεις καὶ σὺ μιὰ ἀπ' τὶς τόσες γεροντοκόρες τῆς Νέας Ἀγγλίας. (Ἀρπαξε τὰ χέρια της): Ἐσχάσε ἐμένα γιὰ μιὰ στιγμὴ. Δὲν ὑπάρχει κάποιος ποὺ νὰ σ' ἐνδιαφέρει; Πολλὲς φορὲς θέλω νὰ σὲ τραντάξω, νὰ δῶ μήπως μπορῶ νὰ κάνω αὐτὸ τὸ τέλει πρόσωπό σου νὰ ἐκφράσῃ ἕνα, ὁποιοδήποτε, συναίσθημα. Δὲν σ' ἔκανε νὰ σκεφθῇς τίποτε ἢ περασμένη Πέμπτη;

—Ἡ περασμένη Πέμπτη;

—Ὁχι, τὸ ἔχω ἀκούσει μόνο σὲ κάτι πολὺ φτηνὰ κινηματογραφικὰ ἔργα.

—Ὁ διάλογος εἶναι συχνὰ κουραστικός, ὅταν εἶναι ἀληθινός. Καὶ εἶναι εὐκολώτερο νὰ εἰρωνεύεσαι τὴν ἀλήθεια.

—Τὴν ἀλήθεια;

—Μάλιστα. Ὅτι δηλαδή, φοβάσαι τὴ ζωὴ, καὶ ὅτι φοβάσαι ν' ἀφήσῃς ἐλεύθερο τὸν ἑαυτὸ σου νὰ ζήσῃ.

—Ἐτσι, λοιπόν, νομίζεις, ἐπειδὴ δὲν τρέξω νὰ παντρευθῶ μαζί σου;

—Ἐνα πολὺ ἐλαφρὸ χαμόγελο παιγνίδιζε στὰ μάτια της.

—Τὸ θεωρεῖς φροσιολογικὸ νὰ εἶσαι εἴκοσι ἐτῶν καὶ νὰ εἶσαι ἀκόμη παρθένα;

—Γιατί ὅχι; Δὲν εἶναι πιά καὶ τόσο περιεργό.

—Γιὰ τὴν Λώρενςβιλ ἴσως ὅχι. Ἀλλὰ ἐσὺ εἶπες ὅτι δὲν θέλεις νὰ ζήσῃς σὰν αὐτοὺς ποὺ ζοῦν στὴν Λώρενςβιλ. Γι' αὐτό, ἄσε με νὰ σοῦ πῶ ἐγὼ μερικὰ πράγματα. Τὰ περισσότερα κορίτσια τῶν εἴκοσι ἐτῶν δὲν εἶναι παρθένες. Ἀντίθετα, τὰ πε-

διαφερόταν οὔτε γιὰ τὴν Νέα Ὑόρκη, οὔτε γιὰ τὴ Νήλυ, οὔτε γιὰ τὸν Χένρυ Μπέλλαμ.

—Τηλεφώνησα στὴν μητέρα μου μετὰ ποὺ δημοσιεύθηκε στὶς ἐφημερίδες ὅτι ἀρραθωνιστήκαμε.

—Καὶ τί εἶπε;

(Ἐστὸ κάτω - κάτω, Ἄννα, ἴσως ἔξερεις τί κάνει. Ὅλοι στὴν Λώρενςβιλ, τὸ διάβασαν στὶς ἐφημερίδες τῆς Βοστώνης. Ἀποῦ ἀποφάσεις νὰ διαλέξῃς Νεοϋρκέζο, τί αὐτόν, τί κανέναν ἄλλον! Ἐτσι ἢ ἀλλιῶς, γιὰ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς τὴν οἰκογένεια δὲν ἔξομε τίποτε. Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔχῃ καμιά συγγένεια με τοὺς Κοῦπερ ποὺ μένουν στὸ Πλίμουθ).

—Καὶ τί εἶπε;

(Ἐστὸ κάτω - κάτω, Ἄννα, ἴσως ἔξερεις τί κάνει. Ὅλοι στὴν Λώρενςβιλ, τὸ διάβασαν στὶς ἐφημερίδες τῆς Βοστώνης. Ἀποῦ ἀποφάσεις νὰ διαλέξῃς Νεοϋρκέζο, τί αὐτόν, τί κανέναν ἄλλον! Ἐτσι ἢ ἀλλιῶς, γιὰ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς τὴν οἰκογένεια δὲν ἔξομε τίποτε. Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔχῃ καμιά συγγένεια με τοὺς Κοῦπερ ποὺ μένουν στὸ Πλίμουθ).

—Καὶ τί εἶπε;

(Ἐστὸ κάτω - κάτω, Ἄννα, ἴσως ἔξερεις τί κάνει. Ὅλοι στὴν Λώρενςβιλ, τὸ διάβασαν στὶς ἐφημερίδες τῆς Βοστώνης. Ἀποῦ ἀποφάσεις νὰ διαλέξῃς Νεοϋρκέζο, τί αὐτόν, τί κανέναν ἄλλον! Ἐτσι ἢ ἀλλιῶς, γιὰ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς τὴν οἰκογένεια δὲν ἔξομε τίποτε. Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔχῃ καμιά συγγένεια με τοὺς Κοῦπερ ποὺ μένουν στὸ Πλίμουθ).

—Καὶ τί εἶπε;

(Ἐστὸ κάτω - κάτω, Ἄννα, ἴσως ἔξερεις τί κάνει. Ὅλοι στὴν Λώρενςβιλ, τὸ διάβασαν στὶς ἐφημερίδες τῆς Βοστώνης. Ἀποῦ ἀποφάσεις νὰ διαλέξῃς Νεοϋρκέζο, τί αὐτόν, τί κανέναν ἄλλον! Ἐτσι ἢ ἀλλιῶς, γιὰ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς τὴν οἰκογένεια δὲν ἔξομε τίποτε. Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔχῃ καμιά συγγένεια με τοὺς Κοῦπερ ποὺ μένουν στὸ Πλίμουθ).

—Καὶ τί εἶπε;

(Ἐστὸ κάτω - κάτω, Ἄννα, ἴσως ἔξερεις τί κάνει. Ὅλοι στὴν Λώρενςβιλ, τὸ διάβασαν στὶς ἐφημερίδες τῆς Βοστώνης. Ἀποῦ ἀποφάσεις νὰ διαλέξῃς Νεοϋρκέζο, τί αὐτόν, τί κανέναν ἄλλον! Ἐτσι ἢ ἀλλιῶς, γιὰ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς τὴν οἰκογένεια δὲν ἔξομε τίποτε. Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔχῃ καμιά συγγένεια με τοὺς Κοῦπερ ποὺ μένουν στὸ Πλίμουθ).

—Καὶ τί εἶπε;

(Ἐστὸ κάτω - κάτω, Ἄννα, ἴσως ἔξερεις τί κάνει. Ὅλοι στὴν Λώρενςβιλ, τὸ διάβασαν στὶς ἐφημερίδες τῆς Βοστώνης. Ἀποῦ ἀποφάσεις νὰ διαλέξῃς Νεοϋρκέζο, τί αὐτόν, τί κανέναν ἄλλον! Ἐτσι ἢ ἀλλιῶς, γιὰ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς τὴν οἰκογένεια δὲν ἔξομε τίποτε. Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔχῃ καμιά συγγένεια με τοὺς Κοῦπερ ποὺ μένουν στὸ Πλίμουθ).

—Καὶ τί εἶπε;

(Ἐστὸ κάτω - κάτω, Ἄννα, ἴσως ἔξερεις τί κάνει. Ὅλοι στὴν Λώρενςβιλ, τὸ διάβασαν στὶς ἐφημερίδες τῆς Βοστώνης. Ἀποῦ ἀποφάσεις νὰ διαλέξῃς Νεοϋρκέζο, τί αὐτόν, τί κανέναν ἄλλον! Ἐτσι ἢ ἀλλιῶς, γιὰ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς τὴν οἰκογένεια δὲν ἔξομε τίποτε. Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔχῃ καμιά συγγένεια με τοὺς Κοῦπερ ποὺ μένουν στὸ Πλίμουθ).

—Καὶ τί εἶπε;

(Ἐστὸ κάτω - κάτω, Ἄννα, ἴσως ἔξερεις τί κάνει. Ὅλοι στὴν Λώρενςβιλ, τὸ διάβασαν στὶς ἐφημερίδες τῆς Βοστώνης. Ἀποῦ ἀποφάσεις νὰ διαλέξῃς Νεοϋρκέζο, τί αὐτόν, τί κανέναν ἄλλον! Ἐτσι ἢ ἀλλιῶς, γιὰ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς τὴν οἰκογένεια δὲν ἔξομε τίποτε. Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔχῃ καμιά συγγένεια με τοὺς Κοῦπερ ποὺ μένουν στὸ Πλίμουθ).

—Καὶ τί εἶπε;

(Ἐστὸ κάτω - κάτω, Ἄννα, ἴσως ἔξερεις τί κάνει. Ὅλοι στὴν Λώρενςβιλ, τὸ διάβασαν στὶς ἐφημερίδες τῆς Βοστώνης. Ἀποῦ ἀποφάσεις νὰ διαλέξῃς Νεοϋρκέζο, τί αὐτόν, τί κανέναν ἄλλον! Ἐτσι ἢ ἀλλιῶς, γιὰ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς τὴν οἰκογένεια δὲν ἔξομε τίποτε. Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔχῃ καμιά συγγένεια με τοὺς Κοῦπερ ποὺ μένουν στὸ Πλίμουθ).

—Καὶ τί εἶπε;

(Ἐστὸ κάτω - κάτω, Ἄννα, ἴσως ἔξερεις τί κάνει. Ὅλοι στὴν Λώρενςβιλ, τὸ διάβασαν στὶς ἐφημερίδες τῆς Βοστώνης. Ἀποῦ ἀποφάσεις νὰ διαλέξῃς Νεοϋρκέζο, τί αὐτόν, τί κανέναν ἄλλον! Ἐτσι ἢ ἀλλιῶς, γιὰ κανέναν ἀπ' αὐτοὺς τὴν οἰκογένεια δὲν ἔξομε τίποτε. Δὲν φαντάζομαι νὰ ἔχῃ καμιά συγγένεια με τοὺς Κοῦπερ ποὺ μένουν στὸ Πλίμουθ).

Θέλω μιὰ κόρη. Θέλω νὰ τὴν ἀγαπῶ... νὰ τὴν πλησιάσω...

Τὸ πρόσωπό του ἔλαμψε:

—Ἐτσι μπράβο! Ποτὲ ὅσο σὲ ξέρω δὲν ἀνοίξεις τὴν καρδιά σου ὅσο σήμερα. Μπορεῖ νὰ μὴ μ' ἀγαπᾷς, ἀλλὰ θέλεις ὅτι ἀκριβῶς θέλω κ' ἐγώ. Θὰ κάνουμε αὐτὴ τὴν κορούλα!

—σσο! δὲν θέλω ἀντίρρηση! (Ἐβαλε τὰ δάχτυλά του πάνω στὰ χεῖλη τῆς Ἄννας καθὼς ἐκείνη ἀρχισε νὰ λὲη κάτι): καὶ θὰ τὴν στεῖλουμε στὰ καλύτερα σχολεῖα καὶ στὰ δεκαεπτὰ της χρόνια θὰ κάνῃ τὸ ντεμποῦτο της στὸν κόσμο. Μὲ τὸ παρουσιαστικὸ ποὺ ἔχεις, καὶ μετὰ τὴν καταγωγή σου, θὰ με βοηθήσῃς νὰ πλησιάσουμε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀξίζει νὰ γνωρίζῃ κανεῖς. Θὰ βάλω ἕνα δημοσιογράφον νὰ γράφῃ ἕνα κολακευτικὸ ἀρθρον γιὰ τὴν οἰκογένειά σου. Θὰ δῇς. Θὰ παξιδεύουμε διαρκῶς σ' ὥραία μέρη: Νιούπορτ, Πάλη Μπῆτες...

—Μά, δὲν σ' ἀγαπῶ, Ἄλλεν...

—Δὲν ἀγαπᾷς κανέναν. Ἐγώ, ὅμως, εἶδα μιὰ σίτιση στὰ μάτια σου ὅταν ἔλεγες ὅτι θέλεις ν' ἀγαπήσῃς... ὅτι θέλεις νὰ κάνῃς παιδιὰ. Ὁ ἔρωτας εἶναι ἐκεῖ μέσα θαμμένος, περιμένοντας νὰ ἐλευθερωθῇ. Εἶσαι ἀπὸ τίς γυναῖκες ποῖ, ἀφοῦ τὸ δοκιμάσουν, τοὺς ἀρέσει πολὺ τὸ σέξ.

—Ἄλλεν!

Χαμογέλασε:

—Δὲν μπορεῖς ν' ἀρνείσαι κάτι ποὺ δὲν τὸ ἔχεις δοκιμάσει. Δὲν μ' ἀρέσει νὰ καυχίμαι, ἀλλὰ, τέλος πάντων, ἔχω κάποια πείρα. Ἐγὼ θὰ σὲ ξυπνήσω, θὰ σὲ κάνω νὰ με παρακαλῇς...

ἡ υιοθεσία μέ τις υοῦιδες

—Δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ καθίσω ν' ἀνοῦν τέτοια πράγματα.

—Σύμφωνοι. Δὲν θὰ ξαναπῶ οὔτε λέξη. Δὲν θὰ σὲ πείσω γιὰ γάμο... μέχρι τὰ Χριστούγεννα. Τότε θὰ τὰ ξαναπτοῦμε.

—Ὅχι, Ἄλλεν...

—Πάντοτε καταφέρνω ὅ,τι θελήσω, Ἄννα — καὶ σένα σὲ θέλω. Θέλω νὰ μ' ἀγαπήσης. Καὶ θὰ τὸ κάνης! Λοιπόν, δὲν θέλω οὔτε λέξη ν' ἀκούσω, ὥς τὰ Χριστούγεννα.

Αὐτὰ συνέβησαν τὴν Τρίτη.

Τὴν Τετάρτη, ὁ θίασος τοῦ εἰσθλάσε ὥς τὸν οὐρανὸν ἔφυγε γιὰ τὸ Νιού Χέιβεν, νὰ ἐτοιμαστῇ γιὰ τὴν πρεμιέρα τῆς Παρασκευῆς.

Τὴν Πέμπτη, ὁ Χένρυ Μπέλλαμν εἶπε:

—Ἄννα, νὰ μὴν τὸ ξεχάσω. Αὐριο στὴν μία φεύγουμε μὲ τὸ τραῖνο γιὰ τὸ Νιού Χέιβεν. Ἐκλείσα ἓνα δωμάτιο γιὰ σένα στὸ ξενοδοχεῖο Τάφτ.

—Γιὰ μένα;

—Δὲν θέλεις νὰ πᾶς; Ὁ Λάβον κ' ἐγὼ πρέπει νὰ εἴμαστε ἐκεῖ γιὰ τὴν πρεμιέρα καὶ νόμιμα ὅτι θὰ ἤθελες νὰ πᾶς καὶ σύ. Στὸ κάτω - κάτω, ἡ Ἐλεν εἶναι φιλενάδα σου καὶ γνωρίζεις ἐπίσης καὶ τὴν μικροῦλα Ὁ Χάρα, ποὺ παίζει αὐτῇ.

—Θαῦμα! Καὶ δέβαια θέλω νὰ πάω. Ποτέ δὲν ἔχω δευτὴ σὲ πρεμιέρα.

—Ὡραία, δέσε, λοιπόν, τὴν ζώνη ἀσφαλείας σου, γιατί δὲν ἔχεις ἰδέα τί θὰ πῇ πρεμιέρα στὸ Νιού Χέιβεν.

Δεκέμβριος 1945

Συναντήθηκαν στὸν κεντρικὸ σταθμό. Ἦταν μιά κοῦφα, ἀλλὰ εὐχάριστη μέρα. Ὁ Χένρυ φαινόταν πολὺ κουρασμένος κάτω ἀπὸ τὸ φρέσκο τοῦ ξύρισμα. Ὁ Λάβον Μπέκκν τὴν χαιρέτησε μὲ ἓνα θερμὸ, γρήγορο χαμόγελο.

Κάθησαν στὴν τραπέζια τοῦ τραίνου. Οἱ δύο ἄνδρες ἀνοῖξαν ἀπὸ μιά μικρὴ θαλίτσα καὶ θυθίστηκαν σὲ συμβόλαια καὶ νομικὰ ἔγγραφα. Μέσα στὸ τραῖνο συνέχισαν κανονικὰ τὴ δουλειὰ τοῦ γραφείου.

Ἡ Ἄννα προσπαθοῦσε νὰ συγκεντρώσῃ τὴν προσοχή της στὸ περιοδικό της. Ἡ δυνατὴ λάμψη τοῦ ἡλίου, ποὺ ἔμπαινε μέσα ἀπὸ τὸ παράθυρο, ἀποκάλυπτε τὴν χειμωνιάτικη ἐρημιὰ τῆς ὑπαιθρου. Τὴν ἔκανε νὰ σκεφθῇ τὴν Λώρενςβιλ. Στὴν Νέα Ἱόρκη ἔχοντοσε πόσο ψυχρὸς καὶ διαπεραστικός μποροῦσε νὰ εἶναι ὁ χειμώνας. Τὰ ἄπειρα φῶτα, τὸ πλῆθος ποὺ βρισκόταν σὲ διαρκὴ κίνηση, τ' αὐτοκίνητα ποὺ γέμιζαν τοὺς δρόμους, ἔλειπον τὸ χιόνι σὲ λάσπη καὶ τὴν λάσπη σὲ γκρίζο νερὸ, ποὺ ἐξαφανίζονταν γρήγορα καὶ ξεχνοῦσε τὴν ἔ-

ρημη, θλιμμένη γῆ τοῦ ἔξω κόσμου. Τὴν μοναξιά τοῦ χειμῶνα. Τὰ ἀτέλειωτα ἀπογεύματα στὴν μεγάλη, καθαρή κουζίνα μὲ τὴν μητέρα καὶ τὴν θεία Ἄμν, καὶ τίς σπάνιες ἐξορμήσεις στὸ σινεμά ἢ γιὰ νὰ παίξουν «μπόουλινγκ» ἢ μπριτζ. Ὡ, Θεέ μου, σκέφτηκε, σ' εὐχαριστῶ ποὺ μοῦ ἔδωσες τὴν δύναμη νὰ φύγω. Ποτέ μὴ μὲ κάνης νὰ γυρίσω πίσω — ποτέ!

Ὅταν ἔφθασαν στὸν σκοτεινὸ σταθμὸ τοῦ Νιού Χέιβεν, οἱ δύο θαλίτσες κλείστηκαν γρήγορα καὶ οἱ ἄνδρες σηκώθηκαν νὰ τεντώσουν τὰ πόδια τους. Τὸ πρόσωπο τοῦ Χένρυ πήρε μιὰ ἔκφραση κουρασμένης ἀνησυχίας.

—Ἐμπρός, λοιπόν, γιὰ τὴν πρώτη γοαμὴ τῆς μάχης, εἶπε ὁ Χένρυ.

Ὁ Λάβον πήρε τὸ χεῖρ τῆς Ἄννας:

—Ἐλα, κορίτσι μου, κοίταξε νὰ διασκεδάσης στὴν πρώτη πρεμιέρα, στὸ Νιού Χέιβεν. Δὲν θ' ἀφήσουμε τὸν Χένρυ νὰ σοῦ χαλάσῃ τὸ κέφι.

—Ἐχω ἔρθει στὸ Νιού Χέιβεν πενήντα φορές, εἶπε ὁ Χένρυ λυπημένα. Καὶ κάθε φορὰ ξεχνῶ πόσο τὸ ἀπεχθάνομαι μέχρι ποὺ φθάνω πάλι ἐδῶ. Στὸ Νιού Χέιβεν ἔχουμε πάντα φασαρίες, ἐκτός ἂν πρόκειται γιὰ πρεμιέρα τῆς Ἐλεν Ἀβσον. Τότε εἶναι πραγματικὴ πανωλεθρία!

Τὸ ξενοδοχεῖο «Τάφτ» φαινόταν μελαγχολικὸ καὶ αὐστηρό.

—Πήγαμε νὰ πλυσθῇ, ἂν θέλεις, κ' ἔλα νὰ μᾶς δρῆς στὸ μπάρ, εἶπε ὁ Χένρυ. Κι ἂν ἦμουν στὴν θέση σου δὲν θὰ τηλεφωνοῦσα στὴν Ἐλεν. Ὅταν βρισκεται στὸ Νιού Χέιβεν γίνεται ἀνυπόφορη. Πιθανόν νὰ εἶναι ἀκόμη στὸ θέατρο. Θὰ πάω νὰ τὴν δῶ γιὰ λίγο. Εἶναι δύο ἔτη στὸ θέατρο.

Ἡ Ἄννα ἄδειασε γρήγορα τὴν ταξιδιωτικὴ της τσάντα. Τὸ δωμάτιο ἦταν μικρὸ καὶ καταθλιπτικό, ὅμως, τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ μειώσῃ τὴν εὐτυχία της. Αἰσθανόταν σὰν ἓνα μικρὸ κορίτσι ποὺ ἔκανε τὸ πρῶτο του ταξίδι μόνο του καὶ ἦταν γομάτη ἀπὸ ἓνα αἶσθημα προσδοκίας. σὰν ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή νὰ ἐπρόκειτο νὰ τῆς συμβῇ κάτι ὑπέροχο.

—Ὅμως, Νήλυ... αὐτὸ ποὺ ἔκανες...

Ἡ ἀμηχανία ἔκανε τὴν Ἄννα νὰ μὴ μπορῇ νὰ μιλήσῃ. —Περῆμεν μέχρι νὰ σοῦ συμβῇ καὶ σένα. Τότε τὰ ξαναῆλθε. Γεῖ σου τώρα. Θὰ σὲ δῶ μετὰ τὴν παράσταση. Πρόσεξε με. Ἐχω τρεῖς γραμμὲς νὰ πῶ στὴν δευτέρῃ σκηνῇ.

Ὁ Λάβον περιέμενε σ' ἓνα τραπέζι στὸ μπάρ.

—Ὁ Χένρυ εἶναι ἀκόμη στὸ θέατρο, εἶπε. Ἐκανε ἓνα μορφασιμὸ συμπίνας καὶ συνέχισε:

—Παραγγέλλει μιὰ πορτοκαλάδα γιὰ σένα. Συμφωνεῖ;

ὅτι εἶσαι καὶ σὺ ἐδῶ. Εἶμαι τόσο συγκινημένη!

—Κ' ἐγὼ τὸ ἴδιο. Πῶς πάτε;

—Δοῦμα! εἶπε ἡ Νήλυ.

Καὶ συνέχισε, χωρὶς νὰ πάρῃ ἀναπνοή:

—Χθὲς βράδυ, εἴχαμε γενικὴ πρόβα, ποὺ κράτησε ὥς τίς τέσσερις τὸ πρωί. Ἡ Ἐλεν προσπαθεῖ νὰ κόψῃ ἄλλο ἓνα τραγουδί ἀπὸ τὴν Τέρρυ Κίνγκ. Ἡ Τέρρυ θύμωσε καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὸ θέατρο καὶ κατέφθασε σήμερα τὸ ἀπόγευμα ὁ ἱμπερσάορός της γιὰ νὰ τὰ πῇ ἓνα χειρὰ μὲ τὸν Τζὶν Κέις. Ἡ Τέρρυ λέει ὅτι δὲν μπορεῖ ἢ Ἐλεν νὰ κόψῃ τὸ τραγουδί. Κι ὁ χορὸς μὲ τοὺς «Ἰκαουτσέρος» εἶναι φρικτός. Προβλέπω ὅτι θὰ κοπῇ καὶ ὅτι ὁ Τσάρλντ καὶ ὁ Ντὶκ θὰ πάρουν πόδι, πρόσθεσε ἡ Νήλυ εὐθυμῶς.

—Φαίνεται ὅτι δὲν πάτε καὶ τόσο καλά. Ἡ Ἐλεν ἐπέστρεψε;

—Ὅχι, εἶναι ἀκόμη μέσα στὸ θέατρο, κλειδωμένη στὸ καμαρίνι της μὲ τὸν Χένρυ Μπέλλαμν. Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πῶς θὰ καταφέρουν νὰ συναρμολογήσουν τὰ πράγματα.

—Ἀπλῶς, λές νὰ μὴ γίνῃ ἡ πρεμιέρα ἀπῴρη;

—Ἐ, τὴν αὐλαία θὰ τὴν ἀνοῖξουν πάντως, εἶπε ἡ Νήλυ χαρούμενα. Ἀλλὰ θὰ εἴμαστε γιὰ κλάματα. Ἐί, Ἄννα, εἶναι καὶ ὁ Μέλ ἐδῶ.

—Ἦρθε μὴπως μὲ τὸ τραῖνο ποὺ πήραμε καὶ μεῖς;

—Ὅχι, εἶναι ἐδῶ ἀπὸ χθὲς τὸ βράδυ.

Ἡ Νήλυ ἔπαψε γιὰ λίγο καὶ μετὰ εἶπε:

—Ἄννα... ἐγὼ... καὶ ὁ Μέλ, τὸ κάνουμε...

—Κάνετε τί;

—Ἐλα, τώρα, ἔξερεις τί ἐννοῶ!

—Ν ἢ λ υ !... διπλάσι;

—Μὴν κάνεις πᾶ ἔτσι, Ἄννα. Ἐπειδὴ ἔσένα δὲν σ' ἐνδιαφέρει ὁ Ἄλ-

λεν, δὲν πάει νὰ πῇ ὅτι ἐγὼ εἶμαι τοῦ δρόμου. Ἀπλῶς σιμῶναι νὰ εἶμαι ἐρωτευμένη μὲ τὸν Μέλ.

—Κι αὐτὸ, δηλαδή, τὸ κάνει νὰ φαίνεται σωστό;

—Ἀκριβῶς. Νοιώθουμε πῶς θέλουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Σήμερα δὲν χρειάζεται νὰ παντρευτῇ ὁ κόσμος γιὰ νὰ τὸ κάνει αὐτό. Ὁ Μέλ μὲ σέ-

βεται καὶ μ' ἀγαπᾷ τὸ ἴδιο σήμε-ρα, ὅπως καὶ χθές, καὶ μάλιστα ἀκόμη περισσότερο, γιατί τώρα μ' ἀγαπᾷ πραγματικά. Καὶ τὸν ἀγαπῶ κ' ἐγὼ. Ἐκτός αὐτοῦ, δὲν μποροῦμε νὰ παντρευτοῦμε ἀκόμη. Βοηθαί νὰ συντηρῇται ἡ οἰκογένειά του. Ἄν ὅμως τὸ ἔργο ἔχῃ ἐπιτυχία, καὶ μπορῶ νὰ ὑπολογίσω στὰ ἑκατὸ δολλάρια τὴν ἐβδομάδα ποὺ παίρνω, τότε θὰ παντρευτοῦμε.

—Ὅμως, Νήλυ... αὐτὸ ποὺ ἔκανες...

Ἡ ἀμηχανία ἔκανε τὴν Ἄννα νὰ μὴ μπορῇ νὰ μιλήσῃ.

—Περῆμεν μέχρι νὰ σοῦ συμβῇ καὶ σένα. Τότε τὰ ξαναῆλθε. Γεῖ σου τώρα. Θὰ σὲ δῶ μετὰ τὴν παράσταση. Πρόσεξε με. Ἐχω τρεῖς γραμμὲς νὰ πῶ στὴν δευτέρῃ σκηνῇ.

Ὁ Λάβον περιέμενε σ' ἓνα τραπέζι στὸ μπάρ.

—Ὁ Χένρυ εἶναι ἀκόμη στὸ θέατρο, εἶπε.

Ἐκανε ἓνα μορφασιμὸ συμπίνας καὶ συνέχισε:

—Παραγγέλλει μιὰ πορτοκαλάδα γιὰ σένα. Συμφωνεῖ;

Ἡ Ἄννα κοίταξε τὸ ποτήρι της χαμογελώντας:

—Ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ μάθω νὰ πίνω οὔσιον. Ἐχῶ τὴν ἐντύπωση ὅτι καὶ οἱ σερβιτόροι ἀκόμη μὲ κοιτάζουν μὲ περιφρόνηση.

—Κοίταξέ τους καὶ σύ. Ποτέ μὴν ἀφήσης κανέναν νὰ σὲ πείσῃ νὰ κάνῃς κάτι ποὺ δὲν θέλεις. Πρέπει νὰ κρατᾷς πάντοτε τὴν ταυτότητα τῆς προσωπικότητάς σου.

—Δὲν νομίζω ὅτι ἔχω σχηματίσει ἀκόμη τὴν προσωπικότητά μου.

—Ὅλοι τὴν ἔχουν. Καὶ μάλιστα ἔχουν μιὰ γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους καὶ μιὰ γιὰ τοὺς ἄλλους. Ὅσο γιὰ σένα, πιστεύω ὅτι διασκεδάσεις παριστάνοντας τὸ δειλὸ κοριτσάκι, ἐνῶ ψάχνεις νὰ δρῆς τὸν πραγματικὸ σου ἑαυτό.

—Ἄν θυμᾶμαι καλά, κάποτε μοῦ εἶπες ὅτι εἶμαι μαχητικὸς τύπος.

—Πραγματικά, νομίζω ὅτι εἶμαι, ἀλλὰ γιὰ τοὺς ἄλλους.

Ἡ Ἄννα ἦρθε μιὰ γουλιὰ πορτοκαλάδα. Ὁ Λάβον τῆς πρόσφερε ἓνα τσιγάρο.

—Μήπως εἶται κάτι ποὺ δὲν ἔπρεπε;

—Ὅχι. Ἀντίθετα, νομίζω ὅτι πέτυχε μιὰ πολὺ μεγάλη ἀλήθεια.

Κατόπιν σήκωσε τὸ βλέμμα της ζωντά:

—Ὅμως, ἔχω πολέμησει κ' ἐγὼ γιὰ κάτι, ἔχω...

—Ναί, ἔχεις ἔρθει στὴ Νέα Ἱόρκη. Ἀλλὰ πές, μου, Ἄννα, αὐτὸ πρόκειται νὰ εἶναι τὸ μοναδικὸ καὶ ἔνδοξο κατόρθωμα τῆς ζωῆς σου;

—Τί θὰ ἔπρεπε τότε νὰ πῇ κανεὶς γιὰ σένα; (Τὰ μάτια της ἔσπριναν ἀρχισαν νὰ πετοῦν φωτιὲς ἀπὸ τὸν θυμὸ της): Ὁ πόλεμος τελείωσε πᾶ. Ἡ ζωὴ συνεχίζεται. Ἐσὺ θὰ πολέμησῃς ἄλλο;

—Πολεμῶ αὐτὴ τὴν στιγμὴ, εἶπε ἡ Ἄννα.

—Ποτέ δὲν φαίνεται νὰ λέω τίποτε εὐχάριστο καὶ ἀνόλαφρο, ὅταν εἶμαι μαζί σου, εἶπε ἡ Ἄννα μὲ ἓνα μορφασιμὸ. Ἀλλὰ δὲν ἔκανα ἐγὼ τὴν ἀρχὴ αὐτὴ τὴν φορὰ. Καὶ ἐπαμένω νὰ πάρω οὔσιον.

Ἐκανε νόημα στὸν σερβιτόρο καὶ τοὺς ἔφερε δύο ποτά. Ὅπως τὸ ποτήρι της γιὰ νὰ κάνει πρόταση:

—Ἴσως, ἂν τὸ κατεβάσω τοῦτο δῶ, θὰ βρῶ νὰ πῶ κάτι ποὺ θὰ σὲ κάνῃ νὰ γελάσῃς.

—Θὰ γελάσω μὲ πολὺ μεγάλη εὐχαρίστηση, χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ πῆς τὸ οὔσιον.

Ἡ Ἄννα ἦρθε μονορούφι τὸ μισὸ ποτήρι, καὶ μετὰ εἶπε ἀδύναμα:

—Τὸ ἦπα, παρ' ὅλη τὴν φρενίτι του γεύσης, καὶ ὅμως ἀκόμη δὲν μπορῶ νὰ σκεφτῶ τίποτε ἀστεῖο νὰ πῶ.

Τῆς πῆρε τὸ ποτήρι:

—Γιατί ἔχει τόση σημασία νὰ μὲ κάνῃς νὰ γελάσω;

—Σὲ εἶδα ἐκεῖνο τὸ βράδυ στὸ ἐλὰ Ρόντς — μὲ τὴν Τζέννιφερ Νόρθ. Γελούσες ἀδύναμα. Αὐτὸ μ' ἔβαλε σὲ σκέψεις... (Ξαναπῆρε τὸ ποτήρι της): Τί σοῦ ἔλεγε;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Οἱ μεγάλες ἐπαναστάσεις ἔρχονται ἀλαφροπάτητες σὰν περιστέρια,

εἶπε ὁ Νίτσε. οἱ σύγχρονοι δὲν τίς ἀκούγουν καὶ συχνὰ

δὲν τίς γράφουν τὰ ἱστορικὰ βιβλία. Τὰ παιδιὰ μαθαίνουν εὐκολώτερα

στὰ σχολεῖα τί ἔκανε ὁ τάδε ἢ ὁ δεῖνα ἀρχηγός, πότε σκλαβώθηκε

ἢ ἀπελευθερώθηκε μιὰ χώρα, πότε σκοτώθηκε κάποιος αὐτοκράτορας,

πότε κυριεύθηκε ἓνα φρούριο. Καὶ ὅμως, οἱ ἀθόρυβες ἐπαναστάσεις

προκαλοῦν στὸν κόσμο βαθύτερες μεταβολές. Μιὰ τέτοια

ἐπανάστασις εἶναι ἡ ψυχανάλυσις.

Γεννήθηκε στὴν προ - προπολεμικὴ Βιέννη. Δὲν ἔπρεπε σ' αὐτὴν

ὅχι μιὰ κανονιά, ἀλλὰ οὔτε πιστολιά. Καὶ ὅμως, ξεκινώντας ἀπὸ

τὴν πρωτεύουσα τῆς πάλαι ποτὲ αὐστροουγγρικῆς αὐτοκρατορίας,

κατέλαβε τὴν Ἀμερικὴ. Ἐκεῖ παρουσιάζεται μὲ πολλὰ πρόσωπα,

Ἡ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΦΡΟ-Υ-ΝΤ

πολλὲς πλευρές, θετικὲς καὶ ἀρνητικὲς. Θεραπεύει ἀγιάτρευτες ψυχοπάθειες

καὶ κινεῖ τὸ ἐμπόριο καὶ τὴν πολιτικὴ. Εἶναι ἐπιστήμη σοβαρή, ἀλλὰ καὶ

χόμπυ καὶ παλαβομάρα. Ἐπηρεάζει τὴν τέχνη καὶ τὴν ποίηση.

Ἀνάλογα μὲ τὴν ἀξιοποίηση ποὺ θὰ τῆς γίνῃ στὸ μέλλον,

μπορεῖ νὰ ἀναδειχθῇ σὲ εὐεργέτη ἢ σὲ ἐγκληματία. Σὲ μάννα

ἔξ οὐρανῶν, ἢ σὲ μιὰ τρομερὴ πληγὴ.

Το 1900 κυκλοφόρησε στην Βιέννη ένα χοντρό βιβλίο με τον τίτλο «Η σημασία των όνείρων». Συγγραφέας του ήταν ο νευρολόγος Σίγκμουντ Φρόυντ, τότε 44 χρόνων, που στην πρώτη σελίδα του βιβλίου έγραφε: «Προτάσσω μια σύντομη ανασκόπηση της συμβολής στο θέμα παλαιότερων συγγραφέων, γιατί στη συνέχεια της πραγματείας μου δεν θα έχω συχνά την ευκαιρία να επανέλθω σ' αυτή. Η επιστημονική κατανόηση του όνειρου έχει προχωρήσει ελάχιστα, παρά τις προσπάθειες που καταβάλλονται τώρα και χιλιάδες χρόνια».

Πραγματικά, η ιστορία της επιστήμης δείχνει με τρομακτική σαφήνεια μια άξιοσημείωτη τάση: Η επιστημονική προσπάθεια του ανθρώπου στράφηκε στην αρχή στο πιδ μακρινό: Στ' άστρα. Και μόνο τελευταία, τον 20ό αιώνα, τόλμησε ο άνθρωπος να κάμη αντικείμενο της επιστήμης αυτό που βρίσκονταν πιδ κοντά του και έπρεπε να τον ενδιαφέρει περισσότερο: Τον έαυτό του.

Εκείνο που προσέφερε το 1900 ο δρ Φρόυντ στην τρομαγμένη κοινή γνώμη ήταν ένα πολύ δυνατό ποτό. Γκρέμιζε ένα μεγάλο ταμπού. Η επιστήμη είχε το δικαίωμα να άνακατεύη το πάν, όχι όμως στην ψυχή του ανθρώπου. Άλλα και κάτι χειρότερο ακόμη: Παρουσίαζε το παιδί σαν μια κόνιστρα σεξουαλικών παθών, την θρησκεία όχι σαν αποκαλύψη, αλλά σαν αποτέλεσμα της νοσταλγίας των μεγάλων να θρούν την προστασία, που όταν ήταν μικροί είχαν βρή στον πατέρα τους. Δεν είναι σύμπτωση, έλεγε ο Φρόυντ, το ότι η καθημερινή μας προσευχή αρχίζει με το «Πάτερ ημών...».

Και δεν ήταν μόνο αυτό. Ο Φρόυντ έγραφε μ' ένα θαυμάσιο, λαμπρό τρόπο.

Ένα χρόνο πρωύτερα είχε πεθάνει ο Γιόχαν Στράους, το 1896 ο Άντον Μπρούκνερ, το 1897 ο Γιοχάννες Μπράμς. Το 1898 είχε δολοφονηθή στην Γενεύη από ένα Ίταλο άναρχικό ή αυτοκράτειρα Έλισάβετ και ο Φραγκίσκος Ίωσήφ Α' δεν θέλησε να εορτάση την πεντηκονταετηρίδα της ανόδου στον θρόνο. Τα πρώτα αυτοκίνητα διέσχιζαν τους δρόμους της βασιλίδος του Δουνόβου. Τα βάλες άνηχούσαν στις λαμπρές αίθουσες...

Στην πόλη αυτή ο δρ Φρόυντ έγραψε πώς δεν υπήρξε ποτέ σωστός γιατρός και πώς εκείνο που τον κάνει να γράφη δεν είναι ή έπιθυμία του να γιαιτρέψη, αλλά να καταλάβη κάτι από τα αινίγματα του κόσμου τούτου και ίσως να βοηθήση λίγο στην λύση τους.

Δεν ξέρετε τί είστε. Ο άνθρωπος δεν είναι αφέντης στο σπίτι του. Το συνειδητό σας δεν προδίδει από την ψυχή σας περισσότερα, απ' όσα δείχνει το παγόβουνο πάνω από την έπιφάνεια της θάλασσας. Άλλα τα πλοία συντρίβονται στον πάγο που μένει κρυμμένος κάτω από την έπιφάνεια. Εκείνο που σας κινεί δεν είναι οι αίτίες που νομίζετε πώς ξέρετε, αλλά το σκοτεινό βάθος του ύποσυνειδητού σας. Μόνο από τα όνειρα και τους μύθους των λαών αναδύονται λίγες μορφές του ύποκόσμου της ψυχής σας.

Η σεξουαλική ζωή αρχίζει λίγο μετά την γέννηση. Το στόμα και το άλλο άκρο του

Ο ΣΙΓΚΜΟΥΝΤ ΦΡΟΥΝΤ στο αεροδρόμιο του Βερολίνου. Ο «μαίτρ» ήταν πιδ 70 έτων, ώστόσο, «το βλέμμα του μάγευε», γράφει ένας σύγχρονος

πεπτικού συστήματος είναι για το παιδί πηγή σεξουαλικού πόθου. Ο έλληικός μύθος του Οιδίποδος, που σκοτώνει τον πατέρα του και παντρεύεται την μητέρα του φωτίζει άδρα το βασικό πρόβλημα του κάθε παιδιού. Οι διαταραχές της ψυχικής ισορροπίας, οι νευρώσεις, από τις όποιες πάσχουν τόσο μεγάλοι, είναι συνέπειες του γεγονότος ότι οι γονείς δεν φροντίζουν για την ίκανοποίηση των σεξουαλικών όρνων του παιδιού. Από ψυχολογική σκοπιά «το παιδί είναι ο πατέρας του μεγάλου». Στους πρωτόγονους λαούς, όπου το παιδί μπορεί να ίκανοποιηθής τις τάσεις του, δεν υπάρχουν νευρώσεις, δηλαδή καταπιεσμένοι και έκλειπτοςμένοι σεξουαλισμός.

Άποφασιστικό πρόβλημα της άναπτύξεως των πολιτισμών είναι τα αίσθήματα ένοχής.

Ένώ ο πατέρας βλέπει το κακό που κάνει κανείς, ο Θεός και ή συνείδηση (οι διάδοχοι του πατέρα στον κόσμο του μεγάλου) βλέπουν το κακό που θα ήθελε να κάμη κανείς. Έπειδή ο άνθρωπος είναι μια άβυσσος καταπιεζομένων με κόπο τάσεων, είναι παράλληλα και γεμάτος επιθυμίες ύποχωρήσεως στις τάσεις αυτές. Έτσι, άναπτύσσεται μια μόνιμη συνείδηση ένοχής. Και τόσο περισσότερο, όσο ο άνθρωπος τρομοκρατείται από τον Θεό και την συνείδησή του με φοβερές άξιώσεις, όπως, π.χ., το «αγάπα τον πλησίον σου περισσότερο από τον έαυτό σου».

Όλα αυτά φαίνονται και σήμερα ακόμη παράξενα στους περισσότερους. Πώς να μη φαίνονται στους Βιενέζους των αρχών του αιώνα μας; Ο Φρόυντ έγινε στόχος ύβρεων και χλευασμών. Ήταν Έβραίος και ό αντισημιτισμός, που επικρατούσε στην Βιέννη, έξέσπασε στο κεφάλι του. Και εκτός αυτού κανείς προφήτης δεν έκτιμάται στην πατρίδα του.

Το 1914 ο Φρόυντ έγραφε: «Η Βιέννη έκανε το πάν για να άρνηθ ή συμμετοχή της στην γέννηση της ψυχανάλυσεως». Σε κανένα άλλο μέρος του κόσμου δεν ήταν τόσο αίσθητή ή έχθρική, παγερή άδιαφορία των σοφών και των μορφωμένων. Παρ' όλα αυτά ο Φρόυντ παραδεχόταν ότι ή Βιέννη είχε πάρει σημαντικό μέρος στην δημιουργία του οικοδομήματος της διδασκαλίας του και, γέρος πιδ, έλεγε με έπιείκεια: «Η ψυχανάλυση δεν έχει πατρίδα πολυτιμότερη από την πόλη αυτή, όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε». Και πραγματικά θα πρέπει κανείς να όμολογήση ότι ή ψυχανάλυση δεν είναι νοητή χωρίς το γεγονός ότι ο Φρόυντ θρέθηκε στην μεγάλη μητρόπολη, παιδί 14 χρόνων, με τους γονείς του, που ως τότε έμεναν στην μικρή έπαρχιακή πόλη Φράϊμπεργκ και έζησε εκεί 78 χρόνια της ζωής του.

Η άνάλυση του «εγώ»

Σε μέγεθος, στην Εύρώπη, ή Βιέννη δεν ύστερούσε παρά μόνον από το Λονδίνο, το Παρίσι και την Πετρούπολη και αποτελούσε την συμβολή όλων των ρευμάτων του εύρωπαϊκού πολιτισμού. Έτσι από την Αύστρία ξεκίνησε μια επανάσταση, που κατέλαβε όλάκληρο τον κόσμο, εκλόνισε ποιητάς και φιλοσόφους, άφησε βαθιά ίχνη στην φιλοσοφία, άνάγκασε την Έκκλησία να καταλάβη νέες άμυντικές θέσεις και έδωσε για τον κάθε άγνωστη φρούντικων βιβλίων τέλος στην κατάσταση της άθωότητος, στην όποια βρισκόταν ο άνθρωπος μέσα στο σκοτάδι της ψυχής του. «Η άνάλυση του «εγώ» έχει κοσμοϊστορική σημασία», έγραψε ο Τόμας Μάν. Έδωσε το σύνθημα σε μια θαρραλέα διάθεση άποκαλύψεων των όσων είναι κρυμμένα στην ψυχή — διάθεση πού, αφού ξύπνησε, δεν είναι πιδ δυνατόν να χαθ ή. Και με την βοήθεια της ψυχανάλυσεως γιαιτρεύονται σήμερα ψυχασθενείς, που διαφορετικά δεν θα είχαν καμμιά έλπίδα.

Την πιδ χειροπιαστή άνατροπή έφερε ή διδασκαλία του Φρόυντ στις Η.Π.Α., όπου ή ψυχανάλυση εκλαϊκεύθηκε στην αρχή, και

Η Βιέννη έυανε το πάν για να άρνηθ ή την συμμετοχή της στην γέννηση της ψυχανάλυσεως, έγραφε ο Φρόυντ

Η Βιέννη που εξέθρεψε τον Φρόυντ: Ξέγνοιαστη και λαμπρή.

έμπορικοποιήθηκε άργότερα. Μια λαϊκή και κατά το πλείστον χονδροκομμένη μορφή της έπιστήμης της Βιέννης γέμισε τις αίθουσες άναμονής των γιαιτρών, τις παιδιατρικές κλινικές, τα στούντιο του κινηματογράφου και τα σατιρικά περιοδικά. Το ίατρικό ντιβάνι, όπου ο Φρόυντ ξάπλωνε τους ψυχοπαθείς για να διευκολύν ή εξομολογήσεις τους σχετικά με τα πιδ μακρινά έπεισόδια της ζωής τους, έγινε το βασικό έπιπλο της άμερικανικής κοινωνίας, όπως το άνάκλιτρο, όπου έγευματίζαν οι Ρωμαιοί, και ή λαιμητόμος των Γάλλων. Δεν ύπάρχει μεγάλη ήθοποιός του κινηματογράφου που να μην έχ η τον ψυχοθεραπευτή της. Για μια ήθοποιό του Χόλλυγουντ κυκλοφορεί το άνέκδοτο ότι ακόμη και σ' ένα μακρινό ταξίδι της διατηρούσε έπαφή με τον ψυχιάτρο της στο Λος Άντζελες. Και μια μέρα ό γιαιτρός πήρε από το Παρίσι ένα τηλεγράφημα, που του έλεγε: «Γιαιτρέ, αίσθανομαι σήμερα καλά. Δεν ξέρω τί μου συμβαίνει. Τί να κάνω;».

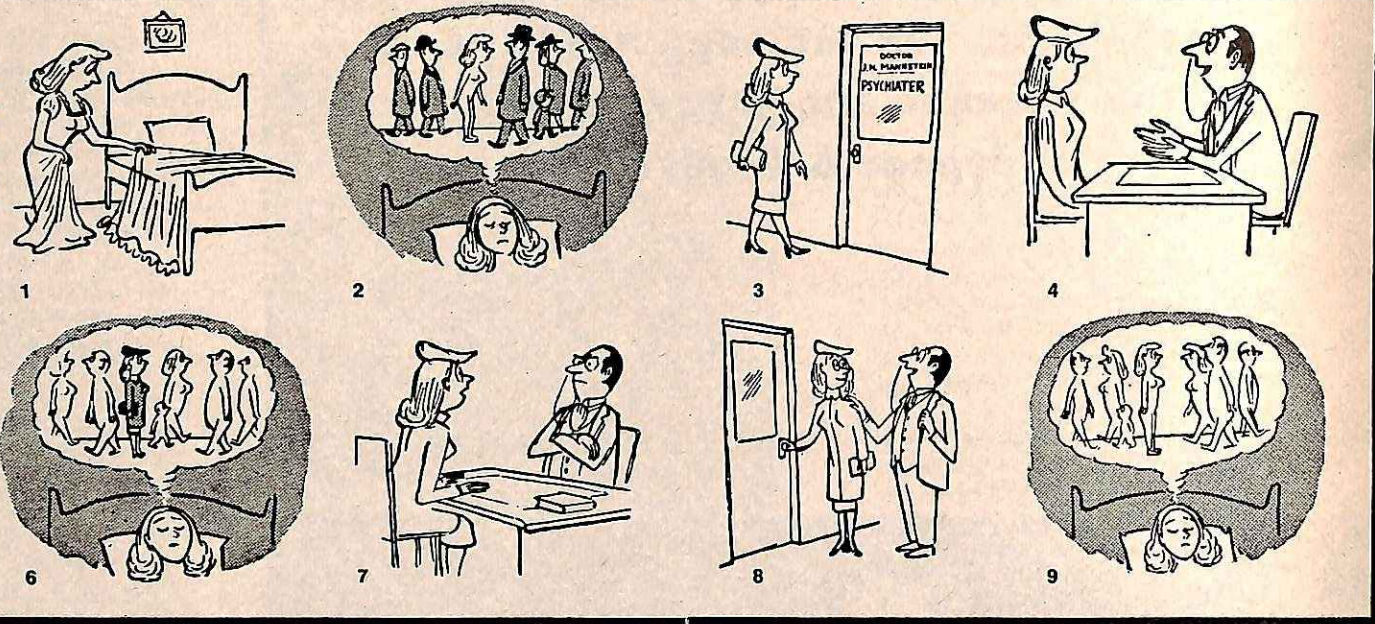
Εκείνος που έμπορικοποίησε την ψυχανάλυση ήταν ένας άλλος πολίτης της Βιέννης, ό διδάκτωρ της φιλοσοφίας Έρνστ Ντίχτερ, 51 χρόνια νεώτερος από τον Φρόυντ και παλαιότερα διακοσμητής διτρινών. Λίγο άφου πήρε το δίπλωμά του και, χωρίς να έχ καθόλου ίατρικές γνώσεις, άνοιξε στην Βιέννη μια κλινική, άπέναντι άκριβώς στο σπίτι του Φρόυντ. Πριν μπη ό Χίτλερ στην Βιέννη, έφυγε για το Παρίσι και από εκεί πήρε άδεια μεταναστεύσεως για τις Ήνωμένες Πολιτείες. Στον Άμερικανό πρόξενο, που τον ρώτησε πώς έσκόπευε να κερδίση το ψωμί του, άπάντησε ότι θα άνακαλύψη για λογαριασμό της άμερικανικής βιομηχανίας την «έρευνα των κινήτρων». Ο πρόξενος τον πίστεψε και το 1939 ό Ντίχτερ ήταν κίόλας διάσημος, με μια ψυχαναλυτική έρευνά του σχετική με τα πραγματικά κίνητρα που κάνουν ένα άνθρωπο να άγοράση το άλφα και όχι το βήτα αυτοκίνητο.

Έπειδή οι άνθρωποι δεν ξέρουν ποιοί είναι στην πραγματικότητα και τί θέλουν στ' άλήθεια, εκείνος που ξέρει μπορεί να τους ώθήση να κάνουν ό,τι θέλει. Έπειδή σχεδόν όλοι οι άνθρωποι πάσχουν από πλέγματα ένοχής, μπορεί κανείς να κάμη δουλειές με τα πλέγματα ένοχής.

Ο Ντίχτερ, π.χ., έλεγε ότι δεν ύπόσχεται μεγάλες έπιτυχίες ή σοκολάτα που διαφημίζεται σαν εξάαιρετική σπουδαία. Πολλοί περισσότερα κέρδισε ή βιομηχανία που άκολούθησε την γραμμή του Ντίχτερ, σύμφωνα με την όποια οι λιχουδιές έξαπλούουν σχεδόν σε όλους τους ανθρώπους κύμα τύψεων συνειδήσεως. Για τον λόγο αυτό, το διαφημιστικό σύνθημα πρέπει να είναι: «Δουλέψατε σκληρά σήμερα. Μπορείτε, λοιπόν, να χαρίσετε στον έαυτό σας την άπόλαυση της σοκολάτας Χ». Κάθε φορά που διαφημίζεται κάτι που προορίζεται για την άπόλαυση, την ψυχαγωγία — συμβούλευε ο Ντίχτερ τους διαφημιστάς —, πρέπει να καταπραΰνεται τα αίσθήματα ένοχής που άγοραστού και να του προσφέρετε την άπολύτρωση».

Μια βιομηχανία οικιακών ηλεκτρικών συσκευών παραπονιόταν για τις μικρές πωλήσεις της. Σε μια διαφήμισή της στην τηλεό-

ΟΝΕΙΡΑ, πλέγματα, ο ψυχαναλυτής, το περίφημο ψυχαναλυτικό κρεβάτι, έχουν προσφέρει άφθονο υλικό στους γελοιογράφους. Τα σκίτσα του Σάμ Γκόμπκαμ είναι από τα κλασικά του ρεπερτορίου...

ραση έδειχνε την εύτυχισμένη νοικοκυρά να κοιμάται ή να παίζει μπρίτζ, ενώ οι μαγικοί (ηλεκτρικοί) υπηρέτες της έκαναν όλες τις δουλειές του σπιτιού για λογαριασμό της.

«Δείτε στην νοικοκυρά πώς με τις συσκευές σας θα έχω περισσότερο καιρό για τον άνδρα και τα παιδιά της», συμβούλευε ο Ντίχτερ. Και οι πωλήσεις της βιομηχανίας διπλασιάστηκαν σε λίγον καιρό.

Εδώ και δεκαπέντε χρόνια σχεδόν όλες οι διαφημιστικές επιχειρήσεις κολυμπούν στο ρεύμα των «πραγματικών» κινήτρων των αγοραστών, που ανέκαυσε ο Ντίχτερ. Έτσι ακούει κανείς διαφημιστές να λένε ότι οι στυλογράφοι έχουν σεξουαλικό συμβολισμό, ότι οι γυναίκες δεν αγοράζουν δερμάτινες ανδρικές ζώνες όταν τις βλέπουν κρεμασμένες στα ράφια, ότι τα ξηρά σαμάκια δεν βρίσκουν πολλούς αγοραστές γιατί θυμίζουν σε πολλούς γριές γεροντοκόρες, ότι τα κορνφλέικς πρέπει να τρίβουν για να ικανοποιούν τα επιθετικά ένστικτα των παιδιών, ότι η θαυματουργή κρέμα, που θα εξαφάνιζε για πάντα τα γένεια και θα καταργούσε το ξύρισμα δεν θα εύρισκε αγοραστές, γιατί ο άνδρας βλέπει το καθημερινό ξύρισμα, όσο και να το βρίζει σαν βασανιστικό, σαν σύμβολο του ανδρισμού του.

Όλα αυτά φαίνονται κάπως κωμικά, αλλά δεν είναι απόλυτα λανθασμένα. Αυτό το βλέπουν χειροπιαστά στις πωλήσεις τους οι επιχειρήσεις. Οι έρευνες των κινήτρων συμβουλευουν τις βιομηχανίες να μη πωλούν παπούτσια, αλλά ωραία πόδια, να μη πωλούν κρέμες προσώπου, αλλά την αυταπάτη της όμορφιάς, να μη πωλούν αυτοκίνητα, αλλά δυναμική κοινωνική προβολή. Όταν ο Άμερικανός αντικαθιστά κάθε δυο χρόνια το αυτοκίνητό του, που θα μπορούσε να τρέχει θαυμάσια όλοκληρη δεκαετία, θα πρέπει να διερευνήσει κανείς στα βάθη της ψυχής του γιατί το κάνει αυτό. Και οι ψυχαναλυτές άνακαλύπτουν τον πόθο να δείξει πώς είναι άνδρας,

δυνατός, με ικανότητες να κατακτήσει. Τα μωτέρ των αυτοκινήτων είναι κιόλας πάρα πολύ δυνατά για ό,τι μπορούν να προσφέρουν οι αμερικανικοί δρόμοι. Παρ' όλα αυτά, κάθε χρόνο και τους προσθέτουν νέα αλογα. Άλλα οι βιομηχανίες, στην προσπάθειά τους να μη τρομάζουν τον πελάτη για τα πραγματικά ελατήριά του, του τα σκεπάζουν όλα με μια ωραία ετικέτα, με κάτι που βρίσκουν πάλι στο ύποσυνειδητό του: Τόν φόβο. «Περισσότερα αλογα —του λένε— σάς προσφέρουν, στην ανάγκη, μεγαλύτερη ασφάλεια».

Οι έρευνες των κινήτρων αισθάνονται τόση βεβαιότητα για την υπόθεσή τους, ώστε συχνά διασκεδάζουν, αναστρέφοντας την μέθοδό τους, με σκοπό να μαντέψουν από τις αγοραστικές συνήθειες ενός ανθρώπου το επαγγελματί του, τον χαρακτήρα του και τις πάρεγγες συνήθειές του. Ο Βάνς Πάικερ, που με τα διδλία του αποκαλύπτει την δραστηριότητα των ανθρώπων των παρασκευών της αμερικανικής διαφήμισης, αναφέρει την ακόλουθη στιχομυθία μεταξύ δυο «ψυχολόγων πωλήσεων»:

—Τί είναι αυτός που οδηγεί «Στουντεντ-παίκερ», καπνίζει τσιγάρα «Όλντ Γκόουλντ» (πολυτελείας), φορά μπριγιαντίνη, ξυρίζεται με ηλεκτρική μηχανή, γράφει με «Πάρκερ 51»;

—Το δίχως άλλο είναι έμπορος και αντιπρόσωπος και πολύ δραστήριος και ικανός στην δουλειά του. Άλλα στα νιάτα του ήταν χασομέρης.

—Και ξέρεις και κάτι άλλο; Άσφαλώς στις ελεύθερες ώρες του θα φορή παρδαλά σόρτς.

Οι γνώμες για την επέμβαση της ψυχολογίας στο εμπόριο είναι διάφορες, φθάνοντας από την αποστροφή ως την ψυχραιμη παρατήρηση ότι η ελεύθερη οικονομία είναι υποχρεωμένη να αυξάνη την παραγωγή και την κατανάλωσή της, και γι' αυτό χρειάζεται ολοένα περισσότερο εκλεπτυσμένη ρε-

κλάμα. Η διαφωνία δεν λείπει να πάρη τέλος και το δίχως άλλο δεν θα πάρη ποτέ. Άλλα σε ένα άλλο πεδίο το σαλαβοúτημα στην ψυχανάλυση παίρνει κυριαρχικά τρομακτική μορφή. Το πεδίο αυτό είναι η πολιτική.

Άγών πρακτόρων

Από το 1952, ο προεκλογικός αγώνας στην Άμερική για την ανάδειξη του προέδρου δεν γίνεται πια μεταξύ των δυο μεγάλων κομμάτων, αλλά μεταξύ των διαφημιστικών πρακτόρων τους. Η ιδέα ότι ο άνθρωπος δεν είναι άφεντης του σπιτιού του βάζει τους πολιτικούς διαφημιστές στον πειρασμό να πάρουν αυτοί την θέση του άφεντη. Είναι πια αναμφισβήτητο ότι ο Άϊζενχάουερ κέρδισε τις εκλογές του 1952 και του 1956 έπειδή το πατρικό παρουσιαστικό του διευκόλυνε τους εκλογικούς ψυχολόγους να τον πουλήσουν σαν «πατρική φιγούρα».

Αν ζούσε ο Φρόυντ, θα έλεγε:

«Η νοσταλγία για τον χαμένο πατέρα είναι στους μεγάλους τόσο δυνατή, ώστε προσπαθούν να γαντζωθούν σε ένα πατρικό πλάσμα ακόμη δυνατότερο, στον Θεό. Είναι αυτόνητο, λοιπόν, ότι θα κερδίσει ο ψυχολόγος εκείνος που υπόσχεται να εκπληρώσει καλύτερα την πατρική λειτουργία και καταλαμβάνει το μέσον μεταξύ πατρός και Θεού».

Παρόμοιες κουβέντες είναι ίσως ανόητες και θλάσφemes, αλλά ο Άϊζενχάουερ νίκησε με μεγάλες πλειοψηφίες, που δεν εξηγούνται διαφορετικά. Γιατί ακόμη και οι στενότεροι φίλοι του δεν λένε ποτέ ότι ήταν σπουδαίος πολιτικός.

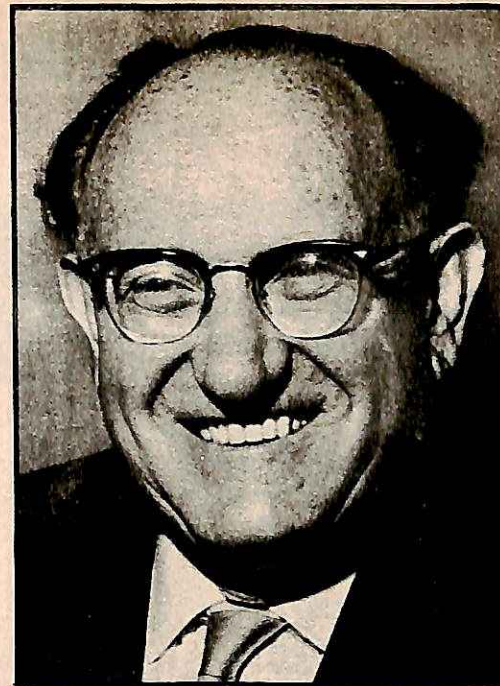
Ο τέλειος πρόεδρος, έγραψε το 1956 ο Άμερικανός κοινωνιολόγος Εϋγένιος Μπάρντικ, σε πραγματεία του για τις προσδοκίες του Άμερικανού εκλογέως, είναι άνθρωπος «με πολύ ζεστή καρδιά», που εμπνέει περισσότερο εμπιστοσύνη, παρά θαυμασμό, και δεν είναι τόσο άμεμπτος ώστε να μοιάζει σαν

απίθανος. Πρέπει να έχη την αίσθηση του χιούμορ και να μη προβάλλη υπερβολικά την αξία του σαν πολιτικού. Οι ιδέες του για τα επί μέρους πολιτικά προβλήματα δεν έχουν και τόσο μεγάλη σημασία».

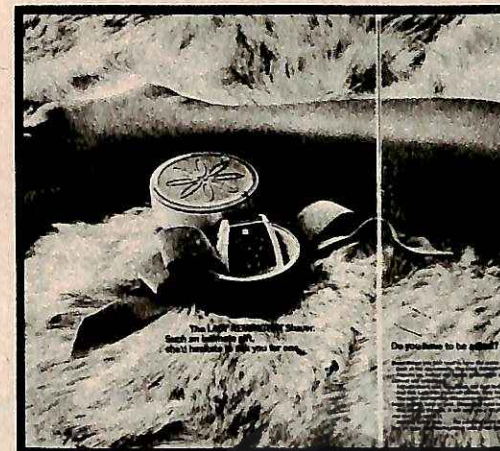
Και ο Άντλαϊ Στήβενσον, ο αντίπαλος του Άϊζενχάουερ, μάταια έλεγε με πίκρα: «Η ιδέα ότι μπορεί κανείς να διαφημίσει υποψηφίους για δημόσια αξιώματα όπως διαφημίζονται τα κορνφλέικς είναι εξευτελιστική για την δημοκρατία».

Το 1960 νίκησε ο Κέννεντυ, παρά το ότι είχε το μειονέκτημα ότι ήταν καθολικός. Την φορά εκείνη είναι βέβαιο ότι νίκησε ο ικανώτερος, αλλά οι διαφημιστικοί πράκτορες του Δημοκρατικού Κόμματος θα γελούν όταν ακούουν ότι ο Κέννεντυ νίκησε για τις ικανότητές του. «Τον πουλήσαμε —λένε— σαν ξανθό ήρωα, κ' έτσι κερδίσαμε». Και δεν τους έφθανε αυτό. Οι διαφημιστές των Δημοκρατικών προσπάθησαν να δώσουν στον Νίξον σφραγίδα με το τελείως αντίστροφο του ακτινοβόλου Ζήγκφριντ. Αυτό το έκαναν προσεκτικά, ύπουλα, με την διάδοση μιάς τεράστιας φωτογραφίας του Ρεπουμπλικάνου υποψηφίου, που την συνώδεε το ακόλουθο σύνθημα: «Θα αγοράζατε ποτέ από τον άνθρωπο αυτό ένα μεταχειρισμένο αυτοκίνητο;». Και στο περιοδικό των αμερικανικών εμπορικών επιμελητηρίων κάποιος γράφει ότι ο υποψήφιος, εκτός από την ευχάριστη φωνή και την καλή προφορά, πρέπει να έχη στην τηλεόραση την ικανότητα να φαίνεται «ελλικρινής».

Και η αμερικανική ψυχαναλυτική ασθένεια έχει αρχίσει τελευταία να επιστρέφει στην εστία της: Στην Εύρωπη. Στις εκλο-

ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟ. Από τις σπουδαιότερες επιχειρήσεις που ξεκίνησαν από την ψυχανάλυση είναι η διαφήμιση. Αν ο Φρόυντ ήταν ο πατέρας της ψυχανάλυσης, ο Ε. Ντίχτερ είναι ο πατέρας της ψυχολογικής διαφήμισης.

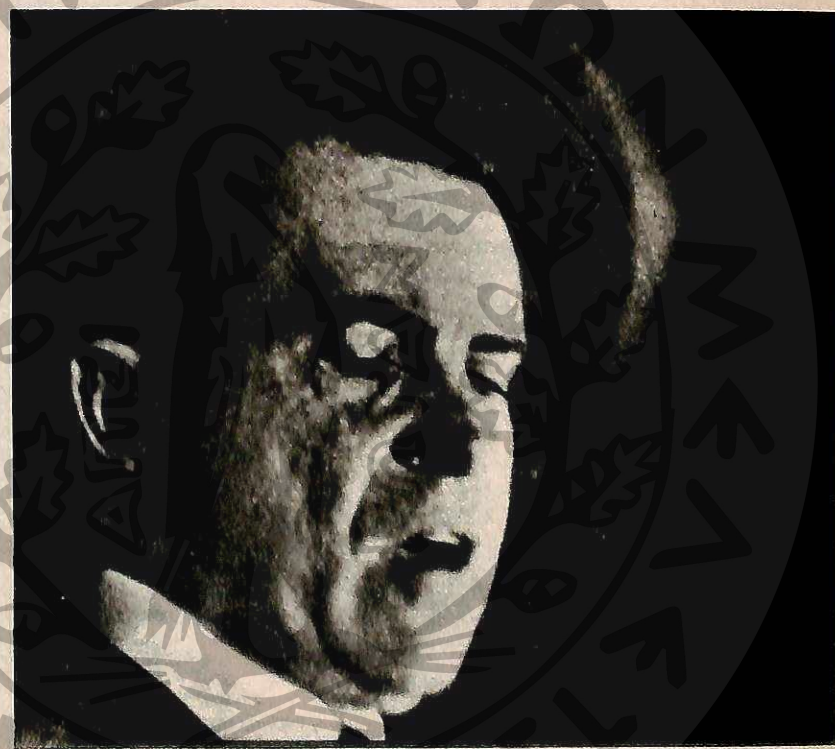

γες στην Γερμανία, οι διαφημιστικοί σύμβουλοι και οι «χειρομαλάκτες των ψυχών» κινούνται δραστήρια για την δημιουργία μιάς «εικόνας» των υποψηφίων. Η όργη που έπροκάλεσε στο γερμανικό κοινό πριν από λίγους μήνες ο ανατομικός τεμαχισμός στην τηλεόραση της ψυχής του Ράινερ Μπάρτσελ (σελέγχους των Χριστιανοδημοκρατών) από τον ψυχαναλυτή Μίτσερλιχ, καθηγητή στην Αϊδελβέργη, ήταν πραγματικά δικαιολογημένη. Γιατί όταν οι πολιτικοί καλούν τους ψυχολόγους να φτιάξουν μια έμπρομη μάσκα, έχει το κοινό δικαίωμα να είναι περιέργο να μάθει πώς γίνεται αυτή η μάσκα και να δείχνει ενδιαφέρον όταν ένας άλλος ψυχολόγος την άφαιρη. Και αφού δεν μπορεί κανείς να εμποδίσει την εισβολή της μάσκας στην πολιτική, στο μέλλον θα πρέπει να είναι κανόνες ή προσπάθειες του τύπου, του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης να παρουσιάζει το αληθινό πρόσωπο του πολιτικού.

Η μεταβολή του κόσμου, που προήλθε «από την βασανιστική ανάγκη του Φρόυντ να μάθει κάτι για τα αινίγματά του», έχει πολλές άρνητικές πλευρές. Άλλα στην περιέργεια αυτή δεν υπάρχει ανασταλτική. Είναι άσκοπο να νοσταλγούμε τις εποχές όπου ο Κολόμβος δεν είχε ακόμη ανακαλύψει την Άμερική και ο Φρόυντ το σκοτεινό βασίλειο του ύποσυνειδητού. Η ανθρωπότητα μπορεί να φτιάξει από την ψυχανάλυση κάτι περισσότερο από ό,τι έφτιαξε ο Ντίχτερ: Άληθειες. Στην 80η επέτειο της γεννήσεως του Φρόυντ, ο Τάμας Μαν είπε ότι με την ψυχανάλυση θα μπορούσαν να διαλυθούν οι μεγάλοι φόβοι και τα μεγάλα μίσση. Αυτό θα ήταν η μεγαλύτερη επανάσταση της ιστορίας. ■■■

Ο ΤΖΟΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ «πουλήθηκε» στο αμερικανικό κοινό σαν ένας ξανθός Βίκινγκ, και έτσι κέρδισε την κούρσα των εκλογών, αφού οι Άμερικανοί είχαν πια χορτάσει από την κατάδηλη «πατρικότητα» του Ντουάιτ Άϊζενχάουερ.

Ο ΡΕΠΟΥΜΠΛΙΚΑΝΟΣ υποψήφιος Ρίτσαρντ Νίξον παρουσιάστηκε από τους αντιπάλους του σαν ένας άνθρωπος, από τον οποίο κανείς δεν θα ήθελε να αγοράσει το μεταχειρισμένο αυτοκίνητό του. Και έτσι έχασε τις εκλογές...

“Ένα συναρπαστικό αστυνομικό μυθιστόρημα

Ο ταγματάρχης Τέντ Ντάνμπαρ, της ύπηρεσίας καταγραφής τάφων, των στρατιωτικών δυνάμεων των Ήνωμένων Πολιτειών στην Γαλλία, παίρνει ένα τηλεφώνημα από τον λοχία Σμόκ, της ύπηρεσίας μεταφορών, που τον ρωτάει τί να κάνει τις άποσκενές της γυναίκας του Μπάρμπαρας, που δρόθηκαν εγκαταλειμμένες στο αεροδρόμιο του Όρλύ. Ο Τέντ εκπλησσεται, γιατί η Μπάρμπαρα έχει φύγει έπιστρέφοντας στην Αμερική για να ενεργήσει για την λύση του γάμου τους. Άλλα ό λοχίας Σμόκ τον πληροφορεί ότι η γυναίκα του — συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων — δεν έφυγε τελικά γιατί έχασε το αεροπλάνο. Περίεργος ο Τέντ καταφεύγει στην Μάγκυ, σύζυγο του συναδέλφου του Πόλ Χάμιλτον και στενή φίλη της Μπάρμπαρας, αναζητώντας κάποια εξήγηση για την εξαφάνιση της γυναίκας του. Ένα δράδυ που μένουν μόνοι, ο Τέντ και η Μάγκυ βρίσκονται, χωρίς να το καταλάβουν, άγκαλιασμένοι. Εκείνη την στιγμή μπαίνει ο Πόλ. Η άποκάλυψη είναι συντριπτική. Ο Τέντ φεύγει συντετριμμένος, αλλά ο Πόλ του προτείνει να τον πάει σπίτι του επειδή τον βλέπει επικίνδυνα μεθυμένο. Φτάνοντας στο σπίτι του Τέντ γίνεται μι άπρόοπτη συμπλοκή μ' ένα επικίνδυνο λωποδύτη. Ο Πόλ Χάμιλτον σκοτώνεται. Η Μπάρμπαρα Στόκτον, η γυναίκα του Τέντ, έχει γνωρίσει σε μι φυλακή του Ανατολικού Βερολίνου τον Μπ. Χαϊντλερ, τον άρχηγό των Ές-Ές μετά την άποκήρυξη του Χίμλερ από τον Χίτλερ. Καί καθώς φαίνεται, αυτός ό έγκληματίας πολέμου σχετίζεται με την εξαφάνισή της. Ο Τέντ καθισμένος, μετά την περιπέτειά του, σε ένα καφενείο στο Παρίσι, έχει ραντεβού με 2 πράκτορες της άμερικανικής άντικατασκοπίας, όταν του λένε πως τον ζητούν στο τηλέφωνο.

16

Εαφνικά, το δρογανο άρχισε να παίζει το “Αβε Μαρία κ’ όι θαθείς νότες άντήχησαν δυνατά μέσα στην έκκλησία. Είνα σά να βρίσκαμαι στο Μεξικό, σκέφτηκε ό Τέντ, κοιτάζοντας τα ζωγραφισμένα παράθυρα, την ξύλινη Πιετά, τον άκατέργαστο Χριστό καρφωμένο στον Σταυρό Του, τα ινδιάνικα πρόσωπα μέσα στο πλήθος. Άλλά όταν ή πομπή του γάμου άρχισε ν’ άνεβαίνει σιγά-σιγά προς τό ιερό, ό Τέντ δεν την κοίταξε. Κοιτούσε την Σούζυ, την άπόλυση που ύπηρχε στα μάτια της, τον τρόπο που ή μάση μαντίλλα πλασίωνε τό πρόσωπό της. Ήταν όμορφη και την ένοιωσε πολύ κοντά του, αλλά σε μι μακρινή χώρα, όπου ό ήλιος είναι πιο φωτεινός και τα χρώματα πιο ζωηρά... Κ’ είχε στον έαυτό του εκείνο που είχε πη δυνατά χθές τό θράδυ, χωρίς να τό πιστεύη

άρεκέτá τότε, και χωρίς να είναι βέβαιος γιατί τό είχε, αλλά πιστευόντάς το τώρα: Ήταν έρωτευμένος μαζί της...

Στέκονταν στην πλατεία, έξω από την έκκλησία.

Ο θείος Χουάν, φρεσκοξυρισμένος, φαινόταν να μη νοιώθη άνετα με τό σκληρό κολλάρο του κ’ έβαζε δλοένα τό δάκτυλό του μέσα, ιδρώνοντας μέσα στο ζεστό μεσημεριάτικο ήλιο.

—Τελείωσε τώρα, είπε. Ναι, τελείωσε, Μαρκόλες, κ’ ή Άμπάρο μου άρχίζει κανονόγια ζωή στο Παρίσι με τον άντρα της. Ποιός έχει άν θα ξαναδη ποτέ τον γέρο-παππού της! Είμαι εδν-χισμένος γι’ αυτήν, αλλά και θλιμμένος επίσης...

—Θά σάς έπισκέπτεται συχνά, θείε Χουάν.

—Ποιός έχει;

—Είμαι σίγουρη γι’ αυτό.

—Έρχονται, φώναξε κάποιος στην πλατεία.

Η νύφη κι ό γαμπρός είχαν εμφανιστή στην πόρτα της έκκλησίας και κατέβαιναν την σκάλα

πρός τό μέρος μιάς λιμουζίνας, που ήταν σταματημένη στο λιθόστρωτο.

—Δέν είναι όμορφη νύφη; ρώτησε ή Σούζυ τον Τέντ, κρεμασμένη στο μπράτσο του. Ω, κάνουν ένα χαριτωμένο ζευγάρι, και... Μά τί συμβαίνει;

Ο Τέντ κοιτούσε πάνω από τον ώμο της. Ο πατέρας της Σούζυ στεκόταν άκριβώς πίσω τους. Μιά γυναίκα τον είχε πλησιάσει, χειρονομώντας μ’ έξαψη. Ίσως να ήταν πραγματική καλλονή κάποτε. Είχε άστραφτερά μάτια και τό πρόσωπό της συνδύαζε κάτι τό ισπανικό και τό ινδιάνικο συγχρόνως. Άλλά ή όμορφή της είχε άρχει νά μαρινάται. Τό δέρμα της ήταν ρυτιδωμένο και μέσα στο άμείλιτο ήλιόφως, τό πολύ μακιγιαρισμένο πρόσωπό της την έκανε να μοιάζει με κοίχλα ενός μουσείου κρηνών ομοιοκάτων.

Άκουσε τον Σάντσεζ νά λή, γαλλικά:

—Θά πρέπει να κάνετε κάποιο λάθος, κυρία μου... Λυπαται πολύ, αλλά δεν σάς γνωρίζω.

—Καμπρόν! του είπε εκείνη με τοιριχτή φωνή. Δέν με ξέρεις, ή; Δέν θέλεις να με ξέρεις!

—Σας είπα...

—Ναι, έχω αλλάξει. Κ’ εσύ επίσης έχεις αλλάξει, Φερνάντο... Τό ρολόι δεν μένει άκίνητο για κανένα!

—Σας παρακαλώ, πηγαίνετε να πείτε τις κοινοπίες σας άλλοι, κυρία μου, είπε ό Σάντσεζ με παγερή φωνή. “Οχι μόνο κάνετε λάθος, αλλά τό κάνετε με δυνατή και προσβλητική φωνή!

Ο Τέντ πρόλαβε, άδελά του, να θυμώσει την μελετημένη περιφρόνηση του Σάντσεζ και ν’ άντιληφθή ότι ή Σούζυ παρακολουθούσε κ’ εκείνη τον πατέρα της. Τότε, ή γυναίκα είπε:

—Τώρα, Φερνάντο! Τώρα, τό ρολόι πρόκειται να σταματήσει για σένα!

Είχε βγάλει ένα όπλο από κάπου, ένα μικρό περιστρόφο με λεπτή κάννη. Τό κρατούσε στο δεξί της χέρι, σκοπεύοντας τό στήθος του Σάντσεζ.

—Κυρία μου, είπε εκείνος έξεμενιστικά, κατορθώνοντας μάλιστα να σχηματίση ένα ψεύτικο χαμόγελο, άν κ’ ένας μύς του προσώπου του κινήθηκε νευρικά, κυρία μου σάς βεβαιώ, άν κρύβετε κανένα φανταστικό παράπονο...

—Φανταστική λύτη, είπε ή γυναίκα κι ό Τέντ είδε τό δάκτυλό της να σφίγγη την σκανδάλη. Άπό κείνη την άπόσταση δεν μπορούσε ν’ άσπασήσει.

Η Σούζυ κουνήθηκε ένα δευτερόλεπτο πριν από τον Τέντ, οίχνοντας τον έαυτό της άνάμεσα στον πατέρα της και την γυναίκα. Τότε, τα πράγματα έγιναν πολύ γρήγορα. Ο Ζάν-Φιλίπ ώρμησε πάνω στην Σούζυ, βγάζοντάς την από την μέση.

Με τά μάτια του καρφωμένα στο δεξί χέρι της γυναίκας, ό Σάντσεζ είπε, πολύ σιγανά: Χίμμελ Χέργκοτ!

Ο Τέντ άρπαξε τό δεξί μπράτσο της γυναίκας, την στιγμή άκριβώς που πυροβολούσε. Ο Σάντσεζ έγειρε προς τά πίσω κ’ έπεσε στο ένα γόνατο. Ένας σκούρος λεκές εμφανίστηκε στο σακάκι του, στον ώμο. Έβαλε την παλάμη του μπροστά στο πρόσωπό του, σά να ήθελε να τό προστατέψη από άλλους πυροβολισμούς.

Η γυναίκα ξεφώνισε, πέταξε τό πιστόλι και σωριάστηκε στην άγκαλιά του Τέντ.

Όλοι μαζεύτηκαν γύρω τους τότε. Τό ζευγάρι των νεονύμφων είχε ξεχαστή στα σκαλοπάτια της έκκλησίας. Ο Τέντ κρατούσε την γυναίκα. Λυγμοί άνατάραξαν τό άδύνατο σώμα της.

—Δεκαέντε χρόνια, φώναξε στον Σάντσεζ, σου έδωσα 15 χρόνια από την ζωή μου και σό με πέταξες σαν ένα παλιό ρούχο... Καμπρόν! Ξαναφώναξε πάλι και κατόπιν τά λόγια της έγιναν άα-τανόητα.

Ο Τέντ στάθηκε εκεί, μέσα στο φώς του ήλιου, με τό πλήθος γύρω του και τό πρόσωπο της γυναίκας πάνω στον ώμο του. Τό σώμα της τιναζόταν βίαια. Θά ήθελε να ήταν πιο κοντά στον Σάντσεζ, που ήταν τώρα καθισμένος στο κάτω σκαλοπάτι, άνάμεσα στην Σούζυ και στον θείο Χουάν. Τό πρόσωπό του ήταν γκρίζο, αλλά τά μάτια του εξακολουθούσαν να είναι καρφωμένα πάνω στην ύστερη κι γυναίκα που βρισκόταν στην άγκαλιά του Τέντ, κοιτάζοντάς την με τον τρόπο που κοιτάζει κανείς μι ήθοισό ό’ ένα έργο, όταν φτάση άργά κ’ έχη χάσει την πρώτη σπηή και θέλη ν’ άνακαλύψη τά χαμένα στοιχεία της πλοκής όσο τό δυνατόν πιο γρήγορα.

—Φωνάξτε ένα γιατρό, είπε κάποιος.

—Δέν είναι τίποτα, είπε ό Σάντσεζ. Μιά γερτρωνιά μόνο...

Η Σούζυ έσφιγγε δυνατά τό χέρι του πατέρα της.

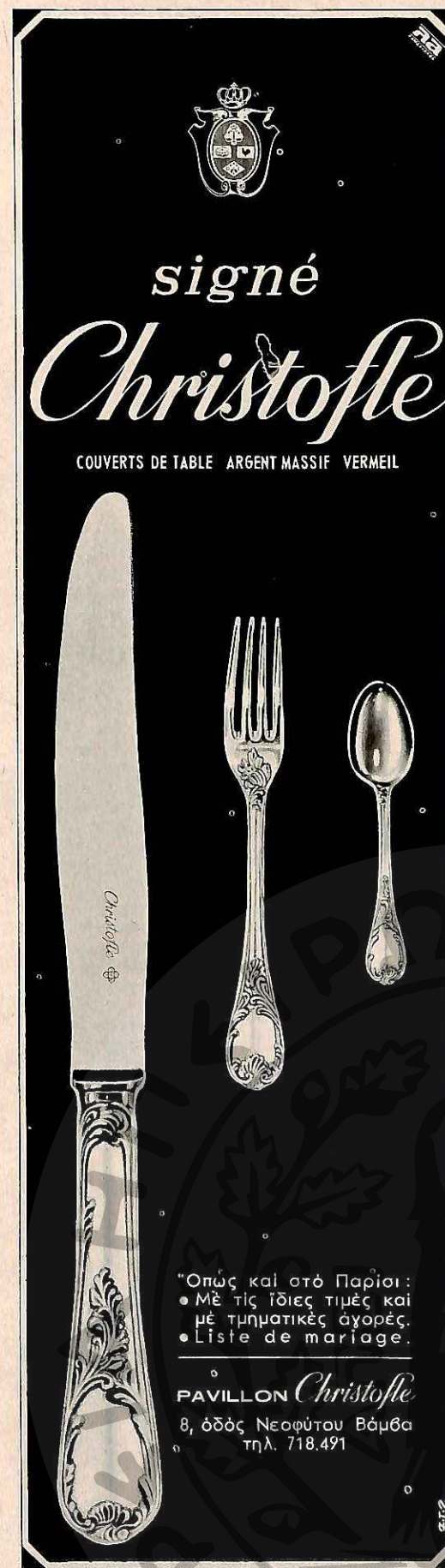
—Νά έρθη ένας γιατρός! Σε παρακαλώ, μπαμπά...

—Ναι. Φυσικά, ναι...

Ο Ζάν-Φιλίπ στεκόταν από πάνω της με προστατονικό ύφος. Η ραφή του ώμου του μπλε σακακιού του είχε σχιστή.

Δύο χωροφύλακες, με καλοκαιρινά χαλί ρούχα, άνοιγαν δρόμο μέσα στο πλήθος.

Ο Τέντ κάθισε σ’ ένα πάγκο, στον προθά-

“Οπώς και στο Παρίσι:
• Με τις ίδιες τιμές και
με τμηματικές άγορές.
• Liste de mariage.

PAVILLON Christofle
8, οδός Νεοφύτου Βάρβα
τηλ. 718.491

λαμο του αστυνομικού τμήματος. Είχε άνακριθί από ένα παχύ ύπομνημαρχο της χωροφυλακής, που μύριζε σκόρδο. Μέσα άκουγε την γραφομηχανή να γράφη την κατάθεσή του, που περιέμενε να ύπογράψει. Πίσω από τό ψηλό γραφείο, όπου καθόταν ένας ύπαξιωματικός της χωροφυλακής πόντας καφέ, ήταν ένας μεγάλος χάρτης της Γαλλίας. Τό τηλέφωνο πάνω στο γραφείο κτύπησε. Ο ύπαξιωματικός τό σήκωσε, είπε ναι τρεις φορές και μι ά φορά όχι, κ’ έπειτα τό έκλεισε. Ά-νασήκωσε τους ώμους του και ρούφηξε τον καφέ του δυνατά.

Ο Ζάν-Φιλίπ βγήκε από μι πόρτα που ήταν άριστερά του γραφείου. Ο ύπαξιωματικός του έδειξε με τό πηγούνι του τό μέρος όπου καθόταν ό Τέντ. Ο Ζάν-Φιλίπ κάθισε στον πάγκο.

—Τσιγάρο; είπε ό Τέντ, προσφέροντάς του τό πακέτο του.

—Εύχαριστώ, είπε ό Ζάν-Φιλίπ κι άναψε με τον άναπτήρα του και τά δυό τσιγάρα.

—Τί τους είπες; ρώτησε ό Τέντ.

—Μιά τρελλή, είπε ό Ζάν-Φιλίπ. Αυτό τους είπα, πρέπει να είναι τρελλή. Άλλά εκείνοι είπαν πως δεν είμαι κανένας ψυχολόγος, και τό μόνο που ήθελαν ήταν γεγονότα. Τους διηγήθηκα κ’ έγώ τά γεγονότα. Και σεις;

—Τό ίδιο.

—Άστυνομικοί, έκανε ό Ζάν-Φιλίπ περιφρονητικά, κι ό ύπαξιωματικός του γραφείου του έστριξε ένα θυμωμένο βλέμμα. Άστυνομικοί, είπε ξανά ό Ζάν-Φιλίπ, μ’ ένα μοφσαμό.

—Τό ίδιο και στη χώρα μου, είπε ό Τέντ, προσπαθώντας να δημιουργήση ένα φιλικό δεσμό, που να βασίζεται στην κοινή περιφρόνηση των άστυνομικών όλου του κόσμου. Είναι παντού ίδιοι, φαντάζομαι...

—Ναι.

—Τί γεγονότα τους έδωσες;

—Ήσαστε εκεί, κύριε. Είδατε μόνος σας πως έγιναν τά πράγματα.

—Ναι, μα αυτοί οι άνθρωποι είναι ξένοι για μένα. Ποιά ήταν αυτή ή γυναίκα;

Ο Ζάν-Φιλίπ κοίταξε προσεκτικά τον χάρτη του τόχου.

—Δέν έχω δουλέψει πολλν καιρό στον σενιόρ Σάντσεζ...

—Δέν την γνωρίζετε;

—Ο σενιόρ Σάντσεζ είναι μέσα μαζί με τον γιατρό. Τον άκουσα να λήη πως ύπήρχε έρωμένη του. Τό είπε και στους χωροφύλακες αυτό.

—Η γυναίκα της «κάα τσίκα» του;

—Πώς; Δέν καταλαβαίνω, κύριε. (Πέταξε τό τσιγάρο του στο πάτωμα και τό πάτησε με τό τακούνι του παπουτσιού του). Ο σενιόρ Σάντσεζ είχε πως δεν έπιθυμούσε να κάνει μήνυση, αλλά οι χωροφύλακες γέλασαν κ’ είπαν πως στην περίπτωση επιθέσεως με θανατηφόρο όπλο, δεν γεννάται ζήτημα μηνύσεως... Άστυνομικοί!

—Άστυνομικοί, έκανε κι ό Τέντ.

Κάθισαν για λίγο, σαν δυό ξένοι που περιμένουν λεωφορείο σε μι έρημη στάση. Μέσα, ή γραφομηχανή εξακολουθούσε να κτυπά κι άκουγόταν ό ύποκοφος θόρυβος όμιλην από τό δωμάτιο, όπου περιποιόνταν τό τραύμα του Σάντσεζ.

Ο Ζάν-Φιλίπ ξερόδθηκε.

—Η κοπέλλα, ή Σούζυ... Είναι τό κορίτσι σας; ρώτησε με τά μάτια κατεβασμένα προς τό κάτω και τις γραθιές του σφιγμένες στη μέση του.

—Έπιστρέφει σύντομα στο Μεξικό, είπε ό Τέντ.

—Άλλά ως τότε; επέμεινε ό Ζάν-Φιλίπ.

—Γνωρίζετε πότε φεύγουν;

Ο Ζάν-Φιλίπ άνασήκωσε τους ώμους του.

—Μήπως θά μου έλεγαν; Άλλά άπόψε, άπόψε θά γίνη μι μεγάλη φιέστα προς τιμήν των έπισκεπτών από τό Μεξικό, κι άσφαλώς δεν θά φύγουν πριν απ’ αυτή.

—Ως τότε, είναι ή κοπέλλα σας;

Πριν προφτάση ό Τέντ ν’ άπαντήσει, ό Σάντσεζ βγήκε μαζί με την Σούζυ, τον γιατρό και τον παχύ ύπομνημαρχο. Ο Σάντσεζ είχε ριγμένο τό

σακκάει του πάνω από τόν δυο του. Ένας λευκός επίδεσμος υποβάσταζε τὸ δεξι μιστό του.

—Είναι έντελῶς ἀδύνατο, ἔλεγε.
—Μὰ ὁ κύριος μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν ἀνάγκη, εἶπε ὁ παχύς ἀνθυπομοίραρχος.

—Ἐχω ὑποχρεώσεις ἄλλου.
—Ὅπως κι ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, ἡ γυναῖκα προσπάθησε νὰ σὰς σκοτώσῃ. Πρέπει νὰ μείνετε γιὰ νὰ καταθέσετε...

—Φεύγωμε ἀπὸ τὴν Μπαρσελονὲν τὸ πρωί.
—Αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν!
—Θὰ μὲ συλλάβετε; ρώτησε ὁ Σάντσεζ, μ' ἕνα πικρὸ χαμόγελο.

—Ὁ κύριος δὲν θέλει νὰ καταλάβῃ...

—Καταλαβαίνω, εἶπε ὁ Σάντσεζ, πὼς ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἔπαθε προσωρινὴν τρέλλα. Καταλαβαίνω πὼς ἕνας ἔξυπνος δικηγόρος θὰ μπορούσε νὰ πετύχῃ τὴν ἀθώωσή της μ' αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα. Ἐκείνου πού δὲν θέλετε νὰ καταλάβετε ἑσείς, εἶναι πὼς ζήσαμε μαζί πολλὰ χρόνια, ἐκείνη κ' ἐγώ, καὶ δὲν ἐπιθυμῶ καθόλου νὰ τὴν δῶ νὰ τιμωρῆται...

—Δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν δική σας ἐπιθυμία. Ὁ νόμος...

—Ὁ νόμος δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψη τὴν προηγούμενη σχέση μας. Θὰ ἤθελα νὰ ἐλπίζω ὅτι οἱ Γάλλοι, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο λαό, θὰ ἐκτιμῶσαν τὸ γεγονός ὅτι ἡ Χούλια Ντελγκάντο ἦταν γυναῖκα μου ἐπὶ δεκαπέντε σχεδὸν χρόνια, εἶπε ὁ Σάντσεζ χωρὶς πάθος, σὰ νὰ συζητοῦσε μὴ συνηθισμένη ἐπαγγελματικὴ σχέση, πού εἶχε τελειώσει φιλικά, μετὰ τὸ τέλος τῆς συναλλαγῆς.

—Μπαμπά, εἶπε ἡ Σούζυ, εἶναι ἀνάγκη νὰ μιλῆσῃς γι' αὐτὰ τὰ πράγματα τώρα;

—Εἰμαι σίγουρος πὼς ἡ μητέρα σου πέρασε τὴν μισή της ζωὴ μιλώντας γι' αὐτά. Κάποτε ἔκλειν κ' ἡ Χούλια Ντελγκάντο ἦταν φίλες...

—Σὲ παρακαλῶ, μπαμπά!

Ὁ Σάντσεζ πλησίασε τὸν Τέντ.

—Καταληκτικὸ, δὲν εἶναι; εἶπε. Γιὰ μιά στιγμή, δὲν ἀναγνώρισα κἀν τὴν γυναῖκα τῆς ἐκείσε μου!

—Μπαμπά, ἰκέτευσε ἡ Σούζυ, σὰ νὰ τὴν ἐνωχλοῦσε περισσότερο πού ὁ πατέρας τῆς ἀνέφερε αὐτὰ τὰ πράγματα μισρστὰ στὸν Τέντ.

—Ἦταν πολὺ παράξενο, συμφώνησε ὁ Τέντ.

—Παράξενο εἶναι ἡ μόνη λέξη. Ἀλλὰ φυσικά, ἔχει ἀλλάξει σημαντικά. Ἡ Μαρικόλες θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι εὐχарιστημένη πού δὲν τὴν ἀναγνώρισα στὴν ἀρχή... Ἀλλὰ ἡ Μαρικόλες δὲν ἔχει διάθεση νὰ εὐχαριστηθῇ γιὰ τίποτα!

—Ὁ μπαμπά, ἤθελα μόνο...

—Καὶ φυσικά, τὴν ἀναγνώρισα τελικά. Τὴν στιγμή τῆς ἀλήθειας, ὅπως λένε ἰσπανικά. Ἦσαστε ἐκεῖ, κύριε Ντάνμπιτσο. Εἰδάτε; Ἐπαῖξε ρόλο, ὁ μωὸς καὶ τὸ ὄπλο. Πρέπει νὰ τὸ παραδεχτῶ αὐτό, ἐξακολούθησε ὁ Σάντσεζ.

—Τὸ ὄπλο;

—Κύριε Ντάνμπιτσο, βοηθήκατε ποτὲ ἀντιμέτωπος, ἀπὸ πολὺ κοντά, μὲ τὴν κἀννη ἐνὸς γεμάτου ὄπλου;

—Ὁχι, εἶπε ὁ Τέντ καὶ σκέφτηκε μὲ κάποια ἐκπληξη πὼς αὐτὸ δὲν ἦταν ἀλήθεια. Ὁ φὸν ἔπαυσε ἔχει κρατήσει ἕνα ὄπλο γυρισμένο καταπάνω του στὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Παρισίου, τὴν ὥρα πού τὸν χτυποῦσαν ὁ Ρουὶν κι ὁ ἀνθρωπος μὲ τὸ πουλόβερο.

—Εἶναι μιά δυσάρεστη ἐμπειρία... Τὸ μικρὸ σου σταματᾷ. Δὲν μπορεῖς νὰ σκεφτῆς. Τὸ μόνο πού ξέρεις εἶναι πὼς ἡ ζωὴ σου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐλαφρὰ πίεση ἐνὸς δαχτυλίου, ἀπὸ μιά σφαῖρα πού, ὅταν θ' αὐξήθῃ ἡ πίεση τοῦ δαχτυλίου, θὰ ταξιδέψῃ μὲ τόση ταχύτητα καὶ θὰ ἔρθῃ νὰ κολλῇ μέσα στὴ σάρκα σου σὰν ἕνα ζεστὸ μαχαίρι μέσα στὸ δοῦντο... Αὐτὸ ἦταν τὸ μόνο πού μπορούσα νὰ σκεφτῶ, κύριε Ντάνμπιτσο. Χρειάζεται νὰ γίνῃ ἀνατολικὸ ζήτημα τὸ γεγονός πού δὲν τὴν ἀναγνώρισα; κατέληξε ὁ Σάντσεζ.

—Δὲν τὸ ἔκανα ἀνατολικὸ ζήτημα.

—Ὁχι; (Ὁ Σάντσεζ φάνηκε σαστισμένος). Βέβαια, ἔχετε δίκιο. Ἐποθέτω πὼς μιλῶ πάρα πολὺ! Εἶναι τὰ ἐπακόλουθα τοῦ κλονισμοῦ, ἡ εὐχαρίστηση ἀπὸ τὸ γεγονός πὼς εἰμαι ἀκόμη ζωντανός...

Πῆς «Χίμμελ Χέργκοτς» ἀκόμα μιά φορὰ,

σκέφτηκε ὁ Τέντ, πῆς το ἀκόμα μιά φορὰ, ὅταν εἶσαι πραγματικά σαστισμένος, πῆς το στὴν γλῶσσα σου, Χέρρ Χάιντλερ!

Ἀλλὰ ὁ τραυματισμένος εἶχε κάνει μεταβολὴ κι ἀπομακρύνθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

Ὁ Ντάντ κάθησε, θυγάσοντας τὸν λαιμὸ του ἀπὸ τὸ παρόντο τοῦ Φόλκσβάγκεν.

—Θεέ μου, εἶπε, τί τεράστια βουνά! Στοιχηματίζω πὼς δὲν ἤξερες πὼς οἱ πὺ ψηλές γαλλικές Ἀλπεῖς βρίσκονται ἀνάμεσα ἐδῶ καὶ στὴν Μπριανσόν.

—Σταμάτησε τὸ μάθημα τῆς γεωγραφίας, σὲ παρακαλῶ! Ποιὰ εἶναι, λοιπόν, ἡ γνώμη σου;

—Ὁ Ντάντ ἀπόσπασε μὲ ἀπροθυμία τὸ βλέμμα του ἀπὸ τὸ τεράστια βουνά. Ἐπὶ ἔρχαν ἀκόμη λορρίδες ἀπὸ χιόνι ἐκεῖ ὅπου οἱ σκιές ἔμεναν περισσότερο. Ὁ Ντάντ ἔριξε στὸν Τέντ ἕνα αὐστηρὸ βλέμμα.

—Θὰ ἤθελα νὰ εἶχες περισσότερα στοιχεία.

—Δὲν εἶναι ἀρκετά; Σοὺ λέω, δὲν ἀναγνώρισε τὴν γυναῖκα! Δὲν τὴν γνῶριζε καθόλου... Πῆρε τίς πληροφορίες του ἀπὸ τὸν Μπελμόντε ὅταν ἠρέμισε.

—Ἦσως νὰ μὴν εἶναι ὁ Σάντσεζ. Ἀλλὰ μήπως αὐτὸ τὸν κάνει νὰ εἶναι ἀναγκαστικὰ ὁ Χάιντλερ;

Πέρασαν τὸ σημεῖο, ὅπου ὁ Τέντ εἶχε παρκάρει μαζί μὲ τὴν Σούζυ. Ὁ στενὸς δρόμος γύριζε πρὶν καὶ σκαρφάλωνε ψηλότερα καὶ τότε ἡ Μπαρσελονὲν χανόταν έντελῶς καὶ δὲν ὑπῆρχαν παρὰ μόνο τὰ βουνά.

—Δὲν τὸν ἄκουσες ἐνὸς νὰ λέῃ «Χίμμελ Χέργκοτς»; εἶπε ὁ Τέντ.

—Διάβολε, δὲν ξέρω... Δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἐξηγήσω αὐτό. Ἀλλὰ ὁ Σάντσεζ ἔζησε πολλὰ χρόνια σ' αὐτὴ τὴν πόλη. Ἐπάρχουν ἄνθρωποι πού θὰ τὸν γνῶριζαν!

—Δὲν εἶναι ἀπαραίτητο. Ἄν εἶχε ἕνα δικό του σπίτι ἐδῶ, θὰ πρέπει νὰ τὸ πούλησε. Εἶναι φιλοξενούμενος στὸ σπίτι τοῦ Μπελμόντε, μὴν ξεχνᾷς. Ὁ μόνος ὑπηρετῆς πού βρίσκεται κοντά του εἶναι ὁ νεαρὸς Ζάν-Φιλίπ κι αὐτὸς εἶναι μόνο λίγο καιρὸ — Ἦσως νὰ μὴ συνάντησε ποτὲ τὸν πραγματικὸ Σάντσεζ. Ἦσως ὁ Σάντσεζ νὰ μὴ κουβέντισε ποτὲ μὲ τοὺς ντόπιους. Ἦσως ὁ Χάιντλερ νὰ βασίζεταν σ' αὐτό...

—Εἶναι πάρα πολλὰ ἐκεῖνα πού πρέπει νὰ λάβωμε ὑπ' ὄψη μας.

—Μὰ γιατί; Ἐφτασε ἐδῶ μιά-δυὸ μέρες πρὶν ἀπὸ τὸν γάμο. Φεύγει αὐριο τὸ πρωί. Τί γίνεται στὸ ἀναμεταξύ;

—Γιορτάζουν παντοῦ, ὅλων τὰ μάτια εἶναι καρφωμένα στὸν γαμπρὸ καὶ στὴ νύφη κ' Ἦσως ὅλοι νὰ εἶναι καὶ λιγάκι μεθυσμένοι. Καταλαβαίνω τί θέλεις νὰ πῆς... Ἀλλὰ τί γίνεται μὲ τοὺς ἄλλους Μεξικανούς; Ἐκεῖνος ὁ Μπελμόντε;

—Γινώριζε τὸν Σάντσεζ ὅταν ἦταν παιδί, δὲν τὸν εἶχε δὴ ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Ἡ ὁμοιότης θὰ ἔφτανε, ἔστω κι ἂν ἦταν ἐπιπόλαιη. Καὶ μὴν ξεχνᾷς πὼς ὁ Χάιντλερ εἶναι γλωσσολόγος κ' ἡ ἰσπανικὴ εἶναι μιά ἀπὸ τίς γλώσσες του. Γιὰ νὰ μὴν ἀναφέρωμε τὸ γεγονός πὼς εἶναι τεχνίτης στὸ ν' ἀλλάξῃ τὴν ἐμφάνισή του. Τὸ ἀναφέρουν αὐτὸ στὸν φάκελό του...

—Κ' ἡ μικρή;

—Ἡ Σούζυ εἶχε νὰ δῇ τὸν πατέρα της ἀπὸ τότε πού ἦταν μικρὸ κοριτσάκι.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ τὰ καταφέρῃ, θὰ ἔπρεπε νὰ ξέρῃ πολλὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ Μεξικανοῦ... Πῶς τ' ἀνακάλυψε;

—Εἶναι φανερό, νομίζω. Ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Σάντσεζ!

—Ἔτσι; Καὶ τί θὰ κερδίσῃ ὁ Σάντσεζ;

—Ἄν ἔχω δίκιο, δὲν ὑπάρχει πᾶ Σάντσεζ.

—Ἐννοεῖς πὼς εἶναι νεκρός;

—Φυσικά. Ὁ Χάιντλερ θὰ τὸν σκότωσε...

Ὁ Ντάντ ἐανακαίονταξε πάλι τὸ τοπίο. Ὁ Τέντ ἔστριψε ἀπότομα μιά στροφὴ, καὶ πέρασε ξυστὰ ἀπὸ ἕνα μεγάλο φορτηγὸ.

—Ἐ, θὰ σκοτωθῶμε!

—Ἡ Μπάρμπαρα ἔλεγε πὼς ὀδηγῶ σὰν Γάλλος.

Ὁ Τέντ κατάλαβε, ξαφνικά, πὼς δὲν ὑπῆρχε πᾶ καμμιά παρὰ στὴν ἀνάμνηση αὐτῇ.

—Δὲν εἶναι παράξενο πού ζήτησε διαζύγιο, εἶπε ὁ Ντάντ, ρίχνοντας στὸν Τέντ ἕνα διαπεραστικὸ βλέμμα. Διάβολε! Δὲν τρεμόπαιξε οὔτε ἕνα σου βλέφαρο... Θὰ τὸ θυμᾶμαι αὐτό!

—Γιὰ ποῖο λόγο;

—Ὁ, τίποτα... Γιὰ πῆς μου τώρα, τί σὲ κάνει νὰ νομίζεις πὼς ὁ Μεξικανὸς εἶναι νεκρός;

—Γύρισε πρὶν λιγάκι, εἶπε ὁ Τέντ. Ὁ Χάιντλερ ἔρχεται σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν Σάντσεζ, χρησιμοποιώντας τὸν φὸν ἔπαυσε ἕνα πλάστὸ διαβατήριο καὶ νὰ πᾶν στὸ Μεξικὸ ἡ κάποιο ἄλλο στὴν Λατινικὴ Ἀμερικὴ — νὰ μείνῃ τὸ διάστημα πού χρειάζεταν ὅπου ν' ἀρχίσῃ νὰ ἰσχύῃ ἡ νομοθεσία τῶν περιορισμῶν... Ἀλλὰ τί συμβαίνει τότε; Ὁ Χάιντλερ ἀκούει ὅτι Ἦσως τὸ Μπούντεσταγκ ν' ἀκυρώσῃ τὴ νομοθεσία τῶν περιορισμῶν. Αὐτὸ τὸν τρομάζει. Ἀντὶ νὰ εἶναι φυγὰς γιὰ λίγες ἐβδομάδες ἀκόμη μόνο, ἔχει τὴν προοπτικὴ νὰ περάσῃ μιά ὁλόκληρη ζωὴ κρυβόμενος! Καὶ στὸ ἀναμεταξύ μὴν ξεχνᾷς πὼς εἶχε δὴ μιά-δυὸ φορὲς τὸν Σάντσεζ. Τί διαπιστώνεις;

—Ἐννοεῖς, πὼς μοιάζουν μεταξύ τους;

—Σίγουρα. Τουλάχιστον ἀρκετά, ὥστε νὰ νομίσῃ ὁ Χάιντλερ πὼς μπορεῖ νὰ τὰ βγάλῃ πέρα. Γινώριζε πὼς ὁ Σάντσεζ εἶναι ἕνας τύπος πού πέρασε Ἦσως τὰ τελευταῖα δώδεκα ἢ δεκαπέντε χρόνια τῆς ζωῆς του γυρίζοντας ἀπὸ δῶ κι ἀπὸ ἐκεῖ, χωρὶς νὰ ἔχῃ γυρίσει ποτὲ στὸ Μεξικὸ. Κανεὶς ἐκεῖ πέρα δὲν θ' ἀναγνώριζε τὸν Χάιντλερ ὡς παρτίδα, ἔπειτα ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια. Ἀκόμα κι ἂν ἔκανε καμμιά γκάφα πότε-πότε, ξεχνώντας πράγματα πού θὰ ἔπρεπε νὰ θυμᾶται, ἐκεῖνα τὰ δώδεκα χρόνια θὰ ἦταν ἀρκετά καλὴ δικαιολογία...

—Κ' ἔτσι ὁ Χάιντλερ ἀποφασίζει νὰ γίνῃ Σάντσεζ, εἶπε ὁ Ντάντ σκεπτικὸς. Κ' ἔπειτα;

—Ὁ Μπούντο Χάιντλερ, ὁ φυγὰς, θὰ ἔπαυε νὰ ὑπάρχει. Θὰ εἶχε μιά έντελῶς καινούργια ταυτότητα. Καὶ θὰ εἶχε καὶ τὰ χρήματα τοῦ Σάντσεζ, ἐπείσης...

—Τί σὲ κάνει νὰ τὸ νομίζεις αὐτό;

—Γιατί ὁ Σάντσεζ ἡ Χάιντλερ, μού πρόσφερε μιά ἐπιταγὴ ἀπὸ τὸν λογαριασμὸ του τῆς Ἑλβετικῆς Τραπεζῆς, γιὰ τὴν περίπτωση πού θὰ ἤθελα νὰ μείνω μακριὰ ἀπὸ τὴν Σούζυ. Ἐκείνη τοῦ εἶχε δημιουργήσει τὴν ὑποψία πὼς ἐρευνοῦσα γι' αὐτόν. Δὲν τοῦ ἄρεσε καθόλου νὰ ἔχῃ κάποιον ἄλλον Ντάνμπιτσο νὰ ψάχνῃ γι' αὐτόν — καὶ τοῦτος ἐδῶ, ὅπως εἶχε πῇ ἡ Σούζυ, φαινόταν σὰν ἀστυνομικός... Πάντως, ὁ Χάιντλερ εἶχε κόλλας πλησάσει τὸν Σάντσεζ μὲ τὸ καπέλο στὸ χέρι, γιὰ νὰ τοῦ δώσῃ διαβατήριο καὶ νὰ τοῦ κανονίσῃ ἕνα ταξίδι στὴν Ἀμερικὴ. Ὁ Σάντσεζ θὰ τὸν εἶχε ἐμπιστευτῇ, ὅπως ἐμπιστευόταν ὅλους τοὺς ἄλλους πελάτες του. Ὅλοι χρειάζονταν αὐτὸ πού ὁ Σάντσεζ μπορούσε νὰ τοὺς προμηθεύσῃ κι ὁ Χάιντλερ δὲν ἀποτελοῦσε ἐξάίρεση.

—Κ' ἔτσι, μιά μέρα, ὁ Χάιντλερ λέει: Πρόκειται νὰ σὲ σκοτώσω καὶ νὰ πάρω τὴν θέση σου γι' αὐτό, πῆς μου ὅλα τὰ σκετικά μὲ τὴν ζωὴ καὶ τίς πράξεις τοῦ Φερνάντο Σάντσεζ ντελ Ρίσκο! Δὲν μπορῶ νὰ τὸ πιστέψω αὐτό...

—Ἐγὼ μπορῶ. Ἐσὺ δὲν εἶδες τὸν φὸν ἔπαυσε κατὰ ἕνα περίστροφο καταπάνω σου, ἐνῶ δυὸ γκάγκστερς σ' ἔκαναν μαῖορο στὸ ξυλό! Ἐγὼ τὸ ἔζησα. Τοῦλάχιστο. Πονοῦσε ὅλο μου τὸ κορμί. Θὰ μπορούσαν νὰ ἔκαναν καὶ στὸν Σάντσεζ τὴν ἴδια «εταπερίση».

—Γιὰ νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸν ἐαυτὸ του;

Ὁ Τέντ κούνησε τὸ κεφάλι του καταφατικά. —Δὲν ὑπῆρχε βιασινὴ. Ἡ ἀπόφαση γιὰ τὴν νομοθεσία τῶν περιορισμῶν ἔκκρεμοῦσε ἀκόμα. Ἡ ἀνάγκη «μπορεῖ νὰ συνεχιστῇ ἐπὶ μέρες. Κατόπιν, ἀφοῦ σκοτώθηκε, ὁ Χάιντλερ πήγε στὸ Παρίσι καὶ συνάντησε τὴν Σούζυ ὡς πατέρα της. Τὰ ὑπόλοιπα δὲν χρειάζεται νὰ στὰ πῶ. Ὁ Μπούντο Χάιντλερ εἶναι ὁ Σάντσεζ. Εἰμαι σχεδὸν βέβαιος γι' αὐτό...

—Ἐξακολούθησε νὰ μιλά, μπορεῖ νὰ μὲ πείσῃ, παραδέχτηκε ὁ Ντάντ. Ἀλλ' ἀφοῦ ὁ Χάιντλερ ἡ ὁ Σάντσεζ εἶναι ἔτοιμος ν' ἀναχωρήσῃ γιὰ τὸ Μεξικὸ, πὼς θὰ μπορέσῃς νὰ τ' ἀποδείξεις;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Εἶναι εὔκολο νὰ διαλέξετε
ἀεροπορικὴ ἐταιρία
μόλις διαπιστώσετε τὴ διαφορὰ.
Ἡ διαφορὰ εἶναι ἡ πείρα!

πορικὴ Ἑταιρία τοῦ Κόσμου.

Μὲ μᾶς ταξιδεύουν οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἀπ' ὅ,τι μὲ ὅποιαδήποτε ἄλλη διεθνή ἀεροπορικὴ ἐταιρία.

Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ταξιδιωτὲς δὲν μποροῦν νὰ ποῦν ἀκριβῶς τί τοὺς κάνει νὰ διαλέγουν τὴν PAN AMERICAN, σὲ κάθε τους ταξίδι. Ἀλλὰ καταλαβαίνουν, πὼς πῆραν μιά πολὺ σωστὴ ἀπόφαση κι ἔχουν ἕνα συναίσθημα σιγουρίας.

Αὐτὸ τὸ θαυμάσιο συναίσθημα πού νοιώθετε ὅταν ταξιδεύετε καὶ πού δίνει ἡ σιγουριὰ ὅτι διαλέξατε τὸ καλύτερο πού ὑπάρχει. Θὰ το νοιώσετε κι ἐσεῖς τὴν ἐπομένη φορὰ πού θὰ ταξιδεύετε μὲ τὴν Πλέον Πεπειραμένη Ἀερο-

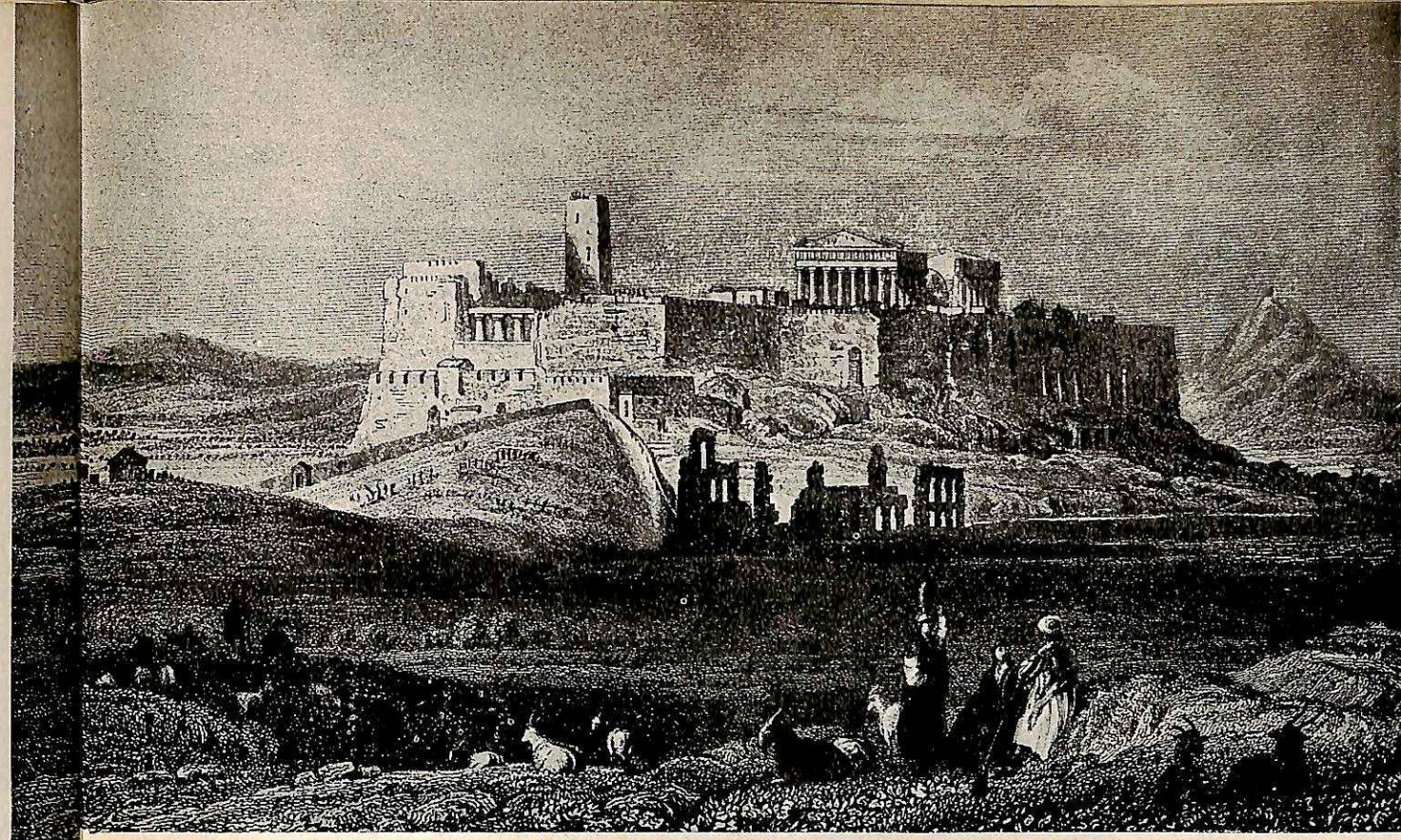
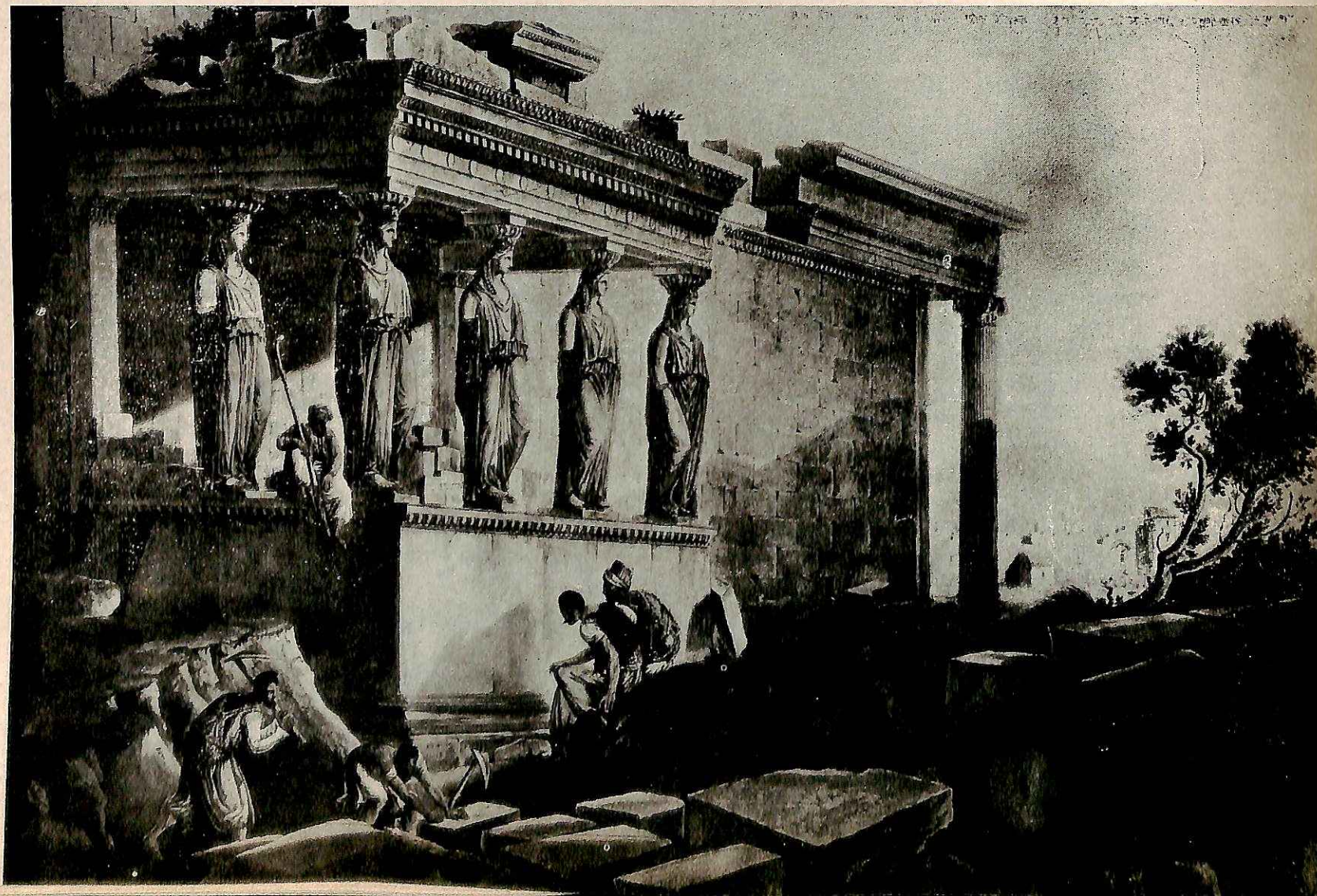
Φροντίστε τὸν ἑαυτὸ σας. Τηλεφωνήστε στὸν ταξιδιωτικὸ σας πράκτορα τῆς PAN AMERICAN, ἢ στὰ γραφεῖα μας:

PAN AMERICAN,
Λεωφόρος Ἐλευθερίου Βενιζέλου 6,
Τηλ. 612-695, 611.047 - Ἀθῆναι.

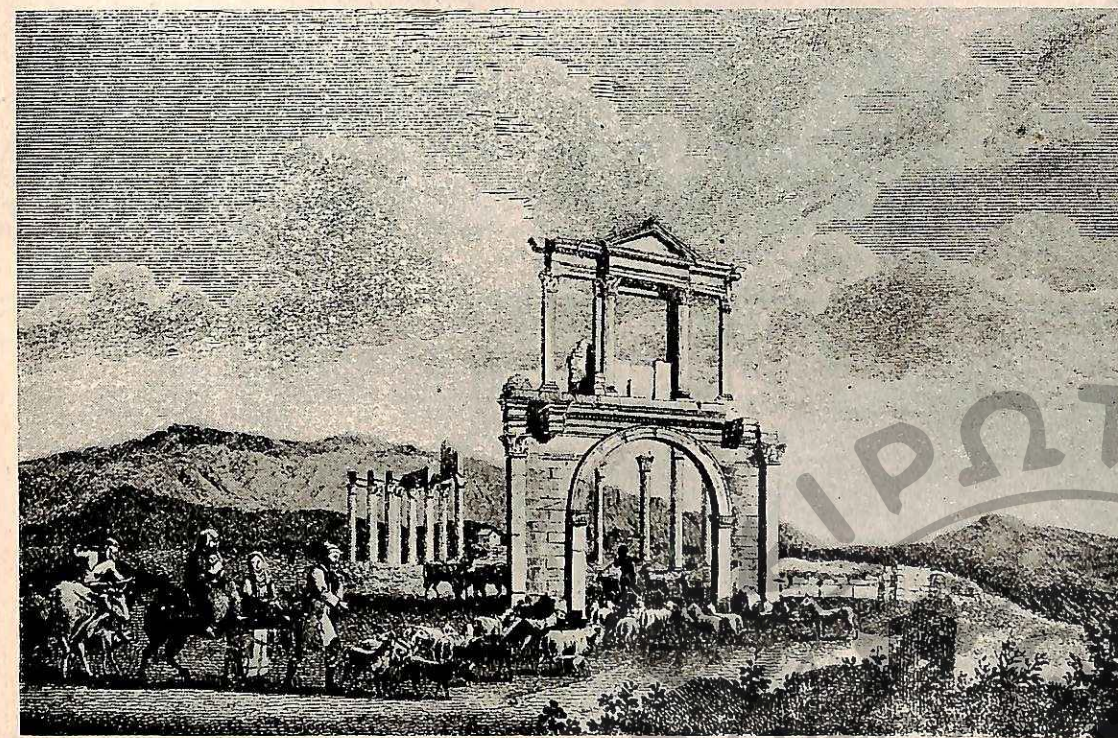
Ἡ Πλέον Πεπειραμένη
Ἀεροπορικὴ Ἑταιρία
τοῦ Κόσμου

Αθηναῖοι καὶ Αθηναῖες

Η ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΚΟΠΑΤΗΜΕΝΗ — ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ, ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΚΛΑΒΟΙ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΦΡΟΥΡΩΝ

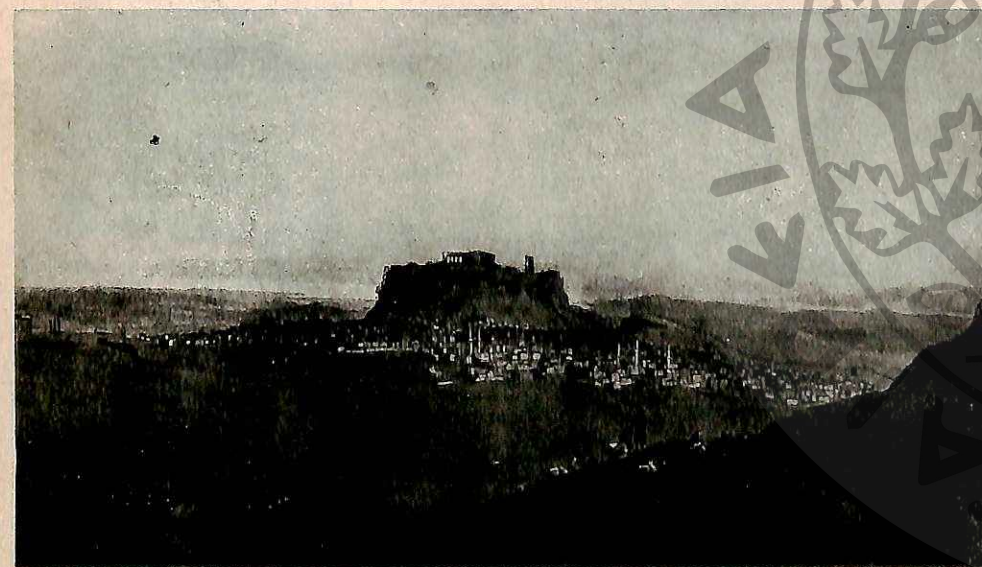

ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 19ου ΑΙΩΝΑ. Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΚΑΣΤΡΟ ΜΕ ΠΟΛΕΜΙΣΤΡΕΣ. ΤΟ ΩΔΕΙΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΙΣΟΘΑΜΜΕΝΟ

ΜΕΣΑ ΤΟΥ 18ου ΑΙΩΝΑ. ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΛΗ ΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΕΡΝΟΥΝ ΓΙΔΟΠΡΟΒΑΤΑ. ΓΥΡΩ ΕΡΗΜΙΑ

1809. ΟΛΟΓΥΡΑ ΣΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΜΙΑ ΠΟΛΙΧΝΗ ΑΠΟ ΧΑΜΟΣΠΙΤΑ ΚΑΙ ΜΕ ΑΡΚΕΤΑ ΤΖΑΜΙΑ.

ΜΙΑ γωνία της έκθε-
σεως στην Παλιά Βου-
λή. Στον τοίχο δεξιά
το πορτραίτο του Γε-
ωργίου Α' σε νεαρή
ήλικία και παραπλεύ-
ρως φωτογραφίες της
ελληνικής πρωτεύου-
σας κατά την ίδια πε-
ρίοδο, δηλαδή, πριν ά-
πό ένα περίπου αιώνα

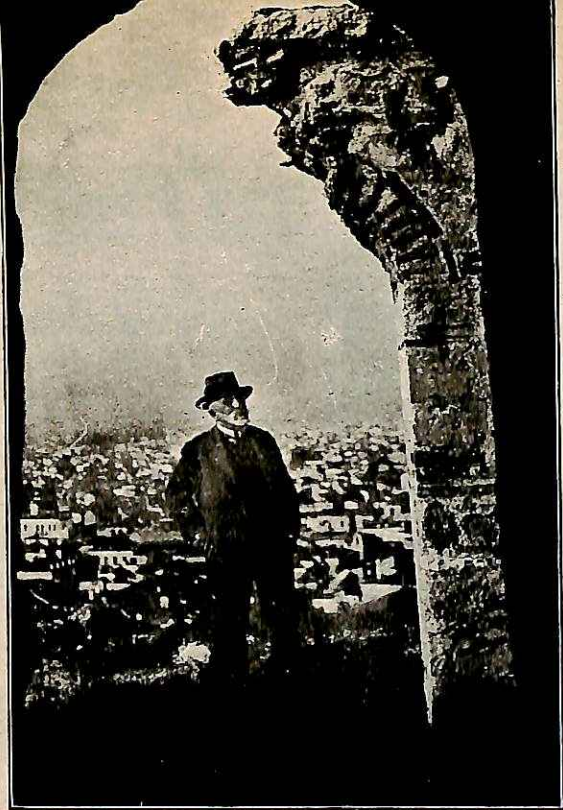
ΔΥΟ
ΑΙΩΝΕΣ

Μετά τις εκθέσεις των Φιλε-
λήνων, του Ναυτικού, της Φιλι-
κής 'Εταιρίας και της 'Επτανή-
σου, έφθασε ή σειρά των 'Αθηνών
— εκατοντάδες εικόνες και αντι-
κείμενα συνθέτουν την έκθεση που
άνοιξε στις 8 Φεβρουαρίου, στην
Παλαιά Βουλή, με θέμα την ιστο-
ρία του 'Ιοσπεφούς άστεως από
τό 1700 μέχρι τό 1900. 'Η τε-
λευταία έκθεση με κειμήλια της
νεώτερης ιστορίας των 'Αθηνών έ-
γινε ακριβώς πριν 30 χρόνια. Τό
διάστημα που μεσολαβεί ίσως εί-
ναι υπερβολικά μεγάλο. 'Ισως, ό-
μως, να ήταν και απαραίτητο για
την συλλογή άλλων κειμηλίων και
για την περισυλλογή που απαι-
τούσε ή μελέτη τους.

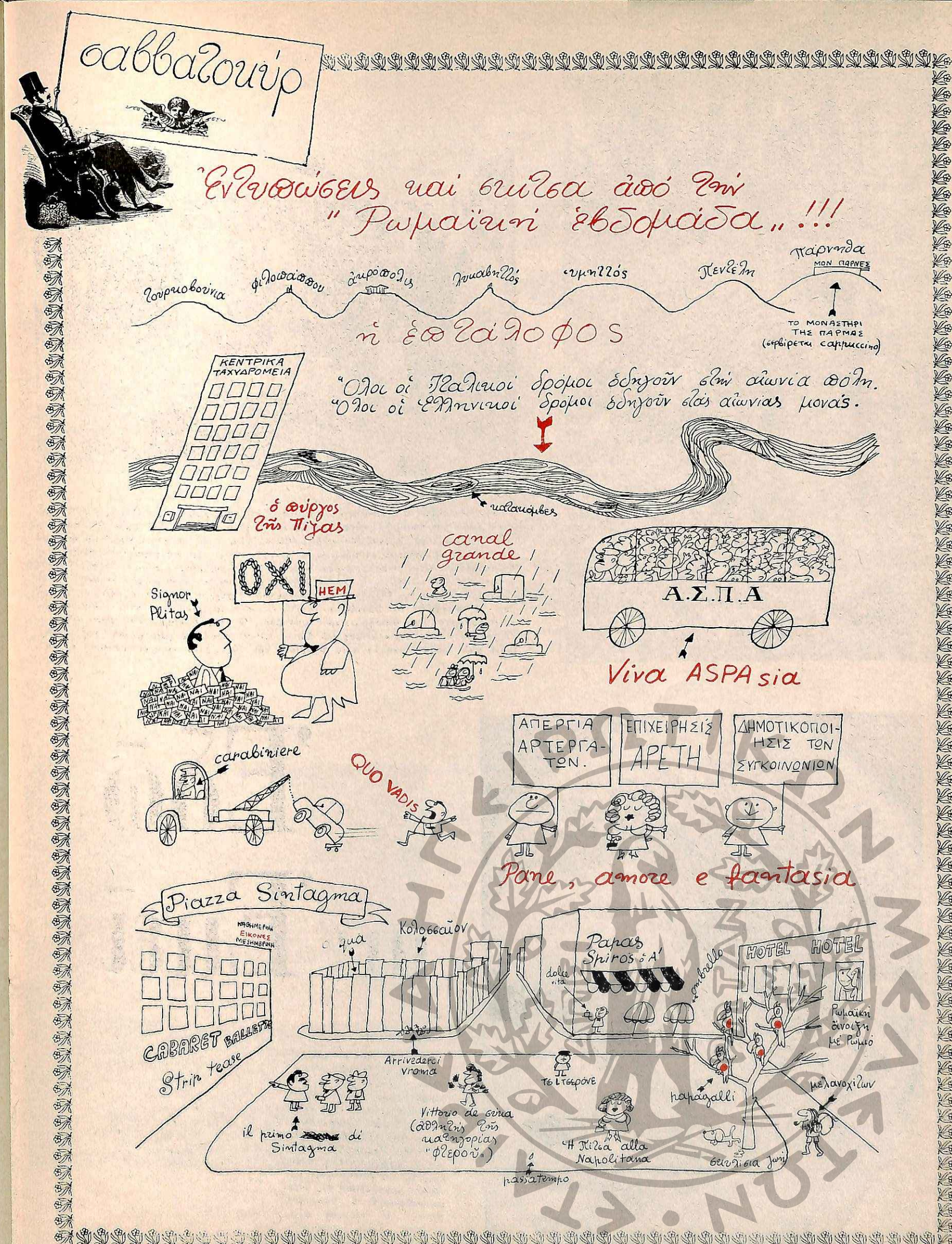
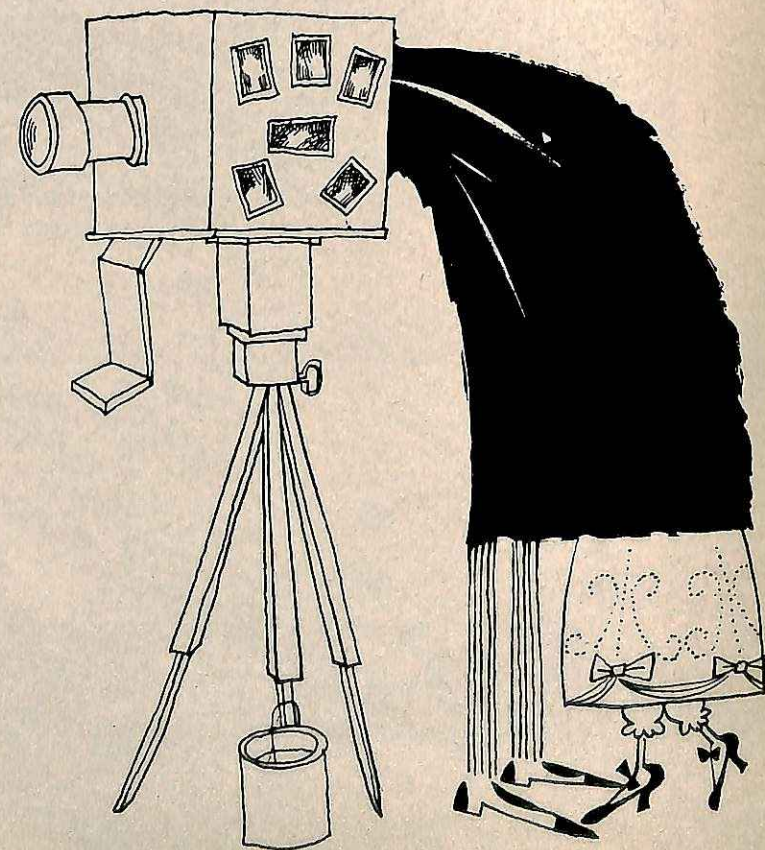
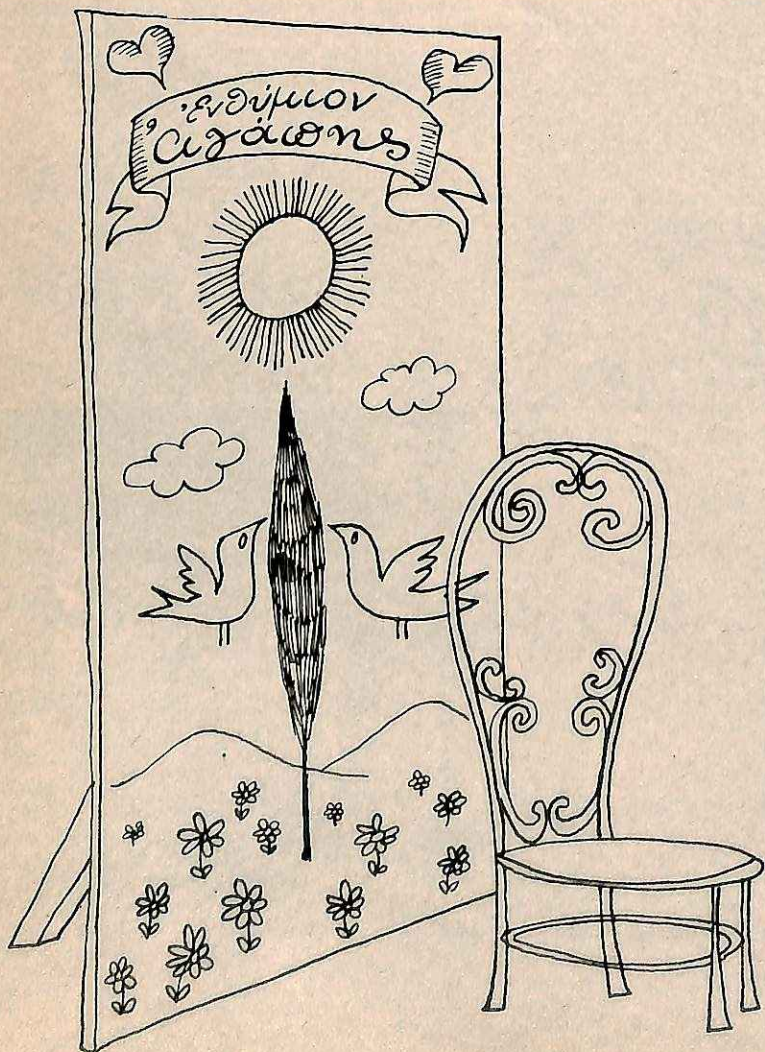
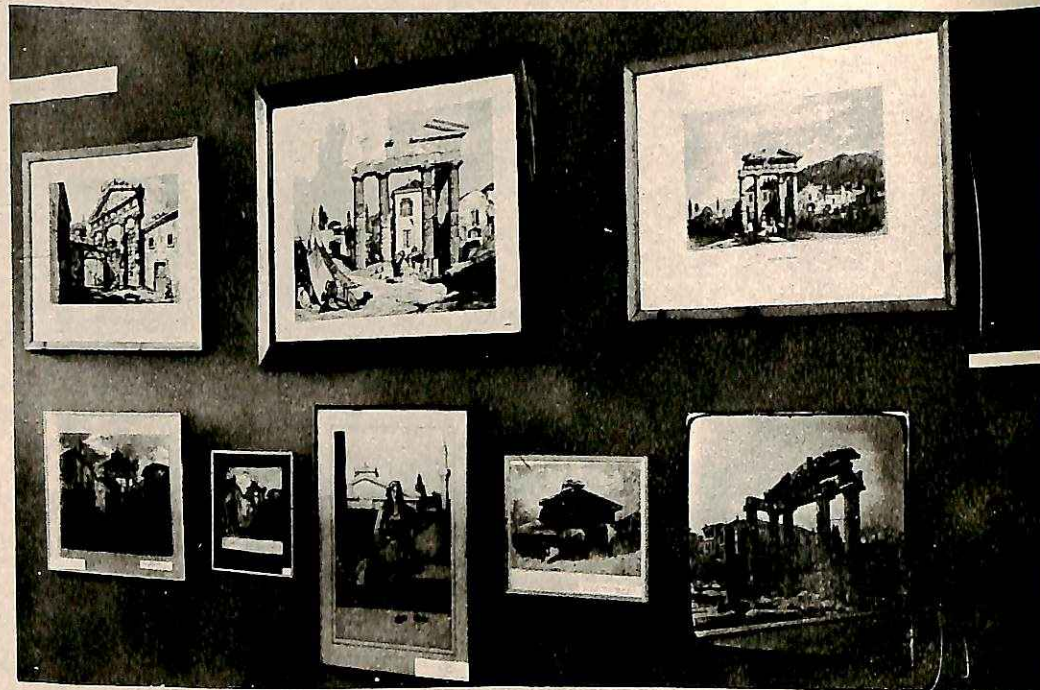
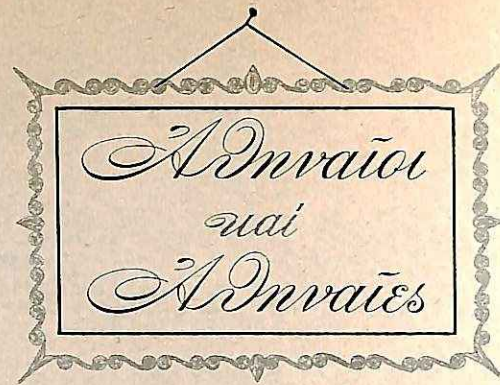
'Η σημερινή έκθεση δέν έγινε για να προ-
βληθ ή «παλιά», ή «ρομαντική», 'Αθήνα. 'Ο
στόχος της είναι πολύ ύψηλότερος, αφού τά
έκθέματά της περικλείουν μιá εποχή δύο αι-
ώνων, όπου, με άξονα τό 1821, έσημειώθη
κυριολεκτικώς ή ανάσταση μιás πόλεως ύ-
ποδουλωμένης επί 400 συναπτά έτη. Γι' αύ-
τό, στην έκθεση της Παλαιάς Βουλής θρή-
καν την θέση τους σχέδια, χάρτες, πανορά-
ματα, χαλκογραφίες και σπάνιες φωτογρα-
φίες των 'Αθηνών, τά όμοιώματα όλων των
δημάρχων της πρωτεύουσας από τό 1835
μέχρι τό 1959, ώραιότατες ένδυμασίες της
όθωνικής εποχής, αναμνηστικά του Βασιλέως
Γεωργίου Α', τό σουλτανικό φερμάνι που έ-
δινε τά φοδερά προνόμια στον διαδόχτο Χα-
σεκή, ιστορικά έγγραφα και έπιστολές, με-
τάλλια, όπλα και λαϊκές λιθογραφίες.

ΤΩΝ
ΑΘΗΝΩΝ

▲ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ άπών τής έκθέσεως είναι ο Δημ. Καμπούρογλου, πού ή φωτογραφία (άνω), περιλαμβάνεται στά έκθέματα, μαζί με τόν κονδυλοφόρο, τò μελανοδοχείο και τήν δελουδίη χρυσοκέντητη σχολική τσάντα του χαλκέντερου ιστοριοδίφη και άθηναιογράφου. Οί σπάνιες χαλκογραφίες τής έκθέσεως (δεξιά), παρουσιάζονται σέ μιά ιστορική διαδοχή και σέ θεματικές ενότητες. 'Η όργάνωση τής έκθέσεως, «'Αθήναι, 1700-1900», έγινε από τόν κ. 'Ιωάννη Μελετόπουλο, έφορο του 'Εθνολογικού Μουσείου. ▶

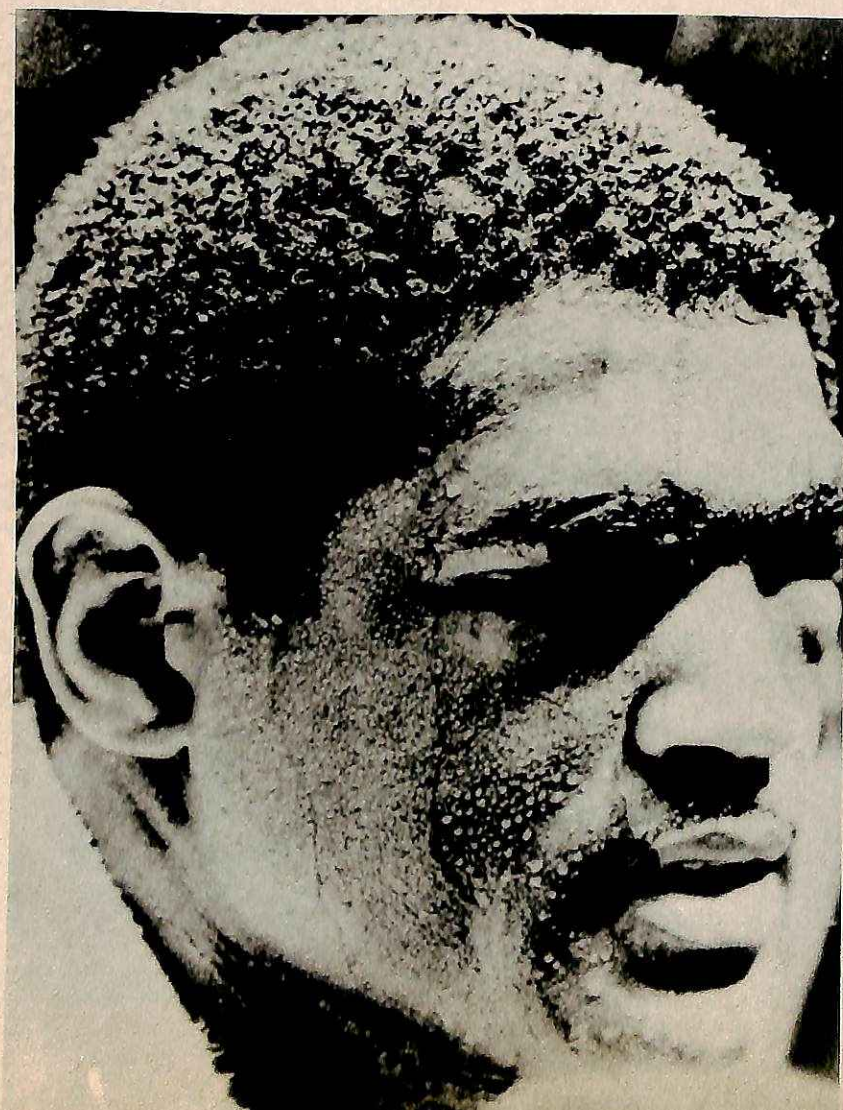

Δέν γνωρίζει...

...ίσως την ελληνική παροιμία που δεσβαιώνει ότι «σσί πάει τὸ βασίλειο», ὁ Νήλ Κόννε-
νε-
νερ, ἀλλὰ τὴν ἐφαρμόζει, ἀφοῦ βαδίζοντας ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ διάσημου ἀδελφοῦ του
Σὼν, τοῦ θρυλικοῦ Τζάιμς Μπόρντ τῆς ὁδὸν, ἄρχισε νὰ κατατροπώνῃ ἀναρίθμητους
ἀντιπάλους μὲ τρομερὰ χτυπήματα ἰαπωνικῆς πάλης. Τὰ συνταρακτικὰ αὐτὰ συμ-
βάντα ἐξελίσσονται στὴν Ταγγέρη, ὅπου ὁ Νήλ θρίσκεται μαζί μὲ ἀρκετοὺς «τύ-
πους», ποὺ ἔχουν ἐμφανιστῇ στὸ πλευρὸ τοῦ ἀδελφοῦ του —Ντανιέλα Μπιάνκι, "Αν-
τολφ Γσέλι, Κλωντίν 'Ωζέ κλπ.— προκειμένου νὰ γυρίσῃ τὴν ταινία «Ο. Κ. Κόννε-
νε-
νερ». Ἡ ταινία, ἂν καὶ βασίζεται σὲ μιὰ ἱστορία κατασκοπίας, στὴν πραγματικό-
τητα γυρίζεται γιὰ διαφημιστικὸς σκοποῦς. Ὁ Νήλ Κόννε-
νερ, ποὺ εἶναι σήμε-
ρα 28 χρόνων —ἀρκετὰ μικρότερος τοῦ Σὼν— καὶ πατέρας δυὸ χαριτωμένων κοριτσιῶν,
ἔκανε κάθε εἶδους ἐργασία πρὶν δοκιμάσῃ τὴν τύχη στὴν κινηματογραφικὴ ὁδόν.

ΜΙΑ «ΜΙΣ» ΦΘΑΝΕΙ στὰ τελικὰ τῶν καλλιτείνων μπουσουλώντας. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι, δέβαια, παράξενο, ἀφοῦ ἡ Μίς 'Ανίτα Τζέην Στίλλιον, εἶναι μόλις 10
μηνῶν, καὶ ἀντιπροσώπευσε τὴν Βορειοδυτικὴ 'Αγγλία στὸν διαγωνισμὸ γιὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ ὀραϊότερου μωροῦ τῆς χρονιάς, ποὺ ἔγινε πρὸ ἡμερῶν στὸ Λονδίνο.

Ἐδῶ ἡ Ἐυεῖ

Περίλυπος...

...κάθιδρος καὶ καθημαγμέ-
νος ὁ Ἔρνι Τέρρελ, μετὰ τὸ
τέλος τοῦ ἀγῶνος. Ἡ ἀπό-
πειρά του νὰ διεκδικήσῃ τὸν
παγκόσμιον τίτλο πυγμαχίας
θαρέων βαρῶν, ἐναυάγησε ἔ-
πειτα ἀπὸ 15 γύρους. Πρω-
ταθλητὴς ἐξακολουθεῖ νὰ εἶ-
ναι ὁ Μωχάμετ 'Αλη, ὅπως
ἐπιμένει νὰ ἀποκαλῆται με-
τὰ τὴν προσχώρησή του στὸν
μωαμεθανισμό ὁ Κάσιους
Κλαῖν. Ἡ τρομερὴ ἀνα-
μέτρηση ἔγινε τελευταία
στὸ Χιούστον, τοῦ Τέξας...

Μιά τσάντα...

...εἶναι πάντα ἀπαραίτητη στὴν κυρία ἢ δεσποι-
νίδα, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἓνα θᾶρος ἐνοχλητικὸ, ἰδίως
στὶς κοσμοπλημμυρισμένες ἀκρογιαλίες. Τί μέ-
λει γενέσθαι; Τὸ πρόβλημα τὸ ἔλυσαν οἱ Λονδρέ-
ζοι σχεδισταὶ μόδας, ποὺ λανσάρουν γιὰ φέτος
τὸ καλοκαίρι, τὸ καπέλο-τσάντα. Στὴν κορυφὴ
τῆς μεγάλης ψάθας ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ ἰταλικὸ
στύλ, ἀνοίγει ἓνα καπάκι γιὰ ν' ἀποκαλύψῃ τὸν
κατάλληλο χῶρο, ποὺ θὰ τοποθετηθοῦν τὰ γυαλιὰ
τοῦ ἡλίου, ἢ κρέμα τῆς ἡλιοθεραπείας, τὸ κοκκινά-
δι καὶ τ' ἄλλα ἀπαραίτητα μικροπραγματάκια ποὺ
πρέπει νὰ συνοδεύουν μιὰ κομπὴ στὶς ἐξόδους τῆς

● ΔΥΟ φίλοι συναντιοῦνται ὕστερα ἀ-
πὸ πολλὰ χρόνια. Ὑστερὰ ἀπὸ τὶς
πρώτες κουδέντες ὁ ἓνας ρωτᾷ:
—Τί; Ἐφτάσες τὰ τριανταπέντε
καὶ ἀκόμα δὲν παντρεύτηκες;
—Ὁχι! Ὅσες κοπέλλες παρουσία-
σα στὴν μητέρα μου, δὲν τῆς ἄρεσαν.
Πέρυσι, νόμισα ὅτι εἶχα ὀρὴ τὸ ἰδεώ-
δες. Ἡ κοπέλλα ἦταν ἴδια ἡ μητέρα
μου. Κι ὅμως πάλι τίποτα δὲν ἔγινε.
—Γιατί;
—Αὐτὴ τὴν φορὰ δὲν ἄρεσε στὸν πα-
τέρα μου...

● Ἡ ΚΥΡΙΑ ἀπήυδσε ν' ἀκούῃ
τὸν ἄντρα τῆς νὰ παίξῃ τρομ-
πὸνι στὸ διπλανὸ δωμάτιο. Μὴ
ἀντέχοντας ἄλλο τοῦ φωνάζει:
—Σὲ κατένω, σταμάτησε ἡ
πιτέλους! Λίγο ἀκόμα καὶ θὰ
τρέλλαθῶ!
—Φαίνεται, πὺς τρέλλαθῆκες
κιόλας, χρυσή μου. Ἐχω μιὰ
ὥρα τώρα ποὺ ἔχω σταματήσει
νὰ παίξω!...

● Ἡ ΝΕΑΡΑ ζητάει πάλι ἀπὸ τὸν
πατέρα τῆς λεπτὰ γιὰ νὰ ἀγοράσῃ
τὸ τελευταῖο μοντέλο μινι-φούστα,
ἀσσορτί μὲ τὸ καινούργιο μοντέλο
μπλουζας.
Ὁ πατέρας διαμαρτύρεται:
—Πάλι λεπτὰ θέλεις; Μά, αὐτὸ κα-
ταντάει τρέλλα!
—Μά, ἂν θέλῃς νὰ θρῶ ἓνα σύζυγο,
πρέπει νὰ εἶμαι ντυμένη τοῦ κουτιοῦ.
—Ἐγὼ τὸ βρίσκω ἐξωφρενικὸ. Μπο-
ρῶ νὰ σοῦ πῶ ὅτι ἡ μητέρα σου ξά-
δεσε πολὺ λιγώτερα.
—Ἰσως... Ἀλλά, κοίταξε καὶ τί
παντρεύτηκε!

Το όνομα της Ντανιέλ Γκωμπέρ πριν από τρία περίπου χρόνια βρισκόταν σ' όλα τα χείλη. Ο σκηνοθέτης Κλώντ Ωτάν Λαρά, που την ανέκαλυψε, ήταν υπερήφανος και σκόπευε να την κάνει μια μεγάλη στάρ. Την ίδια, όμως, εποχή την ανέκαλυψε και ο Ρανταμές Τρουχίλλο, γιός του πρώην δικτάτορος του Αγίου Δομνίκου, και της πρότεινε ένα πιο δελεαστικό ρόλο: Να την κάνει γυναίκα του.

Ανόμεσα στους δυο Πυγμαλίωνες, της θόνης και της ζωής, η Ντανιέλ προτίμησε τον δεύτερο. Ο γάμος της απέτελεσε το μεγάλο κοσμικο-καλλιτεχνικό γεγονός της εποχής, πέρασε στις έφημερίδες, συζητήθηκε, σχολιάστηκε, έκανε χιλιάδες κοριτσιίστικες φαντασίες να πιστεύουν και πάλι στα παραμύθια. Η ζωή που της πρόσφερε ο Τρουχίλλο ήταν ένα όνειρο, που ούτε θα μπορούσε ποτέ να το φαντασθή η άσημη μικρή χορεύτρια του μπαλέτου της Όπερας των Παρισίων.

Η ζωή της εκατομμυριούχου την είχε θαμπώσει. Ο Ρανταμές και η Ντανιέλ ζούσαν σ' ένα ωραιότατο διαμέρισμα της λεωφόρου Φός, έδιναν επίσημες δεξιώσεις, άγαπούσαν την ιππασία και τα ταξίδια, παρακολούθουν τις πρεμιέρες και τις κοσμικές εκδηλώσεις. Η κυρία Τρουχίλλο ήταν παντού πρώτη. Εθαύμαζαν την ομορφιά της και τις τουαλέτες της, τα κοσμήματα και τις γούνες της.

Μέσα στην κυρία Τρουχίλλο, όμως, ζούσε πάντοτε η Ντανιέλ Γκωμπέρ. Η άπλη κοπέλλα, που της άρεσε να κυλιέται με «μπλού-τζήν» στο γρασίδι του κήπου της και να ζή ξεγνοιασιά, μακριά από τον θόρυβο της κοσμικής ζωής. Σ' αυτή την Ντανιέλ Γκωμπέρ απευθύνθηκε και ο σκηνοθέτης Πιέρ Γκρανιέ - Ντεφέρ, προτείνοντάς της τον πρώτο ρόλο στην προσεχή του ταινία «Ο μεγάλος Ντανταί». Η Ντανιέλ δέχθηκε και έτσι οι πολυπληθείς παλαιοί θαυμασταί της θα έχουν και πάλι την ευκαιρία να την θαυμάσουν στην θόνη.

Ο υινηματογράφος ξαναυέρδισε την Ντανιέλ Γκωμπέρ

▲ ΝΤΑΝΙΕΛ ΓΚΩΜΠΕΡ. Το καλλιτεχνικό της όνομα είναι περισσότερο γνωστό στους κύκλους του κινηματογράφου από το πραγματικό. Στους κοσμικούς κύκλους, ωστόσο, είναι η Κα Ρανταμές Τρουχίλλο...

▲ ΔΥΟ ΝΕΟΙ σ' ένα διαμέρισμα εκατομμυριούχου. Είναι η Ντανιέλ με τον συμπρωταγωνιστή της Ζακ Περραίν, οι οποίοι μελετούν τους ρόλους τους, για την νέα ταινία του Πιέρ Γκρανιέ Ντεφέρ, στο παρισινό διαμέρισμα της Κας Τρουχίλλο.

► Ο ΤΡΟΠΙΚΟΣ σύζυγος το έπետρεψε. Είναι μια σκηνή νεανικού πάθους, αφού έτσι το επιβάλλει το σενάριο της ταινίας. Ο γιός του άλλοτε τρομερού δικτάτορα δείχνει κατανόηση στις απαιτήσεις της σταδιοδρομίας της γυναίκας του.

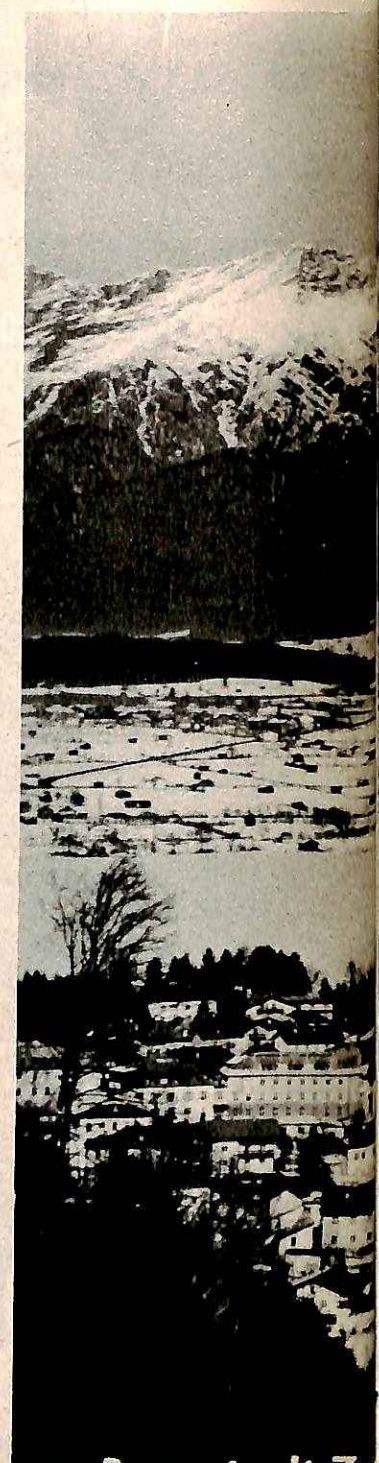
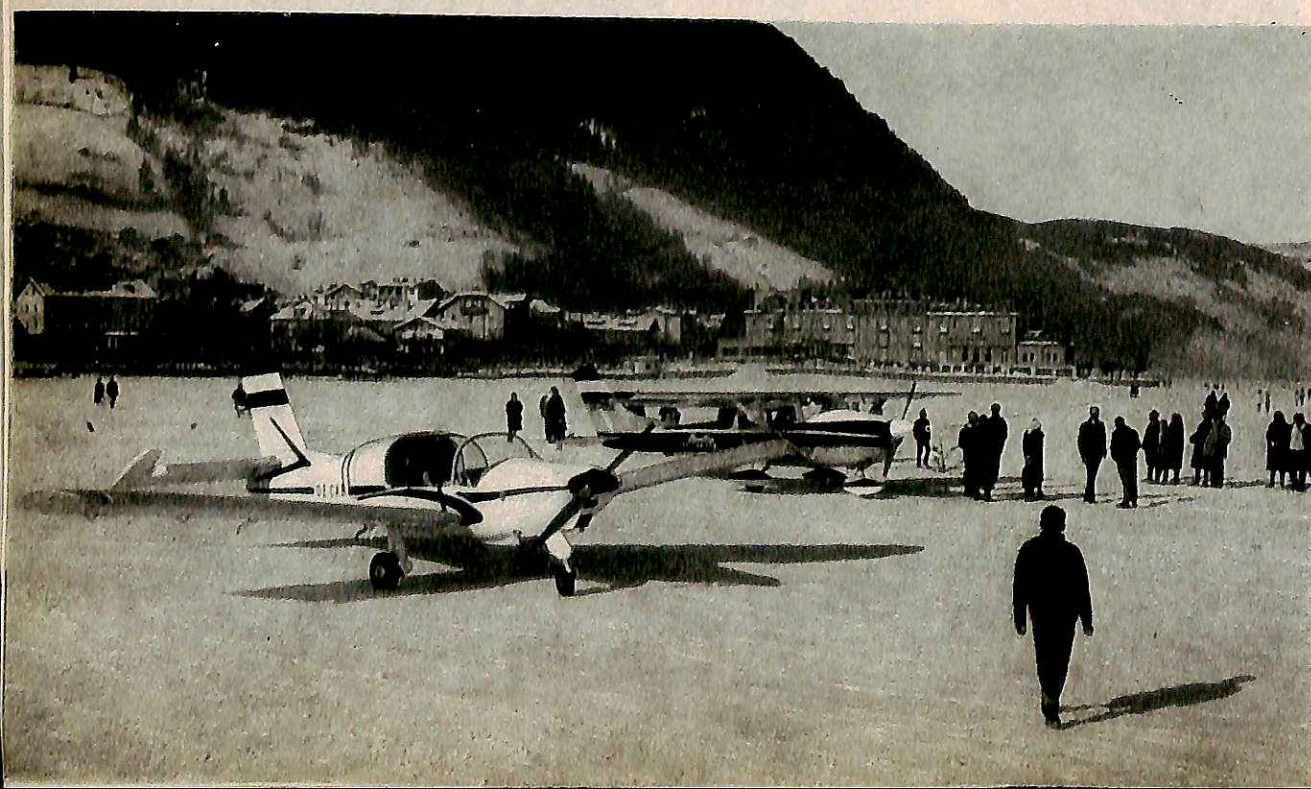

Η ΚΑ ΤΡΟΥΧΙΛΛΟ ΥΙΟΘΕΤΗΣΕ ΜΙΝΙ - ΦΟΥΣΤΑ ΚΑΙ ΔΑΝΤΕΛΛΑΩΤΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

Εδω
ι'
Ευει

ΔΙΕΘΝΕΙΣ αγώνες (άνω) στη λίμνη Τσέλ "Αμ Σέ. Η γραφική αυτή τοποθεσία της Αυστρίας μεταβάλλεται κάθε χειμώνα σε αγωνιστικό χώρο. Τα ελληνικά χρώματα ξεπροσώπησε έφέτος ο χιονοδρόμος Πέτρος Λέων (αριστερά). Όχι μόνο κάθε λογής τροχαφόρα διασχίζουν τον πάγο, αλλά και εξαθέσια αεροπλάνα (φωτογραφία κάτω), απογειώνονται για να κάνουν μία δόλτα πάνω από τις υψηλότερες κορυφές των "Αλπεων.

ΣΤΟΝ ΠΑΓΟ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ Η...

...ΠΙΣΤΑ ΕΧΕΙ ΕΤΟΙΜΑΣΘΗ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ «ΑΡΜΑΤΟΕΛΚΗΘΡΟΔΡΟΜΙΕΣ» ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΑ «ΡΑΛΛΥ» ΠΟΥ Θ' ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ...

Μόνον μίας ώρας απόσταση χωρίζει την πατρίδα του Μότσαρτ, το Σάλτσμπουργκ, από την παραμυθένια πολιτεία του Τσέλ "Αμ Σέ, που υπήρξε το κέντρο του αυστριακού πολιτισμού. Από το 1875, που πρωτόφθασε ο σιδηρόδρομος στο Τσέλ "Αμ Σέ (758 μ. ύψόμετρο), μέχρι σήμερα, η νεραϊδούπολη αυτή, εξακολουθεί να συγκεντρώνει το παγκόσμιο ενδιαφέρον και να θεωρείται σαν ένα από τα αξιολογώτερα διεθνή κέντρα χειμερινών σπόρ.

Με τα έναέρια τραινάκια, οι χιονοδρόμοι που φθάνουν από κάθε γωνιά του κόσμου στην πανέμορφη αυτή κοιλάδα, μπορούν να ανέδουν, μέσα σε λίγα λεπτά, στις υψηλότερες κορυφές των Κεντρικών "Αλπεων. Το Τσέλ "Αμ Σέ είναι το μοναδικό κέντρο, στο οποίο διεξάγονται κάθε χρόνο τα περίφημα πανευρωπαϊκά και παγκόσμια πανευρωπαϊκά και παγκόσμια «Ράλλυ» με αυτοκίνητα «γκράντ Τουρίσμ», «Τουρίσμ», «σπόρ» κλπ., επί... λίμνης. Η λίμνη του Τσέλ "Αμ

Σέ παγώνει τον χειμώνα και οι 30-50 πόντοι πάγου που καλύπτουν ολόκληρη την επιφάνειά της στέλνουν τα γραφικώτατα ποταμόπλοια, που θυμίζουν εποχή «γούεστ», στα καρνάγια.

Οι Αυστριακοί επέτυχαν να προβάλουν διεθνώς το Τσέλ "Αμ Σέ, σαν το μοναδικό μέρος της Ευρώπης, στο οποίο διεξάγονται διεθνείς αγώνες αρματοδρομιών επί πάγου, πάνω στην λίμνη, με διεθνή συμμετοχή.

Το Τσέλ "Αμ Σέ δεν είναι δ-

μως μόνον ο παράδεισος των φίλων του σκί, ούτε το επίκεντρο του ενδιαφέροντος των «ραλλυτών» επί πάγου, ούτε εκείνων που έχουν το πάθος να προκριθούν στις «αρματοδρομίες». Μοναδικό σ' όλο τον κόσμο για την παραμυθένια ομορφιά του, όλες τις εποχές του χρόνου, όλες τις ώρες του, το Τσέλ "Αμ Σέ, είναι το υπ' αριθ. 1 κέντρο ανεμοπορίας, ολοκλήρου του κόσμου. Πτήση στις αυστριακές "Αλπεις είναι το όνειρο των ανεμοπόρων όλης της γης. Την ανοιξη, καθώς τα

χιόνια αρχίζουν να λειώνουν, το αεροδρόμιο της παγωμένης λίμνης του Τσέλ "Αμ Σέ, που είναι και το Κέντρον Έκπαιδύσεως της Αυστριακής Ένεμοπορίας, γεμίζει από αεραθλητές, που φθάνουν από κάθε γωνιά της γης για να διεκδικήσουν τα τρία περίφημα διαμάντια του «Γκόλντουϊν C», που αποτελεί την μεγαλύτερη νίκη του ανεμοπόρου. Κάτι σαν ολυμπιακή νίκη.

Β. Π.

Η Ράουελ Γουέλτς στὸν ρόλο ἑνὸς νέου δηλυοῦ Τζαίημς Μπόντ

Μπορεῖ νὰ γεννηθῇκε «Ένα ἑκατομῦριο χρό-
νια π.Χ.», ἀλλὰ τὸν ἔρωτα τὸν ἀνακάλυψε πρὶν
ἀπὸ μιὰ τετραετία καὶ τώρα, πὺ τὸ εἰδύλλιο θὰ
βρῇ τὴν αἰσία ἔκβασή του στὸν βομὸ τοῦ ἡμε-
ναίου, δὲν θὰ ζήση μέσα σὲ προϊστορικά σπήλγια,
ἀλλὰ μεταξὺ Λονδίνου καὶ Χόλλυγουντ. Αὐτὰ εἶ-
ναι τὰ σχέδια τῆς Ράκελ Γουέλτς καὶ τοῦ Πάτρικ
Κέρτις, πὺ ὁ γάμος τους ἔγινε τὴν Τρίτη στὸ Πα-
ρίσι, καὶ πὺ ἀνεχώρησαν γιὰ τὴν ἀγγλικὴ πρω-
τεύουσα.

Αὐτὸς εἶναι ὁ δεῦτερος γάμος τῆς Ράκελ, πὺ
στὰ 1961 ἔγινε Κὰ Τζαίημς Γουέλτς. Ὁ γάμος ἔ-
κεινος διελύθη στὰ 1964, ἀφὺ τὸν προηγούμενο

χρόνο ὁ Πάτρικ Κέρτις εἶχε ἀνακαλύψει τὴν
ἐκρηκτικὴ καλλονὴ τῆς Καλιφορνίας καὶ ἄρχισε
νὰ τὴν λανσάρη ὡς εἰδωλό. Ὁ Πάτ καὶ ἡ Ράκελ
εἶχαν γνωριστῇ σὲ ἑνα ἐστιατόριο τοῦ Μπέμπεργου
Χίλλς καὶ ἡ γνωριμία τους στάθηκε ἀποφασιστι-
κὸς σταθμὸς στὴν ζωὴ καὶ τῶν δύο. Ὁ Πάτ Κέρ-
τις ἐγκατέλειψε τὴν δουλειά του σὲ ἑνα καλλιτε-
χνικὸ γραφεῖο καὶ ἱδρύσε δικό του πρακτορεῖο,
μὲ μοναδικὸ πελάτη τὴν Ράκελ.

Καὶ τώρα, πὺ ἡ Ράκελ ἔγινε διάσημη, ὁ Πάτ
κατευθύνει πάντα τίς κινήσεις τῆς σὰν καλλιτε-
χνικὸς τῆς πράκτωρ, πράγμα πὺ θὰ συνεχισθῇ
καὶ τώρα, μετὰ τὸν προαναφερθέντα γάμο τους.

Μιὰ νέα κινηματογραφικὴ ἡ-
ρωίδα γεννιέται — μιὰ κοπέλλα,
σύμβολο καὶ ἐνσάρκωση τῆς ἐ-
ποχῆς μας — ἑνας Τζ. Μπόντ,
μὲ συντριπτικὴ, ἐπιθετικὴ θηλυ-
κότητα. Τὸ ὄνομά τῆς εἶναι Φά-
θομ Χάβριλ. Καὶ ποιά ἄλλη θὰ
μποροῦσε νὰ τὴν ἐνσάρκωση κα-
λύτερα ἀπὸ τὴν Ράκελ Γουέλτς;

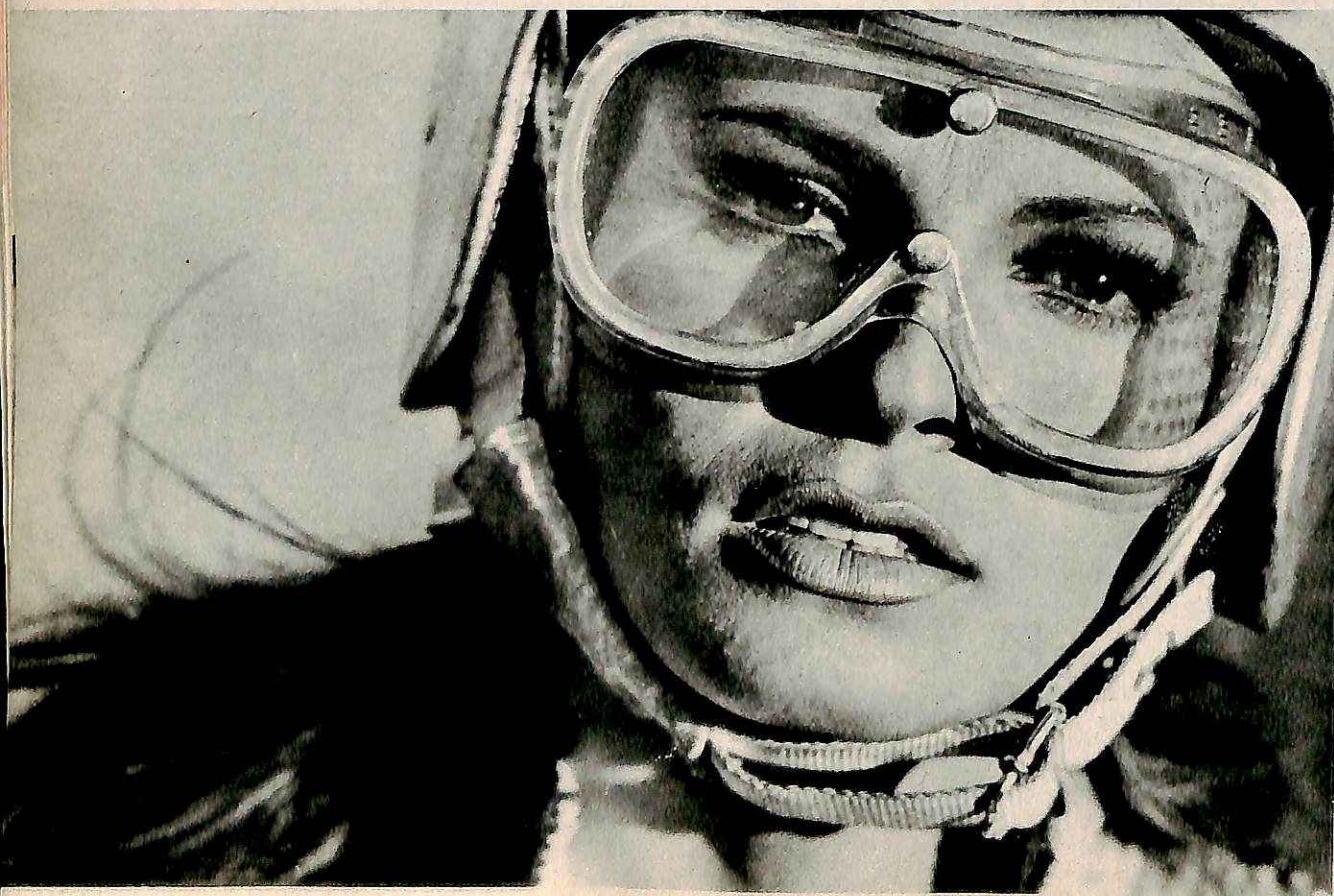
Ένα χρόνο τώρα, ἡ Ράκελ εἶ-
ναι ἡ «ντάρλιγκ» τοῦ κοινοῦ τῶν
περιοδικῶν, ἡ εὐνοουμένη τῶν
φωτογράφων ὅλου τοῦ κόσμου.
Κανένα ἄλλο ἀπὸ τὰ μοντέλα
τους δὲν διαθέτει τὴν συμμετρικὴ
ἁρμονία τοῦ σώματός τῆς καὶ
τὴν ἱκανότητα νὰ δίνη στὸ σῶμα
αὐτό, τόσο συγκλονιστικὲς στά-
σεις.

Ἡ Ράκελ ἐκρίθη ὡς ἡ μόνη κα-
τάλληλη γιὰ τὸν ἐμπλεο δράσεως
πάσης μορφῆς, ρόλο τῆς Φάθομ
Χάβριλ. Τὸ πρόβλημα τῆς νέας
αὐτῆς ἡρωίδος, συμβόλου, ἐνσαρ-
κώσεως κλπ., εἶναι ὅτι τυγχάνει
πέρα πολλὴ ὁμορφὴ γιὰ νὰ τὴν
παραδεχθοῦν γιὰ τὰ ἄλλα τῆς
προσόντα. Ἀκόμη καὶ ὁ πατέρας
τῆς εἶναι ἀπογοητευμένος, πὺ
δὲν γεννήθηκε ἀγόρι γιὰ νὰ προ-
κόψη στὸν πλασμένο γιὰ ἄντρες
αὐτὸ κόσμο.

Ἡ ζωὴ τῆς Φάθομ εἶναι μιὰ
συνεχῆς μάχη ἐναντίον τῆς συμ-
βατικότητος. Γιὰ νὰ ἀποδείξη ὅ-
τι δὲν εἶναι ἀπλῶς ἑνα ὠραῖο
πρόσωπο ἀποδύεται σὲ κάθε εἶ-
δους ἀντριχιαστικὲς περιπέτει-
ες ἀντάξιες τῆς Μόντεστου Μπλαί-
ης — πὺ κατὰ τὰ λεγόμενα τῶν
ειδικῶν — μοιάζει μέ... ἀρσκει-
άδα μπροστὰ τῆς. Γίνεται εἰδικὴ
στὶς καταδύσεις, στὸ θαλάσσιο
σκί, στὸ καράτε, στὸ ἀλεξιπτώ-
το, στὸ πιστόλι, στὸ μαχαίρι,
προσπαθώντας νὰ ἀποδείξη ὅτι ἡ
ὁμορφιά δὲν εἶναι, παρὰ ἐμπό-
διο σὲ μιὰ δυναμικὴ γυναίκα.

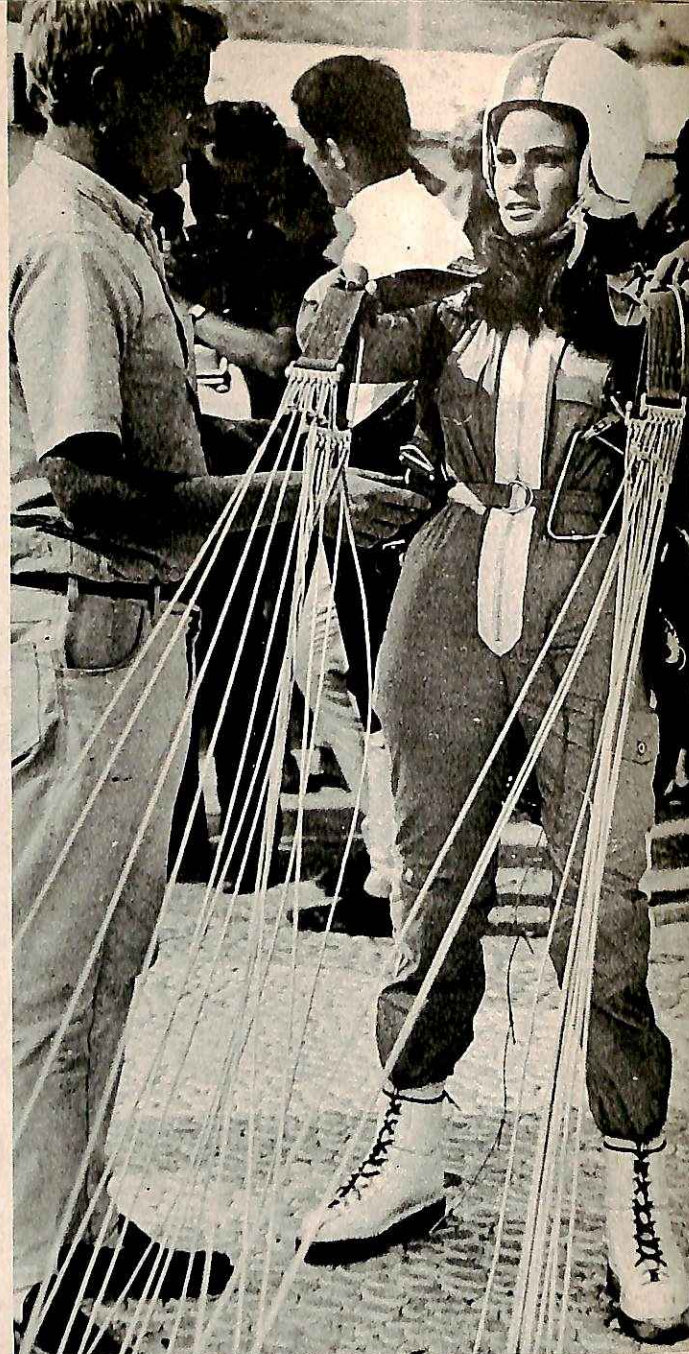
Πὺς νὰ πείσης ὅμως γι' αὐτὸ
τοὺς λάτρες τῆς Ράκελ Γουέλτς,
πὺ θὰ τὴν ὑποδυθῇ, ἰδιαίτερα
στὶς σκηνές πὺ πρέπει νὰ γδυ-
θῇ;

ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΟ ἱκανὸ νὰ σκλα-
δῶσθι τὸ κάθε δλέμμα. Εἶναι ἡ Ρά-
κελ Γουέλτς, μὲ τὴν ἐξάρτηση τῆς
Φάντομ (ἀριστερά), τοῦ νέου θηλυ-
κοῦ Τζαίημς Μπόντ, πὺ εἶναι τόσο
σαγηνευτικὸς, ὥστε κανεὶς δὲν παίρ-
νει στὰ σοβαρὰ τίς τρομερὲς ἱκα-
νότητές του. Μιὰ ἀσημένια στολὴ
δατράχανθρώπου πὺ μοιάζει μὲ
τὴν στολὴ ἀστροναύτη (δεξιά), θὰ
βοηθήσῃ τὴν Φάντομ νὰ πραγματο-
ποιήσῃ τοὺς ὑποδύχους ἄθλους τῆς

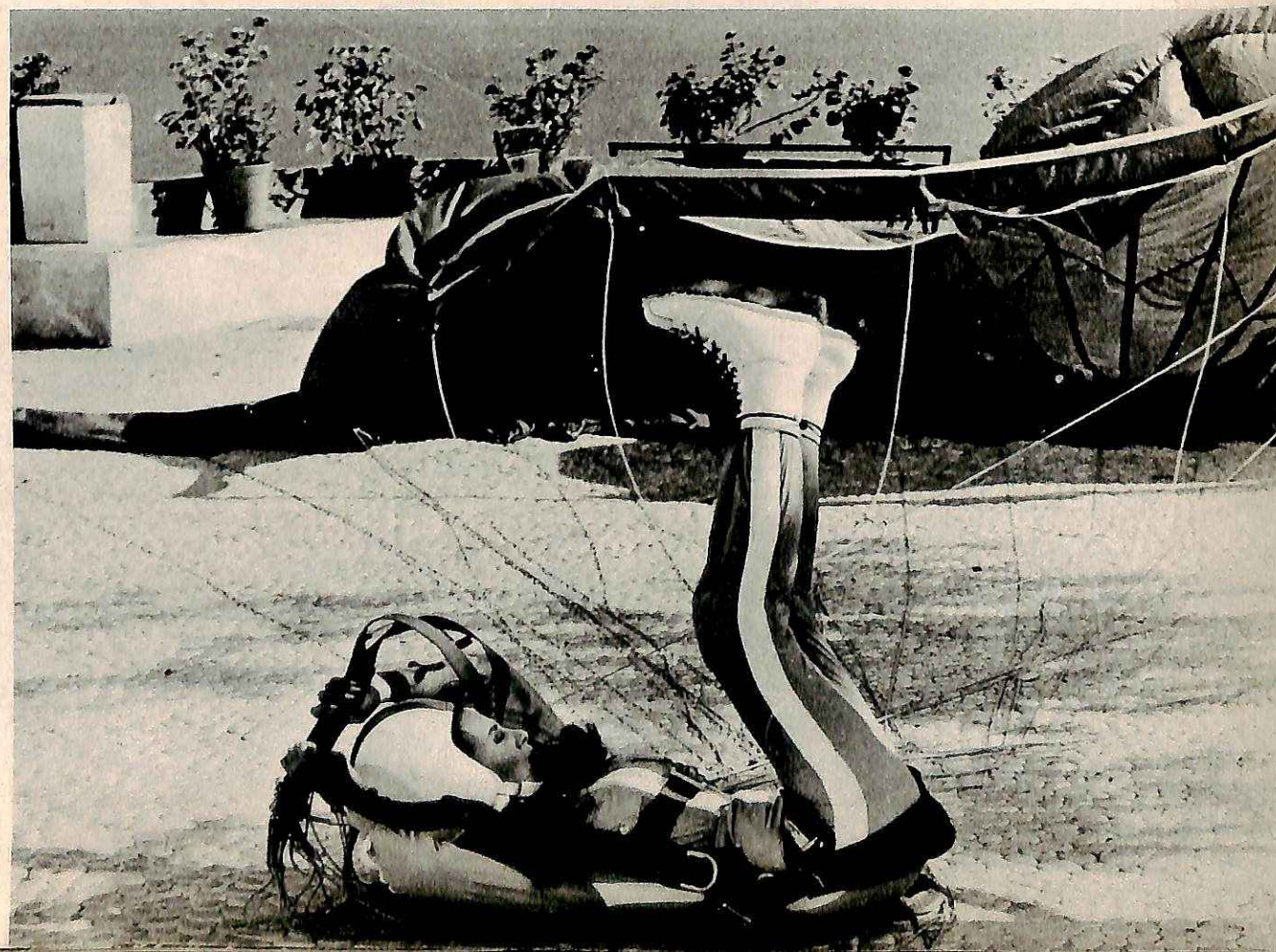

Η ΦΑΝΤΟΜ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΕΙΝΗ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΡΙΑ. ΕΤΣΙ Η ΡΑΚΕΛ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΘΗ...

...ΝΑ ΦΟΡΑΝ ΤΟ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΚΑΠΩΣ ΠΕΙΣΤΙΚΑ

Είναι μια δύσκολη τέχνη να προσγειώνεσαι ομαλά από 2.000 μέτρα. Και την τέχνη αυτή πρέπει επίσης να την διδάχθῃ ἡ Ράκελ. "Όχι, βέβαια, ὅτι θὰ πηδήσῃ ἡ ἰδία στὸ κενὸ ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνο, ἀλλὰ τὴν στιγμή πού θὰ τὴν ἀποτυπώνῃ ὁ κινηματογραφικὸς φακὸς στὸ ἔδαφος πρέπει νὰ ἔχῃ ἀληθοφάνεια.

Κάμιλλα: Μιὰ Ρωσοβουνδὴ Σιαχτιπούια, ἐκτιοπίζει τὶς καθιερωμένες διαρ τῆς ὁδόνης

Η βιομηχανία τοῦ κινηματογράφου χρειάζεται νέες ἡθοιοὺς — ἰδιαίτερα κάτω τῶν 30 ἐτῶν, με ἔστω καὶ πενιχρὲς πιθανότητες νὰ γίνουν κάποτε στάρ. Οἱ πρώτες κυρίες τοῦ σημερινοῦ κινηματογράφου, πού ἀμείβονται ἀπὸ 750.000 δολλάρια καὶ πάνω γιὰ τὴν κάθε ταινία τους — ἡ "Ὠντρέϋ Χέμπερν, ἡ Σοφία Λῶρεν, ἡ Ντόρις Νταϊ καὶ ἡ Τζούλι "Ἀντριους — ἀποχαιρέτησαν ἀπὸ καιρὸ τὰ 30 καὶ δὲν θὰ τὰ ξαναδοῦν πιά στὴν ζωὴ τους. "Ἐξ ἄλλου, εἶναι πολὺ λίγες οἱ ἐπιλεκτικές αὐτὲς καλλονές, κι αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πού ζητοῦν — καὶ παίρνουν — τόσο τεράστιες ἀμοιβές.

Ἀναγκάζοντας τὴν ἡλιθιότητα τῶν προκατόχων τους, πού ὅταν γεννήθηκε ἡ τηλεόραση πανικοβλήθηκαν καὶ ἐγκατέλειψαν τὶς σχολές νέων ταλάντων τῶν στούντιο, οἱ ἄνθρωποι πού διευθύνουν σήμερα τὰ στούντιο αὐτὰ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἀνακαλύπτουν καὶ νὰ διατηροῦν μιὰ ἀνεξάντλητη ἐφεδρεία γιὰ ἀντικατάσταση τῶν... ἐφθαρμένων στάρ. Χρειάζονται κατεπειγόντως νέο αἷμα, καὶ ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ τὸ βροῦν εἶναι νὰ στρατολογήσῃ μιὰ ομάδα ἀπὸ νέες, ὁμορφες καὶ σέξυ φερέλπιδες ἡθοιοὺς, πρὸς 150 μὲχρι 300 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα — ὅσο φθηνότερα, τόσο καλύτερα — καί... βλέποντας καὶ κάνοντας. Εἶναι μιὰ λοταρία, στὴν ὁποία τὸ κοινὸ τραβάει τοὺς τυχεροὺς ἀριθμούς.

Πού μπορεῖ νὰ βρῇ κανεὶς τὶς αἰριανὲς ἐλπίδες τοῦ κινηματογράφου; Ὅπουδήποτε. Σὲ μικρὰ θέατρα, σὲ οἴκους μόδας, σὲ διαγωνισμοὺς καλλονῆς, σὲ κολλεγιακοὺς κοιτώνες. Πάρτε, λόγου χάριν, τὴν Κάμιλλα Σπάρβ, μιὰ ἀπὸ τὶς πρὸ ὁμορφες καινουργιοφερμένες «ἐπὶ συμβάσει» τῆς «Κολούμπια Πίκτσουρς». Τὸ κυπαρίσσι αὐτὸ τῆς γυναικείας καλλονῆς, με τὴν ρωσοσουλδικὴ καταγωγή καὶ τὰ γκριζογάλανα μάτια, ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ κορυφαία φωτομοντέλα τῆς Εὐρώπης.

Πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια, κουρασμένη ἀπὸ τὶς ἐρωτικὲς ἱστορίες τῆς μερικὸς ἀπὸ τοὺς πειστικώτερους Ρωμαίους τῆς Εὐρώπης, ἡ Κάμιλλα σιχάθηκε τὸ Παρίσι καὶ ἔφυγε γιὰ τὴν Νέα Ὑόρκη, ὑπογράφοντας συμβόλαιο μετὸ πρακτορεῖο φωτομοντέλων τῆς "Εἰλην Φόρντ. Τὸ τέλεια φωτογενὲς πρόσωπό τῆς ἐμφανιζόταν σὲ λίγο στὸ ἐξώφυλλο τοῦ «Λαϊντς Χόουμ Τζόρνალ».

Ὁ Νταϊνβιντ Σουίφτ, πού ἐγκατέλειπε τὶς διαφημίσεις γιὰ νὰ γίνῃ παραγωγὸς καὶ σκηνοθέτης, εἶχε πάντοτε μανία γιὰ τὶς ψηλές, γαλλῆνες, με ἐξωγκωμένα ζυ-

γματικά ξανθές. Ἡ γυναίκα τοῦ ἔχει τὸν ἴδιο ἀκριβὲς τύπο.

Εἶδε τὴν Κάμιλλα στὸ ἐξώφυλλο, βρῆκε τὴν διέθυνσή της, τὴν ἔφερε στὸ Χόλλυγουντ γιὰ ἕνα «δοκιμαστικὸ» καὶ τὴν ἰδια μέρα εἶχε προσυπογράψει τὸ συμβόλαιό της.

«Εὐκολώτερα δὲν μπορούσε νὰ γίνῃ, λέει ἡ ἰδία ἡ Κάμιλλα. Κανένας δὲν μοῦ ἔκανε ἀνήθικες προτάσεις. Ἀκούει κανεὶς τόσο τρομακτικὲς ἱστορίες γιὰ παρόμοιες περιπτώσεις στὸ ἐξωτερικὸ! "Ὅλοι στὸ στούντιο ἦταν θαυμάσιοι μαζί μου.

»Μοῦ ἔδωσαν πρώτα ἕνα μικρὸ ρόλο καλόγριας στὴν ταινία "Τὸ κακὸ με τοὺς ἀγγέλους". Ἀμέσως «κατόπιν πῆρα μέρος στὸ "Νεκρὴ καρδιά στὰ ἀλογάκια", με συμπτωγωνιστὴ μου τὸν Τζαίμς Κάμπουρν. Πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἑβδομάδες τέλειωσα τὸ "Διάδρομος δολοφόνων", με τὸν Ντὴν Μάρτιν.

»Δὲν ἤθελα ποτὲ νὰ γίνω ἡθοποιός. Ἀπλῶς συνέβη. Ὅπως τυχαίον ἦταν καὶ τὸ ὅτι ἔγινε φωτομοντέλο. Δὲν με ἐνδιαφέρει καὶ τόσο πολὺ ἂν θὰ γίνω ἢ δὲν θὰ γίνω μεγάλῃ στάρ, ἀλλὰ ἡ ἡθοποιία μὴν κίδῃς στὸ αἷμα μου καὶ θέλω νὰ γίνω καλὴ ἡθοποιός. Τὰ λεπτὰ δὲν με ἐνδιαφέρουν. Εἶμαι παντρεμένη με τὸν Μπόμπι Ἡβανς, πού μόλις ἔγινε διευθυντὴς τῆς "Παραμάουντ" γιὰ τὴν Εὐρώπη. Εἶναι ἄνθρωπος πλούσιος καὶ πάντοτε θὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ με συντηρῇ. Ἀλλὰ ἤθελα νὰ ἔχω κ' ἐγὼ μιὰ τέχνη.

»Μέχρι τώρα, ὅλα τὰ ὀφείλω στὸ πρόσωπό μου. Γεννήθηκα με ὁμορφο πρόσωπο, κι αὐτὸ μοῦ ἀνοίγε ὅλες τὶς πόρτες. Ἀλλὰ ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα θέλω νὰ ὀφείλω καὶ κάτι στὸν ἑαυτὸ μου.

Ἡ Κάμιλλα γεννήθηκε στὴν Στοκχόλμη, τὸ 1943, ἀπὸ Σουηδὸ πατέρα καὶ Ρωσίδα μητέρα, πού γνωρίστηκαν καὶ παντρεύθηκαν στὴν Ἑσθονία στὰ χρόνια τοῦ πολέμου, πρὶν ἐγκατασταθοῦν μόνιμα στὴν Σουηδία. Μιλαεὶ γαλλικά, γερμανικά, ἰταλικά καὶ ἀγγλικά. "Ἐγινε φωτομοντέλο σὲ ἡλικία 17 χρόνων, ὅταν, γυρίζοντας μιὰ μέρα ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ἕνας φωτογράφος τῆς ζήτησε νὰ ποζάρῃ γιὰ μιὰ φωτογραφία. Πέντε ἑβδομάδες ἀργότερα ἡ φωτογραφία αὐτὴ ἐμφανίσθηκε στὸ ἐξώφυλλο ἑνὸς περιοδικοῦ.

»Τὸν ἄλλο χρόνο βρισκόμουν στὸ Παρίσι, θυμάται, κλείνοντας συμβόλαιο με ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα στούντιο τῆς Γαλλίας. Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα ὅλα ἦλθαν μόνιμα. Κάτι σὰν παραμῦθι τῆς Σιαχτιπούτας. "Ἐνα φωτεινὸ δνεῖρο, πού εἶμαι ἀποφασισμένη νὰ μὴ τὸ ἀφήσω νὰ μετατραπῇ σὲ ἐφιάλτη».

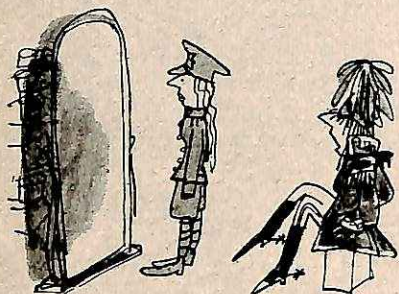

ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΑΙ συμφωνοῦν ὅτι ἡ Κ. Σπάρβ εἶναι ἡ γυναίκα μετὸ τέλειο πρόσωπο. Ἀπὸ τὰ κορυφαία φωτομοντέλα τῆς Εὐρώπης, ἡ 23 ἐτῶν Ρωσοσουλδικὴ καλλονὴ, ἔχει ὅλα τὰ προσόντα νὰ ἐπιτύχῃ στὸν κινηματογράφο.

Μεταξύ μας

ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

★ ΑΦΟΥ τὰ φόρεσαν όλα, παλιά, καινούργια, κοντά, γυμνά, παρδαλά, πλαστικά, οι «τηνέιτζερς» του Λονδίνου ανεκάλυψαν αποθήκες με παλιές στολές, στρατιωτικές, ναυτικές, και τις έχουν... ρημάξει! Σε ένα τελευταίο «Punch», μία σειρά από χιουμοριστικά σκίτσα, αποκαλύπτει την... νεώτατη αγγλική «μόδα»...

νά συμπόνεση την δυστυχία μιας άλλης γυναίκας. Την ευχαρίστησε με μια υπόκληση και με ένα:

—Ευχαριστώ, ευγενική κυρία... Ο Θεός να σας ευλογεί!

Η κυρά Νικόλ, όμως, φαινόταν πραγματικά σκανδαλισμένη:

—Η κυρία κόμισσα παραείναι καλή... Τέτοια γενναιοδορία! Έμπρός, έσείς, στρίβετε!

Όταν έφθασαν στην μεγάλη κουζίνα, που ζεσταίνονταν καλά από μια μεγάλη φωτιά που έκαιγε στο τζάκι, το δωμάτιο ήταν άδειο, αλλά η πόρτα που έφερε στην πίσω αυλή ήταν μισάνοιχτη. Η υπηρέτρια θα πρέπει να ήταν στο πελάδι ή στον δρόμο. Ο Άρνολντ, που από την ώρα που είχαν μπει στο σπίτι είχε συγχωρηθεί με μεγάλο κόπο να μη μιλήσει, γκρίνιαζε μισοδιανοημένος:

—Αν πρέπει να ξήση κανείς με αυτή την Νικόλ, νομίζω πως θα προτιμούσα να κοιμηθώ στο λιμάνι, με τους φοροεκφορτωτάς.

—Σουτί τον δεινόμο ο αδελφός Έτιέν. Δεν πρέπει, πρό παντός, να βασίζεται κανείς στα φαινόμενα. Θα αλλάξετε ίσως γνώμη για την γυναίκα που θα σας φιλοξενήσει. Α, να η υπηρέτρια!

Μια γερασμένη κοπέλλα, κρατώντας δυο κουβάδες, γεμάτους έμπαινε εκείνη την στιγμή στην κουζίνα και, βλέποντάς την γεμάτη, παρά λίγο να τὰ παρατήρησε όλα.

—Τι γυρεύετε έσείς εδώ; ρώτησε με άποστομο ύφος.

Ο αδελφός Έτιέν έτοιμαζόταν να απαντήσει, αλλά άκριβώς εκείνη την στιγμή η κυρά Νικόλ μπήκε στην κουζίνα από το μαγαζί της:

—Είμαι ξαδέρφια του άνδρα μου, που μάς έρχονται από το Λουβίε και που τὰ έχασαν όλα, είτε χωρίς να χάσει το γρουσουζίκιο ύψος της. Σωστό είναι να τους δεχθούμε. Θα τους δώσης να φάνε, Μαργκό, και έπειτα θα τους πιάς στην σοφίτα. Όταν θα έρθη ο άρέντης, θα αποφασίσω τι θα τους κάνω!

—Ένα μεγάλο ευχαριστώ για την συμπόνια σας, άρχισε ο αδελφός Έτιέν, αλλά η Νικόλ τόν δεινόμω, σηκώνοντας τους ώμους:

—Η είναι κανείς χριστιανός ή δεν είναι. Είμαστε κιόλας στενόχωρα και τὰ τρώειμα σπανίζουν, αλλά δεν μπορώ να άρρωσθ στον δρόμο συγγενείς του άνδρα μου. Με την ευκαιρία, ακολουθήστε με, πάρετε, θα ήθελα να σας μιλήσω...

Την ακολουθούσε χωρίς να διασπεί, αφήνοντας τον Άρνολντ και την Κατερίνα μαζί με την υπηρέτρια, που τους στραβοκοιτούσε. Δεν βόηκε, όμως, καθώς φαίνεται, τίποτε το βλαπτικό, γιατί βόλθηκε να γεμίσει δυο πήλινα πιάτα σούπα, έκοψε ένα μεγάλο κομμάτι μαύρο ψωμί και τὰ έστρώσε όλα μετροστά στους καινούργιοφρεμένους:

—Έτσι, λοιπόν, έρχεσθε από το Λουβίε;

—Ναι, είτε η Κατερίνα, θυδίζοντας ένα κουτάλι στην πηχτή σούπα που μύριζε όμορφα. Από το Λουβίε...

—Έχω ξαδέρφια εκεί κάτω, δυσσόδεψες... Τόν Γκιγιόμ Λερουζ, τόν έφέρετε;

Αυτή την φορά μπήκε ο Άρνολντ στην μάχη. Σταμάτησε να ρουφά την σούπα του θυροβόδια, στο καλύτερο χωριάτικο στυλ, και σήκωσε τὰ μάτια στην χονδρακοπέλλα:

—Βέβαια! Τόν Γκιγιόμ Λερουζ, Καί βέβαια τόν γνώρα... Τόν κακομοιρή! Κρεμάστηκε πριν από λίγες μέρες από αυτόν τόν ληστή τόν Βινόλ! Α! Σουίμε σε παράξενους καιρούς, Σκληρούς για τούς φτωχούς.

Η Κατερίνα, άποσβολωμένη, δεν πίστευε στ' αυτιά της. Από τότε που είχαν φθάσει στην Ρουέννη, φοδόνταν κάθε στιγμή πως ο Άρνολντ θα πρόδινε την άρχοντική καταγωγή του με τούς τρώπους του, αλλά ξαφνικά φάνηκε πού δυνατός άπ' αυτή σ' αυτό τόν παιχνίδι. Είχε κερδίσει, άλλωστε, γιατί η Μαργκό είχε πειστή άπόλυτα και άναστέναζε:

—Καί βέβαια πως είναι σκληρό! Έδώ, όμως, δεν θά είσθε πούλ δυστυχημένοι. Ω, η κυρά δεν είναι πούλ βολική! Για σκληρή, είναι πραγματικά σκληρή! Τρώμε όμως καλά. Φαίνεσθε γεροδεμένοι έσείς. Ο μαστρο - Γιάννης θά σας βοηθούσει, και η γυναίκα σας θά βοηθούσει άπολύτως. Η άλλη υπηρέτρια πέθανε. Λοιπόν, δεν είναι η δουλειά πού λείπει.

—Α, δεν την φοβόμαι την δουλειά! θεβαίωσε η Κατερίνα, ένώ ο Άρνολντ, φανερά ικανοποιημένος, άποτελείονε, καταδροχθίζοντας την σούπα του. Όταν τέλειωσε, σκούπισε τόν πάτο του μ' ένα κομμάτι ψωμί, άδειασε μονοκοπαγίς τόν κύπελλό του και σκούπισε τόν στόμα του με τόν μαντί.

—Πάμε καλύτερα! είτε με ένδυσασμένο ύψος. Περίφημη η σούτα!

Καί, για να δείξη πού καλά πόσο την έτιμούσε, ρεύθηκε δυνατά, ικανοποιημένος.

—Ελάτε, λοιπόν, είτε η υπηρέτρια, θά σας δείξω την κάμαρή σας. Βέβαια, δεν είναι πολυτέλεια, ούτε καί ζεστά. Οι δυο μαζί, όμως, πρόσθεσε με μια πονηρή ματιά, θά ζεσταθήτε. Έτσι δεν είναι;

Η σοφίτα, χωμένη ψηλά στο σπίτι, κάτω από την μυτερή διπλή στέγη, έμοιαζε με κουτί στο σχήμα κολούρου πυραμίδας. Διάφορα άρχονστα πράγματα ήταν μαζεμένα εκεί και έπικρατούσε φοβερό κρύο. Η Μαργκό, όμως, έφερε δυο άχυροστρώματα, που τὰ στοίβαζε τόν ένα επάνω στο άλλο, και άρκετές μάλλινες κουβέρτες.

—Αύριο, είτε, θά συγγυρίσωμε καί

πως έδώ. Γι' άποψη, όμως, τόν σπουδαιότερο είναι να μη κρυώνετε. Σεκουρασθήτε για λίγο.

Όταν η Μαργκό βόηκε, η Κατερίνα κι ο Άρνολντ βρέθηκαν μόνοι και έμειναν για λίγο άντιμέτωποι, κοιτάζοντας ο ένας τόν άλλο. Έπειτα, ξαφνικά, η Κατερίνα έσκασε στα γέλια. Ήταν πολλή ώρα πού τόν έπαιδιμώσε.

—Άγνοούσα πως διαθέτετε τέτοιο ταλέντο, είτε κοροϊδευτικά, φροντίζοντας συγχρόνως να χαμηλώση την φωνή της. Άλήθεια, στόν ρόλο σας τού χωρικού είσθε τέλειος! Άληθινός! Κ' έγώ πού φοδόνουν τόσο την υπεργράνεια σας!

—Σας είπα πως μεγάλωσα σάν χωριατόπουλο... πραγματικά, πρόσθεσε μ' ένα χαμόγελο πού ξαφνικά φώτισε τόν πρόσωπό του. Πιστεύω πως ύπληξα πάντοτε ένας μεταμφιεσμένος χωρικός. Καί δεν είμαι βέβαιος ότι δεν είμαι υπεργράνιος γι' αυτό. Δεν είμαι έντελώς άπαδός της κοσμικής ζωής... αλλά πρέπει να άναγνωρίσω πως και σεις τὰ καταφέρετε περίφημα στόν ρόλο σας!

Καί ξαφνικά άρχισε κι αυτός να γελά, ακολουθώντας την Κατερίνα στην ελευθινή αυτή χαρά, πού τούς άνακούριζε και σάρωνε για λίγο τὰ μίση, τίς κακές άναμνήσεις. Γελούσαν σάν δυο παιδιά πού έκαναν μια καλή φάρσα, συνένοχοι και σύμφωνοι έως ποτέ άλλους δεν ήταν, άκόμη και στίς φλογερές στιγμές τών ώρών πού είχαν μοιραστή παλαιότερα. Γελούσαν άκόμη, όταν η κυρά Νικόλ μπήκε στην σοφίτα, έχοντας κάτω από την μασχάλη ένα πακέτο.

—Σουτί τούς είτε με ένα δάχτυλο μπροστά στο στόμα. Θά μπορούσαν να σας άφωσούν, και για πρόσφυγες πού χάσατε τόν πόν φαίνεσθε πούλ χαρούμενοι...

Χαμογελούσε τώρα, και η Κατερίνα διαπίστωσε πως τόν χαμόγελο αυτό χάριζε μια έξαιρετική γοητεία στο κομμάτι, άχαρο πρόσωπό της. Η Νικόλ πέταξε τόν πακέτο με τὰ ρούχα στίς κουβέρτες και έπειτα, έντελως φυσικά, θυδίστηκε σε μια υπόκληση:

—Άρχοντά μου και σεις κυρία, συγχωρήστε μου την ύποδοξη πού ύποχρεώθηκα να σας κάνω... και με την ίδια ευκαιρία συγχωρήστε μου και τὰ μελλοντικά μαλώματα και τούς θυμούς μου! Δεν είμαι διόλου βέβαιη για την υπηρέτρια, ούτε άλλωστε για κανένα!

Άνακουφισμένη από ένα μεγάλο δάρος, γιατί ένοιωσε κακόκεψη από τόν έρχομό τους στούς Σόν, η Κατερίνα πήγε αιδώματα να φιλήση την Νικόλ, ένώ ο Άρνολντ την θεβαίωσε πως, αντίθετα, της ήταν έξαιρετικά ευγνώμονες. Καλύτερα ήταν να είναι έτσι τὰ πράγματα. Άφου τακτοποιήθηκε αυτό, η Νικόλ δεν καθυστέρησε, για να μη δώση ύποψης

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΟΝΤΕΣΤΥ ΜΠΛΑΙΝΖ

Μετά την έξαρθωση της έγκληματικής οργάνωσης «ΜΗΧΑΝΗ», η Μόντεστυ Μπλάιηζ και ο πιστός συνεργάτης της Ουίλλυ Γκάβριν άποδόνονται σ' ένα νέο τιτάνεο άγώνα, για να θριαμβεύσουν για μια άκόμη φορά, άντιμετωπίζοντας τόν «ΜΕΓΑΛΟ ΜΟΧΛΟ»

Λαβάντα
ΑΛΕΠΟΥΔΕΛΗ

30 χρόνια
τò καλύτερο
έλληνικό
σαπούνι
—
Δύο μεγέθη

Θά αγοράσετε
ένα πουκάμισο NOVACRON
επειδή δεν χρειάζεται σιδέρωμα ;

Α 167/Ν1

-Καί γι' αυτό !

Βασικά είναι το μεγαλύτερο πλεονέκτημά του, γι' αυτό το λέμε δυο φορές: Το NOVACRON πραγματικά δεν χρειάζεται σιδέρωμα.
"Αλλά μόνον αυτό; "Όχι! Το NOVACRON είναι βαμβακερό 100%, υγιεινό 100%, αναπνέει, απορροφά τον ιδρώτα, είναι γερό, είναι κομψό, είναι από ύφασμα ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ.

NOVACRON ΠΥΡΑΜΙΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

Τήν κατασκευή του έγγυώνται οι μεγαλύτερες φήμες:
"Α. ΓΕΩΡΓΙΟΥ," (ΠΥΡΑΜΙΣ), "ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΑΜΠΑΝΗΣ," (ΡΕΑΛ), "ΚΡΟΝΟΣ," Α.Ε., "Κ. ΜΑΡΟΥΣΗΣ," Α.Ε.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

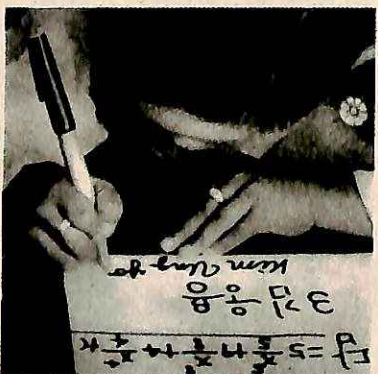
Η μιυροσυοπιυή μεγαλοφυΐα της Κορέας

Ο ΚΙΜ δίνει συνέντευξη στον διεθνή τύπο για διεθνή ζητήματα. Η Κορέα και το Βιετνάμ, υποστηρίζει, πρέπει να ξαναενοθούν και η χώρα που θα φθάσει πρώτη στη Σελήνη, πιστεύει, αυτή θα κυριαρχήσει σ' όλοκληρο τον κόσμο...

Ο Κιμ Ούγκ Γιόγκ ήταν κάτι το εξαιρετικό εύθυσ από την αρχή. Γεννήθηκε με το σώμα του σκεπασμένο από ένα πυκνό μαύρο χνούδι — σαν ζώακι. Μετά τρεις μήνες έπεσαν το χνούδι και τα γένεια του και στους πέντε μήνες είχαν φυτρώσει τα περισσότερα δόντια και έλεγε (στην κορεατική γλώσσα) μαμά και μπαμπά.

Δεν χρειάστηκαν παρά δυο ακόμη μήνες για να περπατήσει, να μιλήσει, να αρχίσει να γράφει. Άρχισε ακόμη να παίζει και ασιατικό σκάκι, απλώς με το να δει τους άλλους να παίζουν μερικές φορές.

Ο πατέρας του Ούγκ Γιόγκ είναι καθηγητής της φυσικής στο Πανεπιστήμιο του Χάγκ Γιόγκ και η μητέρα του καθηγήτρια της υγιεινής στο Πανεπιστήμιο της Σεούλ. Άλλα το παιδί έμαθε τα πρώτα γράμματα από ένα γείτονά τους δάσκαλο. Μετά λίγο καιρό ο πατέρας του ανέλαβε να του

μάθη μαθηματικά και ο Ούγκ λύνει τώρα όλα τα προβλήματα, ενώ παράλληλα μιλά και γράφει κορεατικά, κινεζικά, γερμανικά και αγγλικά. Συνθέτει ποιήματα και ζωγραφίζει.

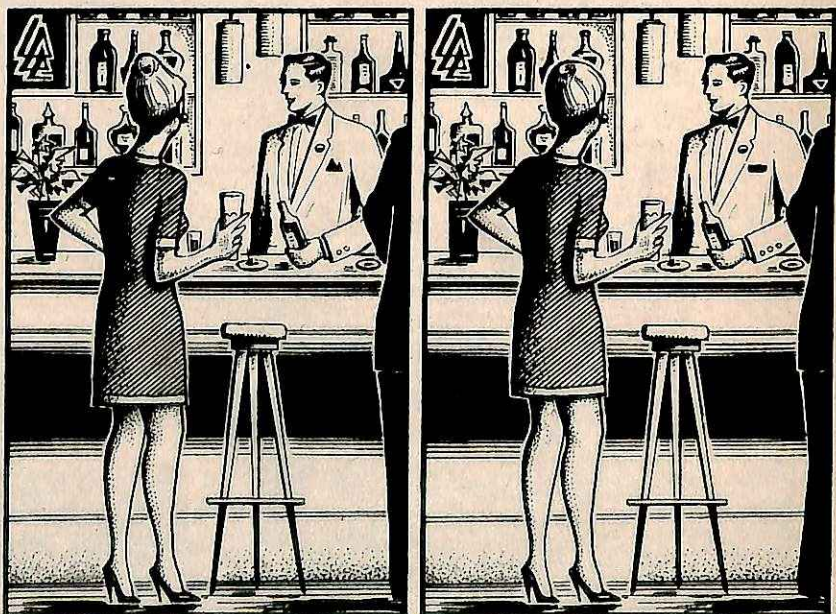
Στο σχολείο άρχισε να φοιτά κανονικά το περασμένο φθινόπωρο. Την πρώτη μέρα φεύγοντας για το μάθημα, έκανε υπόκληση προς τους γονείς του, όπως φαίνεται και στη φωτογραφία, σύμφωνα με τον πατροπαράδοτο κορεατικό τρόπο. Φοιτά στο γυμνάσιο του Χάγκ Γιόγκ και στην ανωτάτη τεχνική σχολή της ίδιας πόλεως. Είναι διάσημος στην Κορέα, που ξέρει κιόλας το πρώτο βιβλίο του: «Ρωτήστε τ' αστέρια», μία συλλογή ποιημάτων, δοκιμών και επιστολών. Σε τσέτ εφύλας για παιδιά επτά ετών, ο Ούγκ Γιόγκ πήρε 200 βαθμούς, ενώ αυτός είναι μόνο τριών ετών.

Πού οφείλεται η τόσο εξυπνάδα; Το μόνο που μπορεί να πη κάνει, δ-τι προέρχεται από εξυπνη οικογένεια. Ο πατέρας του ήταν πάντα ο καλύτερος μαθητής και η γιαγιά του ήταν το «παιδί-θαύμα» της εποχής της.

Κατά τα λοιπά είναι παραφάντα ανάμεσα στους συμμαθητές του, που τον περνούν περί τα 12 χρόνια. Η μητέρα του είναι ακόμη υποχρεωμένη να τον πλένει και καμιά φορά να τον ταΐζει.

Τι θα γίνει όταν μεγαλώσει; Μία φορά έγραψε στον πίνακα του σχολείου: «Θέλω να γίνω πρόεδρος». Άλλα τις περισσότερες φορές λέει, πως θέλει να ακολουθήσει το επάγγελμα του πατέρα του.

ΓΝΩΡΙΖΕΙ να χρησιμοποιή το πατροπαράδοτο πινέλο για την καλλιγραφία. Άλλα όταν γράφει στίχους ή ασχολείται με τον ολοκληρωτικό λογισμό, προτιμά το «μπιτς»

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

Οι λύσεις στην σελ. 80

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Μεταδίδονται και διά μέσου του 'Ερυθρού Σταυρού.
2. Αυτός παίζει σπουδαίον ρόλον εις τον διαχωρισμόν εύθυνών όταν είναι πολλοί οι Ένοχοι.
3. Με το «μύες» το λένε δυό, για κάτι που είναι μυστικό... — Α-ριθμός, όπτικώς.
4. Έξαιρετική μορφή του Ιαπωνικού θεάτρου — Νοήματα της Η.Α.Δ. Αυτός φθείρει συχνά το σκώτι των 'Ελλήνων... — Ένα έμμετρον είναι το Μαχαββερέτα, ένάρθρος.
6. Επί του Μιχαήλ... του Α' ήρχισεν η παρακμή του βουλγαροδραχικού κράτους — Το ούρανι... συμβολίζει η Βεατρίκη εις την Θεϊαν Κωμωδίαν — Κύριον πρόσωπον του γνωστού έργου «Η καλύδα του μπάρμπα Θωμά» (Θηλ.).
7. Αγγλική νήσος της Ιρλανδικής θαλάσσης — Όρος του Μπριτζ (Ξεν.).
8. Με αυτό κατήλθεν εις τον 'Αδην ο 'Αμφιάραος — Μία πτυχή που δίδει, στον πληθυντικό... Ένα γλ-κισμα λαϊκό (ένάρθρος).
9. Παραστατικός, Ένα Ισόπαλο άποτέλεσμα ποδοσφαίρου — Το φορούν πολύ στη Σκωτία οι άνδρες.
10. Σ' αυτό ήτο άφθαστος ο Ρώσσο-μερικανός διρτυούζος Φαμπιέν Σε-δίτσκι, που πέθανε πρό ήμερών στην 'Αθήνα.
11. 'Επίφανής Νορβηγός μαθηματικός, ένάρθ. (1842-99) — Άνώτατος θεός των Φοινίκων και Χαναϊνών.
12. Τής σήμερον είναι διαμοιρασμένη μεταξύ των 'Ισραηλινών και των 'Αράβων, ένάρθρος.

ΚΑΘΕΩΣ:

1. Πολλών φυτών και ζώων προστάται (αίτ.) — Την έσπερήθη από μικρό παιδί ο Κάρολος Μωρράς.
2. Σ' αυτούς είναι δύσκολος συνήθως ο καθορισμός της ηλικίας (αίτ.) — Πολυέξοδος άρχη της γείτονος.
3. Συνήθη κατάληξις τοπανυμίων

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Α	Ν	Α	Ζ	Η	Τ	Η	Ξ	Ε	Ι	Σ
2		Α			Μ			Ι		Ο	Σ
3		Ν		Ε			Ξ			Ι	Ο
4	Ν	Ο		Ι		Τ				Υ	
5	Θ	Υ	Μ	Ο	Σ		Τ	Ο	Ε	Π	Ο
6	Σ				Φ	Q	Σ		Ε	Υ	Α
7					Μ	Α		Σ		Μ	
8				Μ	Α			Ι			Ι
9		Ο	Ο		Μ			Κ	Α	Ρ	Q
10				Τ		Α	Μ		Η		Ν
11				Ε		Β	Α	Α	Λ		
12	Η	Π	Α	Λ	Α	Ι	Σ	Τ	Ι	Ν	Η

στην Κεφαλληνία — Ζαχαρωμένα κάστανα (Ξεν.).

4. Κανένας άγοραστής δεν το ζητά ως... χοιρομήριον — Αυτόκινητιστάς έξυπνιστούσαι ξενοδοχεια- και έγκαταστάσεις (Ξεν.).
5. Πληθ. προσωπ. άνωθυμίας την όποιαν συχνά μεταχειρίζονται οι άγορευόντες άρχηγοί κομμάτων — Και σε διαταγμούς το λέμε.
6. Ένα σπάνιο γυναικείο ύποκορι-στικό που συναντάται μάλλον στα νησιά του 'Ιονίου — Μία νότα — Άνήκει στο πένθιμο χρώματα (δημοτική).
7. Με την εύκολη ζωή και την νω-θρότητα ταυτόσημος έννοια, έν-άρθρος — Πληθ. προσ. άνωθυμίας.
8. Όνομα πολλών πατών της Ρώ-μης — Όρος του σκακιού.
9. Άν το πούμε με «το χορό» θα πρόκειται άσφαλώς για... έλλη-νικό — Από αυτήν γίνεται έ-πίσης ψωμί (αίτ. δημοτική).
10. Άντίστροφος νότα — Ένας τέ-τοιος άγών διεξάγεται πάντοτε με την μεγαλυτέραν ένταση.
11. Καλή καταγωγή, στην δημοτική — Ένας 'Αγγλος συγγραφέας που είχε παρονομίαν με την του Ζυλ Βέρν φαντασίαν (1866-1946)
12. Και ως παστέλι γνωστό ένα με μέλι γλυκό (δημοτ.).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, άλλα και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-ξεων.

Άρχισετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-πό το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζο-ντίως, καθέτως ή διαγώνιως, προσπα-θώντας να διασσετε την μεγαλυτέρη λέξι που μπορείτε να βρήτε. Σημειώσετε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μία άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν μπορέται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Α	Ε	Δ	Ε	Π	Ρ
Ν	Κ	Ν	Ι	Σ	Α
Τ	Θ	Ε	Π	Ο	Μ
Ι	Σ	Ο	Α	Μ	Ν
Α	Κ	Ο	Τ	Σ	Ο
Π	Ρ	Ι	Ν	Η	Τ

Και ούτω καθ' έξης, προσθέτον-τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πιτύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-ται με «ΜΕΤΡΙΑ», Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-ται με «ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Γίνεσθε γοητευτική όταν έχετε ώραία μαλλιά

Γιά να τα άποκτήσετε όμως πρέπει να τα περιποιήσθε τακτικά και να τα λούζετε με ένα άνεγνωρισμένης άξιας σαμπουάν.

Ο Οίκος SCHWARZKOPF έκτός από το περίφημο σαμπουάν GLEMO με αύχό το προσφέρει τώρα και σε ειδική σύνδεση κατάλληλη για τα λιπαρά μαλλιά.

Το GLEMO με αύχό για όλα τα μαλλιά δά έχει διακριτικόν το Α (σε πορτοκαλλι φόντο)

Το GLEMO για τα λιπαρά μαλλιά δά έχη διακριτικόν το Λ (σε πράσινο φόντο)

Το GLEMO είναι το μοναδικόν σαμπουάν για την υγεία και την όμορφία των μαλλιών. Καθαρίζει τέλεια και τα κάνει γυαλιστερά και άπαλά σαν μετάξι.

Το GLEMO λούζει και τρέφει τα μαλλιά

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Cosmética Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 36.101

MORRIS

AUSTIN

Vanden Plas

INNOCENTI

ΓΚΑΝΕΞ Ε.Π.Ε. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 105 ΤΗΛ. 665-073

Πωλήσεις καινούργιων

και μεταχειρισμένων

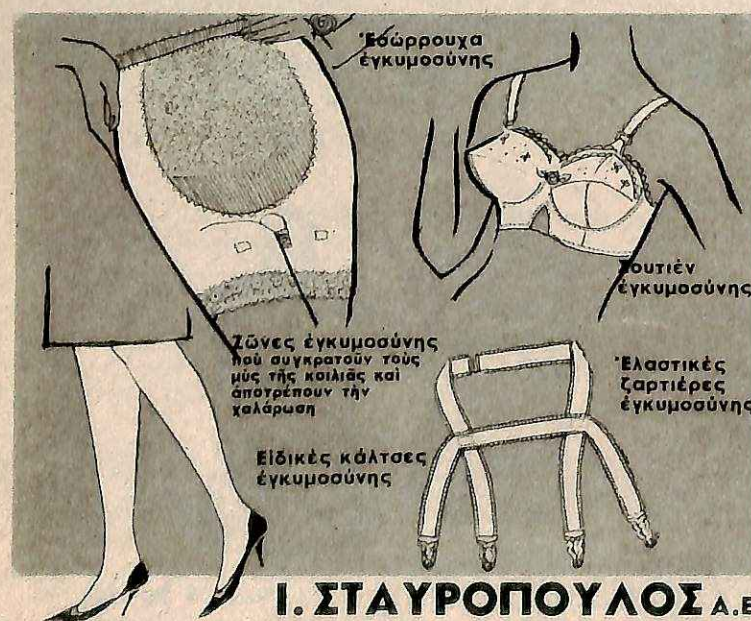
αυτοκινήτων της

BRITISH MOTOR CORPORATION

Πάτις μέλινες
μητέρες

Κάνετε εύκολη
την δύσκολη περίοδο της έγκυμοσύνης
με τα απαραίτητα είδη
από τα Καταστήματα ΛΑΪΤ ΦΛΕΕ-ΦΟΡΜ Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Συνιστώνται από όλους τους ειδικούς ιατρούς.

Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Ο ΕΙΔΙΚΤΕΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ
ΕΡΜΟΥ 50 - ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 227.804 233.109 - ΑΘΗΝΑΙ

Άμεσως μετά τον τοκετό τηλεφωνήσατέ μας στο 227.804 να σας απο-
στείλουμε τον ειδικό κορσέ φορμαρίσματος και το σουτιέν δηλασμού

Διονύσιοι και Διονυσιακοί

- ♦ Κάθε χρόνο, κάποιο δειλί, στις αρχές του Όκτωβριου, η πόλη τραυματίζεται...
- ♦ Οι τροχονόμοι, στην συγκρατημένη ύστερία τους, προσπαθούν να ενημερώσουν το πλήθος.
- ♦ «Γιατί;»
- ♦ Απαντούν:
- ♦ Απανεμία του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου...
- ♦ Ξεκινάει από την Ακρόπολη, αποκόπτεται την Αμαλίας, απο-
φράσσει το Κολωνάκι και επιστραγγίζει την φιλοσοφική θεωρία
του διοικητού του Γ' αστυνομικού τμήματος, ότι το χάος στην πε-
ριοχή του είναι τέτοιο, ώστε είναι προτιμότερο να το αγνοή, παρά
να πράττει τίποτα για να το καθυποτάξει.
- ♦ Βέβαια, Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης είναι ο πάτριος - άγιος
των Αθηνών.
- ♦ Ούτε την σημασία του υποτιμούμε, ούτε την εulogia του.
- ♦ Στην Πνύκα εμαθήτευσε — στο Κολωνάκι κατοικεί, προαγω-
γός γαμήλιων παραστάσεων, που ελάχιστη σχέση μπορεί να έχουν
με την Πανλιανή επιστολογραφία. Ό ναός είναι άλλο ένα κολό-
δωμα στην περιπλοκή του Κεντρικού Τετραγώνου, φανόμενο με-
ρονηγίς από τις καρέκλες του «Περσέκη» και δεδαρημένο με δ-
λα τα αρχιτεκτονικά μεταδοτικά νοσήματα που γονατίζουν, χωρίς
να ανηρώνουν, το μεγάλο έργο του Σπύρου Βασιλείου.
- ♦ Φυσικά, όταν ο ναός νοσή, ο άγιος υποφέρει.
- ♦ Γι' αυτό και μόνο θέτουμε σε αμφιβολία την σκοπιμότητα αυτών
των λιτανειών.
- ♦ Τι ελπίζουν να αλιεύσουν;
- ♦ Πιστούς; Το αγνό εκκλησίασμα του Άνω Κολωνακίου δεν
κλίνει και τόσο προς τις πομπικές διαπρανώσεις του θεορκευτι-
κού του συναισθήματος.
- ♦ Χαλούς μάλλον προσελκύουν, συνήθως — ή έστω χαζολόγους —
όλες αυτές οι άρχες παρελάσεις μέσα από τις νευρασθενικές μας
πόλεις. Η λιτανεία είναι μία ιερή τελετουργία που πρέπει να
περιορίζεται στα χωρικά πλαίσια του Αγίου — τον περίβολο της
εκκλησίας, την ένορία, το χωριό, έστω, ή το νησί (όπως στην πε-
ρίπτωση της Τήνου, ή της Κέρκυρας), μέσα σ' ένα περιβάλλον, δη-
λαδή, που διαχέεται από την ίδια πίστη και την ίδια κατά-
νηξη. Όταν ορίτουμε τα άγια τοίς κοι, φτάνει, άραγε, οι κύρες;
- ♦ Κατά τον ίδιο τρόπο, και με τον ίδιο ακριβώς συλλογι-
σμό, ή στήλη αυτή εκφράζει τις επιφυλάξεις της και για τον απο-
κηρύκτικο εκχυδαϊσμό, με τον οποίο επίσης κάθε χρόνο τραυματί-
ζεται, (άλλα και υβρίζεται) ή πόλη.
- ♦ Η χρησιμοποίηση του Μνημείου του Έθνους (δηλαδή του χώ-
ρου του Κοινοβουλίου, του Τύμβου του Αγνώστου Στρατιώτου
και της πλατείας του ελληνικού Συντάγματος), για όποιαδήποτε
αηδη φασαρία, προδίδει περιφρόνηση στα σύμβολα και εντάξουν-
ση κάθε συλλογικής αταξίας.
- ♦ Κανείς δεν τα σκέπτεται όλα αυτά;
- ♦ Ούτε καν ο νομάρχης; (Αλήθεια, τι ρόλο παίζει ο νομάρχης
στην ταλαίπωρη Αττική; Υπάρχει καν νομάρχης, εντεταλμένος
και υποχρεωμένος, να εφαρμόζει τα του νόμου, σ'όν νομό;)
- ♦ Μα θα μου πείτε, έτσι δεν έκαναν και οι αρχαίοι; Δεν έβγα-
ναν στις δημοσιές να εκχυδαίσουν τα πάντα, λόγω και έργω, στην
οργιαστική έξαρση των κώμων και των ασκολιασμών; Άν οι Διο-
νύσιοι διεκδικούν έτσι ένα ποσοστό της φρυετικής μας δομής, μή-
πως ο Διόνυσος δεν διεκδικεί ένα μεγαλύτερο;
- ♦ Έ, λοιπόν, εδώ είναι που επιδεικνύουμε την φρικιαστική μας
αβουλοσύνη.
- ♦ Το αρχαίο στοιχείο, το ελληνικό, το κλασικό, που ανηρώνει τον
Διονυσιασμό στην Απολλώνεια μορφή του, το καταδιώκουμε, το δια-
στρεβλώνουμε, το αγνοούμε. Και Διονύσια θα μπορούσαμε να ο-
ργανώσουμε, και Άνδραστήρια, και Παναθήναια, — αν θυμάσαστε
πότε — πώς ή πόλη αυτή, στην οποία ζούμε, είναι πόλη κλα-
σική. Άλλά έμεις την θέλουμε προθήκη του αρθαντισμού, τέμενος
του ανθελληνισμού και χούνη της κάθε απρέπειας.
- ♦ Ούτε ή Όμόνοια, ούτε το Σύνταγμα είναι... πλατείες. Είναι
ένοιες και θεομοί — και θα έπρεπε στους δύο αυτούς χώρους να
όδηγούνται τα νέα παιδιά και να τα μαθαίνουμε τι θα πη Σύντα-
γμα και τι σημασία έχει ή Όμόνοια. Όταν όμως ή πολιτεία, επί-
σημα, ενοή την καταπίηση, γιατί το άτομο θα φερθή καλύτερα
και δεν θα μετατρέψει την πόλη του στο άχουρι που την διεμόρφω-
σαν οι όσοι ακριβώς άρνούται να καταλάβουν πώς το σέβας δεν
συμβαδίζει με τα κλαπατσιόμπαλα και ο πατριωτισμός με τα κα-
ναδάλια;

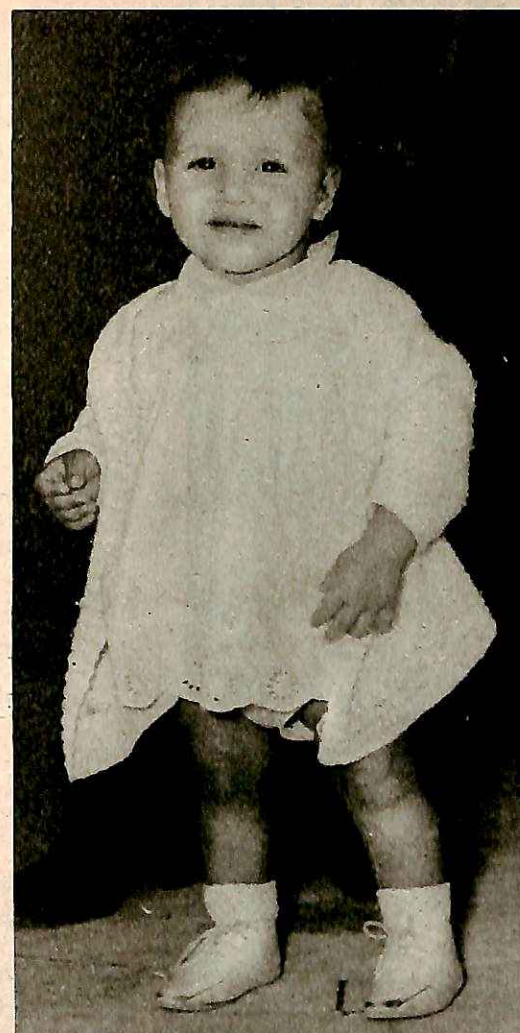
«ΣΚΕΨΕΙΣ»

Αποστολέας: Β.Β., Αθήναι

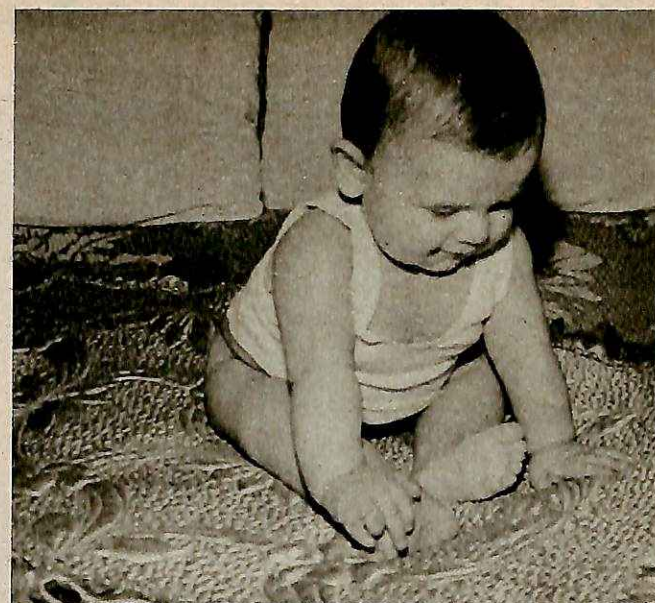
«ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ»

Αποστολέας: Μ. Τζορτζάκη, Χανιά

«ΔΤΣΦΟΡΙΑ»

Αποστολέας: Κ. Πατάλας, Μάνδρα

«ΑΠΟΡΙΕΣ»

Αποστολέας: Β. Κρητής, Βούλα

«ΓΟΗΣΣΑ»

Αποστ.: Μ. Καραμήτσου, Αθήναι

«ΕΚΠΑΙΔΗΞΗ»

Αποστολ.: Α. Τσουκαλά, Αθήναι

Φωτογραφικό άλμπουμ

«ΓΚΟΛ»

Αποστολέας: Κ. Χριστοδούλου, Αθήναι

«Ο ΠΑΣΑΣ»

Αποστολέας: Χ.Α., Αθήναι

Index

Η Καμέλια προστατεύει...

...τις ένοχλητικές
ημέρες κάθε μηνός.

Camelia

Σερβιέτ ύγιειας άσυναγώνιστες
μέ όποσημητικόν CD9.

Καθαριότης
Ασφάλεια
Μικρή δαπάνη
Εύχρηστη
Λίγη φροντίδα
Ικανοποίησης πλήρης
Απόλυτη ύγεια

Ζητείτε με έπιμονή
τις σερβιέτ ύγιειας
ΚΑΜΕΛΙΑ

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 36.101
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ. 2. ΚΑΤΑΜΕΡΙΣΜΟΣ.
3. ΑΝΑΜΕΤΑΣΥ — ΙΟ (ΙΟ). 4. ΝΟ — ΠΙΑ-
ΣΤΡΑ. 5. ΘΥΜΟΣ — ΤΟ «ΕΠΟΣ». 6. ΑΣΑΝ
— ΦΩΣ — ΕΥΑ. 7. ΜΑΝ — ΣΛΕΜ. 8. ΑΡΜΑ
— Η «ΔΙΠΛΑ». 9. Ο-Ο — ΚΙΛΤ. 10. ΚΟΝ-
ΤΡΑΜΠΑΣΣΟ. 11. Ο «ΛΙΕ» — ΒΑΛΑ. 12. Η
«ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ».

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΑΚΑΝΘΑΣ — ΑΚΟΗ. 2. ΝΑΟΥΣ —
Ο.Λ.Π. 3. ΑΤΑ — ΜΑΡΡΟΝΙΑ. 4. ΖΑΜΠΟΝ —
ΜΟΤΕΛ. 5. ΗΜΕΙΣ — ΜΑ. 6. ΤΕΤΑ — ΦΑ-
ΜΑΒΙ. 7. Η «ΡΑΣΤΩΝΗ» — ΜΑΣ. 8. ΣΙΕΤΟΣ
— ΠΑΤ. 9. ΕΣΥΡΕ — ΣΙΚΑΛΙ. 10. ΜΙ —
ΑΠΕΛΠΙΣ. 11. ΣΟ-Ι — ΟΥΕΛΛΑΣ. 12. ΣΟΥ-
ΖΑΜΑΤΟ.

Ο ειδικός συνεργάτης έπέτυχε με τόν συν-
δυασμό των λέξεων: ΠΡΙΝ — ΑΝΘΟΣ — ΕΠΙ-

ΔΕΙΚΤΙΚΟΤΗΤΟΣ — ΓΡΑΜΜΟΣ, σύνολον 50
βαθμών.

ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ίσως συνδυασμούς να έπιτύ-
χουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων σάν.
ΑΣΘΕΝΕΙΣ — ΑΝΕΚΤΙΚΟΤΗΣ — ΠΡΟΚΟ-
ΠΙΟΣ — ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ κλπ.

1. 'Η μίνι φούστα τής κοπέλλας είναι πιό κον-
τή.
2. Τα μαλλιά της διαφέρουν.
3. Το ποτήρι της είναι πιό κοντό.
4. 'Η γλάστρα έχει διαφορετικό σχήμα.
5. Το γκαρσόν έχει τρία κομπιλι στο μανίκι
του.
6. Το μαντηλάκι του διαφέρει.
7. Πίσω από το κεφάλι του, το μπουκάλι είναι
διαφορετικό.
8. Κάτω δεξιά, το πόδι του άνδρα είναι λυγι-
σμένο.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

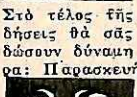
ΚΡΙΟΣ ('Από 21)3 έως
20)4): Πάστε τα μέτρα
σας για να αποκορώσετε
τόν κίνδυνο να χάσετε
χρήματα. Θα εξομαλύ-
νετε μια διαφορά σας με φιλικό πρόσωπο.

ΤΑΤΡΟΣ ('Από 21)4 ε-
ως 20)5): Μία φιλική
έξωπρόκληση θα αποδει-
χθεί πραγματικά πολύτι-
μη. Διαθέστε λίγον από
και για την ψευαγογία
σας. Εξάραστη συνάντηση θα σας ξανα-
φέρει στα παλιά. Εθνική ημέρα: Κυ-
ριακή, αριθμός 41. Χρώμα: Κόκκινο βαθύ.

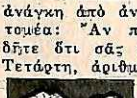
ΔΙΑΤΥΜΟΙ ('Από 21)5 ε-
ως 21)6): Κάποια άδε-
δαίτης στην εργασία,
θα σας κάνει να χάσετε
την αυτοπεποίθησή σας.

Στο τέλος τής έδδομάδας εύχάριστες ει-
δήσεις θα σας χαροποιήσουν και θα σας
δώσουν δύναμη και θάρρος. Εθνική ημέρα:
Παρασκευή, αριθμός 1. Χρώμα: Ρόζ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22)6
έως 22)7): Οικονομικά
δυσκολίες θα περιο-
ρίσουν την δραστηριότη-
τά σας. Έχετε μεγάλη
ανάγκη από ανάπαυση. Στόν αλβηριακό
τομέα: 'Αν προσέξετε περισσότερο θα
δείτε ότι σας αγαπούν. Εθνική ημέρα:
Τετάρτη, αριθμός 73. Χρώμα: Πράσινο.

ΛΕΩΝ ('Από 23)7 έως
22)8): Οι επαγγελματι-
κές υποχρεώσεις σας σας
αποσπούν από την οικο-
γένειά σας. Θα σας έλ-
τηρή μια έξωπρόκληση που δεν θα πρέπει
να την άρνηθίτε. 'Επιτυχία σε έκορευσι-
σα δικαστική ύπόθεση. Εθνική ημέρα:
Δευτέρα, αριθμός 12. Χρώμα: Κίτρινο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23)
8 έως 22)9): Αυτές τις
ημέρες μην ασχοληθίτε
με κάποια σοβαρή ύποθε-
ση. 'Αφήστε τόν χρόνο
να εργασθεί για λογαριασμό σας. 'Ενδια-
φέρονσα πρόκληση θα σας φέρη σε έπα-
φι με σημαίνοντα πρόσωπα. Εθνική ήμε-
ρα: Σάββατο, αριθμός 17. Χρώμα: Καφέ.

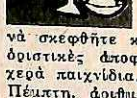
ΖΥΓΙΟΣ ('Από 23)9 έως
22)10): 'Η άδεδαίτης
συνεχίζεται. Σε μερικές
ημέρες θα θα ξεδιαλύ-
νουν και θα μπορώσετε
να σκεφθείτε καθαρότερα και να πάρετε
πραγματικές αποφάσεις. Εδνοούνται τα τυ-
χερά παιχνίδια. Γράμματα. Εθνική ήμερα:
Πέμπτη, αριθμός, 6. Χρώμα: 'Ασημένιο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23)
10 έως 22)11): Τα ά-
στρα εύνοούν τα οικονο-
μικά ζητήματα. Μία ελ-
χάριστη είδηση για κά-
ποια αγοράπωλησία που σχεδιάζετε. Στην
οικονομία: Κάποιος γάμος προετοιμάζε-
ται. Μικρό όμορο. Εθνική ήμερα: Τρί-
τη, αριθμός 103. Χρώμα: Καφέ όλε.

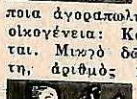
ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23)11
έως 21)12): 'Αν ασχρ-
ληθίτε με ένα οικονομει-
κό σας ζήτημα, θα μπο-
ρώσετε να δρήςτε την λύ-
ση που χρειάζεται. 'Απροσδόκητα κέρδη θα
βελτιώσουν τα οικονομικά σας που περ-
νούν δύσκολη καυτή. Εθνική ήμερα: Κυ-
ριακή, αριθμός 10. Χρώμα: Μπλε βαθύ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22)
12 έως 19)1): 'Ηιέρες
έξαιρετικά ένδοικες για
ότι επιχειρώσετε. Θα
συναντηθίτε με πολύ κό-
μο και θα κάνετε μια σημαντική γνωρι-
μία, που θα σας βοηθήση στα διαδωμάτα
σας. Εξάραστη έκδρομη. Εθνική ήμερα:
Παρασκευή, αριθμός 7. Χρώμα: Μαύρο.

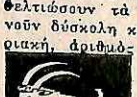
ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ ('Από 20)1
έως 18)2): 'Απόρρητη
έπίσκεψη, θα σας φέρη
μεγάλη χαρά στην οικο-
γένεια. Εξάραστες φι-
λικές συγγενετικές. Πολλές κοινωνι-
κές υποχρεώσεις. 'Ασχοληθίτε με τα καλ-
λεπτικά θέματα κυρίως. Εθνική ήμερα:
Τετάρτη, αριθμός 57. Χρώμα: Πράσινο.

ΙΧΘΥΕΣ ('Από 19)2 ε-
ως 20)3): Μην αφήνετε
την φαντασία σας να δο-
γιάζει. 'Η πραγματικότητα
δεν είναι και τόσο ελ-
χάριστη. Προσγειωθίτε. Στόν αλβηριακό
τομέα: φυλαχθείτε από φίλο του πε-
ριβάλλοντός σας. Εθνική ήμερα: Πέμ-
πη, αριθμός 9. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ΛΕΩΝ ('Από 23)7 έως
22)8): Οι επαγγελματι-
κές υποχρεώσεις σας σας
αποσπούν από την οικο-
γένειά σας. Θα σας έλ-
τηρή μια έξωπρόκληση που δεν θα πρέπει
να την άρνηθίτε. 'Επιτυχία σε έκορευσι-
σα δικαστική ύπόθεση. Εθνική ήμερα:
Δευτέρα, αριθμός 12. Χρώμα: Κίτρινο.

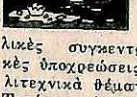
ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23)
8 έως 22)9): Αυτές τις
ημέρες μην ασχοληθίτε
με κάποια σοβαρή ύποθε-
ση. 'Αφήστε τόν χρόνο
να εργασθεί για λογαριασμό σας. 'Ενδια-
φέρονσα πρόκληση θα σας φέρη σε έπα-
φι με σημαίνοντα πρόσωπα. Εθνική ήμε-
ρα: Σάββατο, αριθμός 17. Χρώμα: Καφέ.

ΖΥΓΙΟΣ ('Από 23)9 έως
22)10): 'Η άδεδαίτης
συνεχίζεται. Σε μερικές
ημέρες θα θα ξεδιαλύ-
νουν και θα μπορώσετε
να σκεφθείτε καθαρότερα και να πάρετε
πραγματικές αποφάσεις. Εδνοούνται τα τυ-
χερά παιχνίδια. Γράμματα. Εθνική ήμερα:
Πέμπτη, αριθμός, 6. Χρώμα: 'Ασημένιο.

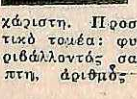
ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23)
10 έως 22)11): Τα ά-
στρα εύνοούν τα οικονο-
μικά ζητήματα. Μία ελ-
χάριστη είδηση για κά-
ποια αγοράπωλησία που σχεδιάζετε. Στην
οικονομία: Κάποιος γάμος προετοιμάζε-
ται. Μικρό όμορο. Εθνική ήμερα: Τρί-
τη, αριθμός 103. Χρώμα: Καφέ όλε.

ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23)11
έως 21)12): 'Αν ασχρ-
ληθίτε με ένα οικονομει-
κό σας ζήτημα, θα μπο-
ρώσετε να δρήςτε την λύ-
ση που χρειάζεται. 'Απροσδόκητα κέρδη θα
βελτιώσουν τα οικονομικά σας που περ-
νούν δύσκολη καυτή. Εθνική ήμερα: Κυ-
ριακή, αριθμός 10. Χρώμα: Μπλε βαθύ.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22)
12 έως 19)1): 'Ηιέρες
έξαιρετικά ένδοικες για
ότι επιχειρώσετε. Θα
συναντηθίτε με πολύ κό-
μο και θα κάνετε μια σημαντική γνωρι-
μία, που θα σας βοηθήση στα διαδωμάτα
σας. Εξάραστη έκδρομη. Εθνική ήμερα:
Παρασκευή, αριθμός 7. Χρώμα: Μαύρο.

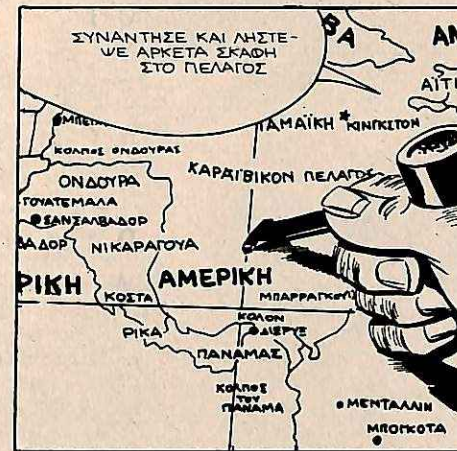

ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ ('Από 20)1
έως 18)2): 'Απόρρητη
έπίσκεψη, θα σας φέρη
μεγάλη χαρά στην οικο-
γένεια. Εξάραστες φι-
λικές συγγενετικές. Πολλές κοινωνι-
κές υποχρεώσεις. 'Ασχοληθίτε με τα καλ-
λεπτικά θέματα κυρίως. Εθνική ήμερα:
Τετάρτη, αριθμός 57. Χρώμα: Πράσινο.

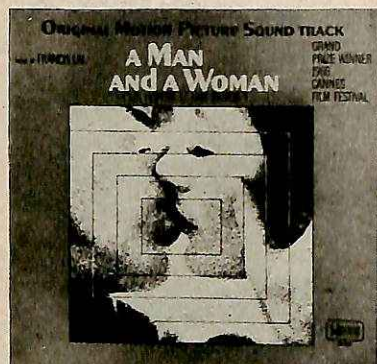

ΙΧΘΥΕΣ ('Από 19)2 ε-
ως 20)3): Μην αφήνετε
την φαντασία σας να δο-
γιάζει. 'Η πραγματικότητα
δεν είναι και τόσο ελ-
χάριστη. Προσγειωθίτε. Στόν αλβηριακό
τομέα: φυλαχθείτε από φίλο του πε-
ριβάλλοντός σας. Εθνική ήμερα: Πέμ-
πη, αριθμός 9. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

ΔΙΣΚΟΙ

♦ **ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ:** Έννεα μουσικά στιγμιότυπα του συνθέτη Φράνσις Λαί αποτελούν το νέο αυτό δίσκο της εταιρείας UNITED ARTISTS (69.137). Παραουσιάζονται οι αθένητες μελωδίες και τραγούδια από το ομώνυμο κινηματογραφικό έργο — grand prix Καννών 1966. Το φουτουριστικό μουσικό θέμα με μοντέρνο ύφος ένορχηστρώσεως, με συναισθηματισμό και γούστο εκτίθεται στην αρχή του άλμπουμ και αναπτύσσεται με μελωδική ύστερία πολλές φορές. Έπαναλαμβάνεται, εντούτοις, κάθε τόσο και ακούγεται και πάλι στο τέλος του δίσκου (αυτή τη φορά σε 45 αντί 33 στροφές). Κατά την διάρκεια του ίδιου του φιλμ το κεντρικό αυτό θέμα, γραμμένο για τραγούδι μάλλον, λόγω των υπερεπαναλήψεών του, τείνει να μετατρέψει την μουσική εύφωνία σε «ακακοφωνία». Ο Πιέρ Μπαρού τραγουδά τις μελωδίες του δίσκου σαν να είναι «προσευχή».

♦ **ΑΣ ΘΥΜΗΘΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΛΙΑ:** Ο Τάνης Αθηναίος κατευθύνει τις δικές του ένοργανώσεις με τέσσερα μουσικά έργα, που συνοδεύουν με μοντέρνα, εύχρηστη διάθεση, τον Σταύρο Παρούση και την Γεωργία Κορώνη. Τραγουθούν την νοσταλγία και τις αισθηματικές ιστορίες της παλαιότερης Αθήνας.

Ο δίσκος περιέχει ποικιλία και σειρά από γνωστότατα «ρεφραίν»: «Τραμπαρίφας», «Το τραμ το λευτό», «Ρεζεντά».

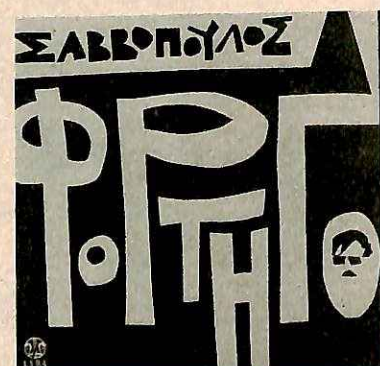

♦ **PARTY ΧΟΡΟΥ:** Το άλμπουμ (έλληνικής παραγωγής, ΠΟΛΥΝΤΟΡ 45287) περιλαμβάνει ποικιλία «γυροπότ» μουσικής (Σπότνικς, Λόβινγκ Σπόνφοουλ, Σκόρπιονς — Νίνο ντι Μπάρι, Τίνο ντι Ρέλλι, Τόνυ Σέριντα), που τραγουδούν goodtime music με εύλωττα και ζεστήτητα. Άλλοτε με ύστερικά γιέ-γιέ, άλλοτε με ήσυχους ρυθμούς και ρομαντικές αφηγήσεις. Υπάρχουν στιγμές που η όρχηστρα του Μπέρτ Κάμπερτ χρησιμοποιεί εντέχνως τα μέσα της ένορχηστρώσεως, για να αποδώσει το γνωστότατο «Stranger in the night», που περιέχει άφσπλιστικά «τέμπι». Σημειώνεται η σωστή έκλογη της σειράς των μελωδιών. Επίσης η πρώτη τάξεως ήχογράφηση, αν να είναι «προσευχή».

♦ **ΕΡΓΑ ΡΩΣΩΝ ΣΥΝΘΕΤΩΝ:** Η Φιλαρμονική Όρχηστρα Τσεχοσλοβακίας, υπό την διεύθυνση Κάρελ Άνσερλ, προβάλλει τις λεπτομέρειες τεσσάρων έργων τριών συνθετών της αυτοκρατορικής Ρωσίας. Π. Ι. Τσαϊκόφσκι: 'Ιταλικό καπρίτσιο (έργο 45). Εισαγωγή 1812 (έργο 49). Μ. Ι. Γκλίνκα: Εισαγωγή

από τον Ρουσσόλν και Λουντμίλα. Ο δίσκος περιλαμβάνει επίσης την «τέλεια μινιατούρα», του συνθέτη Μποροντίν. Τίτλος: «Στις στέπες της Ασίας». Γραμμένο το 1880, το συμφωνικό αυτό σκίτσο, περιέχει ευχάριστες ανατολίτικες μελωδίες, που αποδίδονται, άλλοτε από την χαϊδευτική ομάδα των έγχορδων, άλλοτε από το όξύ, έρεθιστικό αγγλικό κέρας (είδος αϊλού, που δεν είναι ούτε κέρας, ούτε αγγλικής προελεύσεως). Οι αντιθέσεις αυτές θυμίζουν την παλιά «άντιδικία» στην ελληνική αρχαιότητα: μεταξύ αϊλού και κιθάρας. Κατ' επέκταση: μεταξύ Διονύσου και 'Απόλλωνος, φιλολογίας και Νίτσε, που έζησε την εποχή του Μποροντίν. Δίσκος ΣΟΥΠΡΑΦΟΝ (10626 μόνο, 50626 στέρεο).

♦ **ΤΟ ΦΟΡΤΗΓΟ:** «Στην εθνική όδο, λίγο πιο έξω από την Θεσσαλονίκη, ένα φορτηγό σε μαζεύει και ύστερα, πριν ξεμερώσει, σ' αφήνει στην Αθήνα. Αυτές είναι οι επεξηγήσεις των 12 μικρών τραγουδιών αφηγήσεων του άλμπουμ, γραμμένες από τον συνθέτη και στιχουργό Διονύση Σαββόπουλο. Έν τούτοις, με το πρώτο τραγούδι του δίσκου (ΛΥΡΑ 3225) εκτίθενται: «Σε μια στιγμή ανάβουν τα φώτα, και η μουσική μάς φέρνει τους μάγους, τους παλιότερους με τα κόκκινα σκουφιά». Που είναι το φορτηγό; 'Ακολουθεί η «Ζωζώ ή νταρντάνα», ή «Μαίμου», το «Δέντρο», αλλά πουθενά το φορτηγό. Με δηκτικό, αλληγορικό ύφος, ο Σαββόπουλος, με στρατη μουσική, (εκτός των εξαιρέσεων), συνοδεύει τον έαυτο του στην κιθάρα, μεταδίδοντας την έσωτερικότητα έλάσσονος τόνου των τραγουδιών του. Και «έπειδή δεν είναι τραγούδια», ο συνθέτης τα αποκαλεί «ακήσεις φυσικής άναπνοής».

♦ **ΛΟΣ ΙΝΤΙΟΣ:** Ο δίσκος περιέχει ρομαντικές και ρυθμικές έντελσεις — με συνοδεία κιθάρας, άρπας, ρυθμού — των τελευταίων hits («Φέρνω το φεγγάρι», «Κολοράδος») των γνωστών μελαψών τραγουδιστών. Με την άγνη, ήσυχη φωνή τους αποδίδουν σε δικές τους διασκευές του Μεξικού, Πουέρτο Ρίκο, Αργεντινής.

Δίσκος ΦΙΛΙΠΣ, στέρεο 343603 PY.

♦ **ΙΣΠΑΝΙΚΕΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ:** Με ζωντικές, «γυαλιστερές», πρώτης τάξεως ένορχηστρώσεις — και την συστηματική χρησιμοποίηση των κρουστών — ο 'Αλ Καγιόλα διασκευάζει γνωστές ισπανικές μελωδίες που μεταδίδουν την έσωτερικότητα και τον μουσικισμό της Ισπανίας του Τολέδο και της Σεβίλλης. Ο δίσκος, παρά την εύθνη τιμή του (TIME, αμερικανικής προελεύσεως, της σειράς 2000 στέρεο — δρχ. 95), είναι άριστος ήχογραφήσεως. Έν τούτοις, δεν περιέχει liner notes, που αποβλέπουν στην κατατόπιση του μουσικού ακροάματος, παρ' όλον ότι για τον σκοπό αυτό υπάρχει η πρόβλεψη και η ένδειξη ότι υπάρχουν οπισθεν του καλύμματος του δίσκου.

T. Βαλ.

SKIΠ, μέ ρυθμισμένο αφρό, ειδικό για πλυντήρια

Μιά μοντέρνα σκόνη πλυσίματος, είναι απαραίτητη για να πλένετε τέλεια στο μοντέρνο πλυντήριό σας. Γι' αυτό μη βάσετε ποτέ στο πλυντήριό σας συνηθισμένες σκόνες πλυσίματος γιατί δημιουργούν πολύ περιττό αφρό. Ξερετε τι πρόβλημα δημιουργείται; Ο περιττός αφρός εμποδίζει την κανονική λειτουργία του πλυντηρίου σας, τα ρούχα «αίωρούνται» στον αφρό χωρίς να πλένονται καλά και ο αφρός ξεχειλίζει έξω από το πλυντήριο. Δηλαδή, σπατάλη και μπελάδες.

Υπάρχει όμως μια μόνο λύση: Χρησιμοποιείτε SKIΠ μέ ρυθμισμένο αφρό που κατασκευάζεται ειδικά για πλυντήρια. Το SKIΠ προστατεύει το πλυντήριό σας και πλένει τα ρούχα τέλεια. Τα άσπρα γίνονται ολόασπρα και τα χρωματιστά διατηρούν την φρεσκάδα των χρωμάτων τους. Μέ το SKIΠ δά έχετε τα καλύτερα αποτελέσματα.

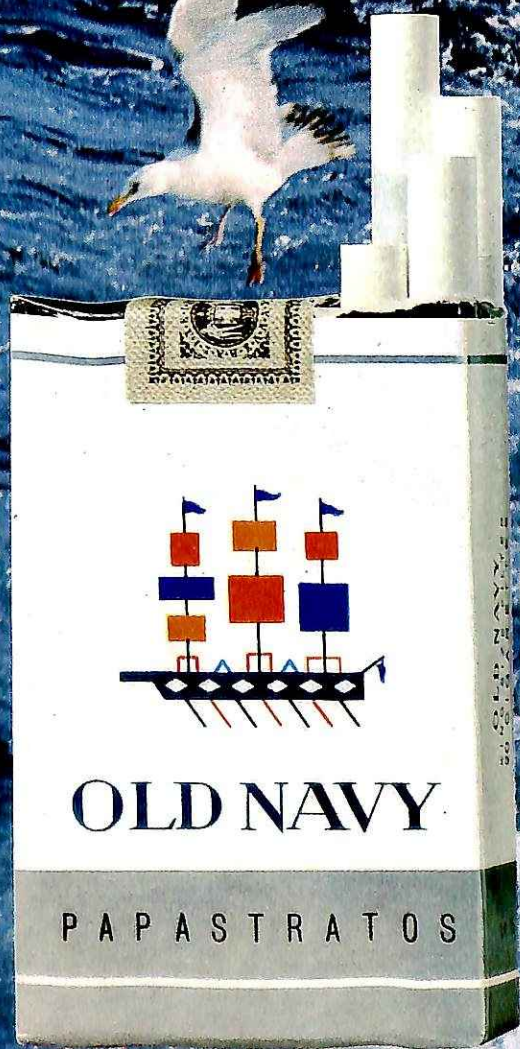

ΤΟ SKIΠ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ ΠΛΥΝΤΗΡΙΩΝ.

Με κάθε κοντί SKIΠ παίρνετε δωρεάν ένα πλαστικό τρίγωνο για να μετράτε τις δόσεις.

OLD NAVY

ασυναγωνιστος συνδυασμος
σε διεθνη βιομηχανικη γραμμη